

ČTVRTEK, 26. LISTOPADU 2009

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN WIELAND

místopředseda

1. Zahájení zasedání

(Zasedání bylo zahájeno v 9:00)

2. Předložení dokumentů: viz zápis

3. Předložení výroční zprávy Účetního dvora – rok 2008 (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je předložení výroční zprávy Účetního dvora.

Vítor Manuel da Silva Caldeira, předseda Účetního dvora. – Pane předsedající, vážení poslanci, dámy a pánové, je pro mne ctí, že mám příležitost zúčastnit se dnešní rozpravy o výroční zprávě Evropského účetního dvora o plnění rozpočtu za finanční rok 2008, kterou jsem vám, pane předsedající, a Výboru pro rozpočtovou kontrolu předložil již 10. listopadu.

Letošní výroční zpráva obsahuje čtyři klíčová sdělení.

Za prvé, Účetní dvůr již druhým rokem vydává stanovisko bez výhrad. Účetní dvůr konstatuje, že závěrky ve všech významných ohledech věrně zobrazují finanční situaci, výsledky a peněžní toky Evropské unie na konci roku. Jinými slovy účetní uzávěrka za rok 2008 představuje pravdivý a věrný pohled, i když je třeba věnovat pozornost slabinám systémů řady generálních ředitelství Komise.

Pokud jde o soulad s právními předpisy a správnost uskutečněných operací, druhým klíčovým sdělením, vyplývajícím ze zprávy, je, že v posledních letech dochází k celkovému poklesu počtu nesprávně prováděných operací. Přesto však tento počet zůstává v některých oblastech příliš vysoký.

Stejně jako v minulých letech vydává Účetní dvůr za rok 2008 stanovisko bez výhrad pro příjmy a závazky. Pokud však jde o platby, je výsledek nadále smíšený.

U administrativních a dalších výdajů vydává Účetní dvůr stanovisko bez výhrad stejně jako v předchozích letech. Účetní dvůr vydává rovněž stanovisko bez výhrad v oblasti vzdělání a občanství, přičemž podle odhadů poklesla chybovost pod 2 %. Tohoto výsledku bylo dosaženo především díky vysokému poměru vyplacených záloh v roce 2008, u nichž hrozí menší riziko chyby než u prozatímních a konečných plateb. Tento systém je však nadále hodnocen jen jako částečně účinný.

V oblasti zemědělství a přírodních zdrojů Účetní dvůr konstatuje, že s výjimkou rozvoje venkova byly platby ve všech podstatných ohledech v souladu s právními předpisy a správné. Je to poprvé, kdy Účetní dvůr vydává stanovisko s výhradami a nikoli stanovisko záporné. Celková chybovost této oblasti politiky je pod hranicí 2 %, což představuje oproti předchozím letům pokles. Významný podíl na tom, že Účetní dvůr hodnotí rozvoj venkova jako pouze částečně účinný, mají nedostatky dozorčího a kontrolního systému v oblasti rozvoje venkova.

Účetní dvůr rovněž vydává stanovisko s výhradami pro oblast politiky hospodářství a finanční záležitosti na základě chyb zjištěných v operacích souvisejících se šestým rámcovým programem pro výzkum a technologický vývoj.

V oblastech politiky soudržnosti, výzkumu, energie a dopravy a vnější pomoci, rozvoje a rozšíření vydává Účetní dvůr záporné stanovisko a konstatuje, že shledal v těchto oblastech závažné chyby, i když na různé úrovni.

Největší množství chyb se vyskytuje v oblasti politiky soudržnosti. Podle odhadů Účetního dvora nejméně 11 % celkového množství uhrazených prostředků ve výši 24,8 miliard EUR za rok 2008 v rámci programového období 2000-2006 nemělo být uhrazeno.

Komise tvrdí, že finanční opravy a mechanismy vymáhání neoprávněně vyplacených prostředků zmírňují dopady chyb. Účetní dvůr se však domnívá, že členské státy neposkytují dostatečně úplné a spolehlivé informace o finančních opravách, které by toto tvrzení dokládaly. V některých případech Účetní dvůr zjistil, že členské státy nahrazují nezpůsobilé výdaje, které Komise odmítla, jinými výdaji, rovněž nezpůsobilými.

Pokud jde o programové období 2007-2013, téměř veškeré platby spadají do rámce předběžného financování, k němuž se váže poměrně málo podmínek. Je proto předčasné stanovit, zda změna pravidel nebo systému snížily chybovost. Avšak zpoždění při schvalování charakteristiky systémů členských států, posouzení souladu a kontrolních strategií zpomalily rozpočtové plnění a mohou zvýšit nebezpečí, že kontrolní systémy nedokážou předcházet chybám v úvodní fázi nebo je odhalit.

I když nadále přetrvává značná chybovost v oblasti výzkumu, energie a dopravy, opatření přijatá Komisí s cílem zjednat nápravu pomohla chybovost snížit. Právní požadavky jsou však nadále složité a kontrolní systémy jsou účinné jen zčásti.

Platby za vnější pomoc, rozvoj a rozšíření rovněž stále vykazují významné chyby, přičemž nedostatky systému v oblasti vnější pomoci a rozvojové pomoci se vyskytují zejména na úrovni prováděcích orgánů a delegací.

Celková chybovost se snižuje, avšak právní rámce jsou nadále složité a problémy u některých kontrolních systémů přetrvávají. Další snížení míry neoprávněných plateb bude proto vyžadovat pokračující zlepšování systému dozoru kontroly a případně i zjednodušení pravidel a předpisů.

Třetím klíčovým sdělením výroční zprávy je skutečnost, že doporučení Účetního dvora z předchozích let ohledně zlepšení systému dozoru a kontroly jsou nadále platné, protože příslušná opatření tvoří součást probíhajícího procesu, který si vyžádá ještě určitou dobu, než se projeví jeho účinnost.

Prioritou zůstává řešení konkrétních nedostatků, které účetní dvůr shledal v oblastech, kde bylo zjištěno nejvíce problémů, z nichž mnohé jsem právě nastínil.

Zvláštní pozornost by měla být rovněž nadále věnována zlepšování mechanismu finančních oprav a mechanismu vymáhání neoprávněně vyplacených prostředků s ohledem na očekávané uzavření programového období 2000-2006.

Kromě toho by Komise měla nadále sledovat účinnost těchto systémů a stanovit, kde je možné dosáhnout lepších výsledků při stávajících kontrolách výdajů nebo kde by bylo možné uvažovat o přezkumu dotčených programů nebo režimů.

V souvislosti s tímto přezkumem by se měly zákonodárné orgány a Komise pokusit stanovit míru zbytkového rizika nesrovnalostí – to znamená přípustné riziko chyb – namísto stanovení počtu kontrol, které je třeba provádět, jak je tomu nyní.

Snížení míry nesrovnalostí, kterého lze dosáhnout zlepšením účinnosti systému dozoru kontroly, má však svá omezení.

Tím se dostávám ke čtvrtému a poslednímu klíčovému poselství této výroční zprávy. Pokud máme dosáhnout dalšího významného a udržitelného snížení neoprávněně provedených plateb, musí být naší prioritou zjednodušení. Vysokou míru chybovosti zjišťuje Účetní dvůr v oblastech, na které se vztahují příliš složité a nejasné právní požadavky, jako například předpisy o způsobilosti. Příkladem oblasti, ve které bylo dosaženo zjednodušení výdajového režimu, může být zemědělství – oblast, kde Účetní dvůr shledal nejvýraznější zlepšení.

Účetní dvůr rovněž zastává názor, že správně vypracované předpisy a nařízení, jejichž výklad je jednoznačný a uplatňování jednoduché, nejen omezí riziko vzniku chyb, ale sníží také náklady na kontrolu.

Zjednodušení je však třeba provádět s opatrností s cílem nalézt rovnováhu mezi zjednodušením a dosažením cílů politiky, aby se zabránilo nežádoucím vedlejším účinkům, jako jsou například méně zaměřené výdaje.

Kromě toho by při přezkumu nebo reformě výdajových režimů Evropské unie – jak Účetní dvůr rovněž zdůraznil – mělo být zjednodušení prováděno s přihlédnutím k zásadám jednoznačných cílů, realismu, transparentnosti a odpovědnosti. Předložené návrhy na přezkum finančního nařízení, nový finanční rámec a reformovaný rozpočet budou příležitostí k realizaci těchto cílů v rámci mandátu nové Komise.

Vstupem v platnost Lisabonské smlouvy dojde rovněž ke změnám řízení fondů Evropské unie a kontroly jejich používání, přičemž je posílena úloha tohoto Parlamentu. Tyto změny budou mít značný dopad na činnost Účetního dvora a měly by posílit odpovědnost a transparentnost, a tím přispět k vytváření důvěry občanů v orgány Evropské unie.

Pane předsedající, vážení poslanci, prožíváme důležitý okamžik obnovy Evropské unie a navržené reformy představují velkou příležitost dalšího zlepšení finančního řízení Evropské unie. V dobách obnovy a reforem je však rovněž důležité poučit se z minulosti. Jsem přesvědčen, že Účetní dvůr sehraje v této situaci významnou úlohu tím, že zpracovává zprávy a stanoviska, která nejen upozorňují na vzniklé problémy, ale obsahují rovněž doporučení do budoucna. Účetní dvůr se proto těší na pokračující spolupráci se svými partnerskými orgány s cílem co nejlépe využít stávajících příležitostí k dalšímu zlepšení finančního řízení Evropské unie.

Siim Kallas, místopředseda Komise. – Pane předsedající, Komise vítá výroční zprávu Účetního dvora za rok 2008. Měl jsem již možnost poděkovat Účetnímu dvoru za letošní velmi dobrou spolupráci. Navázali jsme plodný dialog a zpráva je velmi konstruktivní.

Jak právě uvedl pan předseda Caldeira, míra nesrovnalostí se za poslední roky snížila. K zásadnímu zlepšení došlo před pěti lety a od roku 2004 se tzv. „červená oblast“, v níž Účetní dvůr nachází nejvíce chyb, za které vystavuje „červenou kartu“, zmenšila o polovinu.

Zpráva za rok 2008 je již druhou zprávou zcela bez výhrad díky úspěchům hloubkové reformy a přechodu na akruální účetnictví.

Za druhé, zemědělství dostalo poprvé „zelenou bez výhrad“. Je to jistě výsledek úsilí o zásadní zjednodušení v posledních letech. Za třetí, oblast politiky nazvaná „vzdělání a občanství“ rovněž dostala zelenou.

V oblasti výzkumu dochází obecně ke zlepšení, Účetní dvůr zdůraznil, že nesrovnalosti souvisejí většinou se šestým rámcovým programem, z čehož plyne naděje na příznivější výsledky u zlepšených a zjednodušených pravidel sedmého rámcového programu.

Stejně jako v minulém roce neshledal Účetní dvůr žádné zásadní nedostatky u řídicích a kontrolních systémů. Navíc všechny výroční zprávy o činnosti služeb Komise považuje Účetní dvůr za projev dostatečné věrohodnosti, ať už s výhradami či bez výhrad, že systémy vnitřní kontroly zajišťují soulad s právními předpisy a správnost uskutečněných operací. Vedle toho zpráva rovněž jednoznačně uvádí činnosti, které je ještě třeba vykonat.

Tzv. „červená oblast“ je nyní zhruba 30 % v oblasti výdajů na soudržnost, což je jedna z oblastí, ve které podle zjištění Účetního dvora nedošlo k pokroku v míře nesrovnalostí. To se dalo očekávat, vzhledem k tomu, že v roce 2008 neprovedl Účetní dvůr kontrolu plateb v rámci zlepšeného systému vytvořeného pro nové programové období 2007-2013. V této souvislosti Komise konstatuje, že zjištění Účetního dvora v oblasti výdajů na soudržnost do značné míry odpovídají našemu vlastnímu obecnému odhadu.

Pokud jde o strukturální fondy, Komise měla v roce 2008 výhrady z důvodu nedostatků v kontrolních systémech u Belgie, Německa, Itálie, Španělska, Bulharska, Spojeného království, Francie, Polska a Lucemburska. Pokud jde o transparentnost při zjišťování systémových problémů, není Komise ostýchavá. Jména těchto členských států byla zveřejněna v červnu v souhrnné zprávě Komise.

Účetní dvůr nám rovněž připomíná význam úplných a spolehlivých informací o finančních opravách od všech členských států. Tyto informace jsou nezbytné jako doklad toho, že víceleté kontrolní systémy fungují, a ke zmírnění dopadů zjištěných chyb.

Účetní dvůr dále doporučuje, aby Komise nadále usilovala o získání záruk věrohodnosti z výročních souhrnů všech členských států, stejně jako z dobrovolných iniciativ některých členských států, ve formě vnitrostátních prohlášení nebo od vrchních kontrolních úřadů.

Komise souhlasí s tím, že musíme mít samozřejmě možnost spoléhat se na kvalitní informace ze strany členských států. Zaznamenáváme zlepšení, zvažujeme však rovněž posílení právního základu na urychlení tohoto procesu.

Účetní dvůr také zdůrazňuje význam jednoznačných cílů, transparentních a snadno srozumitelných předpisů a účinného dozoru. Ty omezují riziko chyb a snižují náklady na kontrolu. Nejedná se však o záležitosti, kterých může být dosaženo ze dne na den a jde samozřejmě o příležitost pro nadcházející přezkum rozpočtu finančního rámce a finančních nařízení.

V současnosti potřebujeme zlepšit věrohodnost členských států v oblasti strukturálních fondů a usilovat o větší zjednodušení, které bude stále více vyžadovat změny právních předpisů, jimiž se jednotlivé programy řídí. Přezkum finančního nařízení se v současnosti projednává a Komise předloží návrhy na jaře roku 2010. Rovněž musíme společně stanovit přijatelný poměr mezi náklady a rizikem – tzv. „přípustné riziko chyby“.

Evropský parlament v minulosti rozhodně podpořil snahy Komise o dosažení pozitivního prohlášení o věrohodnosti. Nyní, kdy se objevují první viditelné výsledky našeho úsilí, doufám, že mohu počítat s touto podporou i pro další postup.

Postup o udělení absolutoria za rok 2008 začal v těchto posledních dnech funkčního období Komise a jeho dokončení se plánuje pro první měsíce nové Komise. I když se jedná o rozpočet z loňského roku, učiníme tento postup postupem zaměřeným na budoucnost.

Ingeborg Gräßle, jménem skupiny PPE. – (DE) Pane předsedající, pane předsedo Účetního dvora, pane komisaři, dnes je úspěšný den pro Účetní dvůr, ale rovněž pro Výbor pro rozpočtovou kontrolu, pro Komisi a především pro vás, pane Kallasi. Přehled vámi dosažených výsledků je velmi dobrý a ne všichni vaši kolegové mohou o sobě říci totéž.

V posledních letech došlo k jednoznačnému zlepšení v rozpočtovém a finančním řízení a k tomuto zlepšení došlo díky poradenství a konzultacím ze strany Účetního dvora. Proto bych chtěla Účetnímu dvoru upřímně poděkovat a poblahopřát ke zprávám, které jsou stále srozumitelnější. Systém založený na dopravní světelné signalizaci je dobrým řešením, protože vysílá jednoznačné signály. Použitím tohoto systému se nám podařilo podpořit úsilí všech. Ráda bych rovněž poděkovala příslušným úředníkům Komise, protože odvedli dobrou práci a uvědomili si, že v této oblasti je zapotřebí změn. Avšak 31 % rozpočtu je stále v červených barvách. Sem budeme muset v budoucnu zaměřit svou pozornost.

Existují některé oblasti, které jsou na tom z hlediska hodnocení Účetního dvora lépe, například vnější pomoc. Víme však také, že vnější pomoc je lépe hodnocena proto, že není možné kontrolovat rozpočtovou pomoc a protože použití prostředků například prostřednictvím Organizace spojených národů si vysloužilo stížnosti ze strany příslušného generálního ředitele, ale ve výroční zprávě ani výhradu. Na strukturální fondy a vnější pomoc se zaměříme při nadcházejícím udělování absolutoria za rok 2008. V rámci delegací je více než 5 000 pracovních míst souvisejících s vnější pomocí a více než 2 000 pracovních míst v generálním ředitelství pro vnější vztahy a oddělení pro rozvojovou pomoc v Bruselu. Tuto záležitost by bylo dobré projednat s novým komisařem pro vnější vztahy.

V oblasti strukturálních fondů se nám podařilo dosáhnout značného pokroku při odhalování konkrétních viníků a jejich zveřejňování, naše úsilí však ještě zdaleka není u konce. Problémy v této oblasti musíme řešit u zdroje. Zmínil jste některé naše členské státy a já jsem přesvědčena, že Komise musí vyvinout větší snahu s ohledem na dva naše nejnovější členské státy, Rumunsko a Bulharsko, jinak se budeme v těchto zemích potýkat s trvalými problémy. Nedostatečná strategie vůči těmto dvěma zemím vyvolává značné znepokojení. Tyto země potřebují větší podporu, jinak bude ohrožena existence EU jakožto společenství založeného na zásadách právního státu.

Ráda bych vám poblahopřála a sdělila, že při postupu udělování absolutoria pro rozpočet se můžete spolehnout na solidaritu a konstruktivní spolupráci skupiny Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a Evropských demokratů.

(potlesk)

Bogusław Liberadzki, jménem skupiny S&D. – (PL) Pane předsedající, dovoluji mi, abych začal podobně jako paní Gräßleová projevem uznání panu Kallasovi a Účetnímu dvoru za spolupráci, díky níž statistiky každým rokem vykazují zlepšující tendenci v oblasti řízení rozpočtu, povinného podávání zpráv, výročních zpráv a hodnocení. Rovněž vidíme snahy o to, aby naše rozpočtové postupy byly v každém ohledu správné. Za druhé, jsme svědky snah o dosažení dohody v oblastech, které vyžadují zlepšení, a vidíme, že k tomuto zlepšení následně skutečně dochází, počínaje postupy, až po řízení, monitoring, kontrolu a formu závěrečné zprávy.

Jsme velmi znepokojeni, pokud jde o oblasti, ve kterých nebylo zaznamenáno žádné výraznější zlepšení. Pan Caldeira zmínil tyto oblasti ve svém projevu. Rád bych se vrátil ke dvěma z nich, které považuji za zvláště významné. První oblast představují fondy soudržnosti a fondy související s regionální politikou. Z našeho hlediska je nesmírně důležité, abychom dostali odpověď na dvě otázky. Za prvé, proč nedošlo u programů, které byly podle prohlášení Komise určené na zpětné vymáhání neoprávněně vynaložených prostředků –

nebo alespoň při zjištění, proč taková situace nastala –, k žádnému pokroku? Za druhé, bylo řečeno, že rok 2008 bude jednoznačně lepší. Rok 2008 je však naprosto stejný jako rok 2007, takže se tato prohlášení nenaplnila.

Máme otázku, kterou budeme chtít položit během slyšení komisařů: byla zvažovaná opatření řádně zvážena a byla učiněná prohlášení správná a jsou nadále platná?

Vítáme každé zjednodušení, což ovšem neznamená, že bychom měli přijímat ustanovení, která jsou primitivní. Vítáme plán na předběžné platby, protože usnadní přijímajícím zemím využívání prostředků. Cíl je ostatně jednoduchý – dostat prostředky k uživateli, docílit zamýšleného přínosu a docílit ho včas. Zdá se však, že zejména v posledních dvou letech byly některé z těchto prostředků přijímajícími zeměmi používány k vylepšení stávajících výsledků na straně rozpočtu a nikoli k plnění v oblasti, pro kterou byla finanční podpora určena.

Proto, i když si vysoce vážíme směru, kterým se ubíráme, máme určité výhrady ohledně některých oblastí, které hodláme projednat během slyšení komisařů.

Luigi de Magistris, jménem skupiny ALDE. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, rád bych zahájil uvítáním a poděkováním předsedovi Účetního dvora, s nímž jsme během uplynulého období navázali plodnou spolupráci.

Jakožto předseda Výboru pro rozpočtovou kontrolu jsem vždy zastával názor, že úloha Účetního dvora je nepostradatelná. Je nepostradatelná proto, že Účetní dvůr působí ve velmi citlivém odvětví, které občané v celé Evropské unii sledují s velkým zájmem a kritickým pohledem, když se jedná o transparentnost, přesnost a soulad s právními předpisy výdajů a o řízení veřejných finančních prostředků.

Jsem přesvědčen, že je třeba dnes opětovně zdůraznit, že Účetní dvůr musí mít při výkonu své práce vždy zaručenou nezávislost a samostatnost, protože to je nezbytné, pokud máme být schopni řádně hodnotit a přijímat správná rozhodnutí. Stejně tak žádám Účetní dvůr, aby napomohl Parlamentu a Výboru pro rozpočtovou kontrolu vykonávat jejich činnost co nejproduktivněji.

Musíme nalézt správnou rovnováhu, která nám umožní účinné a hospodárné vynakládání veřejných prostředků, protože tyto prostředky jsou určeny na důležité cíle, jako například hospodářský rozvoj a tvorbu nových pracovních míst. Zároveň musí existovat přísné tresty za vážné nesrovnalosti a chyby, které Účetní dvůr v loňském finančním roce rovněž odhalil, přičemž je třeba předcházet zbytečným formalitám a byrokracií. Jak uvedl i pan Kallas, Parlament se musí snažit nalézt rovnováhu, pokud jde o přípustné riziko chyb.

Zpráva, kterou jsme četli s velkým zaujetím, nabízí řadu zajímavých informací, obsahuje však také mnohé šedé oblasti. Pokud jde o tyto šedé oblasti, musíme se snažit dosáhnout co nejlepších výsledků.

Jak už uvedli mí kolegové poslanci, hlavní problém se týká především strukturálních fondů a Fondu soudržnosti. Je pravda, že Účetní dvůr si plní své povinnosti a poukazuje na chyby a nesrovnalosti v souvislosti s těmito fondy. Avšak ti, kdo nahlédnou pod povrch této záležitosti a provedou rozbor, zjistí, že za chybami, na které jsme poukázali, se skrývá ještě vážnější problém, jak dokládají zkušenosti soudů v řadě zemí z posledních let. Může se jednat o finanční a jiné podvody. Mám zejména na mysli jednu či dvě chyby jako například nedodržení předpisů o zadávání veřejných zakázek či fakturování nadměrných částek a tak dále. Musíme usilovat o zlepšení v této oblasti.

Jsem přesvědčen, že Komise by měla podporovat členské státy, které jednají čestně, trestat a postihovat členské státy, které porušují předpisy. Dále jsem přesvědčen, že úřad OLAF by měl využívat návrhy Účetního dvora jako východiska k dalšímu zlepšení své práce, protože je to v zájmu všech. Domnívám se, že pouze spolupráce jednotlivých orgánů, konkrétně Parlamentu, Účetního dvora a úřadu OLAF nám umožní řídit a ochránit finanční zájmy všech občanů EU.

Bart Staes, jménem skupiny Verts/ALE. – (NL) Můžeme dnes jistě říci mnoho pozitivního. Už podruhé za sebou máme stanovisko k účetnictví bez výhrad. Míra nesrovnalostí se snižuje. Na systému dopravní světelné signalizace, který svítil vždy jen červeně, se stále častěji objevuje oranžová, žlutá a zejména zelená. To vše jsou pozitivní hlediska.

Dalším pozitivním hlediskem je zemědělství, které bylo vždy zdrojem skutečného znepokojení. Po léta jsme považovali systém IACS – systém zajišťující společné řízení výdajů na zemědělství – za dobrý systém. Členské

státy jako například Řecko se do tohoto systému nezapojovaly. To je samozřejmě všechno vývoj správným směrem.

Přesto máme důvody ke znepokojení. Mezi ně se řadí oblast soudržnosti, výzkumu a vývoje, energetiky, dopravy a celá kapitola vnější pomoci, rozvoje a rozšíření. Podle mého názoru se proto musíme snažit zvolit některé problémy, o kterých tu zde dnes hovoříme, a věnovat jim pozornost. Jedním z těchto problémů bude otázka soudržnosti. Rád bych připomenul sněmovně známou poznámku v odstavci 6.17, že až 11 % výdajů v rámci strukturálních fondů, Evropského fondu pro regionální rozvoj a Evropského sociálního fondu bylo vyplaceno neoprávněně. Podle mého názoru musíme položit příslušnému komisaři řadu otázek a zjistit, jak se věci mají.

Dále je tu otázka vnější pomoci, rozvoje a rozšíření; celý balík finančních prostředků, které přidělujeme Organizaci spojených národů. Opět se z výroční zprávy Účetního dvora dozvídáme, že – podobně jako ostatní instituce – nemá Účetní dvůr dostatečný přístup, nebo nemá žádný přístup, k účtům Organizace spojených národů, což znamená, že značné množství evropských finančních prostředků přidělené této organizaci nelze ve skutečnosti řádně kontrolovat.

Třetí otázka, které je třeba se věnovat, je celý systém spolufinancování. Jak uvedl generální zpravodaj, 80 % všech evropských finančních prostředků spadá do režimu spolufinancování členskými státy a Komisí. Musíme opět vyvinout tlak zejména na ministry financí členských států, aby převzali odpovědnost a vydali prohlášení, že svou práci odvádí řádně, že jejich vlády vynakládají prostředky správně a že tyto prostředky prošly kontrolou.

Osobně jsem zodpovědný za vlastní zdroje Výboru pro rozpočtovou kontrolu. Celá problematika DPH u mě nadále vzbuzuje obavy. Zveřejnili jsme několik zpráv k této otázce a to i v předchozím volebním období. Podle odhadů dosahuje výše podvodů v souvislosti s DPH v celé Evropě 80-10 miliard EUR. Účetní dvůr k tomu rovněž uvedl řadu poznatků. Rád bych proto věnoval této záležitosti zvláštní pozornost při postupu v udělování absolutoria.

Rád bych na závěr zmínil udělování absolutoria pro ostatní orgány. Sám jsem zpravodajem pro udělování absolutoria Parlamentu. Podle mého názoru mezi klíčové problémy v této oblasti patří postupy zadávání veřejných zakázek, kde jsou problémy zjevné. Absolutorium Radě bylo uděleno začátkem tohoto týdne. Zpráva Účetního dvora rovněž vyzdvihuje některé velmi negativní body v souvislosti s Radou. Dle mého soudu musíme na Radu vyvíjet soustavný tlak, aby zpřístupnila své účetnictví, které by umožnilo řádně kontrolovat i takové ... *(řečník se odklonil od mikrofonu)*.

Ryszard Czarnecki, jménem skupiny ECR. – (PL) Pane předsedající, dnešní rozprava je jednou z nejdůležitějších rozprav Evropského parlamentu, protože naši voliči, daňoví poplatníci a občané členských států EU mají velký zájem na transparentním fungování evropských orgánů a zejména Evropské komise. Na jedné straně je to argument pro euroskeptiky, i když na druhé straně víme, že v posledních letech docházelo v této oblasti k řadě nesrovnalostí. Připomenu vám situaci, k níž došlo na konci roku 1999 a na začátku roku 2000, kdy Účetní dvůr zveřejnil zdrcující kritiku Evropské komise, která byla v té době naprosto oprávněná. Dnes jsme v této oblasti svědky jednoznačného pokroku, připomínám však význam této rozpravy, protože pokud hledáme zdroje větší autority Evropské unie a orgánů EU, pak jsou tyto zásady transparentnosti nesmírně důležité. Jestliže byla tato autorita oslabena minulý týden tím, jak byla zvolena většina předních představitelů Evropské unie, může být znovu získána při rozpravách, jako je tato.

Rád bych zdůraznil, že by bylo jistě dobré, kdyby mohl pan Caldeira některé záležitosti rozvést poněkud podrobněji. Hovořil o šesti zemích, které odevzdaly chybné informace, a zmínil dvě velké země, Polsko a Spojené království. Je jistě oprávněné, když chceme o těchto nesrovnalostech slyšet víc.

Rád bych zdůraznil, že předchozí platby jsou jistě pozitivní, mají ale také nevýhody, protože vlády často využívají tyto prostředky pro volební účely.

Søren Bo Søndergaard, jménem skupiny GUE/NGL. – (DA) Pane předsedající, rád bych úvodem vyjádřil své uspokojení nad tím, že zjevně došlo k pokroku v oblasti neoprávněně vyplacených plateb z rozpočtu EU. To je samozřejmě dobře. Zároveň však bylo zjištěno, že existují rozsáhlé problémy v oblasti soudržnosti – a soudržnost je druhou největší oblastí rozpočtu, která v roce 2008 dosahovala výše 36,6 miliard EUR. Skutečnost, že přinejmenším 11 % všech schválených částek bylo vyplaceno neoprávněně, představuje pro běžné daňové poplatníky v EU obrovský problém. Je to nesmírný problém. Jak máme rok co rok – v této oblasti je to skutečně každým rokem – vysvětlovat, že miliony korun se vyplácejí v rozporu s předpisy nebo dokonce přímo podvodně?

Účetní dvůr se ve svých doporučeních zaměřuje na zlepšení kontrolních mechanismů a zjednodušení předpisů a to je dobře. Otázkou však zůstává, zda tak rozsáhlé plýtvání lze skutečně omezit jen prostřednictvím monitoringu a zjednodušených předpisů, nebo zda máme co dočinění se základním strukturálním selháním. Naše skupina věří v solidaritu. Podporujeme přerozdělení finančních prostředků z nejbohatších do nejchudších regionů a zemí a to jak v rámci EU, tak mimo ni, pokud však čteme tuto zprávu, musíme si položit otázku, zda EU našla správný způsob, jak toho docílit. Je skutečně efektivní, aby všechny země odváděly prostředky do systému, který potom rozděluje podporu v nejvzdálenějších částech jednotlivých zemí, včetně skutečností, že tyto prostředky platí ti nejbohatší? Každý ví, že čím delší je cesta, tím větší je riziko, že během ní dojde ke ztrátě. Musíme proto zahájit zásadní rozpravu o celé problematice peněžních toků v EU.

Marta Andreasen, jménem skupiny EFD. – Pane předsedající, je mi líto, že nesouhlasím, ale jako účetní s dlouholetou praxí nesdílím optimismus svých kolegů ohledně stanoviska Účetního dvora.

Výroční zpráva Účetního dvora za rok 2008 nevykazuje žádné výrazné zlepšení. 10 let po odstoupení Santerovy Komise a po desetiletí příslibů reformy jsou finanční prostředky EU stále mimo kontrolu. Kontroloři prohlašují, že účty jsou v souladu s předpisy, netvrdí však už, že jsou pravdivé, a ve skutečnosti jen stěží mohou říct, že jsou pravdivé, jestliže nadále vyjadřují obavy ohledně kvality finančních informací.

Ze zprávy vyplývá, že 10 let po zahájení administrativní reformy nemá Evropská komise zavedený integrovaný účtový systém a že jednotlivá ředitelství zavádí do svých místních systémů operace, z nichž některé nemají povolení hlavního účetního Evropské komise. Navíc, pokud jde o soulad s právními předpisy a správnost výdajů EU, kontroloři za rok 2008 schválili pouze 9 % výdajů, což je podobný podíl jako v minulosti. Vydali negativní stanovisko k 43 % rozpočtu v souvislosti s prostředky v rámci Fondu soudržnosti, výzkumu, energie a dopravy, vnější pomoci, rozvoje a rozšíření. Ke zbývajícím 48 % vydávají stanovisko s výhradami.

Takováto zpráva by v kterékoli společnosti vedla k odstoupení dozorčího výboru a její následné likvidaci, zde však všichni zůstávají klidní. Kontroloři dokonce uvádějí částku ve výši 1,5 miliard EUR, která byla, jak sami říkají, vyplacena neoprávněně.

Prvním argumentem, který uslyšíte, bude, že kontroloři netvrdí, že se jedná o podvod, ale pouze o chyby. Řeknou, že podvod vyžaduje úmysl spáchat trestný čin, a to bychom museli dokázat a potom i zavolat policii.

Druhý argumentem bude, že předpisy jsou příliš složité. To ale tvrdí už celá léta, předpisy se však nezměnily, měli bychom tedy vinit Evropskou komisi za to, že udržuje složité předpisy, které vedou k chybám?

Třetím argumentem je, že za chyby jsou odpovědné členské státy. Smlouvy jednoznačně stanoví, že za řízení finančních prostředků Evropské unie nese odpovědnost Evropská komise a je to ve skutečnosti jediný orgán, který může zastavit platby, jestliže neobdrží dostatečné doklady o tom, že prostředky jsou vynakládány odpovídajícím způsobem.

Ve skutečnosti tyto chyby znamenají, že byly zneužity prostředky daňových poplatníků. Pokud však máme být upřímní, nikoho to nezajímá. Zabýváme se tu pouze penězi daňových poplatníků. Jsou to pouze peníze lidí, kteří v současnosti zápasí s tím, aby zaplatili hypotéky a vzdělání svých dětí. To však nestačí. Kromě 116 miliard EUR na platbách za rok 2008, které prošly kontrolou Účetního dvora, zmizelo v kufrech Evropské unie dalších 40 miliard EUR. 35 % rozpočtu je nyní skryto v rozvahách pod názvem „předfinancování“, což jsou prostředky, o nichž kontroloři nemohou evropským daňovým poplatníkům říci, jestli byly vynaloženy řádným způsobem.

Tyto další předběžné platby byly provedeny právě v těch oblastech, kde Účetní dvůr shledal největší podíl chyb. Jak dlouho bude ještě tento Parlament umožňovat zneužívání prostředků daňových poplatníků?

Daniël van der Stoep (NI). – (NL) Pane předsedající, jménem Nizozemské strany svobody bych rád poděkoval předsedovi Účetního dvora za výroční zprávu tohoto orgánu za 2008.

Ostatně byla to tato zpráva, která nás informovala, že přibližně 11 % prostředků fondu soudržnosti v roce 2008 nemělo být nikdy vyplaceno. To představuje 4 miliardy EUR, které byly zameteny pod koberec. Rada, Komise – až na několik výjimek – i tento Parlament se snaží o všem zachovat mlčení. Moje strana to považuje za nečestné.

Rád bych věděl, jak se hodlá Komise v této věci zachovat. Jak zajistí, aby byly tyto 4 miliardy EUR vráceny? Je například připravena požádat země, které tyto prostředky nikdy neměly utratit, aby je vrátily zpět? Pokud ne, proč?

Rád bych rovněž slyšel od Evropského účetního dvora, zda v zájmu transparentnosti výdajů Komise Účetní dvůr rovněž zkoumá prohlášení jednotlivých členů Evropské komise. Pokud ano, může Účetní dvůr zaslat tato prohlášení Parlamentu, a pokud ne, proč ne? Rád bych slyšel odpověď Evropského účetního dvora na tuto otázku.

Jan Olbrycht (PPE). – (PL) Pane předsedající, rozprava o hlasování o schválení zprávy je každým rokem zajímavější, jak poslanci Parlamentu stále podrobněji zkoumají jednotlivé aspekty. V této rozpravě je důležité: za prvé, zjistit skutečnosti, za druhé, vysvětlit příčiny těchto skutečností, a za třetí, vyvodit závěry.

Pokud jde o skutečnosti, je pro nás, jako poslance Parlamentu, zajímavé zjistit, jaké metody používá Účetní dvůr. Ještě zajímavější však je, že pokud jde o výsledky, Evropská komise s diagnózou Účetního dvora nesouhlasí. Během této rozpravy bych rád vyjasnil rozdíly stanovisek mezi Komisí a Účetním dvorem. Za druhé, je velmi důležité zjistit, zda se jedná o chyby, o nedostatky, nebo o zločin. Pokud budeme házet všechno do jednoho pytle, poškodíme tím náš obraz a zmateme diskusi o tom, zda máme napravovat chyby nebo volat policii.

Pokud jde o vysvětlení příčin, rád bych všechny upozornil na skutečnost, že z dokumentů, které máme před sebou, vyplývá, že máme značné nedostatky v systému zadávání veřejných zakázek. V souvislosti s tím není problémem pouze otázka finančních transakcí, ale rovněž vysvětlení a zjednodušení záležitostí souvisejících se zadáváním veřejných zakázek.

Poslední bod se týká závěrů. Můžeme vyvozovat různé závěry. Za prvé, závěry týkající se kontrolních metod, závěry ohledně odpovědnosti, ale také závěry týkající se budoucí politiky. Ta jsou nejsnadnější. Je velmi snadné vyvodit závěr, že pokud byly prostředky vynaloženy nesprávným způsobem, a v této oblasti máme stále pochybnosti, tak to nejlepší, co můžeme udělat, je omezit výdaje na tuto oblast politiky. Měli bychom však být velmi opatrní, jaké závěry vyvodíme, protože finanční kontrola je jedna věc, kontrola účinnosti politiky je druhá věc a rozhodnutí o budoucím směřování činnosti EU je další věc.

Inés Ayala Sender (S&D). – (ES) Pane předsedající, úvodem bych ráda poděkovala zejména panu da Silva Caldeirovi za představení zprávy Účetního dvora, která už není pouze příležitostí ke skandalizování a výzvu k eurofobii, ale která se stala skutečně konstruktivním textem s jednoznačně motivujícím poselstvím nacházejícím prostor pro zlepšení jak na straně evropských orgánů, tak na straně členských států a která rovněž navrhuje nástroje potřebné pro toto zlepšení.

Účetní dvůr přitom neztrácí nic na přísnosti a profesionalitě svého přístupu – a kromě toho Účetní dvůr sám začal jako první uplatňovat zásady, o nichž hovořil pan da Silva Caldeira. Shodou okolností jsem v té době byla členkou Výboru pro rozpočtovou kontrolu a děkuji vám za změny, které jste provedli, protože pro nás představují značnou pomoc.

Ráda bych samozřejmě rovněž poděkovala panu Kallasovi za to, jak moudře naslouchal požadavkům Evropského parlamentu vyjádřeným prostřednictvím Výboru pro rozpočtovou kontrolu, což nebyl snadný úkol. Řídící a kontrolní systém zaznamenává pokrok a doufáme, že se bude dále rozšiřovat a prohlubovat.

Souhlasím s nedávným prohlášením, že bylo dosaženo nejlepšího prohlášení o věrohodnosti, ale i když je to z hlediska tří přítomných orgánů – Účetního dvora, Komise a Parlamentu – úspěch, je ještě třeba mnohé vykonat.

Například jsme stále znepokojeni ohledně zjevného rozporu mezi Účetním dvorem a Komisí ohledně důležité oblasti rozpočtové podpory a přijetí vnitrostátních reformních plánů.

Velmi znepokojivou je v tomto roce kontrola třetího pilíře Evropského rozvojového fondu – společné řízení s organizacemi. Moji kolegové z Organizace spojených národů, Africké unie a dalších organizací o tom hovořili. Jedná se o 6 až 7 % Evropského rozvojového fondu a je samozřejmě zapotřebí nalézt nebo uplatnit účinné vzorce, které by ukončily tento nepřipustný nedostatek transparentnosti.

Pokud jde o personální otázky, musím říci, že výměna pracovníků je příliš rychlá a že je příliš mnoho dočasných zaměstnanců, v důsledku čehož se vytrácí smysl kontinuity, který je tak důležitý pro tento druh programů. Rovněž kontrola ze strany delegací není dostatečně systematická. Navíc podle názoru Účetního dvora dochází k mnoha chybám a častému výskytu nekvantifikovatelných chyb, což je třeba zlepšit.

Máme však příklad postupu Komise a Účetního dvora, které postupují společně, abychom našli definici přípustné míry chyb, což považujeme za krok správným směrem.

Jorgo Chatzimarkakis (ALDE). – (DE) Pane předsedající, pane Kallasi, pane Caldeiro, obsah výroční zprávy Účetního dvora o rozpočtu EU je pozitivní i negativní. V první řadě bych rád poděkoval Účetnímu dvoru za jednoznačnější, odvážnější a poetičtější zprávu, která je pro nás srozumitelnější.

Pozitivní oblast zahrnuje řízení rozpočtu jako celku. Oproti minulým letům zde došlo ke zlepšení. Především je to díky lepšímu řízení fondů v oblasti zemědělství a přírodních zdrojů, které v posledních několika letech představovaly náš nejpálčivější problém.

Poprvé ve své zprávě nevydáváte negativní stanovisko, pane Caldeiro, a to je dobrá zpráva. Tato zpráva zdůrazňuje skutečnost, že kdykoliv EU kontroluje a spravuje své fondy sama, je řízení rozpočtu řádné. Jestli je také účinné, je jiná otázka. Rád bych v této souvislosti upřímně poblahopřál panu Kallasovi. Je vaší zásluhou, že během vašeho funkčního období došlo k tomuto viditelnému zlepšení. Blahopřeji!

Nyní je zejména povinností členských států, aby zlepšily své kontrolní systémy. Bude-li nadále důvod ke kritice řízení rozpočtových prostředků EU, nejedná se o problém na úrovni EU – jak jsme právě viděli – ale na úrovni členských států. Jeden z hlavních problémů v této oblasti představuje například politika soudržnosti, která je realizována prostřednictvím členských států a na kterou se vynakládá přibližně třetina finančních prostředků. Říkáte, že 11 % prostředků není vypláceno v souladu s předpisy, a nezařazený poslanec tvrdí, že se jedná o 4 miliardy EUR. To není přesné. Jedná se o 2,5 miliardy EUR z prostředků daňových poplatníků, které neměly být vyplaceny. To je třeba uvést přesně a je také třeba zavést kontroly.

Evropská komise však musí proto i nadále vyvíjet tlak na členské státy a v této oblasti máte naši podporu, pane Kallasi. Musíme uplatňovat politiku odhalování a zveřejnění viníků. Musíme zveřejnit jména členských států, které stále plýtvají, a musíme popsat stav jednoznačně.

Docházíte k závěru, že nařízení je třeba zjednodušit. Rádi bychom vás v této otázce podpořili a připojili ještě jeden další požadavek. Je třeba zaměřit se důkladněji nejen na správnost plateb, ale také na jejich účinnost s cílem zajistit, aby prostředky daňových poplatníků byly vynakládány řádně.

Reinhard Bütikofer (Verts/ALE). – (DE) Pane předsedající, dámy a pánové, rád bych se zmínil o kapitole 7 zprávy Účetního dvora, která se týká výzkumu, energie a dopravy.

Za prvé bych rád vyjádřil poděkování Účetnímu dvoru za jeho důkladnou práci. Jak však vyplývá z této kapitoly, Účetní dvůr nemůže ve své výroční zprávě dát této oblasti dobrou známku. Je to oblast, jejíž výdaje tvoří více než 9 miliard EUR. Podle odhadů Účetního dvora se chybovost pohybuje mezi 2 a 5 %. Jinými slovy se na základě těchto výpočtů jedná o 180 až 450 milionů EUR, které nebyly vynaloženy v souladu s předpisy. Ze závěrů Účetního dvora vyplývá, že tato oblast je „částečně účinná“, což podle mého názoru převedeno na školní hodnocení odpovídá v nejlepším případě známce C minus. Dle mého názoru je podivné, že Komise nepovažuje za potřebné se k této věci vyjádřit. Myslím, že mlčení Komise je velmi výmluvné.

Účetní dvůr ve svém doporučení tvrdí, že Komise by měla pokračovat ve svém úsilí o zjednodušení finančních nařízení. S tím souhlasím. Příslušné výbory vedou na toto téma rozpravy ve stejném duchu. Nesouhlasím však s tím, že Komise ve svém stanovisku k doporučením Účetního dvora zcela mění smysl těchto doporučení. Účetní dvůr tvrdí, že cíle zjednodušení nařízení musí být v souladu s cílem kontrol nákladové úspornosti, které budou dostatečné k zajištění řádného nakládání s finančními prostředky. Naproti tomu Komise tvrdí, že chce kontroly nákladové úspornosti, a navrhuje, aby existovala přípustná míra rizika chyb, se kterou je třeba od počátku počítat. To není rozumný způsob nakládání s prostředky daňových poplatníků. Komise by měla přehodnotit to, co bylo řečeno, a Parlament by měl podpořit Účetní dvůr v jeho kritickém úsilí.

Kay Swinburne (ECR). – Pane předsedající, vítám zprávu Účetního dvora a vítám skutečnost, že poprvé nevyjadřuje negativní stanovisko k účtům EU, zejména poté, kdy tolik let byly zmíněné účty v konfliktu s tímto důležitým postupem, jež by pro mnohé soukromé společnosti znamenal, že se ocitnou v rozporu s několika směrnici EU.

Rád bych se však soustředil na oblast s trvalými závažnými problémy, konkrétně na oblast strukturálních fondů a Fondu soudržnosti. Možná, že Komisi připadá skutečnost, že 11 % největší části rozpočtu – výdajů na soudržnost – obsahuje chyby, jako úspěch, já však považuji za zarážející, že bylo řečeno, že podle údajů Účetního dvora téměř 5 miliard EUR z rozpočtu ve výši 46 miliard EUR nemělo být nikdy vyplaceno.

Musím říci, že v mém regionu, ve Walesu, který je příjemcem části oněch 46 miliard EUR ze strukturálních fondů, by se našlo uplatnění a zdůvodnění pro dalších 5 miliard EUR. Wales nemusel vrátit žádné prostředky z důvodu nesprávného nakládání, navzdory tomu, že Spojené království jako celek nedostalo zcela kladný posudek.

K chybám většinou dochází na úrovni prováděcích institucí, a já proto žádám Evropský parlament a Komisi, aby vyzvaly jednotlivé členské státy k provedení důkladných kontrol přijatých finančních prostředků. Ve Walesu spravuje prostředky evropských strukturálních fondů a Fondu soudržnosti Waleské národní shromáždění prostřednictvím jednotlivých institucí, a proto by provedení formálních auditů nemělo být příliš obtížné.

V současnosti však probíhá finanční kontrola u projektů, které byly založeny přibližně před sedmi lety. Nejsem si jist, čeho tím docílíme. Potřebujeme každoroční uzávěrku stávajících projektů, která může odhalit chyby a zajistit soulad s nejvyššími standardy.

Pokud se jedná o prostředky daňových poplatníků, jako je tomu v případě regionálních rozpočtů v celé EU, standardy odpovědnosti nemohou být nikdy příliš vysoké.

Cornelis de Jong (GUE/NGL). – (NL) Rád bych řekl několik slov k výdajům Evropské komise v rámci vnějších vztahů. Podle Účetního dvora bylo v této oblasti zjištěno více chyb v roce 2008 než v roce 2007 a tyto chyby byly odhaleny ve všech oblastech vnější politiky.

Považuji za skandální, že k tolika chybám dochází při zadávání veřejných zakázek v souvislosti s těmito projekty. Komise sleduje bedlivě postupy zadávání veřejných zakázek v členských státech a já dostávám pravidelné žádosti o pomoc ze strany našich zástupců na radnicích a v okresech ohledně složitých a nejasných postupů.

Lidé mají obrovský strach dopustit se chyby v očích Komise. Kým však je Komise, aby sledovala naše místní orgány, jestliže se sama pravidelně dopouští chyb při zadávání veřejných zakázek v rámci vlastních projektů? Jaký je názor pana komisaře na tento problém?

Komise sama sebe ráda staví do pozice 28. dárce. Zajímalo by mne, jestli je to účinné, a je smutné, že jinak velmi dobrá zpráva Účetního dvora neobsahuje podrobné informace o účinnosti, což je téma, které se objevuje v samostatných zprávách téměř mimochodem. Mohly by být v budoucnu zařazeny do zprávy i informace o účinnosti politiky?

Abych uvedl příklad, dočítáme se ve zprávě v souvislosti s rozpočtovou podporou, že kontrola plnění platebních podmínek je nedostatečná. Jinými slovy Komise předává zemím balíky peněz, aniž by uplatňovala dostatečnou kontrolu. Jaké však Komise ve skutečnosti stanoví podmínky? A také do jaké míry měří, zda rozpočtová podpora skutečně pomáhá rozvoji těchto zemí? Ve zprávě se o tom nic neříká a ani nemůže s ohledem na uplatňovaný přístup.

Abych byl obecnější, když vidím, jak lehkomyslně Komise utrácí vyčleněné prostředky, říkám si, zda by nebylo lépe ponechat výdaje na rozvoj v rukou samotných členských států. Je zřejmé, že Komise si jen málo všímá doporučení Účetního dvora, a proto bych se rád zeptal předsedy Účetního dvora, zda není skličující sledovat, že Komise si rok co rok není v této souvislosti schopna zamést před vlastním prahem.

Bastiaan Belder (EFD). – (NL) Ve finančním roce 2008 odhalil Účetní dvůr řadu chyb v souvislosti se strukturálními fondy a programy pro regionální rozvoj a výzkum. Důvodem je, že předpisů pro udělování dotací je příliš mnoho a jsou příliš složité.

Evropský účetní dvůr správně zdůrazňuje význam zjednodušení předpisů. V říjnu předložily orgány čtyř členských států předsedovi Evropské komise stanovisko ke snížení tlaku předpisů EU. Doporučily zřízení vnější nezávislé komise na snížení tlaku předpisů na úrovni EU. Je to krok správným směrem ve smyslu strategie lepší tvorby zákonů. Jaké je stanovisko Evropské komise k této záležitosti?

Snahy o zlepšení finančního řízení se však nesmí omezovat na zjednodušování předpisů. Je rovněž zapotřebí prohloubit dozor a posílit kontrolu. Evropská komise a členské státy musí vypracovat akční plán. Na počátku je třeba předložit prohlášení o vnitrostátní správě, na základě kterého pak Evropa vydá prohlášení o věrohodnosti. Považuje Evropský účetní dvůr takový akční plán za užitečný nástroj ke zlepšení finančního řízení? Podle mého názoru by takový akční plán pomohl finančnímu řízení získat politickou prioritu, kterou tak naléhavě potřebuje. Ostatně, pane předsedající, dámy a pánové, cílem je zajistit, aby se výdaje EU dostaly na správné místo ve správný čas.

Philip Claeys (NI). – (NL) Poslední výroční zpráva Evropského účetního dvora opět poskytuje matoucí pohled do způsobu, jakým Evropská unie nakládá s prostředky evropských daňových poplatníků. Evropský účetní dvůr zjistil na základě realistických odhadů, že v letech 2000-2006 odhadem 11 % z celkového

množství 36,6 miliard EUR v rámci Fondu soudržnosti nemělo být vyplaceno. To znamená, že na dotacích bylo chybně vyplaceno více než 4 miliardy EUR.

Pokud jde o situaci v Belgii, z vyjádření Účetního dvora vyplývá, že značný počet prostředků vynaložených ve Valonsku – zejména v provincii Hainaut – bylo vynaloženo nesprávným způsobem. Je to vlastně potvrzení toho, co uvedl jeden náš kolega poslanec v této sněmovně několik měsíců před posledními volbami do Evropského parlamentu, a sice, že evropské dotace ve Valonsku nepřinesly požadované výsledky, zejména v porovnání s ostatními evropskými regiony, a že to není pouze Valonsko samotné, ale rovněž celá Evropská unie, která je odpovědná za konečné schvalování těchto projektů.

V současnosti je většina finančních převodů velmi nepřímá a prochází přes řadu mezistupňů. Řešení této otázky se musí stát prioritou a zároveň musí být samozřejmě zlepšeny stávající kontrolní mechanismy.

Jean-Pierre Audy (PPE). – (FR) Pane předsedající, pane předsedo Účetního dvora, pane místopředsedo Komise, děkuji vám, pane předsedo Caldeiro, za tuto velmi kvalitní zprávu, děkuji vám, pane Kallasi, za práci, kterou jste vykonal, a blahopřeji vám k novému jmenování do Evropské komise. Vítejte je.

Pokud jde o účetní závěrku, Účetní dvůr vydal stejně jako v loňském roce kladné prohlášení o věrohodnosti bez výhrad. Rád bych poblahopřál účetnímu, panu Tavernemu, a jeho předchůdci Brianu Grayovi, přičemž opětně zdůrazňuji, že nerozumím záporné hodnotě majetku ve výši 47 miliard EUR, která je v podstatě dána skutečností, že nezapočítáváme nároky vůči členským státům vyplývající ze závazků na penze zaměstnanců. Rád bych vám připomněl, že k 31. prosinci 2008 se jednalo o částku 38 miliard EUR, což je nárůst o 4 miliardy EUR ročně.

Pokud jde o uskutečněné operace, mohl byste prosím, pane předsedo Caldeiro objasnit Parlamentu, zda Účetní dvůr vydává pozitivní nebo negativní prohlášení o věrohodnosti? Stanovisko Účetního dvora je rozděleno do pěti odstavců, které uvádí stanoviska podle politických skupin, a pro mne je problém rozlišit tato stanoviska od prohlášení o věrohodnosti vydávané na základě článku 248 Smlouvy, kde se rovněž uvádí, že Účetní dvůr může konkrétně posuzovat každou oblast činnosti Společenství.

Pokud jde o obsah, s výjimkou výdajů na soudržnost, jsou zjištění kladná. U výdajů na soudržnost bylo zjištěno množství chyb. Rád bych se vás rovněž zeptal, zda se domníváte, že je počet šetření – například u sociálního fondu, který představuje tisíce operací, 49 šetření – dostatečný k vydání stanoviska. Hlavní problém však nadále spočívá v oblasti sdíleného řízení s členskými státy a ve skutečnosti, že k množství chyb dochází v důsledku složitého způsobu, jímž jsou evropské finance vedeny.

Na závěr bych se rád zmínil o sdíleném řízení a kontrolním řetězci a opět připomněl svůj návrh na větší začlenění vnitrostátních účetních dvorů do tohoto procesu vzhledem k tomu, že podle rozhodnutí Rady se nikdy nedočkáme vnitrostátních prohlášení o věrohodnosti. Podle čl. 287 odst. 3 Lisabonské smlouvy máte, pane předsedo Caldeiro, pravomoc oslovit vnitrostátní účetní dvory. Rád bych tento návrh znovu zopakoval.

Jens Geier (S&D). – (DE) Pane předsedající, pane Kallasi, pane Caldeiro, dámy a pánové, úvodem bych rád poděkoval vám, pane Caldeiro, za představení zprávy, a rovněž bych rád vám i členům Účetního dvora poděkoval za vaši zprávu. Parlament důkladně prověří informace, které jste přednesl, a v příštích měsících bude na jejich základě jednat. S potěšením jsem zjistil, že dřívější nepříjemná míra chybovosti u společné zemědělské politiky klesla. Avšak po přečtení zprávy Účetního dvora jsem nabyl dojmu, že za většinu přetrvávajících nesrovnalostí je zodpovědný jeden členský stát, konkrétně Rumunsko. Zdá se, že v budoucnu bychom měli klást větší důraz na odbornou přípravu pracovníků a správné zavádění kontrolních systémů v nových členských státech, a to pokud možno ještě před jejich přistoupením.

Další důvod ke znepokojení představují evropské strukturální fondy, o kterých zde již mnozí kolegové poslanci hovořili. Je pravda, že počet neoprávněně provedených plateb ve srovnání s předchozím rokem poklesl, avšak zajištění financování bez nesrovnalostí představuje nadále značný problém. Rád bych připomněl euroskeptické části této sněmovny, že hovoříme o 11 % celkových plateb a nikoliv o 11 % rozpočtu. Jedná se tedy o 2,7 miliard EUR a nikoliv o 5 miliard EUR. Připouštím, že i těchto 2,7 miliard EUR je příliš mnoho, musíme však být v zájmu poctivosti přesní.

Tyto nesrovnalosti většinou tvoří nadměrné platby a nesprávné použití finančních prostředků. Například jestliže jsou prostředky z Evropského sociálního fondu použity k uhrazení mezd veřejného správce nebo pokud jsou prostředky z Evropského fondu pro regionální rozvoj použity k nákupu stavebních pozemků, pak nemají dotčené osoby zjevně dostatek informací o správném využití prostředků pomocí nebo členské státy nemají vůli či schopnost spravovat tyto prostředky řádně, případně to vše dohromady.

Při přezkumu postupu podávání žádostí musíme zavést jednoznačná a transparentní pravidla, které budou srozumitelnější. Členské státy musí zajistit lepší kontrolu žádostí na vnitrostátní úrovni.

Je samozřejmé, že jakékoli plýtvání a jakékoli nesrovnalosti ve vztahu k finančním prostředkům evropských daňových poplatníků nejsou nikdy zanedbatelné. Avšak každý, kdo zaujímá k EU a této zprávě Evropského účetního dvora objektivní postoj, nemá důvod cítit se dotčen. Tato zpráva obsahuje řadu východisek pro naši práci, jejíž náplní je činit Evropu každý den lepší a účinnější. Na tomto základě budeme realizovat postup udělování absolutoria Evropské komisi.

Gerben-Jan Gerbrandy (ALDE). – (NL) Rád bych poděkoval Účetnímu dvoru za naprosto jasnou výroční zprávu a zvláštní poděkování chci vyjádřit panu komisaři Kallasovi za snahy, které vyvíjel v posledních letech. Dle mého soudu lze oprávněně prohlásit, že během této doby zaznamenal značný pokrok.

Rád bych podtrhl tři hlediska této výroční zprávy. Za prvé je to skutečnost, že největší problémy jsou stále v členských státech. Řada mých kolegů poslanců již uvedla příklad regionální politiky, který mohu pouze podtrhnout. Proto bych rád položil Komisi následující otázku ohledně vnitrostátních prohlášení, která jsou zavedena v některých členských státech: může Komise předložit konkrétní návrh, který by učinil tato prohlášení povinná ve všech členských státech Evropské unie?

Dalším hlediskem, které bych rád zdůraznil, je množství a složitost evropských předpisů: další problém, o kterém zde již řada mých kolegů poslanců hovořila. Mohli bychom zahájit zásadní rozpravu o způsobu, jímž chceme vydávat své finanční prostředky a o předpisech, které toto vydávání podmiňují? Podle mého názoru sehrává příliš velkou úlohu podezírání a příliš malou důvěra, což v důsledku vede k většímu počtu nesrovnalostí.

A konečně hledisko zemědělství. Je samozřejmě skvělé, že celé odvětví zemědělství dostalo poprvé zelenou, neměli bychom však příliš podléhat uspokojení. Většina problémů spočívá v rozvoji venkova a přitom se jedná o oblast politiky v rámci zemědělství, v níž má v nadcházejících letech dojít k největšímu rozmachu. Důležitou věcí je rovněž nejen soulad s právními předpisy, ale také účinnost, protože u zemědělských fondů se nám do značné míry stále nedaří plnit naše cíle v oblasti životního prostředí a ochrany přírody.

Vicky Ford (ECR). – Pane předsedající, evropské finance představují pro voliče a občany Británie zdroj velkého znepokojení. Spojené království je ostatně druhým největším čistým přispěvatelem do evropského rozpočtu a ostatním členským státům by prospělo si připomenout, když vedou rozpravu o těchto prostředcích, že značná část z nich pochází od britských daňových poplatníků.

Pokud existuje jeden problém, který vráží klín mezi britský lid a Brusel, pak je to dojem, že s prostředky britských daňových poplatníků lze v rámci EU lehkovážně nakládat. Totéž platí i o ostatních zemích. Nejde jen o rozpravu o několika účtech, ale o zásadní ztrátu důvěry mezi zde přítomnými orgány a obyvateli našich zemí, které zastupujeme.

Musíme brát v úvahu stanovisko Účetního dvora. Je sice lepší než v předchozích letech, ale stejně jako si podnikatel dvakrát rozmyslí, než začne obchodovat se společností, vůči níž bylo vydáno stanovisko s výhradami, stejně tak si naši obyvatelé dvakrát rozmyslí, jaký vztah zaujmou vůči EU, dokud budou výhrady přetrvávat.

Nemůžeme předstírat, že je to chyba auditorů. Auditori peníze neutrácejí, to dělají byrokracie a vlády – jak zde, tak v našich domovských zemích. Musíme očistit jejich činy.

Avšak ani bezvýhradné stanovisko auditorů nestačí. Od svých osmnácti let dostávám každý měsíc výpis z banky. Číslo souhlasí. Stanovisko auditorů by bylo bez výhrad. Já ale vím, že se svými penězi jsem vždy nenakládal moudře.

Pokud si máme zasloužit alespoň špetku respektu ze strany daňových poplatníků v našich zemích, pak musíme v těchto hospodářsky obtížných dobách zacházet s jejich penězi s respektem. Chci říci politikům jak v našich domovských zemích v celé EU, tak v této zbytečné a nákladné, druhé sněmovně ve Štrasburku, že musíme přestat plýtvat prostředky daňových poplatníků.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Potřebujeme revoluci v demokracii! Pane předsedající, pane komisaři, vítejte do nového světa Lisabonské smlouvy. Tento svět je pro nás příležitostí. Už 11 let sleduji vaše zprávy v této sněmovně a předtím jsem je sledoval jako novinář, a zjišťuji, že jsou si vlastně všechny velmi podobné. Nyní však máme možnost dívat se do budoucnosti. Využijme odborné kvalifikace této sněmovny – nesešli jsme se zde dnes náhodou, vidím zde pana Søndergaarda a pana Chatzimarkakise, pana Staese a na naší straně

mého spolubojovníka pana Ehrenhausera – a změňme fungování Účetního dvora. Podívejme se, jak to funguje jinde, například v Německu, kde je možné hodnotit nákladovou účinnost a smysluplnost výdajů, a v Rakousku, a vypracujeme koncepci, třeba v rámci zprávy z vlastní iniciativy Parlamentu, která ukáže, jak byste mohli to, co děláte, dělat mnohem lépe, a tak skutečně splnit své poslání.

Tamás Deutsch (PPE). – (HU) Pane předsedající, dámy a pánové, podle mého názoru jsme my, jako poslanci Evropského parlamentu, povinováni každému evropskému občanu platícímu daně bedlivě sledovat, že tyto daně jsou v Evropské unii využívány řádně, opodstatněně a v souladu s právními předpisy. Tímto jsme povinováni každému evropskému občanu, který platí daně, bez ohledu na jeho národnost.

Kolegové poslanci, jsem přesvědčen, že Evropský účetní dvůr odvedl při přípravě zprávy za rok 2008 důkladnou a profesionální práci. Rád bych proto poděkoval panu předsedovi Caldeirovi a všem členům Účetního dvora. Rovněž se domnívám, že mezi Evropským účetním dvorem a Výborem pro rozpočtovou kontrolu Evropského parlamentu byla navázána dobrá technická spolupráce, a tím bylo zajištěno, že Parlament bude moci své úkoly související s dozorem vykonávat řádně. Uznání si rovněž zaslouží pan komisař Kallas za zlepšení finančního řízení v rámci Evropské komise, k němuž došlo v posledních několika letech.

Zároveň souhlasím se svými kolegy poslanci, kteří připomněli, že zpráva Účetního dvora neobsahuje pouze kladná hodnocení, ale i hodnocení šokující a znepokojivá. Mezi tato hlediska, na která nesmíme rozhodně zapomínat, patří skutečnost, že Účetní dvůr uvádí, že chybovost při využívání Fondu soudržnosti dosahuje 11 %. Podle mého názoru, pokud máme chyby napravit, musíme zjistit, kdo přesně je za která opomenutí zodpovědný, kdy a kde k nim došlo, protože jediné tak můžeme zaručit nápravu těchto chyb do budoucna.

Edit Herczog (S&D). – Pane předsedající, když se setkávám se svými voliči, popisují často tento orgán jako počítač, přičemž členské státy tvoří hardware, Komise představuje software, Parlament je nejspíše klávesnicí umožňující vzájemně reagovat a v tomto smyslu by Účetní dvůr byl jistě kontrolním panelem počítače. Nikdy nekupujeme počítač na základě údajů z kontrolního panelu, avšak žádný z našich počítačů by dlouhodobě nefungoval, pokud by v sobě neměl zabudovaný řádný systém kontrolního panelu.

Ráda bych poblahopřála Účetnímu dvoru k tomu, že dokáže být dostatečným kontrolním panelem tohoto orgánu, že dokáže každoročně zlepšovat svou práci, ale rovněž nám připomínat, jak máme sami dosahovat zlepšení.

Já sama jsem se ze zpráv Účetního dvora po šesti letech v tomto orgánu naučila, že se často dopouštíme chyb a že bychom se měli snažit připomínat svým kolegům v členských státech, co mají dělat. Pro mne samotnou je však nejdůležitější to, že až Lisabonská smlouva vstoupí v platnost, musíme zjednodušit přepisy, začít vytvářet lepší podmínky pro naše výdaje na místní úrovni a zajistit včas finanční prostředky pro ty, kteří o ně žádají, ať už se jedná o malé a střední podniky, výzkumné pracovníky nebo zemědělce v našich zemích.

Pro nás z toho vyplývá, že musíme zlepšit schopnosti na místní úrovni. Musíme pokračovat ve zjednodušování předpisů na evropské úrovni. Musíme posílit spolupráci mezi kontrolními systémy členských států a musíme v budoucnu spolupracovat.

Děkuji vám za pětiletou spolupráci.

(Předsedající řečníka přerušil)

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Pane předsedající, rád bych poděkoval Účetnímu dvoru za skvěle odvedenou práci, a rovněž panu Kallasovi – jsem rád, že pokračujete. Když slyším kritiku britských poslanců, tak mě napadá, že pokud vím z novin, řada britských politiků není příliš upřímná, pokud jde o peníze. To samozřejmě neznamená, že nemůžeme zlepšit fungování na úrovni EU, je však třeba se ptát, zda je situace v členských státech skutečně o tolik lepší než v EU.

V oblasti, kde je za rozpočet přímo zodpovědná EU, je chybovost malá. K nedostatkům dochází v členských státech. 2,7 miliardy EUR je samozřejmě velmi vysoká částka. Je to bezdůvodně vysoká částka a je zcela nepřijatelná. Je to velká část rozpočtu EU a zodpovědnost zde do značné míry nesou členské státy. Jak už řada mých kolegů poslanců uvedla, domnívám se, že Komise by měla zajistit, aby země, které odmítají zveřejnit podrobnosti o svém účetnictví a předložit kontrolní zprávu, tak učinily. Jako komisař byste měl, respektive Komise jako celek by měla – protože nevíte, jakou odpovědnost budete v budoucnu mít – zajistit, že dojde v těchto zemích ke zlepšení a že bude moci být předávání informací a dozor sledován. Evropští daňoví poplatníci to vyžadují. Rovněž je zapotřebí vytvořit lepší a účinnější systémy sledování, jejichž prostřednictvím bude možné vyzdvihnout příklady osvědčených postupů.

Pan Sørensgaard navrhl na konci svého projevu něco, co může být cestou vpřed, konkrétně vypracovat zcela nový rozpočtový systém, který umožní členským státům lepší kontrolu nad peněžními toky.

(Potlesk)

Esther de Lange (PPE). – (NL) Pane předsedající, možná znáte film *Na Hromnice o den více* (*Groundhog Day*): o muži, který se stále znovu budí ve stejný den? Přestože jsem poslankyní Evropského parlamentu teprve třetím rokem, už nyní si připadám jako hrdina tohoto filmu. Každým rokem přichází Účetní dvůr mezi nás a sděluje nám, že bohužel není schopen vystavit prohlášení o věrohodnosti, a Evropská komise každý rok činí, co je v jejích silách, aby upozornila na každý záblesk naděje.

Připouštím, že došlo k pokroku – například v oblasti zemědělství –, ale základní problémy zůstávají. Můžeme samozřejmě zvýšit přípustnou chybovost, jak to navrhuje Evropská komise, což ale zavání změnou pravidel hry. Jestliže hráči nedají během zápasu gól, trenér nejde a nerozšíří branku, ale snaží se, aby hráči hráli lépe. To vyžaduje týmovou práci. Kladného prohlášení lze dosáhnout jedině prostřednictvím týmové práce – mezi evropskými a vnitrostátními auditory – a prostřednictvím prohlášení o vnitrostátní správě, jak již bylo řečeno.

Skutečností však bohužel zůstává, že některé země nakládají volněji s evropskými prostředky než s vlastními; je jednodušší nakupovat s cizí kreditní kartou než s vlastní. Nakonec však dostanete vyúčtování, pane komisaři. Pokud vy a váš nástupce nezvládnete řádným způsobem kontrolní činnosti, bude to špatná zpráva nejen pro rozpočtovou kontrolu v Evropské unii a pro vás, Evropskou komisi, ale rovněž pro legitimitu nás všech a naší práce.

Buďte si proto jist, pane komisaři, že Parlament bude vás a vašeho nástupce v této souvislosti velmi bedlivě sledovat.

Barbara Weiler (S&D). – (DE) Pane předsedající, pane komisaři, pane Caldeiro, dámy a pánové, ráda bych úvodem poděkovala panu Caldeirovi a jeho týmu. Jeho zpráva bude pro nás velmi důležitým podkladem pro rozhodování při udělování absolutoria.

Mám pocit déjà vu, protože – pokud se nepletu – Rada zde opět očividně schází, stejně jako v minulém roce. Jsem takto kritická, protože Rada jako jeden ze základních orgánů Společenství by neměla a nemůže zůstat mimo tuto rozpravu.

Zcela oprávněně očekáváme od všech členských států, že zajistí kontrolu a transparentnost, totéž však očekáváme i od našich vlastních orgánů a Rada je spoluodpovědná za to, co se děje nebo neděje v členských státech.

Nesrovnalosti v rozpočtu Rady nejsou samozřejmě tak vážné jako v odvětví zemědělství, přesto bychom rádi položili otázky ohledně zadávání veřejných zakázek, pozdních nebo upožděných plateb a opakovaných případů nadhodnocení. Budeme o tom jednat s Radou v příštích několika týdnech.

Je pravda, že chyba není totéž jako podvod a že zpětné vymáhání plateb je užitečný nástroj. Dalším užitečným nástrojem je praxe odhalování a zveřejnění viníků v oblasti zemědělské politiky, která se osvědčila v Bavorsku a ve zbytku Německa. Jsem přesvědčená, že bychom měli této metody využívat i nadále, protože je zřejmé, že členské státy a dotčené společnosti na ni reagují.

Očekáváme, že švédské předsednictví bude připraveno v příštích několika dnech o této otázce jednat a rovněž...

(Předsedající řečníka přerušil)

Anneli Jäätteenmäki (ALDE). – (FI) Pane předsedající, pane Caldeiro, pane komisaři, ráda bych poděkovala Evropskému účetnímu dvoru za obdivuhodnou práci ve prospěch evropských daňových poplatníků.

Účty EU umožňují 2% chybovost. Dle mého soudu je třeba se zaměřit zejména na mzdy a další administrativní náklady. V tomto ohledu si nesmíme dovolit žádnou nejistotu.

Existují však také další nákladové skupiny, kde bude obtížné, ne-li nemožné dosáhnout 2% míry chybovosti. Podle Účetního dvora až 11 % celkových vynaložených nákladů na politiku soudržnosti jsou prostředky, které neměly být vůbec vynaloženy. Stejná situace byla i v předchozích dvou letech.

Vzhledem k tomu, že za současného stavu hranice 2 % nelze dosáhnout, ráda bych se zeptala, zda Komise nebo Účetní dvůr neuvažují o přezkumu dvouprocentní hranice chybovosti, abychom se nemuseli neustále potýkat s problémem, že této hranice nedosáhneme ani v tomto ani v příštím roce. V budoucnu se budeme muset více zaměřit na úspornější fungování než doposud a proces žádostí bude také třeba zjednodušit.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Pane předsedající, rozbor výroční zprávy Účetního dvora o plnění rozpočtu za rok 2008 nás vede k závěru, že situace je lepší než v předchozích letech. Zvláště povzbudivá je skutečnost, že se podařilo rozšířit správné řízení rozpočtu. Jsme svědky výjimečně velkého zlepšení v případě výdajů na zemědělství a rozvoj venkova, které představují více než 40 % rozpočtu EU. Ve srovnání s předchozími zprávami je to zásadní změna. Jde o výsledek reformy a zjednodušení společné zemědělské politiky. V současnosti vyplácíme prostředky na základě technických požadavků.

Na druhé straně, auditori odhalují některé sporné oblasti, protože zjistili, že 11 % žádostí o prostředky ze strany členských států v oblasti politiky soudržnosti obsahuje chyby. Zdůrazňuji, že hovořím o žádostech. Někomu by se mohlo zdát, že tyto nepříznivé údaje jsou důsledkem nedbalosti Komise nebo členských států. Na tom možná něco je, já se však domnívám, že problém spočívá jinde. Hlavním důvodem tohoto obrovského množství finančních nedostatků v oblasti politiky soudržnosti a regionálního rozvoje je existence příliš složitých a komplikovaných právních nařízení, což ve skutečnosti sami auditori připouštějí ve své zprávě.

Vyzývám Účetní dvůr, aby nadále prohloubil spolupráci se svými protějšky v členských státech. Závěrem bych rád řekl, že musíme věnovat více pozornosti problému vzdělání a poskytování lepších informací příjemcům o EU a institucionálních politikách, jejichž prostřednictvím jsou realizovány a řízeny konkrétní programy.

Podle mého názoru by Komise rovněž měla vyvinout veškeré snahy, aby především zjednodušila finanční nařízení a přitom zachovala základní sledovací mechanismy, které brání zneužití. Příjemci některých evropských fondů však velmi často musí zápasit se stohy nařízení, která nejsou zcela jednoznačná a která v praxi znemožňují vytvořit takové účty, které by auditory zcela uspokojily. To je třeba změnit a já zdůrazňuji: zjednodušit a informovat, ale rovněž sledovat.

Georgios Stavrakakis (S&D). – (EL) Pane předsedající, i já bych rád poblahopřál Účetnímu dvoru, stejně jako Evropské komisi, ke skvěle odvedené práci a chci říci, že jsem potěšen, když vidím, že celkový stav se zlepšuje. Rád bych zejména zdůraznil, že je to poprvé, kdy výdaje na zemědělství nedostávají červenou. Dochází k celkovému zlepšení, problémy však přetrvávají u politiky soudržnosti, o čemž se už řada mých kolegů zmínila. Pokud jde o budoucnost, jsem optimistou.

Nesmíme zapomínat na dobré zprávy. Systém pro zpětné získávání prostředků EU funguje: v roce 2008 bylo zpětně získáno 1,6 miliard EUR a další postupy vymáhání probíhají, což je důkaz toho, že systém funguje řádně. Podíl zjištěných podvodů je velmi nízký a doposud bylo odhaleno jen několik izolovaných případů. Problémy se vyskytují pouze v několika členských státech, což je dokladem toho, že systém jako celek funguje správně a že cíle politiky soudržnosti jsou naplňovány.

Z dlouhodobého hlediska je zapotřebí provést přezkum systému společného řízení a převést větší díl konečné odpovědnosti na členské státy a tím pomoci zjednodušit předpisy. Můžeme vycházet z ustanovení článku 310 Lisabonské smlouvy, který umožňuje spolupráci při plnění rozpočtu mezi Evropskou unií a členskými státy na rozdíl od dosavadní výlučné odpovědnosti Komise.

Závěrem bych rád zdůraznil, že výzva Účetního dvora o potřebě zjednodušení předpisů dospěla do Rady a do Komise, a upřímně doufám, že změní...

(Předsedající řečníka přerušil)

Lambert van Nistelrooij (PPE). – (NL) Zpráva za rok 2008 je opět příčinou pronikavých rozborů a činů, a to i ze strany Evropského parlamentu. Děkuji vám za tuto zprávu. Tento přístup – tato spolupráce – vedla v posledních letech k viditelnému zlepšení.

Avšak jako koordinátor skupiny evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) bych rád uvedl několik poznámek týkajících se zejména regionální politiky. Je pravda, že 11% chybovost v regionální politice je způsobena oněmi třemi členskými státy a jak se tato skutečnost odráží ve vašich odhadech? Je pravda, že většina zjištěných nedostatků byla u postupů zadávání veřejných zakázek? Je pravda, že je příliš brzy na to, aby mohla tato zpráva odrážet zlepšení, k němuž došlo v rámci nových platných nařízení na léta 2007-2013? Jak víte, došlo v této souvislosti v loňském roce k řadě zlepšení. Pokud je tomu tak, pak můžeme s ohledem

na tyto změny – tato zlepšení v rámci stávajících právních předpisů – pokračovat v práci s příslibem pokračujícího zlepšení v období do roku 2013.

Je rovněž třeba, aby byla tato zlepšení při provádění evropských právních předpisů realizována důrazněji u předpisů, jimiž se řídí zadávání veřejných zakázek, aby došlo ke zlepšení v oblasti pravomocí, které pomohou překonat překážky a zajistit vymahatelnost zejména v členských státech. Na evropské a vnitrostátní úrovni ostatně existují silné neshody. Proto je zapotřebí zveřejnit jména dotčených zemí.

Tento 11 % podíl se pak bude moci změnit z červené, která je nepřijatelná, na žlutou a konečně i na zelenou. To je důvod, proč nás občané zvolili, abychom dosáhli v této oblasti lepších výsledků a větší zřetelnosti. Rovněž souhlasím s návrhy na zjednodušení obsažené ve vaší zprávě.

Christel Schaldemose (S&D). – (DA) Pane předsedající, Účetní dvůr zasluhuje mé srdečné díky za důkladnou a velmi užitečnou zprávu. Když poslouchám tuto dnešní rozpravu, vybavuje se mi jedno dánské rčení, kde se hovoří o tom, zda je naše sklenice z poloviny prázdná, nebo z poloviny plná. Jinými slovy jde o otázku, zda jste optimistou nebo pesimistou. Zdá se mi, že je zde dnes snad až příliš mnoho lidí, kteří jsou nadměrnými optimisty. I pan komisař je příliš optimistický. Jednoduše řečeno, nedomnívám se, že je to dostačující. Pokud by některý dánský ministr financí byl zodpovědný za takový rozpočet, u něhož ani ne polovina je přijatelná – bezchybná – ani ne polovina – 47 % – má zelenou, dotyčný ministr by přišel o úřad.

Považuji za velmi politováníhodné, kolik věcí je ještě třeba vykonat, a považuji rovněž za politováníhodné, že ke změnám dochází tak pomalu. Uvědomuji si, že je to obtížné, a také si uvědomuji, že předpisy jsou velmi složité. Rovněž si uvědomuji, že došlo k pokroku, to však nestačí. Když se podíváme, jakou rychlostí zlepšujeme zelenou část rozpočtu, zjistíme, že se věci mění příliš pomalu. Vyzývám Komisi, aby převzala svou odpovědnost. Komise má nástroje. Musíte však reagovat rychleji.

Monika Hohlmeier (PPE). – (DE) Pane předsedající, dámy a pánové, naše pozornost se doposud zaměřovala na Fond soudržnosti a to je jistě opodstatněné s ohledem na podíl rozpočtu, který je na tuto oblast vyčleněn. Ráda bych však zaměřila naši pozornost na oblast, na kterou bylo v loňském roce vynaloženo pouze 2,7 miliard EUR, která však způsobuje značné problémy.

Evropský účetní dvůr, kterému bych v této chvíli ráda poděkovala, vytvořil téměř mistrovské dílo, neboť se mu podařilo vnést transparentnost do roztržité správy v oblasti rozvojové pomoci a jednoznačně vymezit přetrvávající problémy. Nechci říci, že této oblasti nevládne žádný všeobecný princip a že nemá transparentní struktury, potýká se však s vážnými problémy.

Došlo ke zlepšení, například u plateb za projekty, u některých projektů však nadále není možné provést audit, protože chybí příjmové doklady, nemluví o skutečnosti, že některé příjmové doklady nebyly ani původně vystaveny a že není možné provést následné kontroly. Oblast rozpočtové pomoci je opět spojená se zvláštními problémy, protože není možné vysledovat či vystopovat ani prostředky, ani na co byly použity. Dle mého soudu bychom měli pečlivě zvážit, zda bychom neměli začlenit Evropský rozvojový fond do celkového rozpočtu a to z důvodu transparentnosti, sledovatelnosti a řízení. Umožnilo by nám to propojit a koordinovat Evropský rozvojový fond s ostatními oblastmi, jako například rozvojová pomoc, zahraniční politika, politika sousedství a další politiky v jedné oblasti a měli bychom tak plný a transparentní přehled. Takový je můj návrh.

Andrea Cozzolino (S&D). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, jak již bylo řečeno, zpráva Evropského soudního dvora za rok 2008 přináší především dobré zprávy: podíl výdajů EU s vysokou mírou nesrovnalostí se snížil z 60 % v roce 2005 na 31 % v roce 2008. To je výrazný posun; je to signál pozitivního přístupu, v němž musíme pokračovat.

Pokud jde o strukturální fondy, a konkrétně politiky soudržnosti, zde přetrvávají problémy a komplikace. Jsem přesvědčen, že v nadcházejících měsících a letech bychom měli soustředit pozornost do těchto oblastí.

Pokud jde o strukturální fondy, ve srovnání s analýzou Účetního dvora za léta 2000-2006 se systémy řízení a kontroly na období 2007-2013 vyznačují přísnějšími nařízeními a větší spolehlivostí a transparentností z hlediska výdajů, stejně jako větší odpovědností na straně členských států.

Účetní dvůr klade značný důraz na potřebu většího zjednodušení. Proto je třeba vyvinout větší úsilí s cílem dosáhnout zjednodušení předpisů.

Kvalita hospodářského růstu a transparentnost ve využívání prostředků Společenství jsou dvěma cíli ve stejném boji, které musíme mít na zřeteli. Jsem přesvědčen, že toho musíme docílit tím, že naše rozpravy o nás a především o občanech učiníme více veřejné.

Politiky soudržnosti, strukturální fondy a regionální politiky jsou a zůstanou i nadále klíčovým prvkem evropského projektu. Jsou ztělesněním základních hodnot Evropské unie. Musíme spolupracovat na tom, abychom v nadcházejících letech zajistili účinnost a transparentnost.

Mairead McGuinness (PPE). – Pane předsedající, děkuji Účetnímu dvoru zejména za to, že dnes předkládá velmi zřetelně obsah rozsáhlé zprávy, ve které dostáváme dobré i zlé – díkybohu však nikoli „ošklivé“, protože do určité míry se nám podařilo odstranit některá nejhorší hlediska naší účetní praxe.

Ráda bych věnovala pozornost zemědělství, které získalo poměrně kladný posudek, a tak mu v této rozpravě nebyla doposud věnována téměř žádná pozornost. Dělán to proto, že nás chci varovat před návratem do budoucnosti.

Ráda bych zde dnes připomněla, že situace v zemědělství se zlepšila proto, že jsme do značné míry oddělili platby od produkce. Poskytujeme platby přímo aktivním zemědělcům, aktivním producentům, čímž se velmi snížila možnost chyby.

Avšak díky nástroji odlišení plateb nyní přesouváme tyto prostředky do oblasti rozvoje venkova, která vzbuzuje vážné obavy, a proto jsem hovořila o návratu do budoucnosti.

Rovněž se obávám, jak bude probíhat dokládání v oblastech jako např. vodní hospodářství, změna klimatu a biologická rozmanitost. Jen pomyslete na složitost předpisů, které budou spojené s těmito záležitostmi – a to oprávněně, pokud budou v této oblasti využívány veřejné prostředky –, a na obtíže a náklady, které s sebou ponese dodržování těchto konkrétních předpisů.

Máme před sebou přezkum rozpočtu Evropské unie díky někdejšímu britskému ministerskému předsedovi Tonymu Blairovi, jehož vláda nemá zrovna dobrou pověst, pokud jde o účetnictví.

A v rámci tohoto přezkumu se budeme snažit zaměřit na výdaje do oblastí, vůči nimž má Účetní dvůr výhrady, zejména do oblastí výzkumu a inovací. Měli bychom proto dávat pozor, aby dobrá práce, kterou jsme vykonali, nebyla zmařena tím, co se chystáme udělat.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Pane předsedající, dámy a pánové, ve škole nám učitel často říkal: „Důvěra je dobrá, ale kontrola je lepší.“

(Řečník souhlasil s odpovědí na otázku jiného poslance v souladu s čl. 149 odst. 8 jednacího řádu)

Ingeborg Gräßle (PPE). – (DE) Pane předsedající, ráda bych se vás zeptala, zda jste zaznamenal, že pan Martin, který nám udílí mnoho rad, vešel v průběhu této důležité rozpravy do sněmovny v 10:00, promluvil v 10:09 a opustil sněmovnu v 10:12?

Peter Jahr (PPE). – (DE) Vzpomínám si na dvě základní pravidla z dětství. Jednou mi bylo řečeno: „Když s tebou někdo mluví, nech ho domluvit. Pokud položíš otázku, počkej alespoň na odpověď.“ Podle této zásady by bylo vhodné, kdyby pan Martin alespoň počkal ve sněmovně, aby se tak mohl podílet na rozpravě Parlamentu. To je můj názor.

Kontroly a zlepšení, které navrhuje Účetní dvůr, významným způsobem přispívají k účinnějšímu a hospodárnějšímu využívání finančních prostředků Evropské unie. Jako poslanec, který se zabývá zemědělstvím, jsem zvláště potěšen, že využívání prostředků v oblasti zemědělství se dostalo kladného hodnocení a že v průměru nebyly zjištěny žádné výraznější nesrovnalosti. To je však „průměr“ a právě v tom spočívá problém. Z oblasti zemědělství pochází jedno rčení, že hloubka jezera byla v průměru půl metru, přesto se dobytek utopil. Jinými slovy, jestliže je něco v průměru v pořádku a jestliže převážná většina zemí je schopna uplatňovat administrativní nařízení správně, pak se musíme především zabývat zeměmi, které tohoto průměru nedosahují. V této souvislosti je důležité jmenovat konkrétně. Pane předsedající, nevzdávejte se prosím. Můžete být konkrétnější v tom, co říkáte, a Parlament vás podpoří.

Zato situace ohledně míry chyb v oblasti rozvoje venkova je poněkud odlišná. I když je míra chyb nižší než v předchozích letech, je stále výrazně vyšší, než je tomu u výdajů na zemědělství. V této souvislosti však musím říct, že většina zjištěných problémů je způsobena nesprávným uplatňováním a nedostatečným porozuměním složitým nařízením Evropské unie. To nemusí nutně znamenat, že tyto finanční prostředky

byly promarněny. Musíme všichni společně usilovat o úpravu a zlepšení nařízení EU, aby bylo jejich uplatňování pro členské státy snadnější.

PŘEDSEDÁJÍCÍ: PANÍ DURANTOVÁ

místopředsedkyně

Sophie Briard Auconie (PPE). – (FR) Paní předsedající, dámy a pánové, ze závěrů zprávy Účetního dvora z roku 2008 vyplývá, že z hlediska legality a řádnosti rozpočtových operací Evropské unie došlo celkově ke zlepšení. Nicméně se zde praví, že výdaje spojené s politikou soudržnosti jsou nadále spojeny s problémy, protože zde dochází k největšímu počtu chyb.

Výše prostředků, které jsou vyčleněny na politiku soudržnosti, představují téměř třetinu evropského rozpočtu. Je to jedna z nejzákladnějších a rovněž nejsymboličtějších politik evropské integrace spočívající na principu solidarity.

V této souvislosti musíme být nároční a zajistit, že veškeré postupy budou řádně uplatňovány. Musíme mít však na zřeteli konkrétní vlastnosti politiky soudržnosti, která je do značné míry decentralizovaná a kterou řídí regionální orgány členských států. Chyby, které zjistil Účetní dvůr, nejsou výsledkem snahy o podvod ze strany navrhovatelů projektů, ale jsou důsledkem složitých podmínek způsobilosti.

Podle mého názoru proto není řešením učinit postupy ještě obtížnější, ale zjednodušit je, a to jak na úrovni Společenství, tak na úrovni členských států. Zjednodušení opatření na úrovni Společenství se projednává v Radě a v Parlamentu. Na vnitrostátní úrovni já osobně usiluji o zjednodušení francouzských postupů v úzké spolupráci s volenými zástupci na vnitrostátní a místní úrovni.

V tomto období hospodářského poklesu by bylo zvláště nešťastné, kdyby navrhovatelé projektů, kterých je stále mnoho, měli mít problémy s přístupem k prostředkům z evropských fondů, které jsou pro ně připraveny.

Ville Itälä (PPE). – (FI) Paní předsedající, zabýváme se důležitou záležitostí a já bych úvodem rád uvedl, že v řízení rozpočtu došlo k výraznému zlepšení. Nadále však přetrvávají problémy a já bych se o některých z nich rád zmínil.

Za prvé se jedná o politiku orgánů v oblasti budov a nemovitostí. Když jsem pracoval na návrhu rozpočtu Parlamentu a dalších orgánů na rok 2008, zaznamenal jsem, že v této oblasti není všechno v pořádku. Doufám, že budeme moci zahájit důkladné vyšetřování toho, proč cena nemovitostí a budov orgánů je vyšší, než je průměrná tržní cena. Po dokončení studie budeme alespoň vědět, zda je na celé této záležitosti něco pochybného, nebo zda je všechno v pořádku.

Druhou záležitostí, na niž bych chtěl upozornit, je situace v Rumunsku a v Bulharsku, o které zde již byla řeč. Víme, kde problémy spočívají, a nalezli jsme způsob, jak pomoci Rumunsku a Bulharsku je vyřešit. Je to rovněž otázka politická, jaký má ostatně smysl rozšíření, když přijímáme za členy země, které nedokážou řádně zajistit řízení svých rozpočtů?

Třetí záležitost se týká především vnějších činností souvisejících s Organizací spojených národů, kdy musíme být v každém případě schopni provádět kontroly a zajistit, že veřejnost bude moci být informována, že je vše v pořádku.

V první řadě si však musíme uvědomit, že počet oblastí, které byly označeny za bezchybné, se zvýšil a za to náleží dík panu komisaři Kallasovi a Evropskému účetnímu dvoru: odvedli jste skvělou práci.

(Potlesk)

Seán Kelly (PPE). – Paní předsedající, mám jednoduchou otázku. Bylo řečeno, že mnohé případy nesouladu jsou způsobeny nedostatečným porozuměním postupům a nařízením.

Souhlasíte s tím, že tomu tak je? A pokud ano, jaký podíl chyb je způsoben touto nešťastnou situací a nikoli úmyslným porušením předpisů?

Ivaylo Kalfin (S&D). – (BG) Já bych rád úvodem poblahopřál zástupcům Evropského účetního dvora ke zprávě, kterou předložili, a panu komisaři Kallasovi ke zjevně rostoucímu úsilí Evropské komise, pokud jde o výdaje z evropských fondů. Jelikož pocházím z Bulharska, vidím, že Komise je velmi přísná, pokud jde o výdaje z fondů a přijatá opatření jsou rozhodně účinná. Rád bych položil jednu otázku související se skutečností, že se jedná o poslední zprávu Evropského účetního dvora v rámci současných smluv. Příští

zpráva v následujícím roce už bude založena na Lisabonské smlouvě. S tím je spojena řada otázek, které již byly položeny, které však nebyly doposud uspokojivě zodpovězeny a vysvětleny, a to včetně otázek souvisejících s tvorbou rozpočtů a postupu při nakládání s rozpočtovými prostředky. Jsem přesvědčen, že všechny orgány, tedy Evropský parlament společně s Radou a Evropskou komisí – o aktivním podílu Evropského účetního dvora ani nemluvě – by měly učinit vše, co je v jejich silách, aby tyto otázky nezůstaly nezodpovězeny a abychom na ně měli všichni stejný názor.

Jean-Pierre Audy (PPE). – (FR) Paní předsedající, nevystupuji zde proto, abych na sebe upoutal pozornost; jen bych si chtěl postěžovat nad skutečností, že sedadla Rady jsou beznadějně prázdná. Rada je rozpočtový orgán a kromě jiného docházíme k závěru, že řada problémů spočívá v členských státech. Rád bych vyjádřil toto politování, paní předsedající.

Bart Staes (Verts/ALE). – (NL) Byl jsem zde přítomen po celou dobu této rozpravy. Jednou z nejzásadnějších otázek, kterou jsem zde slyšel – a byl bych rád, kdyby tento bod mohl pan Caldeira důkladně vysvětlit –, je, jak je to s oněmi 11 % v rámci politiky soudržnosti, které neměly být nikdy vyplaceny? V této rozpravě jsme slyšeli různá vysvětlení, někteří mluví o 4 miliardách EUR, podle jiných jde o 2 miliardy EUR a tak dále. Domnívám se, že pokud máme zahájit postup udělování absolutoria, je nesmírně důležité, abyste nám jednoznačně vysvětlil, o jakou částku se jedná. Rád bych rovněž projevil zvláštní poděkování panu komisaři Kallasovi za práci, kterou vykonal v posledních letech. Domnívám se, že Výbor pro rozpočtovou kontrolu vnímal vždy spolupráci s vámi jako velmi konstruktivní. Ne vždy jsme spolu souhlasili, ale brzy budete pravděpodobně jmenován pro další funkční období v nové Komisi do nové pozice a k tomu vám přeji vše nejlepší.

Předsedající. – A ráda bych řekla panu Martinovi, že jsem zaznamenala, že žádal o slovo z osobních důvodů, a slovo mu udělím, ale v souladu s jednacím řádem tak učiním na konci rozpravy po vystoupení Komise.

Edít Herczog (S&D). – (HU) Nepřítomnost Rady je do očí bijící, stejně tak jako nepřítomnost ostatních politických skupin. Jako místopředsedkyně skupiny Pokrokové aliance socialistů a demokratů v Evropském parlamentu mám pocit, že ani předsedové ostatních skupin nepovažovali tuto rozpravu za dostatečně důležitou. Nejvíce do očí bijící je však nepřítomnost Rady.

Vítor Manuel da Silva Caldeira, předseda Evropského účetního dvora. – (FR) Paní předsedající, úvodem bych rád poděkoval všem poslancům Evropského parlamentu, kteří zde vystoupili. Jejich připomínky jistě všichni pracovníci Účetního dvora i všichni ti, kteří se podíleli na přípravě této zprávy, ocení.

V době vyhrazené mi v této intenzivní a zajímavé rozpravě, je poněkud obtížné zodpovědět všechny otázky, které jste mně přímo položili. Nejprve bych rád odpověděl panu de Jongovi, který se mne ptal, zda mne neznepokojuje, že nemohu jako předseda Účetního dvora udělit pozitivní prohlášení o věrohodnosti. Moje odpověď by byla, že jako auditor bych byl rád, kdybych mohl vydat takové stanovisko, až přijde čas, není však úkolem auditorů, aby byli nadšení ze stanovisek, která vydávají. Auditori musí mít pro svá stanoviska pevný základ, který je založený na dokladech.

Abych byl upřímný, jako auditor uděluji raději stanoviska, jaká jsme udělili v tomto roce. Nemohu říci panu Audymu, zda se jedná o pozitivní nebo negativní stanovisko, je to však stanovisko realistické, které vyzdvihuje oblasti, kde bylo dosaženo pokroku. Zjistili jsme, že v některých oblastech došlo k výraznému poklesu počtu chyb, zejména v oblasti zemědělství, existují však rovněž oblasti, kterým je třeba věnovat větší pozornost. Proto spíše než optimistou nebo pesimistou jsem jako auditor raději realistou.

Domnívám se, že pokud jde o vyhlídky do budoucna, mělo by být naše poselství vnímáno tímto způsobem. Rada poslanců Evropského parlamentu mi položila otázku, co je možné udělat v zájmu vyřešení těchto problémů. Účetní dvůr přispěl formou této zprávy – jako už dříve – tím, že upozornil na doporučení týkající se zlepšení systému dozoru a kontroly v členských státech, a tím, že uvedl, že je stejně tak důležité, aby Komise zjednodušila regulační rámec, což znamená, že věci by neměly být složitější, než je zapotřebí. Nemůžeme se posunout z fáze, kdy chceme dělat vše a kontrolovat vše – což vyžaduje nadměrnou kontrolu – k fázi, kde nebude žádný dozor. V opačném případě nedokážeme nalézt odpovídající rovnováhu, která nám umožní dosažení cílů politik.

Řada z vás uvedla, že tato zpráva se nezmiňuje o tom, jak účinně jsou tyto finanční prostředky využívány. Zabránilo snad několik odhalených chyb či nesrovnalostí projektům v jejich dokončení? Účetní dvůr má samozřejmě za úkol vyjádřit ve své zprávě stanovisko k účetní závěrce, což je jednoznačně pozitivní stanovisko, a k uskutečněným operacím. To se týká skutečnosti, zda tyto operace odpovídají předpisům, kterými se mají řídit.

Účetní dvůr však vám a zejména příslušným parlamentním výborům, např. Výboru pro rozpočtovou kontrolu, předkládá veškeré zprávy týkající se účinnosti politik a toho, zda jsou finanční prostředky v jednotlivých oblastech využívány řádně. Doufám, že v těchto zprávách naleznete důležité informace o tom, co je možné v rámci těchto politik dělat lépe. Jak se však v naší zprávě uvádí – jak jsem zdůraznil i já ve svém projevu – je důležité využít příležitostí, které nám nabízí reforma finančního nařízení a nový rámec pro finanční výhled do budoucna, i příležitostí, které nám nabízí rozpočtová reforma, jež umožňuje zvážit některé základní otázky.

Dovolte mi, paní předsedající, abych na závěr uvedl, že naše metodologie odpovídá mezinárodním normám pro provádění účetních auditů. Domnívám se, že používané vzorky jsou dostatečné pro vyvození závěrů. Pan Audy mi položil otázku, zda je rozsah vzorku dostatečný? Odpověď zní „ano“. Pokud bychom samozřejmě měli více prostředků, mohli bychom jistě udělat více práce, naše zdroje jsou však omezené a naší povinností je zacházet s nimi s opatrností.

Závěrem bych uvedl jednu poznámku k úloze Účetního dvora a účetních dvorů členských států v budoucnosti. Pracujeme s účetními dvory členských států a s vnitrostátními kontrolními orgány vždy na základě zásad spolupráce a vzájemné důvěry. Tento přístup je založen na ustanoveních Smlouvy – která opětovně stvrzuje ustanovení Lisabonské smlouvy – a jeho dodržováním se podílíme na vytváření přidané hodnoty úlohy externích účetních auditů v Evropské unii.

Toto jsou, paní předsedající, ve stručnosti moje připomínky na závěr, protože jsem vás nechtěl obírat o čas.

(Potlesk)

Siim Kallas, místopředseda Komise. – Paní předsedající, děkuji vám za tuto rozpravu a za pěkná slova určená Komisi. Chtěl bych uvést dvě skutečnosti týkající se minulosti: konkrétně roku 2008 a posledních let. Za prvé, byla zde zdůrazněna jedna důležitá okolnost: transparentnost. Rád bych vám připomněl, že společně jsme dosáhli značného pokroku. Veškeré informace o příjemcích finančních prostředků EU jsou nyní veřejné, což byla také jedna z hlavních změn v průběhu tohoto období.

Druhou záležitostí z minulosti je, že jsme mimo jiné vedli rozpravu o tom, kolik prostředků bylo ztraceno a kolik z nich by mělo být získáno nazpět. Rád bych tuto velmi složitou oblast vysvětlil pomocí několika čísel. V souhrnné zprávě za rok 2008 se jednalo o 18 380 363,22 EUR, což je méně než 0,01 % rozpočtu EU. Ty jsou ztraceny. Jednali jsme o miliardách, jejichž řízení ve strukturálních fondech nebylo řádné, některé z nich však budou nakonec získány zpět. Postup není dokonalý a vyžaduje z naší strany tvrdou práci, ale někdy se chyby podaří napravit. Je to dlouhodobý proces, ke kterému musíme přistupovat se vši vážností.

Nyní k budoucnosti. Ve velmi blízké budoucnosti zahájíme rozpravu o novém finančním nařízení a nových rozpočtových výhledech. S tímto postupem je spojeno značné množství věcí. Vnitrostátní prohlášení a účast členských států vyžaduje silnější právní základ. Můžeme jednoznačně pokračovat ve zjednodušování, o němž zde byla v tolika souvislostech a tak často řeč. Jak uvedl pan předseda Caldeira, cíle jsou vymezeny více než 500 programy přijatými Komisí, Parlamentem a Radou. Každý program má svůj vlastní právní základ, vlastní cíle a vše – včetně vynaložených prostředků – musí být poměřováno v souladu s těmito cíli. To je klíčové.

Při posledním plenárním zasedání, když jsme projednávali absolutorium za rok 2007, navrhl někdo z přítomných omezit počet programů a zavést větší projekty a větší programy, jejichž kontrola by byla jednodušší. To je klíčové a jak jeden poslanec uvedl v souvislosti s rozvojem venkova, nemůžete poměřovat cíle – zejména u vnějších akcí, kde jsou cíle velmi politické – a říct, zda těchto cílů bylo dosaženo. To je klíčová otázka, která však spadá do rámce budoucí rozpravy o finančním nařízení.

Pokud jde o dialog, který zde byl označen za důležitý, musím říci, že jsme se snažili ze všech sil vést dobrý dialog s Parlamentem, s Výborem pro rozpočtovou kontrolu a s Účetním dvorem. Sám rád diskutuji o všem s lidmi, kteří mají odlišný názor, odlišné přístupy a odlišná hodnocení. To je normální život. Co nemám rád je, když někteří lidé záměrně a soustavně používají nesprávná fakta. Nemůžete vést dialog, jestliže nemáte správná fakta. Můžeme mít rozdílná hodnocení, rozdílné výklady a rozdílné názory, fakta však musí být správná. Upřímně si přeji, abychom v budoucí diskusi tuto zásadu respektovali.

(Potlesk)

Předsedající. – Pane Martine, přejete si promluvit na závěr této rozpravy?

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Paní předsedající, je mi líto, že musím využít této příležitosti k osobnímu prohlášení, na které mám podle programu tři minuty. Nebudu však tyto tři minuty potřebovat.

Ve svém projevu jsem zaujal velmi konstruktivní postoj a v rozpravě jsem zdůrazňoval velmi konstruktivně, co by bylo možné dělat na tomto novém základě. Abych dospěl k tomuto hodnocení, sledoval jsem dnešní rozpravu velmi pozorně. Byl jsem ve sněmovně mnohem dříve, než kolegyně poslankyně Gräßlová uvedla, odešel jsem mnohem později a jsem opět zde. Domnívám se, že je velká škoda, že paní Gräßlová zjevně cítí potřebu k osobním útokům, které jsou skutečně „podpásové“. Byl bych rád, kdyby byla konstruktivní, a ocenil bych méně nepřesných článků, jaké uveřejnila v německých novinách *Bild Zeitung*. Raději bych slyšel konstruktivní návrhy ohledně toho, jak můžeme zachránit situaci a jak k tomu může přispět Účetní dvůr. Navíc je velká škoda, že především paní Gräßlová je osobou, která zbytečně komplikuje práci nezařazených poslanců, diskriminuje je, brání nám v přístupu k informacím, neumožňuje nám pracovat se zaměstnanci a nakonec považuje za smysluplné útočit na nás na základě nesprávných faktů. Měla byste se naučit demokracii, paní Gräßlová.

Předsedající. – Tím skončíme. Rozprava je ukončena.

Písemná prohlášení (článek 149)

Elisabeth Köstinger (PPE), písemně. – (DE) Je pravda, že v některých oblastech existují nadále významné rozdíly, zejména v případě politiky soudržnosti, ale díky poklesu míry chyb v oblasti zemědělství a přírodních zdrojů pod 2 % se mohou dívat do budoucnosti optimisticky. Zvláště s ohledem na to, že tato oblast tvoří většinu výdajů Evropské unie a že lze poměrně nízkou míru chyb ve výši 2 % považovat za uspokojivou. V budoucnu bychom měli soustředit svou pozornost do dvou oblastí. Za prvé, spolupráce mezi Komisí a členskými státy. Cílem je odhalit nepřesné a nesprávné údaje ve všech oblastech výdajů a náprava chyb. Druhou oblastí je zlepšení metod na úrovni EU pro vyplácení evropských prostředků členským státům a jejich zpětné získávání.

Véronique Mathieu (PPE), písemně. – (FR) Ráda bych poblahopřála Účetnímu dvoru k roční zprávě o plnění rozpočtu EU ve finančním roce 2008. Ráda bych upozornila na odstavec týkající se agentur Evropské unie, v němž Účetní dvůr vydává stanovisko bez výhrad pro všechny kontrolované agentury s výjimkou CEPOL (Evropská policejní akademie).

V této fázi je vhodné připomenout, že čelíme podobné situaci v případě absolutoria za rok 2007. Účetní dvůr vydal zprávu obsahující prohlášení o věrohodnosti s výhradami ohledně účtů a souvisejících operací CEPOL, z něhož výslovně vyplývá, že prostředky byly využívány k pokrytí soukromých výdajů. Zpravodaj požadoval, aby absolutorium pro CEPOL bylo odloženo, a k tomuto požadavku se připojil i Výbor pro rozpočtovou kontrolu. Avšak při hlasování v plénu dne 23. dubna 2009 byl tento požadavek odmítnut díky ohromné mobilizaci ze strany skupiny sociálních demokratů v Evropském parlamentu a skupiny Zelených/Evropské svobodné aliance v poměru 226 pro a 230 proti.

Vzhledem k tomu, že Účetní dvůr dnes upozornil na další problémy související s CEPOL, je nezbytné, abychom uznali zjevnou chybu, které jsme se dopustili udělením absolutoria a hlasováním proti stanovisku zpravodaje a příslušného výboru.

4. Projekt společnosti Google na celosvětovou digitalizaci knihoven (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je rozprava o otázce k ústnímu zodpovězení, kterou pokládá Klaus-Heiner Lehne za Výbor pro právní záležitosti Komisi (O-0101/2009 – B7-0224/2009).

Angelika Niebler, zastupující za autora. – (DE) Paní předsedající, pane úřadující předsedo Rady, pane komisaři, dámy a pánové, všichni asi budete znát internetový vyhledávač Google. Pravděpodobně také víte o projektu „Google Books Project“, o kterém se v posledních měsících tolik hovoří. Cílem tohoto projektu je naskenovat knihy z knihoven a zpřístupnit je na internetu tak, aby čtenáři měli rychlý a snadný přístup k velkému množství děl.

Z hlediska čtenářů a uživatelů internetu se jedná o skvělou myšlenku. Co to však znamená pro autory, tvůrčí umělce a vydavatele? Jaká bude jejich úloha při zveřejňování děl na internetu? Touto otázkou se budeme muset v několika příštích měsících podrobně zabývat. Pravděpodobně již víte o tom, že vydavatelé a autoři ve Spojených státech podali žalobu proti společnosti Google z důvodu skenování a zveřejňování knih na internetu. Pokud vím, tento právní spor byl vyřešen a strany dospěly k mimosoudní dohodě. Řada otázek

však zůstává nezodpovězená a netýkají se pouze společnosti Google, protože v budoucnu nastanou zcela jistě podobné případy. Těmito otázkami se musíme zabývat co nejdříve.

Musí se autorské právo přizpůsobit digitálnímu věku? Musíme změnit stávající struktury? V této souvislosti mám na mysli zejména úlohu služeb pro kolektivní správu práv, o nichž jsme v Parlamentu vedli často rozpravu. Vznikají na internetu nové monopoly? Jak bychom na to měli reagovat? Jakým způsobem to změni struktury v našich zemích například s ohledem na knižní obchod v regionech? Jaké jsou v tomto případě protichůdné zájmy a jak lze mezi nimi nalézt rovnováhu?

Autoři a vydavatelé chtějí za svou práci finanční odměnu. To se samozřejmě týká i situace, kdy mají být jejich díla zveřejněna na internetu. Knihovny chtějí zpřístupnit své archivy na internetu, aniž by musely nejprve podepisovat licenční ujednání se všemi nositeli autorských práv. Zájmy spotřebitelů jsou zřejmé. Chtějí mít rychlý a snadný přístup k obsahu na síti. Prozatím jsme nedospěli do fáze, kdybychom mohli jednat o možných řešeních, musíme si však položit řadu otázek a k tomuto účelu má sloužit písemná otázka předložená Výboru pro právní záležitosti.

Musíme v zájmu nalezení řešení otázek spojených s autorskými právy rozlišovat, například s ohledem na obsah? Pokud ano, o jaké rozlišení by se mělo jednat? Tímto směrem se pravděpodobně vydala Komise, která se především zaměřuje na situaci knihoven. Měli bychom v budoucnu zahájit postup hromadné digitalizace, nebo k vyřešení problému stačí náš stávající systém pro udělování licencí? Jak by bylo možné zjednodušit oprávnění k používání autorských práv v internetovém věku? Jak víte, autorské právo je především právem vnitrostátním a v této souvislosti si musíme opět položit otázku: odpovídá tento přístup stále potřebám doby? Jakým způsobem bychom měli v budoucnu nakládat s osiřelými díly, jinak řečeno knihami, u nichž nelze zjistit nebo nalézt držitele autorských práv? Měli bychom snad rozlišovat mezi literárními díly a vědeckými či akademickými pracemi? Například autoři románů se zveřejňováním svých knih živí, zatímco jestliže vědec zveřejní svou esej na internetu, jeho hlavním zájmem je zviditelnit své jméno ve svém vědeckém oboru a není už tolik závislý na prostředcích, které z této práce vytěží. Je řada otázek, které si musíme položit, a jsem ráda, že mám příležitost s vámi o nich diskutovat.

Ráda bych se ještě zamyslela nad jedním důležitým bodem, a tím je opět otázka služeb pro kolektivní správu práv. Jen si vezměte, jak snadné je dnes stáhnout hudbu z internetu. Na iTunes koupíte písničku za 20, 30, 40 nebo 50 centů. Jaký dopad má tato situace na služby pro kolektivní správu práv? Potřebujeme je ještě? Byla bych ráda, kdyby mohla Komise ještě jednou nastínit, jaký je současný stav.

Zde v Parlamentu už léta žádáme Komisi, aby se zaměřila na služby pro kolektivní správu práv. Poněkud nepřesně řečeno se jedná také o monopolní subjekty, které se vytvářely desetiletí. Zajímalo by mne, co hodlá Komise dělat. Na závěr bych chtěla zdůraznit, že platforma, jakou je Google, která vše zpřístupňuje zdarma, může vést ke vzniku monopolu na internetu. Musíme přemýšlet nad tím, jak zajistit, abychom nakonec neměli pouze jediného dodavatele, který bude rozhodovat o podmínkách pro přístup k obsahu na internetu. Těším se na rozpravu, kterou povedeme v nadcházejících týdnech a měsících, a očekávám odpověď Komise na první otázku Výboru pro právní záležitosti.

Siim Kallas, místopředseda Komise. – Paní předsedající, rád bych poděkoval Výboru pro právní záležitosti za položenou otázku. Pokládáte mnoho závažných a zásadních otázek, o nichž budeme muset jistě v nadcházejících měsících jednat. Tato otázka je rozhodně rozsáhlá, zajímavá, vzrušující a progresivní. Úvodem mi dovolu přehled této konkrétní otázky.

Za prvé, projekt Google Books Project. Jedná se v podstatě o iniciativu, jejímž cílem je vytvořit nástroj na hledání, vyhledávání a nákup knih pro široké spektrum uživatelů. Pro držitele práv to může představovat další obchodní kanál, tedy další zdroj příjmů. Dovolte mi připomenout, že v Evropě je projekt Google Books Project prováděn ve spolupráci s knihovnami a týká se pouze knih ve veřejném vlastnictví. Knihy chráněné autorským právem jsou do projektu zahrnovány pouze prostřednictvím partnerského programu Google určeného vydavatelům, kteří chtějí se společností Google uzavřít smlouvu.

Urovnání skupinové žaloby ve sporu o Google Books Project ve Spojených státech má za cíl ukončit soudní spor, který trvá už čtyři roky. Pokud bude tato dohoda schválena, bude představovat další zdroj příjmů pro držitele autorských práv a rovněž – což je ještě důležitější – zpřístupnit již nevydávaná a osiřelá díla pro účely online vyhledávání uživatelům v USA. Finanční pobídky mohou navíc umožnit držitelům práv osiřelých děl vystoupit ze stínu.

Pokud jde o projekt Google Book Search Project, spatřuje Komise v této iniciativě společnosti Google doklad vzniku nových modelů podnikání s cílem zajistit téměř trvalý přístup k širokému počtu děl stále rostoucímu

počtu spotřebitelů. Vzhledem k tomu, že Evropská komise podporuje digitalizaci knih v evropských a jiných knihovnách, a vzhledem k tomu, že digitalizace knih je nadlidským úkolem, který vyžaduje podporu soukromého sektoru, Komise podporuje iniciativy, jakými jsou projekt společnosti Google Book Search Project, jestliže respektují práva duševního vlastnictví a nenarušují hospodářskou soutěž.

Pokud jde o urovnání ohledně projektu Google Books, Komise se aktivně podílela na konzultacích s evropskými vydavateli a se společností Google. V září 2009 uspořádala Komise veřejné slyšení, kde se dotčené subjekty z celé Evropy a jednotlivé strany tohoto urovnání setkaly k výměně názorů a ve snaze vyjasnit některé součásti dohody.

Mezitím však došlo k důležitým změnám. V důsledku výhrad vznesených k původnímu ujednání ze strany konkurentů společnosti Google, zahraničních vlád (Francie a Německo) a Ministerstva spravedlnosti USA byly podmínky ujednání přezkoumány a tento přezkum byl dne 13. listopadu 2009 předložen soudu v USA.

Za prvé se výrazně omezila oblast působnosti tohoto ujednání. Do působnosti tohoto ujednání v současnosti spadají pouze knihy registrované u Úřadu pro ochranu autorských práv Spojených států, nebo díla vydaná ve Spojeném království, Austrálii nebo v Kanadě před 5. lednem 2009. Všechny ostatní knihy spadají mimo oblast působnosti tohoto ujednání. V důsledku toho budou v budoucnosti ve výboru pro registraci Books Rights Registry – orgánu, který spravuje podmínky dohody ujednání – zastoupeni pouze autoři a vydavatelé ze Spojených států, Spojeného království, Austrálie a Kanady.

Za druhé, vydavatelé z ostatních zemí kromě Spojených států, Spojeného království, Austrálie a Kanady budou muset nyní uzavřít samostatné dohody, pokud se hodlají stát součástí služeb Google Books ve Spojených státech.

Mám 2 připomínky k této nové verzi ujednání. Za prvé, nebýt součástí ujednání není výhodou. Pokud nejste součástí tohoto ujednání, nemůžete kontrolovat, jak bude společnost Google nakládat s kopiemi, které byly naskenovány až do současné doby.

Za druhé, vydavatelé z členských států EU – s výjimkou Spojeného království – se už nemohou nadále účastnit zásadní transformace knižního trhu. Projekt Google Books Project ve Spojených státech bude představovat značný pokrok a evropští vydavatelé se jej už nebudou účastnit. I když služby, na které se vztahuje toto ujednání, budou přístupné pouze uživatelům ve Spojených státech, poškodí tato nepřítomnost kulturní rozmanitost.

V této souvislosti Komise vyzývá – a bude vyzývat i nadále – členské státy: za prvé, aby zesílily své politiky v oblasti digitalizace; za druhé, aby zvážily možnosti navázání partnerství veřejného a soukromého sektoru v oblasti digitalizace, a za třetí, aby zajistily, že veškeré digitalizované materiály budou k dispozici prostřednictvím projektu Europeana. Pokud tak členské státy učiní, může se ujednání o projektu Google Books stát katalyzátorem a nikoli hrozbou pro evropské iniciativy v oblasti přístupu k digitalizované kultuře.

Tím se dostáváme k vaší druhé otázce. Rozprava o ujednání o projektu Google Books ukázala, že Evropa si nemůže dovolit zůstat pozadu v oblasti digitalizace. Evropa musí jednat rychle. V tomto smyslu je Komise odhodlána pracovat na vytvoření rámce pro oblast autorských práv, který usnadní rozsáhlou digitalizaci evropských knihovních sbírek.

Jsme přesvědčeni, že předpisy o autorských právech musí být dostatečně flexibilní, aby umožňovaly příliš nekomplikovat vytváření on-line knihoven.

Róza, Gräfin von Thun Und Hohenstein, jménem skupiny PPE. – (PL) Paní předsedající, ráda bych vám poděkovala za prohlášení, Výboru pro právní záležitosti za otázku, paní Nieblerové za připomínky a panu komisaři za jeho odpověď. Jedná se o nesmírně důležité záležitosti i pro Výbor pro vnitřní trh a ochranu spotřebitele. Proces digitalizace knih otevírá nové významné možnosti, musí však – a to zdůrazňuji – sloužit zájmům vydavatelů a čtenářů, jinými slovy evropským podnikům a spotřebitelům.

Předchozí verze dohody se společností Google představovala hrozbu monopolu na celou literární produkci jednou soukromou společností, přičemž tato hrozba nebyla doposud zažehnána. Byla to společnost Google, která naskenovala miliony titulů chráněných autorským právem z celého světa. Doposud zpřístupňovala tyto tituly v rozporu se zákonem, pouze na základě uplatnění zásady USA spravedlivého užívání, aniž by žádala autory a vydavatele o souhlas.

Nová dohoda je nadále v rozporu se základními zásadami Bernské úmluvy, podle níž musí být držitelé autorských práv požádáni o povolení dříve, než je jejich dílo použito, a nestačí, aby jim byla pouze dána

možnost vyjádřit nesouhlas a to na vlastní odpovědnost, s vynaložením vlastního úsilí a na vlastní náklady autora. Tato dohoda se vztahuje na knihy z celého světa, které byly vydány anglicky v zemích, na které se vztahuje tato dohoda.

Když společnost Google skenovala knihy, zaměřila se na kategorie již nevydávaných a osiřelých děl. Obě tyto kategorie jsou velmi volně definovány. Často je možné nalézt autory osiřelých děl, pokud se o to snažíte. Nevydávaná díla jsou často díla, která se autoři nebo vydavatelé záměrně rozhodli nevydat. Nevzniká tak riziko, že společnost Google může připravit vydavatele o svobodu vytvářet vlastní vydavatelskou politiku a autory o potenciální příjmy?

Pokud jde o spotřebitele: projekt společnosti Google může dlouhodobě poškodit vydavatelský průmysl, jestliže kvůli němu nebudou držitelům autorských práv vypláceny autorské honoráře. V zájmu zachování konkurenceschopnosti se přestanou vydávat hodnotné, odborně revidované a nákladné publikace. Pro spotřebitele to bude v důsledku znamenat, že knihy nahradí levná, neověřená a nenápaditá díla často spojená s všudypřítomnou reklamou.

Očekávám proto, že Evropská komise vytvoří politiku, která umožní rozvoj další digitalizace, která však nebude mít negativní dopad na tvořivost a zájmy trhu a čtenářů v Evropě.

Sergio Gaetano Cofferati, jménem skupiny S&D. – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, domnívám se, že dohoda mezi společností Google a vydavateli ve Spojených státech obsahuje některé bezpochyby zajímavé prvky a některé důležité nové vyhlídky i pro nás. Společně s těmito kladnými hledisky je však důležité zhodnotit i problematické otázky, které jsou v ní obsaženy.

Má-li být tato dohoda pozitivní, musíme změnit způsob, jakým pohlížíme na celý komplikovaný problém autorských práv, a překonat konflikt mezi požadavkem svobodného přístupu ke kulturním produktům na internetu a výhradní ochranou – bez výjimky – autorského práva.

Je pravda, že systém vypracovaný firmou Google by poskytl uživatelům jako celku značnou příležitost přístupu k dílům, zejména k již nevydávaným dílům nebo dílům, která nejsou bibliograficky dostupná, a zároveň by umožnil autorům a vydavatelům obnovit vlastní kulturní nabídku a rozšířit okruh svých čtenářů. Je však rovněž pravdou, že – vzhledem k tomu, že tato dohoda zahrnuje pouze knihy a díla registrovaná u Úřadu pro ochranu autorských práv Spojených států nebo vydaná ve Spojeném království, Kanadě nebo v Austrálii, a vzhledem k tomu, že nebyla přijata žádná konkrétní opatření pro díla vydaná v Evropě nebo v ostatních částech světa – prozatím Google pouze projevil obecnou ochotu uzavřít podobné dohody i s ostatními zeměmi – ocitá se společnost Google v důsledku této dohody v monopolním postavení, zejména s ohledem na ohromné reklamní zdroje, které tento nový systém přinese.

Dopad na evropská kulturní odvětví bude především spočívat ve zpoždění v rámci projektu digitalizace knihoven, které Evropu postihne. Navíc od osmdesátých let dvacátého století byla u Úřadu pro ochranu autorských práv Spojených států registrovaná celá řada evropských knih. V důsledku toho budou podléhat novým předpisům pro přístup do systému Google. V knihovnách USA je řada evropských děl, které byly nabídnuty společnosti Google pro účely digitalizace vlastního katalogu.

Evropská komise zahájila evropský projekt, který měl doposud menší dopad, než se očekává od projektu Google Books. Dohoda mezi společností Google a kulturním průmyslem v USA tak vyvolává otázku potřeby sloučení ochrany autorských práv a produkce a přístupnosti pro uživatele, zejména s ohledem na technologickou revoluci posledního desetiletí. Hrozí, že Evropa zůstane pozadu, pokud jde o vývoj tohoto potenciálně nového modelu.

Řeknu vám to přímo, pane komisaři: nepovažuji zde přednesené návrhy za dostatečné k vyřešení problému, kterému čelíme. Potřebujeme řešení, které sjednotí evropské země a které nebude přenášet odpovědnost za přijetí opatření na členské státy.

Liam Aylward, jménem skupiny ALDE. – Paní předsedající, vítám rozhodnutí Výboru po právní záležitosti předložit tuto aktuální otázku Komisi. Projekt digitalizace knih má dopad na řadu oblastí politik na evropské úrovni i na úrovni členských států, jako jsou autorská práva, hospodářská soutěž, digitalizace knihoven a kultury, a proto vyžaduje rozpravu i rozvázné posouzení.

Digitalizace knih může přinést jednoznačný prospěch jak z kulturního, tak z hospodářského hlediska. Učiní literaturu a výukové materiály přístupnějšími digitální generaci. Přispěje k šíření znalostí a kultury. Umožní studentům, akademickým pracovníkům a univerzitám lepší přístup k informacím a výzkumu.

Pokud se má Evropa stát přední úspěšnou a na znalostech založenou ekonomikou, musíme dosáhnout pokroku v oblasti nových technologií a uchovat si náskok v oblasti znalostí. Můj vlastní členský stát, Irsko, byl znám jako ostrov světů a učenců, který má značnou tradici v tvorbě literatury; a podpora a propagace četby a literatury je vždy vítána. Musím bohužel říci, že většina světů už umřela. Avšak projekt digitalizace nesmí probíhat na úkor tvořivého procesu, který se skrývá za literaturou a živobytím řady jedinců. Je třeba zdůraznit, že digitalizace bude přijatelná pouze tehdy, pokud budou dodržena a ochráněna práva dotčených subjektů, včetně autorů, vydavatelů, ilustrátorů, grafických designérů a překladatelů krásné literatury.

Vzhledem k potenciální hrozbě, kterou představuje digitalizace pro trh s tištěnými knihami, je nezbytné zajistit, aby byli držitelé autorských práv řádně odměněni, což je otázka, kterou jsem loni v říjnu položil přímo Komisi. Ve své reakci Komise sdělila, že zahájila veřejné konzultace a uspořádala slyšení s cílem výměny názorů s dotčenými subjekty. Vítám tyto pozitivní kroky a – v případě, že má dojít k úpravě právních předpisů Evropské unie na ochranu autorských práv – je třeba posílit účast dotčených subjektů tak, aby změna odrážela vlastní zájmy a zároveň i usnadňovala vytvoření ekonomiky založené na znalostech.

Eva Lichtenberger, jménem skupiny Verts/ALE. – (DE) Paní předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, v důsledku činností v rámci projektu Google Books byla evropská strategie zaujímání pomalého a cíleného přístupu a zdůrazňování řady obav, které byly v rámci této strategie vyjádřeny, jednoduše překonána realitou. Čelíme dnes situaci, kdy společnost Google zahájila komplexní digitalizaci knih, včetně knih evropských autorů, kteří k tomu nedali souhlas a kteří jsou nyní překvapeni a znepokojeni, že nachází své knihy na Google Books, kde je nechťeli mít.

V této souvislosti bych především ráda připomněla, že když hovoříme o autorských právech, není to pouze otázka finanční. Je to rovněž otázka svobody autorů, kteří by měli mít právo podílet se na rozhodování o tom, jak a v jaké formě mají být jejich knihy digitalizovány a používány. To je ústřední otázka a nezbytnost. S tím úzce souvisí významný problém takzvaných osiřelých děl, jejichž autory nelze zjistit. Je třeba, abychom našli účinné a praktické řešení tohoto problému.

Každý z nás už někdy zažil situaci, kdy někomu půjčil oblíbenou knihu, kterou už nedostal nazpět a kterou si už nemohl ani koupit, protože se už nevydává. Google Books by samozřejmě v takovém případě představoval dobré řešení, protože by uchoval dědictví světové literatury a další souvisejících oblastí, které by jinak z našeho kulturního dědictví vymizely. Toto řešení však musí být navrženo tak, aby celá záležitost dávala smysl. Google Books nemůže jednoduše pomíjet všechny tyto problémy na základě jediného předpokladu. Je třeba se pokusit nalézt autora a chránit jeho práva. Zde je prostor pro služby pro kolektivní správu práv a očekávám, že budou přijata spravedlivá řešení. Jak už uvedla paní Nieblerová, musíme v této souvislosti jednat o úloze služeb pro kolektivní správu práv.

Každý má právo odmítat nové technologie, ale musí se potom samozřejmě vyrovnat s důsledky, a může se stát, že v budoucnu zjistí, že se ocitl mimo fond znalostí, který byl vytvořen. To je dnes jednou z hlavních otázek. Možná bude zapotřebí přijmout zákonné výjimky s cílem zajistit relativně účinné řešení tohoto problému.

Emma McClarkin, jménem skupiny ECR. – Paní předsedající, pro milovníky knih v mém volebním obvodu v East Midlands i v celé EU je to dobrá zpráva. Jsem přesvědčena, že je to počátek nové knižní revoluce, a vítám prohlášení Komise.

Tato iniciativa společnosti Google je nevyhnutelným a logickým krokem vpřed s ohledem na pokroky v oblasti digitálního hospodářství přizpůsobená novým tržním silám a novým požadavkům ze strany spotřebitelů. Jsem přesvědčena, že tento druh inovace soukromého sektoru by měl být uvítán, pokud do budoucna umožňuje hospodářskou soutěž a spravedlivou ochranu.

Knihovny, i když představují důležitou zásobu informací, jsou do značné míry nedostatečně využívanými zdroji, kde devět z deseti knih zůstává nevyužito, a přitom mnoho tisíc knih je pro spotřebitele nedostupných proto, že už se nevydávají anebo by bylo jejich vydání nevýnosné.

Online knihy poskytnou autorům příležitost získat větší uznání, a tím i větší odměnu za dílo.

Skutečnost, že toto ujednání zajišťující hromadnou digitalizaci knih nelze uplatnit na EU, je jedním z nejlepších příkladů roztržitosti právních předpisů na ochranu autorských práv v EU. Musíme vytvořit evropský právní rámec na ochranu autorských práv, který bude odpovídat potřebám 21. století. Evropa musí využít příležitosti být průkopníkem a zajistit, aby byla digitalizace knih v Evropě usnadněna a aby ujednání o projektu Google Books zohledňovalo evropské právní předpisy na ochranu autorských práv.

Měli bychom povzbudit evropské subjekty, aby se nebály do této oblasti ani různých jazyků a žánrů. Pro ty, kteří se stejně jako já rádi dotýkají stránek knihy, to neznamena zrušit nádherná knihkupectví, jako jsou například ta v mém volebním obvodu v East Midlands. Naopak, na místo rušení knihkupectví nám možnost přístupu k online knihám nabízí zcela nový způsob vzdělávání a přístupu ke kultuře.

Tento proces nechce rušit naše knihovny, ale chce jim pomoci při archivaci a ochraně knih a chce jim umožnit poskytnout našim spotřebitelům širší volbu způsobu, jakým se budou setkávat s knihami pro účely vzdělání a pro radost.

Je to příležitost pro autory, jak rozšířit trh a počet svých čtenářů. Jsem přesvědčena, že jde o znovuobjevení velkých děl a počátek kulturní exploze. Je to proces, který bychom měli uvítat a podporovat.

Patrick Le Hyaric, jménem skupiny GUE/NGL. – (FR) Paní předsedající, dámy a pánové, řada z nás uvedla, že Google je v podstatě světový monopol, který se snaží přivlastnit si kulturní, literární a novinářské dědictví celého světa. Evropa by neměla dovolit, aby ji kontrolovala společnost Google. Navíc strategie společnosti Google nabízející bezplatné služby je pouhou přetvářkou, protože díla duševního vlastnictví přeměňují na zboží v hodnotě více než 23 miliard USD, které tvoří každoročně výtěžek z reklamy.

Jak jste uvedl, pane Kallasi, Evropa potřebuje program digitalizace. Avšak žaloby, které podali autoři ve Spojených státech proti projektu Google Books pro plagiátorství, by neměly znamenat, že je zde vytvořen model pro digitalizaci, který bude činit z původních literárních, novinářských nebo vědeckých děl zboží.

V tomto ohledu bychom rádi věděli, co přesně Komise rozumí často používaným pojmem „kolektivní licence“. Z tohoto hlediska nás velmi znepokojuje myšlenka na vytvoření evropského trhu s autorskými právy. Neměli bychom zaměňovat duševní díla, která jsou společným dědictvím, s duchem obchodu, který mění kulturu na zboží.

Podle našeho názoru by proto měla Evropská unie společně s členskými státy zaručovat autorská práva, práva duševního vlastnictví spisovatelů, novinářů a vědců. Systém veřejné digitalizace zahájený v řadě členských států by měl být podporován společně s evropským projektem Europeana s cílem zabránit přivlastňování veřejného kulturního vlastnictví soukromými subjekty.

Domnívám se, že dříve než Parlament přijme jakékoli rozhodnutí, měl by dát podnět ke svolání evropské strategické konference, na níž se sejdou evropské orgány, členské státy, autorská sdružení, knihovny a také provozovatelé veřejných telekomunikačních služeb, s cílem vytvořit evropský model veřejné digitalizace, který bude respektovat autory a jejich díla a který je zpřístupní co největšímu počtu uživatelů. Tento projekt by společně s projektem Europeana měl fungovat po boku ostatních systémů ve světě.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Paní předsedající, úkol digitalizace evropského literárního dědictví nejen pro účely zachování a připomínky, ale rovněž v zájmu šíření a propagace jeho vlivu a zajištění přístupu Evropanů k jejich úžasné kultuře, představuje zásadní úkol, na němž by se měly orgány veřejné správy rozhodně podílet.

Společnost Google se v současnosti ocitá pod palbou, protože její obchodní strategie zahrnuje snahy o získání rozhodujícího dlouhodobého náskoku vytvořením monopolu nikoli, pokud jde o obsah této světové virtuální knihovny, ale pokud jde o přístup k jejímu obsahu a rovněž z hlediska uhrazení nákladů spojených s tímto procesem digitalizace.

Připojuji se ke svým kolegům z evropských pravicových stran v nesouhlasu vůči jakémukoli výhradnímu postavení, které by vytvářelo monopol. Můžeme překonat další problémy týkající se duševního vlastnictví a souladu s autorskými právy pro nevydáváná a osiřelá díla. Právní předpisy mohou být odpovídajícím způsobem změněny.

Skutečnou otázkou však zůstává, jaké alternativy v Evropě existují? Stránka Europeana, která je v provozu několik měsíců, zpřístupňuje pouze 5 % evropských děl. Polovina z jejího obsahu pochází ze zdrojů poskytnutých Francií, která je v tomto oboru průkopníkem díky projektu Gallica, portálu Francouzské národní knihovny a Národního ústavu pro audiovizuální technologii INA.

Financování tohoto projektu však představuje almužnu ve srovnání s tím, kolik prostředků bylo zapotřebí. Společnost Google je ochotna investovat 15 milionů EUR ročně do rychlé digitalizace, a zpřístupnit tak do deseti let 20 milionů děl. Kolik jsme ochotni dát k dispozici my? Obávám se, že dokud nedokážeme tuto otázku zodpovědět, zůstane společnost Google jedinou, která dokáže reagovat na potřeby samotných knihoven.

Tadeusz Zwiefka (PPE). – (PL) Paní předsedající, potenciální přínos a možnosti, které představuje projekt Google Books pro spotřebitele, výzkumné pracovníky a většinu vydavatelů a autorů z hlediska zachování kulturního dědictví, jsou skutečně nesporné. Právní důsledky však nesmíme brát na lehkou váhu a právě právním důsledkům bych jako člen Výboru pro právní záležitosti rád věnoval pozornost.

Za prvé, podmínky, které musejí být splněny, jsou samozřejmě jasné. Hovořím o potřebě zachování autorských práv a vytvoření vhodného systému pro vyplácení autorských honorářů. Projekt společnosti Google však bohužel vychází z anglosaského právního systému a z podmínek severoamerického trhu, které zcela neodpovídají systému Evropské unie. V souvislosti s tím se činnost společnosti Google setkává v Evropské unii s překážkami, a to nejen právní povahy, ale rovněž povahy etické. Google předpokládá, že pokud držitel práv nechce být součástí dohody, je povinen o tom společnost Google informovat. To je samozřejmě v rozporu s naší právní úpravou, která předpokládá, že dříve, než je kniha naskenována a naskenovaný materiál zveřejněn, je třeba získat souhlas autora a zaplatit odpovídající poplatek.

Další záležitost se týká takzvaných „osířelých knih“, jinými slovy knih, u nichž není možné stanovit držitele autorských práv. Ve většině členských států zastupují zájmy známých držitelů autorských práv stejně jako držitelů práv, které nelze v současnosti určit, služby pro kolektivní správu práv například tím, že zajistí příjem z prodeje po určitou dobu pro případ, že bude v budoucnu držitel autorských práv nalezen.

Rád bych zdůraznil potřebu přizpůsobit evropské právní předpisy v oblasti autorského práva úkolu digitálního věku. Zároveň plně podporuji stanovisko paní Redingové a pana McCreevyho, i to, co zde dnes řekl pan Kallas, že digitalizace děl chráněných autorským právem musí plně respektovat zásadu autorského práva a spravedlivé autorské odměny, aby tak autoři měli prospěch z většího přístupu evropské veřejnosti k jejich dílům. Nesmíme totiž v Evropě promarnit tuto příležitost.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D). – (PL) Paní předsedající, příležitost, kterou nabízí internet, vnukla společnosti Google myšlenku oživit v kybernetickém prostoru knihy, které se už netisknou, které jsou zapomenuty a které jsou zavanuty prachem času. Je to ohromná myšlenka na vytvoření moderního protipólu Alexandrijské knihovny, která však vyvolala řadu diskusí o otázce autorských práv.

Dohoda dosažená před dvěma týdny uspokojila autorské sdružení a Sdružení amerických vydavatelů a některých jejich evropských protějšků. Umožní skenování knih vydaných ve čtyřech zemích a jejich zpřístupnění za poplatek. Těmito zeměmi jsou Spojené státy, Spojené království, Austrálie a Kanada. Uživatelé internetu z těchto zemí budou moci číst 20 % elektronických knih bezplatně (náklady budou pokryty z reklamy) a za přečtení zbývajících 80 % budou muset platit.

Z hlediska autorů a vydavatelů je tento projekt přínosný v dvojím ohledu. Za prvé, autoři obdrží jednorázovou platbu od společnosti Google ve výši 60 až 300 USD za práva naskenovat knihu, za druhé, získají 63 % výtěžku z elektronické knihy v rámci poskytování služby Google Books. Jinými slovy, autoři vydělají i na zveřejnění jediné stránky jejich knihy na internetu.

Jen málokdo přitom bere v úvahu skutečnost, že evropští uživatelé projektu Google Books s výjimkou Británie, například uživatelé internetu v Belgii nebo v Polsku, nebudou mít přístup ani k oněm 20 % elektronických knih. Tato služba zahrnuje především knihy v anglickém jazyce a všichni evropští vydavatelé nebo autoři, kteří by se chtěli k programu připojit, se musí se společností Google domluvit sami. Evropané budou mít přístup pouze k nejméně atraktivní kategorii knih – titulů, které jsou ve veřejném vlastnictví a jejichž autorská práva již dávno vypršela, například knihy ve Francouzské národní knihovně, které nebyly vypůjčeny už 200 let. Tímto způsobem nevytvoříme úplnou elektronickou knihovnu evropských titulů.

A pokud jde o některé výhrady týkající se projektu Google, jako například monopolu této společnosti na vytvoření a šíření elektronických knih a nutnost hradit část zisku z reklamy, jsem přesvědčena, že budou neúčinné v důsledku absence jednotného systému na ochranu autorských práv v Evropské unii. Právní zmatek, který obklopuje Google, je dokladem toho, jaký dopad má absence jednotné právní úpravy na ochranu autorských práv v Evropské unii, a rovněž nemožnosti zaujmout jednotný postoj vůči iniciativě Google Books. Všichni vidíme, že harmonizace autorského práva v Evropské unii se stala naléhavou nutností.

Nessa Childers (S&D). – Paní předsedající, Google je americká společnost, kterou všichni dobře známe, poskytující online služby, které mnozí z nás používají denně. Vzhledem k tomu, že evropské sídlo této společnosti je v Irsku, vím, že tato společnost je výborným zaměstnavatelem a skutečným průkopníkem v oblasti progresivní internetové technologie.

Digitalizace knih, jako je například projekt Google Books Project, může zpřístupnit ohromné množství knih světovému kolektivnímu vědomí a kulturnímu dědictví. Měli bychom podporovat snahy o to, jak učinit knihy přístupné pro vyhledávání a jak umožnit jejich četbu a stahování. Všichni souhlasíme s tím, že digitální knihovna v rozsahu navrhovaném společností Google bude představovat skutečný přínos. To platí zejména pro naše knihovny v Evropě, které archivují knihy až ze 17. století. Přístup k těmto knihám má jen několik lidí, jejich umístění na internet však tyto knihy a jejich obsah zpřístupní ke studiu celému světu.

Jako Evropané si však musíme položit otázku, zda by se tak ohromné množství znalostí a kultury mělo stát předmětem monopolu jedné americké soukromé společnosti. Nepochybuji o tom, že Google chce dodržet své známé heslo: „Nečiň zlo“. Jakou však máme záruku, že nevyužije své monopolní síly ke zvýšení cen, které budou pro běžné občany nedostupné? Přístup veřejnosti k těmto zdrojům má zásadní význam.

Ve skutečnosti musíme udělat vše pro to, abychom podpořili vlastní digitální knihovnu. Projekt Europeana zpřístupňuje online téměř pět milionů svazků. Jeho posláním je nabídnout co nejširší možný přístup veřejnosti ke kulturním sbírkám z celé Evropy. Lituji, že doposud do tohoto projektu výrazným způsobem přispěla pouze Francie a další, včetně Irska, se podílejí jen okrajově. Vzhledem k tomu, že dějiny literatury mé země jsou tak bohaté a působivé, vyzývám irskou vládu, aby se plněji zapojila do projektu Europeana.

Musíme podporovat veřejný přístup k naší společné evropské kultuře a k našemu dědictví. Jednoznačným poselstvím všem evropským kulturním institucím musí být, aby digitalizovaly a aby digitalizovaly nyní.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Paní předsedající, je naší povinností podporovat přístup k informacím a vzdělání – je to otázka principu. Zároveň bychom však měli usnadňovat přístup k evropské a světové kultuře, v níž psané slovo zaujímá skutečně zvláštní postavení. V tomto ohledu je digitalizace knih a bezplatný přístup k nim žádoucí, avšak pouze za podmínky, o nichž zde dnes hovoříme, konkrétně absolutní ochrana duševního vlastnictví.

Máme však podobný institucionalizovaný nástroj v Evropské unii. Mám zejména na mysli projekt Europeana, který musíme posilovat a dále podporovat. Europeana je knihovna, škola, filmová knihovna a hudební archiv v jednom, která samozřejmě zachovává práva duševního vlastnictví a zajišťuje svobodný přístup všem občanům. Prostředky tedy existují. Otázkou je, jak můžeme jako Evropská unie využít své síly, abychom se stali průkopníky a nikoliv abychom jen sledovali vývoj v soukromém sektoru.

Edit Herczog (S&D). – (HU) Je to jen další příklad našeho přechodu z Gutenbergovy galaxie do galaxie digitální. Důvod, proč nás obchodní svět předběhl, je pomalý postup legislativního procesu. Legislativní proces je třeba urychlit. Musíme zabránit anarchii a musíme předejít vzniku monopolů. Musíme zaručit svobodu čtenářům, spisovatelům i prodejcům. Musíme rovněž zaručit kulturní rozmanitost a rovné postavení pro menšinové jazyky. Musíme učinit vše, co je v našich silách, abychom vymýtili digitální negramotnost. To je naším úkolem a není to úkol malý.

Helga Trüpel (Verts/ALE). – Paní předsedající, jsem odpovědná za novou zprávu o projektu Europeana a jsem přesvědčena, že musíme nalézt velmi dobrou rovnováhu, abychom na jedné straně zachovali práva duševního vlastnictví a na straně druhé abychom umožnili snadný přístup všem našim uživatelům.

Z toho plyne, že potřebujeme jednoznačné vymezení toho, jakým způsobem hodláme reformovat právní předpisy v oblasti ochrany autorských práv, a je tedy zapotřebí, aby Komise rozhodla o tom, jaký druh evropské politiky spravedlivého použití chceme, a aby jednoznačně vymezila pojem osiřelých děl. Ráda bych znala názor Komise, zda bychom – pokud nechceme skutečně zaostávat za Spojenými státy – měli v rámci nové lisabonské strategie financovat digitalizaci evropských uměleckých děl a výrazněji podpořit projekt Europeana. V opačném případě ponecháme celou záležitost v rukou společnosti Google a to není nejlepší řešení, pokud nechceme zachovat již existující monopolní strukturu.

Rui Tavares (GUE/NGL). – (PT) Paní předsedající, není to poněkud ironické? To, co učinila společnost Google, když vzala duševní vlastnictví a reprodukovala je pro soukromé použití, bylo zpočátku jednoznačné v rozporu se zákonem, jak vyplývá ze závěrů samotného Ministerstva spravedlnosti Spojených států. Pokud se to děje v menším měřítku, nazýváme to piráctvím. Proč by měl existovat rozdíl mezi individuálními uživateli, kteří se toho dopouští, a ohromnou společností, jako je Google?

Naší hlavní zásadou by proto mělo být, že velké subjekty by neměly mít žádné zvláštní výsady.

Naší druhou zásadou je, že se nemůžeme spoléhat na dobrou vůli monopolů. Stejně jako mnozí jiní považují společnost Google za zajímavou společnost. Považuji jejich nápad za inovativní a dobrý. Co se však stane, když později zvýší ceny, jako například vydavatelé akademických periodik, kteří zvyšují ceny i o několik set

procent? Co když omezí přístup k některým knihám? Mají stanovenou kvótu 15 % na knihy, které mohou být cenzurovány.

Potřebujeme digitální knihovnu, která bude skutečně globální, regulovaná globálním konsorciem, v němž budou zastoupeny univerzity – s cílem zajistit uchování jakosti – a národní knihovny; konsorcium, kde bude mít Evropa samozřejmě mnohem větší možnost vedení a rozhodovací pravomoci, než je tomu v současnosti. Začalo to knihami; příště to budou umělecká díla v evropských muzeích. Evropa si nesmí nechat v této oblasti ujet vlak.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Přestože zde v této chvíli hovoříme o digitalizaci světového knižního dědictví jednou soukromou společností, v tomto případě společnosti Google, vypadá to, jako kdybychom se zabývali pouze přítomností. V jednom projevu zde zaznělo, že my, kteří jsme zde, budeme v každém případě nadále používat tištěné knihy. Ať se však rozhodneme pro kteroukoli z možností, bude to pro budoucí generaci znamenat příležitost nebo nevýhodu, a tím se samozřejmě musíme zabývat. Hlavní otázkou zde proto dnes není, jak už bylo řečeno, že se to dotkne kulturního průmyslového odvětví Evropy. Nikoli – toto rozhodnutí ovlivní evropskou kulturu. Ve skutečnosti vzniká ohromné nebezpečí, že jedna společnost bude vlastnit světové kulturní dědictví nebo – v budoucnosti – jeho kulturní projevy. Proto je povinností Evropy, aby v této oblasti vytvořila vlastní jednoznačnou strategii.

Piotr Borys (PPE). – (PL) Paní předsedající, za prvé, digitalizace je obrovskou příležitostí, jak můžeme zpřístupnit naše kulturní, evropské a světové dědictví co největšímu počtu Evropanů. To ve skutečnosti odpovídá cílům nové lisabonské strategie.

To však v první řadě vyžaduje standardizaci celé otázky osiřelých děl. V první řadě bychom v této oblasti měli harmonizovat evropská řešení pro řízení příjmů plynoucích z osiřelých děl. Členské státy v této oblasti přijímají odlišná řešení.

Za druhé, zveřejňování nevydáváných děl vyžaduje zvláštní dozor. Podle mého názoru by měla být otázka nevydáváných děl harmonizována. Nemůžeme připustit situaci, kdy nebudeme mít k dispozici přísné předpisy, jimiž se řídí nevydávaná díla. Za třetí, „odstupní“ (opt-out) metoda je v evropském právním systému nepřijatelná, protože umožňuje společnosti Google digitalizovat díla bez svolení autora.

Domnívám se, že bychom měli v Evropské unii v této oblasti přijmout širší opatření. Rovněž se domnívám, že pokud chceme společnosti Google konkurovat v kladném smyslu toho slova, nebo i s touto společností spolupracovat, měli bychom rozhodně urychlit práce související s projektem a zejména uspořádat práce v této oblasti v členských státech.

Seán Kelly (PPE). – Paní předsedající, svou myšlenku bych ráda ilustrovala na jednom příběhu.

Pravděpodobně první soudní pře na ochranu autorských práv v dějinách se odehrála v Irsku před 1 500 lety, kdy jeden mnich zvaný Finian pozval jiného mnicha jménem Columcille do svého kláštera. Finian psal v té době jeden manuskript. Columcille to zjistil a vstával každou noc, aby jej přepisoval.

Finianovi se to nelíbilo a žádal vrácení rukopisu. Když jej nedostal, odvolal se ke králi. Král vyslechl případ a vynesl rozsudek, který zněl – řeknu to nejprve irsky – *do gach bó a lao, do gach leabhar a chóip* – nebo-li „Tele patří ke krávi, kopie ke knize“.

To platí dnes stejně jako před 1 500 lety, protože autorská práva a práva duševního vlastnictví musí být zaručena. Proto říkám „tele patří ke krávi, kopie ke knize“ a každý autor a umělec má nárok na autorská práva a práva duševního vlastnictví.

Siim Kallas, místopředseda Komise. – Paní předsedající, Komise dělá vše, co je v jejích silách, aby zajistila rozvoj digitální oblasti naší společnosti. Podle mého názoru společnost Google – a zejména její knižní projekt – tvoří velký sjednocující činitel pro Evropskou unii, protože jak všichni dobře víme – a objevilo se to ve všech příspěvcích – autorská práva byla doposud výhradně v rukou členských států a vnitrostátních právních předpisů.

V současnosti potřebujeme nějaký společný přístup a Komise je ochotná předložit návrhy. Příští Komise bude rozhodně přistupovat k těmto otázkám velmi vážně a bude jim přiznána vysoká priorita. Souhlasím s tím, že knihy musí být přístupné online a to velmi rychle. Stane se to, ať chceme, nebo ne. Nejdůležitější je, aby autoři dostali za tyto online knihy honorář. Plánujeme v této oblasti přijmout rámcovou směrnici, která bude rovněž zahrnovat služby pro kolektivní správu práv, které musejí být transparentní a zodpovídat se svým členům. Tato rámcová směrnice bude vydána v období mezi podzimem 2010 a jarem 2011.

Neměli bychom zůstat pozadu a navrhujeme jednoduché právní předpisy EU o osiřelých knihách a o knihách, které se už nevydávají. Návrh EU zajistí, aby digitalizace knih probíhala pouze na základě předchozího povolení, a rovněž, že u osiřelých knih bude probíhat důkladné šetření.

Pokračujme v této diskusi. Ještě jednou bych rád poděkoval Výboru pro právní záležitosti, poslankyni paní Nieblerové a poslanci panu Lehnemu za jejich iniciativu a za otevření této zajímavé rozpravy.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Písemná prohlášení (článek 149)

Bogusław Sonik (PPE), písemně. – (PL) Nová služba, kterou nabízí společnost Google, Google Books, v poslední době vyvolává značný počet sporů. Tento projekt je založen na bezplatném přístupu k obrovskému množství naskenovaných knih, přičemž čtyři miliony těchto naskenovaných knih pocházejí od evropských autorů. Tento projekt vzbuzuje otázky týkající se omezení internetové svobody i úkolů, před kterými zákonodárci stojí v důsledku dynamického rozvoje informačních společností.

Jak správně připomíná Evropská komise, digitalizace děl chráněných autorským právem by měla plně respektovat zásady autorského práva a zajišťovat odpovídající odměnu autorům, kteří by měli mít největší prospěch z přístupu širší evropské veřejnosti k jejich dílům. Zároveň však Komise otevírá otázku vhodnosti evropského systému autorského práva pro splnění výzev, které s sebou nese digitální věk: umožní současné *acquis* evropským spotřebitelům přístup k digitalizovaným verzím knih? Zajišťuje vyplácení honorářů jejich autorům?

Projekt Google Books zpřístupňuje knihy mnohem většímu okruhu čtenářů, než by dokázaly běžné knihovny. Bezplatné šíření knih na internetu však musí doprovázet omezení podobná těm, která známe z oblasti hudební produkce. Právní předpisy nedrží krok s rozvojem digitálních komunikačních technologií, a proto je třeba vytvořit nový právní rámec, který umožní regulovat měnící se skutečnost. Je rovněž třeba nalézt kompromis mezi přínosy projektů, jako je projekt Google Books, a právy autorů na odměnu za jejich díla.

(Zasedání bylo přerušeno v 11:50 a obnoveno ve 12:00)

PŘESEDÁJÍCÍ: PANÍ WALLISOVÁ

místopředsedkyně

5. Podepisování aktů přijatých postupem spolurozhodování: viz zápis

6. Hlasování

Předsedající. – Dále následuje hlasování.

(Ohledně výsledků hlasování a dalších informací viz zápis)

6.1. Evropský rok dobrovolnictví (2011) (A7-0077/2009, Marco Scurria) (hlasování)

- Před hlasováním:

Marco Scurria, zpravodaj. – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, rád bych ve stručnosti poděkoval Parlamentu, všem výborům, zpravodajům a stínovým zpravodajům za práci na této zprávě.

Vytvořili jsme zprávu, která posiluje postavení odvětví dobrovolnictví. V Evropě působí v této oblasti 100 milionů lidí, kteří každý den nezištně obětují svůj čas pro dobro druhých a naší společnosti.

Práce, kterou jsme odvedli, spočívá v navýšení rozpočtu a zlepšení činností na místní úrovni i na úrovni EU na pomoc těmto sdružením.

Rád bych poděkoval panu Šefčovičovi a švédskému předsednictví za vynikající práci, kterou jsme společně odvedli.

Jsem přesvědčen, že od nynějška bude Parlament projevovat skutečný zájem o tuto oblast, kterou někteří nazývají páteří naší společnosti.

Ještě jednou bych rád poděkoval všem, kteří se na této důležité zprávě podíleli.

6.2. Dohoda o vědeckotechnické spolupráci ES - Ukrajina (A7-0074/2009, Herbert Reul) (hlasování)

6.3. Mandát Mezinárodního partnerství pro spolupráci v oblasti energetické účinnosti (IPEEC) a Memorandum o zřízení sekretariátu Mezinárodního partnerství pro spolupráci v oblasti energetické účinnosti při Mezinárodní agentuře pro energii (A7-0075/2009, Herbert Reul) (hlasování)

6.4. O strategii rozšíření v roce 2009, která se týká zemí západního Balkánu, Islandu a Turecka (hlasování)

7. Přivítání

Předsedající. – Kolegové a kolegyně, mám pro vás v této chvíli oznámení, které je velmi příhodné, protože jsme právě hlasovali o naší zprávě o strategii rozšíření v roce 2009.

S radostí vám oznamuji, že nás dnes navštívila delegace poslanců chorvatského parlamentu – Saboru.

(Potlesk)

Delegaci vede pan Mario Zubović, který se právě účastnil desátého zasedání společného parlamentního výboru Evropské unie a Chorvatska.

Vážení poslanci Saboru, vítáme vás v našem Evropském parlamentu ve Štrasburku. Jak vidíte, projednávali jsme tento týden otázku rozšíření a chceme, aby Chorvatsko přistoupilo k Evropské unii co nejdříve.

(Potlesk)

Máte samozřejmě před sebou závěrečná a náročná kola jednání a srdečně vás vyzýváme, abyste zesílili své přípravy.

Vážení kolegové, těšíme se na to, že brzy uvítáme chorvatské pozorovatele v Evropském parlamentu, a těšíme se na to, až spolu s námi v průběhu tohoto volebního období zasednete v této sněmovně.

Děkuji vám za vaši dnešní návštěvu.

8. Hlasování (pokračování)

8.1. O odstranění násilí páchaného na ženách (hlasování)

8.2. O politickém řešení problému pirátství u somálského pobřeží (hlasování)

8.3. O nekuřáckém prostředí (hlasování)

8.4. O ratifikaci a provádění úmluv, které Mezinárodní organizace práce označila za aktuální (hlasování)

8.5. O summitu FAO a zajišťování potravin – za vymýcení hladu z povrchu zemského (hlasování)

9. Vysvětlení hlasování

Ústní vysvětlení hlasování

- Návrh usnesení: O strategii rozšíření v roce 2009, která se týká zemí západního Balkánu, Islandu a Turecka (B7-0185/2009)

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Chtěl jsem především zdůraznit kvalitu práce, kterou odvedl pan Gabriele Albertini při přípravě návrhu. Chtěl bych rovněž říct, že jsem hlasoval pro přijetí tohoto návrhu, vzhledem k tomu, že rozšíření je pro EU důležitým politickým gestem. Rovněž bych chtěl zdůraznit, že jsem v řadě otázek hlasoval odlišně než moje politická skupina, v zásadě jde o otázky související s Kosovem, neboť zastávám ohledně Kosova odlišný názor než většina evropských zemí. Proto jsem hlasoval odlišně o pozměňovacím návrhu 17 v článku 19, pozměňovacím návrhu 22, pozměňovacím návrhu 24 a rovněž o bodu 10 právního východiska 4.

Stále považuji rozšíření za velmi důležité, jsem však rovněž přesvědčen, že odlišné postoje vyjádřené pěti členskými státy je třeba vzít v úvahu.

María Muñiz De Urquiza (S&D). – (ES) Paní předsedající, delegace španělských socialistů při hlasování o Kosovu podpořila neuznání jednostranného vyhlášení nezávislosti ze strany Kosova mezinárodním společenstvím.

Dimitar Stoyanov (NI). – (BG) Hlasoval jsem proti usnesení o strategii rozšíření, protože obsahuje mnoho lichotivých slov o pokroku Turecka s ohledem na kodaňská kritéria. Nevidím žádnou známku tohoto pokroku. Kolegové a kolegyně poslanci, nezapomínejte, že Turecko je země, která před necelými 100 lety spáchala genocidu proti národu na vlastním území a národu, který se nedávno osvobodil od turecké nadvlády. Turecko páchá genocidu dodnes, obyvatelstvo i politická třída jsou na skutky, kterých se dopouští jejich země, hrdí. Před dvaceti lety Turecko sponzorovalo teroristické organizace a vyváželo terorismus. Ještě dnes pěstuje úzké vazby s teroristickými organizacemi. Pokud chceme mít v Evropské unii zemi, která je stále hrdá na genocidu a podporuje terorismus, pak prosím přijměte ji. Já jsem však rozhodně proti.

PŘEDSEDÁJÍCÍ: PAN WIELAND

místopředseda

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Pane předsedající, hlasoval jsem pro přijetí této zprávy, rád bych však v souvislosti s ní položil jednu důležitou otázku.

Podle mého názoru musíme jako Evropský parlament a Evropská unie zajistit, aby všechny země usilující o členství v Evropské unii, prokázaly dodržování kodaňských kritérií. Je nesmírně důležité zajistit uplatňování lidských práv, demokracie, svobody projevu a zásad právního státu.

Dnes jsme rovněž hlasovali o právech žen a konkrétně o právu žen na život, v němž nebudou vystaveny násilí. Domnívám se, že v této souvislosti je velmi důležité zajistit, aby byla práva žen a dětí uplatňována ve všech zemích, které chtějí přistoupit k Evropské unii.

O tom všem hovořím zejména s ohledem na Turecko. Turecko musí urychleně začít realizovat reformy a změny, pokud chce být připraveno na přistoupení k Evropské unii, třebaže já osobně sdílím přesvědčení, že k tomu dojde ještě během našeho života. Je však velmi důležité, abychom v Evropské unii společně dodržovali smluvená pravidla – kodaňská kritéria.

Martin Kastler (PPE). – (DE) Pane předsedající, dámy a pánové, já jsem rovněž hlasoval proti, protože jsem toho názoru, že dříve, než budeme moci přijmout takovéto pozitivní prohlášení, musí Turecko splnit všechna kritéria. Zejména bych rád připomněl hraniční spor mezi Kyprem a Tureckem, který nebyl ani v tomto roce urovnán, a nezákonnou okupaci Kypru, která nebyla doposud ukončena. Nechtěl jsem však hlasovat proti ostatním kandidátům na přistoupení. Učinil bych zvláštní výjimku v případě balkánských států, které bych rád v této sněmovně co nejdříve přivítal.

- Návrh usnesení: o odstranění násilí páchaného na ženách (B7-0139/2009)

Filip Kaczmarek (PPE). – (PL) Pane předsedající, zdržel jsem se hlasování o tomto usnesení, i když se jedná o důležitou a dokonce velmi důležitou otázku. Nechápu však, jak souvisí otázka boje proti násilí páchaného na ženách s otázkou reprodukční volby. Během včerejší rozpravy k tomuto tématu říkali někteří řečníci nesmysly. Paní Senyszynská obviňovala katolickou církev z útlatu žen.

Neumím si představit nic absurdnějšího. V Polsku nedochází k žádným vraždám ze cti, neprovádí se zde obřízka na děvčatech, nedochází zde k výběrovým potratům, nejsou zde uzavírána dočasná manželství a

lidé nejsou kamenováni kvůli cizoložství či obvinění z cizoložství. Ženy nejsou vystaveny žádné diskriminaci ze strany zákona a všechny případy násilí na ženách jsou všeobecně odsuzovány jak ze strany občanů, tak ze strany katolické církve. Vzhledem k tomu, že tyto extrémní názory se naštěstí do usnesení nedostaly, pouze jsem se zdržel hlasování.

Tiziano Motti (PPE). – (IT) Pane předsedající, hlasoval jsem pro přijetí návrhu usnesení o odstranění násilí páchaného na ženách. Věnuji svůj hlas téměř sedmi milionům italských žen, které jsou každoročně vystaveny násilí ze strany mužů. Věnuji tento hlas samozřejmě také všem ženám v Evropě, které se nacházejí ve stejné situaci.

Někdy máme sklon se domnívat, že k tomuto jevu dochází pouze na okraji naší společnosti, a přitom ve skutečnosti k násilí na ženách dochází především doma. Je to jev, který se nás přímo týká.

Pro starší ženy je obtížnější bránit se. Nesmíme na ně proto zapomínat, protože násilí není pouze fyzické; existuje rovněž násilí kulturní. Násilí může rovněž spočívat v upírání práva osobě na volný pohyb.

Navíc dříve, než ženy dojdou dospělosti, jsou mladými děvčaty, a násilí na mladém děvčeti má za následek, že se už nikdy nebude radovat ze života.

Doufám proto, že od této chvíle se bude Parlament soustředit na opatření, která zajistí, že celá tato záležitost nezůstane pouze u dobrého záměru.

Lena Ek (ALDE). – (SV) Paní předsedající, násilí páchané na ženách je problém rozšířený v celé Evropě a na celém světě. Jen ve Švédsku, kde žije 9 milionů obyvatel, je denně zneužito 380 žen. Pětina ženské populace je vystavena násilí a 45 % všech žen ve věku 16 až 64 let se někdy během svého života staly obětí násilí. To je naprosto otřesné. Pokud se někdo stane obětí násilí doma, je to úděsné narušení osobní integrity. Muži a ženy by měli mít stejnou šanci na tělesnou integritu.

Násilí, ke kterému dochází na celém našem kontinentu, je dokladem toho, že podpora rovného postavení mužů a žen v Evropě ještě stále vyžaduje mnoho úsilí. EU nemůže nadále pomíjet tyto skutečnosti. Vítám proto usnesení o odstranění násilí páchaného na ženách a vyzývám Komisi a Radu, aby přijaly svůj díl odpovědnosti v této oblasti. Hodlám zajistit, aby byla Komise donucena předložit návrh na zlepšení situace v oblasti násilí páchaného na ženách.

Anna Maria Corazza Bildt (PPE). – Pane předsedající, hlasovala jsem z celého srdce pro přijetí tohoto usnesení, protože se domnívám, že musíme spojit síly napříč politickými skupinami v zájmu společného cíle – odsoudit všechny formy násilí páchaného na ženách, zvýšit povědomí a bojovat proti nim.

Mám zvláštní vztah k otázce žen v konfliktech, protože jsem prožívala konflikt v Bosně a Hercegovině, během kterého jsem poskytovala pomoc, a částečně jsem jako spolupracovnice Červeného kříže zažila i konflikt v Dárfúru. Domnívám se, že ve Stockholmském programu máme nyní skvělý nástroj, který nám umožní přejít od slov k činům. Ráda bych poděkovala švédskému předsednictví, že začlenilo boj proti násilí páchanému na ženách a jeho podporu do stockholmského programu. Budu rozhodně usilovat o to, aby se v rámci realizace Stockholmského programu stal boj proti násilí páchaného na ženách jednou z priorit.

Zbigniew Ziobro (ECR). – (PL) Pane předsedající, rád bych zdůraznil, že otázka násilí páchaného na ženách je nesmírně důležitá a jsem velmi rád, že se Evropský parlament tomuto problému věnuje. Zvláštní pozornost si zasluhuje problém nejagresivnějších násilných sexuálně motivovaných trestných činů páchaných na ženách, na které však soudy v některých evropských zemích nereagují odpovídajícím způsobem. Rozsudky, které soudy v těchto případech vydávají, jsou často velmi mírné, a ženy pak ztrácí motivaci oznámit tyto strašlivé činy, které na nich byly spáchány, orgánům činným v trestním řízení. Tímto způsobem vznikají statistiky neviditelných trestných činů. Z tohoto důvodu bychom měli věnovat větší pozornost nejhorším a nejvážnějším trestným činům páchaným na ženách – násilným, sexuálně motivovaným – s cílem dosáhnout větší standardizace rozsudků, a vytvořit tak větší pocit bezpečí a dosáhnout spravedlnosti a morálního zadostiučinění pro ženy, které byly tímto krutým způsobem postiženy.

Rád bych zdůraznil, že nemohu hlasovat pro konečné znění usnesení pro jeho ideologický a radikální postoj k otázce potratů, postoj, který je v rozporu s křesťanskými hodnotami.

Janusz Wojciechowski (ECR). – (PL) Pane předsedající, rád bych, pokud je to možné, přednesl vysvětlení k hlasování v otázce boje proti kouření tabáku. Je to velmi krátké prohlášení.

Předsedající. – Pane Wojciechowski, jednací řád stanoví, že se musíme zabývat jednotlivými tématy postupně. Právě jsme projednávali téma odstranění násilí páchaného na ženách a nyní máme jednat o politickém řešení problémů pirátství u somálského pobřeží. Jedno téma po druhém!

- Návrh usnesení: o politickém řešení problému pirátství u somálského pobřeží (RC-B7-0158/2009)

Louis Bontes (NI). – (NL) Nizozemská strana svobody hlasovala proti návrhu usnesení o Somálsku a rád bych vysvětlil proč.

Nizozemská strana svobody zastává názor, že sledování plavidel u pobřeží Somálska není úkolem pro EU; na druhé straně je to v plném rozsahu úkol pro NATO. Evropa nemá armádu a nemá v této oblasti co dělat. To je v plné míře úkol pro NATO.

Nizozemská strana svobody zastává názor, že na obchodních lodích by měli být přítomni příslušníci vojenského námořnictva, aby umožnili odrazit útoky pirátů. Abych to shrnul: pirátství v mořích v okolí Somálska je třeba zastavit, nikoli však tímto způsobem.

- Návrh usnesení: o nekuřáckém prostředí (B7-0164/2009)

Anna Záborská (PPE). – (SK) Doporučení Rady o nekuřáckých prostředích má za cíl pomoci členským státům v úsilí o účinnější ochranu občanů před tabákovým kouřem. Je to v souladu s mezinárodními závazky, které vyplývají z rámcové dohody WHO o kontrole tabáku.

Podporuji toto doporučení. Kouření nadále představuje jednu z nejčastějších příčin onemocnění, které jsou příčinami předčasné smrti. Hovoříme o kardiovaskulárních nemocech, rakovině a chronických nemocech dýchacích cest, méně často ale už o snížení plodnosti u mladých žen a mužů.

V období demografické krize a hledání nových metod oplodnění, které jsou finančně nákladné, bychom se měli více soustředit na pravdivou osvětu. Pokud máme uchránit svoje děti před negativními důsledky kouření, je třeba začít výchovou v rodině.

Závěrem jeden důležitý požadavek: důsledné sledování by mělo zahrnovat i reakce na činnosti tabákového průmyslu zaměřené na podkopávání opatření proti kouření.

Axel Voss (PPE). – (DE) Pane předsedající, rád bych hovořil o dvou hlediscích nekuřáckého prostředí. Za prvé, hlasoval jsem pro to, aby v této oblasti měly rozhodovací pravomoc členské státy a to jednak s ohledem na zásadu subsidiarity a jednak proto, že my žádnou pravomoc nemáme. Přestože jsem velkým příznivcem nekuřáckého prostředí, jsem přesvědčen, že bychom v tomto případě měli hrát podle pravidel.

Za druhé, mne trápí dotace Evropské unie na pěstování tabáku. Tyto dotace budou zrušeny, což jsem svým hlasem podpořil, protože je nelze sladit s ostatními snahami o celkový zákaz kouření. Musíme proto být soudržní. Pokud chceme bojovat s kouřením, neměli bychom dotovat pěstování tabáku.

Anja Weisgerber (PPE). – (DE) Pane předsedající, dámy a pánové, německá konzervativní skupina (CSU) je příznivcem přijetí jednoznačných a praktických předpisů na ochranu nekuřáků v Evropě. Podle mého názoru však „v Evropě“ nemusí nutně znamenat „z Evropy“. Řada členských států již přijala nařízení na ochranu nekuřáků a další podobná nařízení jsou přijímána.

Nejsem přesvědčena – společně s většinou kolegů poslanců v Evropském parlamentu, což je velmi povzbudivé –, že bychom z Bruselu museli zavádět nařízení na ochranu nekuřáků nebo že jsme schopni to udělat účinně. Evropská unie nemá v této oblasti pravomoc. Jsme odpovědní pouze za zdraví a bezpečnost při práci. Zde spočívá problém, protože podle mě je nejdůležitější otázkou ochrana dětí a mladých lidí a tato skupina, která potřebuje ochranu především, by do oblasti působnosti tohoto nařízení, které se vztahuje pouze na zdraví a bezpečnost při práci, nespadala.

Proto v této oblasti musí členské státy přijmout opatření. Hlasovala jsem pro a jsem ráda, že tento pozměňovací návrh byl přijat.

Marian Harkin (ALDE). – Pane předsedající, pocházím ze země, která zavedla zákaz kouření na pracovišti. V té době jsem byl poslancem irského parlamentu a plně jsem tento zákaz podpořil.

Zde v Evropském parlamentu jsme však poněkud v jiné pozici a musíme brát ohled na zásadu subsidiarity. I když ochrana zdraví pracovníků může ve skutečnosti představovat problém – v této oblasti jsme již přijali právní předpisy například v oblasti vystavení pracovníků elektromagnetickému záření –, nemůžeme

požadovat, jak to činíme v bodě 7, aby členské státy, které již zákaz kouření přijaly, respektovaly zásady rovnosti mezi různými druhy zařízení v oblasti pohostinství. Včera jsme hlasovali o úloze vnitrostátních parlamentů a jejich pravomocích ve vztahu k navrhovaným právním předpisům EU v oblasti subsidiarity podle nové Lisabonské smlouvy, a proto by způsob našeho hlasování měl zůstat soudržný.

Závěrem chci dodat, že jsem měl na začátku jednání s kolegou a nestihl jsem hlasování o evropském roku dobrovolnictví. Rád bych prohlásil, že jako člověk, který už v minulém volebním období vedl kampaň za vyhlášení roku 2011 rokem dobrovolnictví, plně podporuji návrh Parlamentu.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Pane předsedající, toto vysvětlení hlasování ve mně vzbuzuje jisté emoce, protože moje vlastní matka se narodila v továrně na zpracování tabáku právě v tomto městě – ve Štrasburku –, kde pracoval můj dědeček. Tato továrna byla nyní zavřena.

Když byly ve Francii služby na výrobu tabáku a zápalek, které byly tehdy považovány za veřejnou službu, přeměněny na společnost s ručením omezeným, zaměstnancům bylo řečeno, že to nebude mít žádný dopad na jejich pracovní místa. Dnes jsme svědky toho, jak se ostatní odvětví veřejných služeb potýkají se stejnými problémy.

Rozhodně chápeme oprávněnou kampaň proti kouření, které má škodlivé účinky na lidské zdraví. Bohužel však francouzský tabákový průmysl vymizel. Továrna na zpracování tabáku ve Štrasburku je uzavřená, lidé však kouří dál. Kouří tabák dovážený ze zahraničí.

Z toho důvodu osobně podporuji ceny stanovené pro evropské pěstitele tabáku alespoň do té doby, dokud budou lidé v Evropě kouřit. Jsem pro to, aby se tabák raději pěstoval zde, než abychom ho dováželi odjinud.

Janusz Wojciechowski (ECR). – (PL) Pane předsedající, děkuji vám za slovo. Podporuji opatření Evropské unie na omezení spotřeby tabáku, nedomnívám se však, že tato opatření by měla být vázána na snížení podpory pro producenty tabáku. Důvodem je, že produkce tabáku nesouvisí s jeho spotřebou. Pokud omezíme nebo zastavíme produkci, nebo zastavíme podporu těm zemědělcům, kteří se věnují pěstování tabáku, spotřeba se tím nezastaví, pouze se bude orientovat na tabák z dovozu. Boj proti producentům tabáku není způsob, jak omezit kouření. To by bylo stejné, jako snažit se řešit spotřebu piva mezi mladými lidmi vyhlášením boje pěstitelům chmele. Z toho důvodu jsem ke svému hlasu připojil stanovisko, že produkce tabáku nemá vliv na jeho spotřebu.

- Návrh usnesení: o summitu FAO a zajišťování potravin - za vymýcení hladu z povrchu zemského (RC-B7-0168/2009)

Anna Záborská (PPE). – (SK) Potravinová krize není pouze hospodářským a humanitárním problémem, ale rovněž otázkou světového míru a bezpečnosti.

S radostí jsem podpořila schválenou rezoluci, i když řešení otázky hladu na Zemi má své rezervy. Zasedání světového summitu o zajišťování potravin se neubíralo směrem, jaký si organizátoři přáli. I když je boj proti hladu problémem sociálněhospodářským, finančním a kulturním, rozprava ve shromáždění se omezila pouze na technickou rovinu. I ředitel FAO Jacques Diouf byl zklamaný z jejího průběhu a z toho, že se setkání nezúčastnili představitelé západních zemí. Zástupci rozvinutého světa nepřijali žádné konkrétní závazky.

Nemohu si pomoci, ale i otázku řešení hladu a chudoby vnímám často jako mediální téma a nikoli jako konkrétní problém, který je třeba naléhavě řešit. Podstatou solidarity je ochota vzít na sebe konkrétní odpovědnost a vyjít vstříc potřebám druhých.

Písemné vysvětlení hlasování

- Zpráva: Marco Scurria (A7-0077/2009)

John Stuart Agnew, Marta Andreasen, Gerard Batten, John Bufton, Derek Roland Clark, Trevor Colman, Nigel Farage, Mike Nattrass a Nicole Sinclaire (EFD), *písemně.* – Strana nezávislosti Spojeného království UKIP obdivuje dobrovolnictví a uznává jeho přínos pro celou společnost. Tato zpráva však vyzývá k hrubé politizaci dobrovolnictví pro účely EU a požaduje prostředky britských daňových poplatníků na dosažení této politizace. Z tohoto důvodu jsme uvedený návrh nemohli podpořit.

David Casa (PPE), *písemně.* – Myšlenka dobrovolnictví má pro moderní společnost zásadní význam. Je to akt svobodného rozhodnutí člověka a může mít neuvěřitelně kladný vliv na životy mnoha lidí. Evropský

rok dobrovolnictví je proto velmi důležitou iniciativou. Souhlasím se zpravodajem. Z tohoto důvodu jsem se rozhodl hlasovat pro přijetí této zprávy.

Diane Dodds (NI), písemně. – Hlasovala jsem pro přijetí tohoto návrhu, který je uznáním mnoha dobrovolníkům vykonávajícím neocenitelnou práci, aniž by se jim za to dostalo zaslouženého uznání. Bez jejich pomoci společnosti, za kterou nedostávají žádnou finanční odměnu, by Spojené království nebylo tím, čím je. I když nesouhlasím s myšlenkou evropského občanství, uznávám hodnotu služeb poskytovaných dobrovolníky. Proto jsem tento návrh podpořila.

Edite Estrela (S&D), písemně. – (PT) Hlasovala jsem pro přijetí zprávy pana Scurrii o Evropském roku dobrovolnictví (2011), protože jsem zastáncem větší podpory ze strany orgánů EU tomuto odvětví, které se týká evropských občanů a sehrává nezastupitelnou úlohu v podpoře solidarity a sociálního začlenění. Jsem přesvědčena, že je třeba zvýšit rozpočet a posílit koordinaci na úrovni Společenství s cílem upevnit iniciativy v rámci Evropského roku dobrovolnictví, jako jsou například kampaně na posílení povědomí a příhraniční výměny s cílem sdílení názorů a osvědčených postupů.

Diogo Feio (PPE), písemně. – (PT) Nejzákladnější definice dobrovolnictví je dobrá vůle v praxi. Dobrovolnictví se nabízí bezplatně a je to šlechetná činnost poskytovaná svobodně bez donucení. Tvoří rovněž jeden ze základních pilířů každé společnosti, protože práce tisíce dobrovolníků bez ohledu na věk, kteří působí v rámci nějaké formální struktury nebo zcela spontánně v oblasti zdravotnictví, sociálních služeb, vzdělání, životního prostředí nebo kultury, mění každý den život tisíců lidí.

Vzhledem k tomu bychom měli přivítat iniciativu vyhlášení Evropského roku dobrovolnictví, který posílí postavení těchto bezejmenných dobrovolníků a přiměje nás, abychom si uvědomili, jak ohromnou práci odvádějí, a abychom se snažili vytvořit jim vhodnější podmínky pro jejich činnost.

Tato myšlenka je v souladu s představami, které prosazuje Demokratický a sociální střed – lidová strana, první a jediná portugalská politická strana, která se kdy zabývala touto otázkou dobrovolnictví a předložila praktické návrhy na podporu dobrovolníků s cílem dodat jim vážnost a zasloužené uznání.

João Ferreira (GUE/NGL), písemně. – (PT) Hlasovali jsme pro přijetí této zprávy navzdory několika rozporům a některým částem této zprávy, s nimiž nesouhlasíme.

Dobrovolnictví bezpochyby sehrává významnou úlohu ve společnosti a mimo jiné podporuje hodnoty solidarity a vzájemné pomoci, přispívá k sociálnímu začlenění a pomáhá překonávat diskriminující postoje.

Tato zpráva se dotýká základních hledisek, jako je sociální podpora dobrovolnictví, zaměřuje se na otázky, jako je zdraví, bezpečnost a odborná příprava, a rozlišuje mezi placenou prací a dobrovolnickou činností.

Jsme však přesvědčeni, že je třeba zajistit, aby se dobrovolnictví nestalo pro členské státy náhradní činností a aby nebylo využíváno jako způsob pokrytí potřeb, které spadají do odpovědnosti sociálních služeb. Hájíme potřebu podporovat činnost neziskových organizací prostřednictvím účinné a dostatečné podpory. Mezi tyto organizace patří: družstevní skupiny; kolektivy a místní společnosti; sdružení místních občanů; sportovní, volnočasové, kulturní a mládežnické organizace a organizace zaměřené na děti.

Musíme rovněž zdůraznit, že dobrovolnická práce rovněž závisí na tom, aby měli pracovníci volný čas, což se neslučuje s vykořisťováním, nepravdělnou nebo nadměrně dlouhou pracovní dobou, nízkými platy a nejistotou zaměstnání.

Seán Kelly (PPE), písemně. – S velkou radostí jsem hlasoval pro vyhlášení roku 2011 Evropským rokem dobrovolnictví. Pomůže to množství našich dobrovolnických organizací ve všech členských státech EU. Rád bych zdůraznil, že sportovní organizace sehrávají v dobrovolnictví ústřední úlohu, i když legislativní text se o nich nezmiňuje, přesto je třeba to uznat. Největší dobrovolnická organizace v Irsku je Gaelské atletické sdružení. Úsilí všech, kteří se podílejí na činnosti této skvělé instituce, se musí dostat uznání a pochvaly.

Barbara Matera (PPE), písemně. – (IT) Pane předsedající, dobrovolnictví představuje výraz evropských sociálních hodnot, jako jsou solidarita a nediskriminace. Přispívá jednak k osobnímu rozvoji dobrovolníků a zároveň vytváří sociální soudržnost. Je proto třeba, aby se dobrovolnictví dostalo uznání a podpory ze strany evropských orgánů, členských států a místních a regionálních orgánů i příslušníků občanské společnosti podle příslušné kvalifikace.

Evropský rok dobrovolnictví (2011) umožní, aby pořádání činností v této oblasti získalo evropský rozměr, a proto doufám, že bude mít tato událost výrazný dopad na občanskou společnost.

Odhadované 3 miliony EUR na přípravné práce v roce 2010, navýšení prostředků schválených Evropským parlamentem na částku 8 milionů EUR na rok 2011 a vysoká míra – přesně 1,8 % – spolufinancování projektů umožní dosažení stanovených cílů s různou úrovní spolupráce.

Závěrem stojí za zmínku úloha, kterou může dobrovolnictví, pokud bude řádně podpořeno, sehrát s ohledem na pracovníky na odpočinku vzhledem k rostoucímu počtu starších lidí v občanské společnosti.

Iosif Matula (PPE), *písemně*. – (RO) Hlasoval jsem pro přijetí návrhu zprávy o Evropském roku dobrovolnictví z řady důvodů. Je známo, že dobrovolná činnost přináší dvojí užitek: pro jednotlivce i pro společnost. Na jedné straně nabízí dobrovolnictví občanům možnost učit se a získat nové dovednosti a možnost rozvíjení sebe sama. Na straně druhé má také společenskou funkci a přispívá k vytvoření pocitu solidarity a sounáležitosti. S ohledem na stále rostoucí vzájemnou závislost místních komunit v globalizovaném světě a zároveň prohlubující se individualismus je podpora zapojení občanů do života společnosti nesmírně důležitá. Mám na mysli činnosti, které zahrnují jak mladé, tak staré. Navíc se domnívám, že výměna praktických zkušeností mezi pracovníky dobrovolnických organizací z nejvzdálenějších koutů Evropské unie bude mít výrazný dopad vzhledem k tomu, že motivace těchto lidí jsou stejné. Účel je totožný: zvýšit životní úroveň a zlepšit kvalitu života, zajistit vysokou míru zaměstnanosti, zlepšit sociální soudržnost a bojovat proti vyloučení. Jinými slovy jsou to přesně ty hodnoty, na nichž je založena Evropská unie.

Emma McClarkin (ECR), *písemně*. – I přes požadavek o navýšení rozpočtu, se kterým nesouhlasím a proti kterému jsem hlasovala ve výboru, plně podporuji zprávu o Evropském roku dobrovolnictví jako celek. Dobrovolníci jsou často neopěvovanými hrdiny. Jejich dopad na život společnosti a lidí je nesmírný. V hospodářsky tak náročných dobách jako je tato, se dobrovolnictví stává ještě důležitější a z toho důvodu jsem se společně s ostatními, kteří předložili tuto zprávu, snažila nejen posílit vědomí přínosu dobrovolnictví, ale rovněž vyhlásit evropský rok, kdy odpovídajícím způsobem financované iniciativy poskytnou dobrovolnickým organizacím příležitost, jak podnítit nové dobrovolníky.

Musíme zajistit, aby se Evropský rok dobrovolnictví stal platformou pro uznání přínosu dobrovolníků, kterým přispívají našim společenstvím, má se však rovněž stát příležitostí pro nás, abychom lépe pochopili překážky dobrovolnictví a co můžeme udělat pro jejich odstranění a pro další rozvoj dobrovolnictví. Je to jeden z příkladů toho, co má EU dělat – výměna osvědčených postupů v oblastech, jako je dobrovolnictví, namísto vytváření stále větší a zbytečné byrokracie.

Robert Rochefort (ALDE), *písemně*. – (FR) Podpořil jsem zprávu o vyhlášení Evropského roku dobrovolnictví v roce 2011 s cílem podpořit dialog a výměnu osvědčených postupů v oblasti dobrovolnictví mezi orgány a příslušnými subjekty v našich členských státech. V důsledku nárůstu individualistického chování, hledání nových způsobů individuálního vyjádření či dokonce změny demokratických trendů v posledních letech došlo v oblasti účasti lidí na životě společnosti k významným změnám.

Dobrovolnictví se proto musí přizpůsobit novým podmínkám tak, aby umožňovalo většímu počtu lidí účastnit se na dobrovolnictví různým způsobem a v různých etapách života. To znamená rovněž využít potenciál, který představují starší lidé a vymezit nové formy zapojení s větší flexibilitou z hlediska trvání a způsobu účasti.

Evropa, která má dlouhou tradici dobrovolnictví, musí pomoci uvolnit tento potenciál. Dobrovolnictví nabízí všem zúčastněným příležitost k učení (je zřejmé, že účast na dobrovolné činnosti umožňuje získat nové dovednosti, přispívá k osobnímu rozvoji a posiluje pocit sounáležitosti se společností). Ztělesňuje rovněž takové evropské hodnoty, jako je solidarita, zapojení občanů a nediskriminace v tak rozdílných odvětvích, jako je vzdělání, kultura, životní prostředí, sociální pomoc nebo zdravotnictví.

Joanna Senyszyn (S&D), *písemně*. – (PL) Podpořila jsem zprávu o Evropském roku dobrovolnictví (2011). V členských státech Evropské unie musíme přikládat větší význam otázce dobrovolnictví a měli bychom plánovat politické akce, které podporují práci dobrovolníků. Pozměňovací návrhy navržené Evropským parlamentem zavádí do návrhu Komise řadu významných změn a Rada by je měla přijmout. Rozpočtové prostředky vyčleněné na dosažení cílů Evropského roku dobrovolnictví (2011) ve výši 6 milionů EUR jsou nedostatečné (v porovnání s rozpočtem pro Evropský rok boje proti chudobě a sociálnímu vyloučení, který je téměř trojnásobný).

Dobrovolnictví je bezplatná a neplacená činnost, to však neznamená, že s ní nejsou spojeny žádné náklady. Dobrovolnictví vyžaduje finanční a politickou podporu od všech dotčených stran: nevládních organizací, vlád, orgánů státní správy jak na vnitrostátní, tak na místní úrovni, a od podniků. Politické závazky by se měly projevit ve formě příznivých politik, které podporují rozvoj a infrastrukturu dobrovolnické činnosti.

Tato záležitost je zvláště důležitá pro Polsko, které bude v roce 2011 předsednickou zemí EU. Ráda bych požádala polskou vládu, aby se nechala inspirovat příkladem Evropského parlamentu a přijala opatření na zvýšení finanční podpory pro Evropský rok dobrovolnictví. Plně podporuji návrh na vyčlenění finančních prostředků k vytvoření interaktivní databáze dobrovolníků a dobrovolnických organizací, která by byla přístupná všem dotčeným subjektům a která by zůstala v provozu i po roce 2011.

Czesław Adam Siekierski (PPE), písemně. – (PL) Rok 2011 se stane Evropským rokem dobrovolnictví a jeho cílem je ocenit a vyzdvihnout činnost dobrovolníků a jejich pomoc společnosti. Je to skvělý návrh. Dobrovolnictví se vyskytuje v různých podobách v celé Evropě, bez ohledu na místo je ale všude charakteristické tím, že lidé chtějí pomáhat druhým, aniž by za to byli placeni, nebo se chtějí dobrovolně zapojit do ochrany životního prostředí či usilovat o to, aby mohli všichni občané žít důstojně.

Za zmínku stojí skutečnost, že dobrovolnictví má bezesporu kladný vliv na rozvíjení evropské identity, jejíž kořeny vyrůstají z těchto hodnot, a že představuje dobrý základ rozvoje porozumění mezi občany z různých sociálních skupin a zemí celé evropské společnosti. Kromě toho představuje dobrovolnictví významnou součást integrace, sociální politiky a vzdělání. Neměli bychom také zapomínat na význam dobrovolnictví pro mezikulturní dialog a dialog mezi generacemi, ani na to, jakým způsobem přispívá k rozvoji sociální odpovědnosti.

Dobrovolnictví má rovněž hospodářskou hodnotu a na to nesmíme zapomínat. Jedná se o bezplatnou činnost, to však neznamená, že s ním nejsou spojeny žádné finanční výlohy. Z tohoto důvodu je důležité, aby se dobrovolnictví dostalo podpory ze strany Evropského společenství. Dobrovolnictví vyžaduje politiku založenou na přátelských vztazích, která bude podporovat jeho rozvoj a infrastruktury. Domnívám se, že podpora odměn a uznání dobrovolných činností formou finančních prostředků bude motivovat jednotlivce, podniky i organizace.

Oldřich Vlasák (ECR), písemně. – (CS) Dovolte mi vysvětlit hlasování ke zprávě Marca Scurria k návrhu rozhodnutí Rady o Evropském roku dobrovolnictví. Osobně považuji neplacené dobrovolnické činnosti za důležitou součást naší společnosti. U nás doma, v České republice, jsou nejpočetnější a nejdéle trvající dobrovolnou organizací dobrovolní hasiči. Jejich tradice se počínaly rodit již v dávných dobách, kdy nutnost zabránit katastrofické živelné pohromě, v tomto případě ohni, vždy sloučila několik desítek dobrovolníků s cílem nezištně zachránit majetky bližních – svůj, souseda, spolubydlících. Mezi nejrozšířenější a nejstarší organizace spojené s dobrovolnictvím patří také Český červený kříž, Klub českých turistů, tělovýchovná jednota Sokol, mládežnická organizace Junák či dobrovolná horská služba. Všichni tito lidé, kteří vypomáhají ve školách, nemocnicích, sportovních klubech, na horách nebo jezdí pomáhat do zahraničí, si zaslouží uznání. Dedikování roku 2011 tomuto tématu je v tomto ohledu zcela jistě přínosné. Z tohoto důvodu jsem hlasoval pro tuto zprávu.

- Zpráva: Herbert Reul (A7-0074/2009)

Jaromír Kohlíček (GUE/NGL), písemně. – (CS) Obecně lze uvítat jakoukoliv dohodu, která zlepšuje spolupráci se státy sousedícími s Evropskou unií. Jestliže srovnáme postavení států, které sousedí s EU, potom vidíme – vedle Ruska – Ukrajinu jako nejvýznamnějšího partnera. Výměna informací z oblasti vědy a techniky, společná realizace programů, výměny pracovníků i výměna znalostí z oblasti řízení vědeckých a výzkumných institucí. To jsou cíle, které lze jen podpořit.

Určitou výhradu bych ale vznesl ke způsobu hodnocení dohody. Jestliže jako ukazatele výkonnosti autoři uvádějí „počet služebních cest a zasedání“ a dokonce „počet různých oblastí činností spolupráce“, potom mám vážné pochyby o znalosti dané problematiky navrhovatelem zprávy. Doslova zoufale působí část 7 „Opatření proti podvodům“ a konstatování 8.2.2 mne uvádí do stavu nepřičetnosti. V době elektronických pojítek nedokážu pochopit, že „správa“ dohody vyžaduje služební cesty a účast na zasedáních ze strany odborníků a úředníků EU a Ukrajiny. Závěrem bych rád tuto rámcovou dohodu podpořil, protože vím, že už v 6. rámcovém programu rozvoje vědy a výzkumu byla zapojena velmi aktivně a s dobrými skutečnými výsledky. Rozhodnutí Rady přes výše uvedené skupina GUE/NGL podporuje.

- Zpráva: Herbert Reul (A7-0075/2009)

John Stuart Agnew, Marta Andreasen, Gerard Batten, John Bufton, Derek Roland Clark, Trevor Colman, Nigel Farage, Mike Nattrass a Nicole Sinclaire (EFD), písemně. – Strana nezávislosti Spojeného království UKIP není proti spolupráci v oblasti energetické účinnosti, trvá však na tom, že tuto spolupráci musí provádět demokraticky zvolené vlády a nikoli jejich zmocněnci, kteří nejsou nikomu zodpovědní, v nadnárodních organizacích, jako je EU.

- Návrh usnesení: o dokumentu Komise o strategii rozšíření v roce 2009, která se týká zemí západního Balkánu, Islandu a Turecka (B7-0185/2009)

Anne Delvaux (PPE), písemně. – (FR) Vzhledem k tomu, že čelíme záplavě žádostí o členství v Evropské unii, hlasování o tomto usnesení nemohlo přijít v lepší dobu. Evropská unie je skálou stability na tomto kontinentu. Nemůže zůstat klubem uzavřeným ostatním evropským státům, nemůže však ani otevírat své dveře donekonečna. Evropská unie musí především proměnit dosavadní rozšíření v úspěch pro nové členské státy. Stejně tak pro další státy, které klepou na dveře EU, platí nadále podmínka pro zahájení přístupových jednání přísné dodržování kodaňských kritérií (demokracie, právní stát, lidská práva, rovné postavení mužů a žen, tržní hospodářství atd.) společně s bezpodmínečným dodržováním mezinárodního práva. Přístupová jednání s kandidátskými zeměmi musí být založená na objektivně měřitelných kritériích – jako např. dodržování práv – a na hospodářských kritériích a musí se vyhýbat jakýmkoli subjektivním měřítkům založeným na hodnotách, náboženství nebo kultuře. Podle mého názoru musíme postupovat takto: musíme potvrdit, že země Balkánu jsou způsobilé pro členství v EU; nezapomínejme, že rozšíření a stabilizace spolu neoddelitelně souvisejí; v případě Turecka musíme trvat na dodržení přístupových kritérií, a pokud jednání selžou, musíme navrhnout zvláštní dohodu o přidružení.

Diogo Feio (PPE), písemně. – (PT) Navzdory kritice, kterou lze vznést, bylo jednoznačně prokázáno, že řada zemí chová velké přání přistoupit k Evropské unii. Kruté a pohnuté dějiny řady těchto zemí, zejména na Balkáně, posiluje přesvědčení, že pouze Evropská unie jim může poskytnout ochranný deštník, který je uchrání od rozpínavosti jejich sousedů a Ruska.

Podíváme-li se na seznam těchto zemí, snadno si všimneme rozdílu mezi jednotlivými zeměmi z hlediska jejich nadšení a podpory podmínek přistoupení k Evropské unii. Podle mého názoru se z této skupiny vymyká Island, protože jeho demokratické tradice, vysoká životní úroveň jeho občanů a dodržování *acquis* Společenství jej staví na první místo v řadě v rámci procesu přistoupení.

S vědomím potřeby důsledného dodržení kritérií stanovených v Kodani a splnění závazků vyplývajících z těchto kritérií by Evropská unie neměla se slepou zatvřelostí odmítat přijmout ty, kteří jsou odhodláni učinit totéž.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písemně. – (PT) Toto usnesení je dalším příkladem toho, jak v souvislosti s rozšířením a prohlášením zveřejněným Evropskou komisí pod názvem Strategie rozšíření a hlavní výzvy na období 2009-2010 se většina v tomto Parlamentu snaží uznat Kosovo, dokonce uvádí, že „vítají záměr Komise posílit vztahy s Kosovem, včetně využití možnosti účasti Kosova v programech Společenství“.

Toto prohlášení vyzývá k budoucímu přistoupení území, které vyhlásilo svou nezávislost v příkrém rozporu s mezinárodními právními předpisy, přičemž pomíjí skutečnost, že se jedná o *stát*, který je výsledkem nezákonné války, *stát*, který funguje na základě nezákonného statutu, který není uznán OSN.

Dostatečně není zpracována ani otázka Turecka vzhledem k tomu, že tato země pokračuje ve vojenské okupaci členského státu EU – severního Kypru – a nerespektuje práva kurdského lidu tak, jak by měla.

Z tohoto důvodu – ačkoli jsme přesvědčeni, že otázka rozšíření EU je především rozhodnutím obyvatel zemí, které se chtějí přičlenit k Evropské unii – jsme hlasovali proti přijetí zprávy v této podobě vzhledem k negativním aspektům strategie, o níž usiluje, i když nemá žádnou právní hodnotu.

Tunne Kelam (PPE), písemně. – Hlasoval jsem pro pozměňovací návrh 4. Jsem rozhodně přesvědčen, že bychom měli zdůraznit, že nemuslimskými skupinami máme především na mysli křesťany, a proto je třeba vedle ostatních náboženských společenství výslovně zmínit křesťany. Křesťanství je v Turecku stále vystaveno pronásledování, což představuje jednu z našich největších obav. Křesťané a jejich společenství stále nemohou svobodně praktikovat své přesvědčení, jak by to mělo být možné v demokratickém státě. Jsem přesvědčen, že Turecko bude připraveno na přistoupení k EU ve chvíli, kdy bude v Turecku možné postavit křesťanský kostel stejně snadno, jako je možné postavit mešitu v Bruselu.

Nuno Melo (PPE), písemně. – (PT) Proces rozšíření EU by měl být vždy pečlivě zvažován a všechny nově přistupující země by měly vždy respektovat to, to mají země, z nichž se skládá Evropská unie, společně.

Pochopil jsem, že přistoupení Turecka je vnímáno jako důvod pro předběžnou rozpravu, z čehož však plyne, že existují pochybnosti, což v důsledku odůvodňuje rozpravu. Tato rozprava má zahrnovat otázky jako např., zda Turecko může být ze zeměpisného hlediska považováno za součást Evropy, zda jeho sekularizace není pouze důsledkem armádní kontroly, zda by bylo rozumné, aby se Evropská unie rozprostírala až na

hranice iráckého Kurdistanu a zda by přistoupení Turecka s jeho ohromnou demografickou masou nerozvrátilo rovnováhu EU.

Navíc je zde nepominutelná povinnost splnění kodaňských kritérií, z nichž první se týká lidských práv.

Francisco José Millán Mon a José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra (PPE), písemně. – (ES) S ohledem na usnesení o strategickém dokumentu Komise o rozšíření pro rok 2009 chceme dát jménem španělské delegace poslaneckého klubu Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) jasně najevo, že skutečnost, že jsme usnesení celkově podpořili, v žádném případě neznamená, že souhlasíme s uznáním Kosova jako nezávislého státu. Máme za to, že Kosovo je výjimečný případ, a chceme zdůraznit, že ze strany Španělska a ze strany dalších čtyř členských států nebylo uznáno.

V důsledku toho jsme ve Výboru pro zahraniční věci i dnes na plenárním zasedání podpořili pozměňovací návrhy, které byly v souladu s naším postojem.

Hlasovali jsme pro usnesení, neboť nechceme, aby náš postoj ke Kosovu byl chápán jako negativní postoj k procesu rozšíření, do něhož jsou nyní zapojeny země západního Balkánu, Turecko a Island.

Franz Obermayr (NI), písemně – (DE) Jsem důrazně proti strategii Komise pro rozšíření v případě Turecka. Jasná většina občanů EU nesouhlasí s přistoupením Turecka k EU, a přesto musí přispívat na financování plateb ve výši miliard EUR Turecku v jeho postavení oficiální kandidátské země. Turecko není evropskou zemí, ani zeměpisně, ani kulturně, ani z hlediska ochrany lidských práv, demokracie a právního státu. Strategie pro rozšíření téměř nebere ohled na zájmy občanů Evropy. Namísto toho zastupuje geostrategické zájmy Spojených států. Kromě toho, kdyby se Turecko připojilo, nevyřešené konflikty na hranicích Turecka se stanou problémy Evropské unie. Mrzí mě, že celá strategie pro rozšíření, která zahrnuje Island a západní Balkán i Turecko, se projednávala jako celek, a bylo tedy nemožné vést řádnou, selektivní a diferencovanou diskusi. V tomto postupu se odráží arogance, s níž se s tématem přistoupení Turecka nakládá. Nevítané hlasy těch, kteří se staví proti přistoupení a kteří představují většinu obyvatelstva, jsou většinou přehlíženy.

Justas Vincas Paleckis (S&D), písemně. – (LT) Hlasoval jsem pro usnesení Evropského parlamentu o strategickém dokumentu Komise o rozšíření pro rok 2009 týkajícím se zemí západního Balkánu, Islandu a Turecka, neboť před 6–15 lety byla Litva spolu s Baltskými státy a dalšími střeoevropskými a východoevropskými zeměmi vůči kandidátským zemím v podobné situaci. Členství v Evropské unii poskytlo mé zemi a ostatním novým členským státům EU a jejich občanům řadu možností a pomohlo povzbudit hospodářství a posílit demokracii a lidská práva. Se vstupem Lisabonské smlouvy v platnost získá Evropská unie nový výkonný motor, který požene naši loď vpřed s větším úspěchem a provede ji vodami finanční a hospodářské krize do nové etapy rozšíření Evropské unie. Teprve po přistoupení k EU budou moci balkánské země, ten neblaze proslulý sud prachu, kde se rozněcovaly světové konflikty, připojit k EU, odstranit překážky, které zde v posledních letech vyvstaly a které brání spolupráci mezi občany, podnikatelskými subjekty, odborníky v oblasti kultury a vědeckými pracovníky různých států. Je důležité, abychom nezavřeli dveře Turecku, které je považováno za spojnicí Evropy s muslimským světem. Sbližování Turecka s EU mění tuto zemi správným způsobem, o čemž svědčí mnoho pozitivních kroků k posílení demokracie a lidských práv. Ačkoliv zatím ještě nejednáme o členství Ukrajiny, Moldavska a zemí jižního Kavkazu, takový výhled může v budoucnu v těchto zemích přispět ke stabilitě, hospodářskému posílení, snížení korupce a upevnění právního státu.

Rovana Plumb (S&D), písemně. – (RO) Proces rozšíření EU probíhá v současné době na pozadí hluboké, dalekosáhlé krize, která zasáhla Evropskou unii i země zapojené do procesu rozšíření. Vítám pokrok, kterého Turecko dosáhlo při plnění kritérií pro přistoupení k Evropské unii, zejména skutečnost, že tato země podepsala mezivládní dohodu o plynovodu Nabucco.

Naplnování této dohody zůstává jednou z nejvyšších priorit v oblasti energetické bezpečnosti EU. Podporuji požadavky, aby turecká vláda pokračovala v provádění reforem své sociální politiky, zlepšila sociální dialog o trhu práce a také zvýšila úsilí v oblasti práv žen a rovnosti žen a mužů, především pokud jde o boj proti násilí páchanému na ženách.

Nikolaos Salavrakos (EFD), písemně. – Hlasovali jsme proti návrhu usnesení Gabriela Albertiniho „Strategický dokument Komise o rozšíření týkající se zemí západního Balkánu, Islandu a Turecka“, neboť se domníváme, že ani Turecko, ani Bývalá jugoslávská republika Makedonie nevykazují v plnění kodaňských kritérií žádný pokrok a ani politicky si nevedou tak, aby jim to umožňovalo stát se členy EU. Věříme, že vyvinou větší úsilí ke splnění přístupových kritérií, což bude v budoucnu přezkoumáno. V každém případě nechceme hlasovat pro návrh usnesení, které vzbudí marné naděje a bude použito výhradně pro vnitřní spotřebu.

Renate Sommer (PPE), písemně. – (DE) Návrh usnesení o současné strategii Evropské komise pro rozšíření je velmi vyvážený. Oceňuje pokrok, kterého kandidátské země dosáhly, ale zároveň jasně označuje problémy. Především Turecko udělalo velký krok zpět. Vítám proto jednoznačnou kritiku vážného ohrožení a skutečného omezení svobody slova a tisku. Naprosto nepřiměřené daňové penále uložené opoziční skupině Dogan Media Group je cíleným útokem proti těm, kteří kritizují vládu. Oprávněně byl vyjádřen nesouhlas s diskriminací náboženských menšin a s odmítnutím Turecka naplňovat Ankarský protokol. Kromě toho je také důležité, abychom se důkladně zabývali tureckou zahraniční politikou. Její otevřenost vůči Arménii a Kurdům nebyla dosud nic jiného než politickým gestem, proti němuž se navíc postavil turecký parlament i velká část obyvatelstva. Prohlášení tureckého předsedy vlády také zpochybňují očekávanou úlohu Turecka jako prostředníka mezi východem a západem. Pochlebování Turecka íránskému prezidentovi, pozvání soudánského prezidenta, který byl obviněn z genocidy, na konferenci a jeho jednání s Izraelem naznačují, že se od západu zřejmě odvrací. Naše výzva turecké vládě, aby koordinovala svou zahraniční politiku s politikou EU a upustila od svých námitek vůči spolupráci mezi NATO a EU, je proto jednoduše logická.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), písemně. – Souhlasím s tím, aby Evropská unie byla otevřená zemím, které plní kritéria členství. Obávám se, že toto usnesení představuje rozšíření jako povinnost pro dotčené země i pro EU. Nepočítá s možností, že může být z nejrůznějších sociálních, hospodářských a jiných důvodů v nejlepším zájmu dotčených zemí zůstat mimo EU. Členství v EU je pro příslušné země zásadním krokem a zaslouží si co nejúplnější diskusi a konzultace za účasti občanů těchto zemí. Z tohoto důvodu jsem se zdržela hlasování.

- Návrh usnesení: Odstranění násilí páchaného na ženách (B7-0139/2009)

Regina Bastos (PPE), písemně. – (PT) Mezinárodní den proti násilí na ženách vznikl na popud OSN a Rady Evropy a jeho cílem je více zviditelnit oběti domácího násilí a jiného špatného zacházení a vyvolat o těchto jevech diskusi.

Situace v této oblasti v Portugalsku je znepokojující. Počet trestných činů domácího násilí, které zaznamenalo portugalské sdružení na pomoc obětem domácího násilí (APAV), se zvýšil oproti stejnému období v roce 2008 o 9 %. Podle APAV případy fyzického a psychického zneužívání, vyhrožování a sexuálního násilí zaznamenaly ve srovnání s údaji v roce 2008 výrazný nárůst. V Portugalsku letos zemřelo již dvacet šest žen, které se staly obětí domácího násilí. Nicméně velká většina násilných činů není ze strachu a z pocitu studu ohlášena.

Evropská unie musí zintenzívnit své úsilí v potírání tohoto jevu. Souhlasím s tím, že je třeba povzbudit členské státy k vypracování národních akčních plánů pro boj proti násilí páchanému na ženách. Podporujeme každou iniciativu, která by mohla přispět ke změně postojů, ve spojení s vyhlášením Evropského roku boje proti násilí na ženách, s cílem odhalovat násilí a upozornit na tuto znepokojivou situaci veřejnost i úřady.

Edite Estrela (S&D), písemně. – (PT) Hlasovala jsem pro návrh usnesení o odstranění násilí páchaného na ženách, neboť se domnívám, že Komise a Rada musí postup EU v této oblasti sjednotit. Evropská unie naléhavě potřebuje komplexnější politiku boje proti násilí páchanému na ženách, přesněji řečeno Komise by měla vypracovat návrh směrnice, která poskytne jasný právní základ pro potírání všech forem násilí páchaného na ženách včetně obchodování s lidmi. Měli bychom vzít na vědomí a přivítat skutečnost, že španělské předsednictví si ve svém akčním plánu tuto otázku stanovilo jako svou prioritu.

Diogo Feio (PPE), písemně. – (PT) V týdnu, kdy novinové titulky v Portugalsku zaplavily hrozivé údaje o případech domácího násilí, mám za to, že násilí páchané na ženách a dětech je tématem, které vyžaduje pozornost a zásadní kroky ze strany vlád.

Odsuzuji jakékoli násilí, ale zvláště násilí použité vůči těm, kteří jsou ve zranitelnějším postavení – sociálním, hospodářském nebo citovém – což děti a ženy často bývají. Členské státy by proto měly usilovat o odstranění všech forem násilí páchaného na ženách a dětech, zejména obchodování za účelem sexuálního vykořisťování, sexuálně motivované násilí a domácí násilí.

Tyto zločiny, jejichž oběťmi jsou mnohé evropské ženy a děti, jsou v rozporu s úctou k lidskému životu a s důstojností, a proto je nutno přijmout striktní politiku zaměřenou na předcházení násilí a potrestání pachatelů.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písemně. – (PT) Při příležitosti Mezinárodního dne proti násilí na ženách chceme zvýšit informovanost o tomto závažném společenském, hospodářském a politickém problému, který poškozují práva žen v mnoha nejrůznějších oblastech, také v práci, v rodině a ve společnosti obecně. Násilí

páchané na ženách je porušením lidských práv a překážkou jejich účasti na společenském a politickém životě a v jejich veřejném a profesním životě, neboť jim brání jednat jako plnohodnotní občané.

Ačkoliv se mnoho druhů násilí liší podle kultury a tradic, zvyšují hospodářské a sociální krize kapitalismu zranitelnost žen, a to kolektivně i individuálně, stupňují jejich vykořisťování a zahánějí je do chudoby a na okraj společnosti, což je zároveň živnou půdou pro obchodování se ženami a prostitucí.

Je proto velmi důležité, abychom posílili finanční opatření a politiky, které jsou skutečně zaměřené na upevnění úlohy žen ve společnosti, a to podporováním rovných práv na úrovni Společenství i na úrovni jednotlivých států, a prováděním reálných plánů boje proti všem formám násilí páchaného na ženách spolu s odstraněním zbývající diskriminace a ochranou a podporou obětí.

Marine Le Pen (NI), písemně. – (FR) Vzhledem k tomu, že slavíme 10. výročí Mezinárodního dne proti násilí na ženách, je nutno říci, že preventivní opatření, která byla za tímto účelem provedena, nedosáhla očekávaných výsledků. Jak to můžeme vysvětlit? Soudě podle rozprav, které se v této sněmovně vedou, tomu můžeme dát nálepku: nerovnost žen a mužů.

Kdyby základní příčinou byla tato nerovnost, pak by nejlepší výsledky měly mít země v severní Evropě, které jsou známé svou velice pokrokovou kulturou a zvyklostmi. Ve skutečnosti tomu tak není; spíš platí úplný opak. Podle norského deníku *Aftenposten* bylo ve Švédsku během jednoho roku znásilněno 6 % mladých žen ve věku 15 až 25 let

Vyžaduje odvalu konstatovat, že nárůst násilných činů proti ženám se časově shoduje s masivním příchodem přistěhovalců ze zemí mimo Evropu, jejichž kultura a tradice jsou zcela v protikladu s našimi. Burka, nucené sňatky, mnohoženství, mrzačení ženských pohlavních orgánů, zločiny ze cti a další způsoby chování z jiného údobí jsou nepřijatelné.

Je proto naprosto absurdní i nadále toto přistěhovalectví podporovat a zároveň chtít bojovat proti násilí páchanému na ženách.

Astrid Lulling (PPE), písemně. – (FR) Je zcela pochopitelné, že Výbor pro práva žen a rovnost pohlaví nám u příležitosti Mezinárodního dne proti násilí na ženách připomíná, že i přes nesčetné právní nástroje a deklarace OSN, nemluvě o řadě usnesení tohoto Parlamentu vydaných v průběhu mnoha desetiletí, jsme situaci nulové tolerance vůči násilí páchanému na ženách stále hodně vzdáleni. Není sporu o tom, že násilí mužů vůči ženám je porušením lidských práv, a proto musí být potrestáno.

Tento Parlament musí tedy členským státům připomenout jejich závazky posílit své právní předpisy a politiky, které jim umožní účinně bojovat proti všem formám násilí na ženách.

Bohužel jsme to s naší snahou v usnesení, které máme před sebou, opět přehnali, a především jsme vůbec nevzali v úvahu zásadu subsidiarity.

Požadavek vznesený Radě a Komisi na vytvoření právního základu pro boj proti všem formám násilí na ženách ukazuje na hlubokou neznalost smluv. Právní základ nelze vytvořit. Buď existuje, nebo ne.

Požadovat konání další konference na vysoké úrovni přinese jen výdaje a tyto prostředky by bylo lepší vynaložit na konkrétní opatření.

Véronique Mathieu (PPE), písemně. – (FR) Vítám hlasování v Evropském parlamentu o usnesení týkajícím se odstranění násilí páchaného na ženách v tento Mezinárodní den proti násilí na ženách. Vyhlášení tohoto dne Organizací Spojených národů v roce 1999 a dnešní přijetí tohoto usnesení jsou cennými nástroji, které mají národním vládám připomenout jejich závazky vyplývající z mezinárodních smluv o odstranění všech forem diskriminace žen. Proto podporuji toto usnesení a neprodleně žádám členské státy, aby posílily své vnitrostátní právní předpisy a politiky pro potírání všech forem násilí na ženách. Na úrovni Evropské unie je zvláště důležité zaručit pomoc a podporu všem obětem násilí, zejména obětem obchodování se ženami, bez ohledu na jejich národnost, a rovněž zajistit ochranu ženám, které se staly obětí domácího násilí a jejichž právní status by mohl záviset na jejich partnerovi.

Nuno Melo (PPE), písemně. – (PT) Mluvíme-li o násilí na ženách, bavíme se o něčem, co je bezesporu realitou ve všech členských státech, neboť jedna ze čtyř žen je obětí násilí.

V Evropské unii, která sama sebe chápe jako obránce práv a svobod pro všechny své občany, musíme vyvinout maximální úsilí, abychom s touto pohromou skoncovali. Přijetí tohoto návrhu usnesení je velice důležitým krokem při hledání nových řešení, dávám mu proto svůj hlas.

Rovana Plumb (S&D), písemně. – (RO) Hlasovala jsem pro toto usnesení, neboť násilí páchané na ženách zůstává problémem, který je velmi rozšířený v Rumunsku i ve světě, a je tedy nutné pro boj s tímto zlem přijmout naléhavá opatření. Problém už nepředstavují právní předpisy, nýbrž jejich uplatňování v situaci, kdy mnohé ženy nejsou ochotny toto násilné zacházení, kterému jsou vystaveny, nahlásit úřadům a utrpění raději tiše snášejí.

Domnívám se, že je třeba vést silnou kampaň napříč celou společností a trvale a dlouhodobě ovlivňovat postoje veřejnosti, aby si každý uvědomil, že násilí na ženách není dovoleno a netoleruje se. Souhlasím s tím, že na podporu obětí domácího násilí jsou ze strany orgánů a občanské společnosti nutné koordinované kroky.

Peter Skinner (S&D), písemně. – Vítám závazek Parlamentu k této věci. V první řadě je důležité zajistit tuto pomoc ženám, které se ocitnou v některé z nejzranitelnějších situací, jako je obchodování s ženami.

Jsem zděšen, že skupina ECR zahrnující britské konzervativce předložila k tomuto návrhu pozměňovací návrh, který rozsah jeho uplatnění omezuje. Upozorňuji na to, že mnohými oběťmi se stávají ženy žijící v chudobě nebo jde o přistěhoválce nebo patří v naší populaci k menšinovým skupinám. Vyloučení těchto žen z pomoci zaměřené na ty nejzranitelnější postrádá logiku a je nelidské.

Jsem rovněž zděšen, že Zelení by mohli nesouhlasit a podpořit vypuštění rozumné pasáže týkající se tolerance k prostituci, kde zjevně dochází k monha případům násilí na ženách.

Georgios Toussas (GUE/NGL), písemně. – (EL) Ženy jsou snadnými oběťmi jakékoli formy násilí vzhledem k jejich nerovnému postavení ve všech třídních společnostech, kde jsou vystaveny útlaču na základě příslušnosti k určité třídě a na základě pohlaví.

Fyzické zneužívání, znásilňování, obchodování s ženami a další jsou formy násilí, které představují genderový rozměr třídního hlediska nerovnosti žen.

Násilí je nicméně sociální jev, který má konkrétní hospodářské, politické a sociální příčiny. Tyto příčiny, které jsou zakořeněné v kapitalistických výrobních vztazích, nelze odstranit, dokud tyto vztahy existují. Hnutí organizovaná zdola musí požadovat opatření, která by tomuto jevu zabránila a pomohla obětem, ženám a dětem, a usilovat o zásadní změny ve prospěch lidu na úrovni sociální i politické.

Zásadně nesouhlasíme s tím, aby nevládní organizace a soukromé osoby vytvářely poradní střediska a agentury na podporu týraných žen. Za ně musí nést odpovědnost pouze stát.

Opatření navrhovaná v usnesení nedokážou problém odstranit, protože neřeší příčiny; snaží se jen zvládat důsledky, a problém tudíž přetrvává.

Marina Yannakoudakis (jménem skupiny ECR), písemně. – Skupina ECR zdůrazňuje, že je velmi nutné zvýšit informovanost a zintenzívnit boj proti násilí na ženách, a plně toto úsilí podporuje. Nepodporujeme však požadavky, aby pro řešení problému byl přijat právní základ a další směrnice EU (viz odstavce 10, 11 a 27).

I když uznáváme, že je nutno se touto oblastí zabývat, domníváme se, že je věcí národních států, aby přijaly příslušné právní předpisy. Kromě toho skupina ECR má za to, že pokud jde o otázky práv na sexuální a reprodukční volbu a zdraví, je rozhodnutí věcí svědomí jednotlivých poslanců a členských států. Z těchto důvodů se skupina ECR rozhodla zdržet se hlasování.

- Návrh usnesení: Politické řešení problému pirátství u somálského pobřeží (RC-B7-0158/2009)

Diogo Feio (PPE), písemně. – (PT) Somálsko je jedním z nejkřiklavějších případů naprostého zhroucení ústřední moci a návratu k válečnému kmenovému způsobu života, neboť země je epicentrem násilí a nestability, které se šíří daleko za její hranice. Pobřeží Somálska je trvale ohrožováno ozbrojenými skupinami, které nejenže bojují o kontrolu pobřežních oblastí, ale také se dopouštějí neomluvitelných skutků pirátství proti jiným plavidlům, zejména obchodním, nákladním a rybářským, lodím s humanitární pomocí a výletním lodím.

Závažnost a častý výskyt těchto případů vyžadují nekompromisní reakci ze strany celého mezinárodního společenství, které musí zahrnovat Evropskou unii. Evropská unie se musí zavázat k boji proti pirátství a udělat vše, co je v jejích silách, nejen z hlediska analýzy jeho příčin a důsledků, ale také z hlediska mobilizace všech somálských a mezinárodních sil, které jsou k dispozici a jsou k tomu vybavené.

Musím rovněž prostřednictvím osoby jejího velitele ocenit celou posádku portugalské fregaty *Corte-Real*, která se vyznamenala v boji proti této hrozbě a které nedávno vzdala poctu Mezinárodní námořní organizace.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písemně. – (PT) Hovoříme-li o problematice Somálska, nesmíme zapomínat, že tamní krize nemá vojenské řešení a že musíme vzít v úvahu nedostatek finančních zdrojů země způsobený na mezinárodní úrovni dluhovou krizí, která vytvořila vakuum, které bylo zneužito k nelegálnímu rybolovu v jejích teritoriálních vodách., což bylo jednou z hlavních příčin, proč somálští rybáři ztratili své živobytí, neboť vzhledem k nedostatku prostředků byla somálská vláda nucena stáhnout pobřežní hlídky.

Jednou z nejdůležitějších věcí proto je zajištění technické a finanční pomoci a rovněž podpora procesu usmíření a zprostředkování mezi stranami zapojenými do občanské války.

Komise a Rada by tedy měly přezkoumat svou politickou strategii pro Somálsko, včetně operace EUNAVFOR Atalanta, a měly by se zaměřit obecněji na současnou situaci v zemi, zejména na nutnost řešit humanitární situaci v této oblasti a pomoci vymýtit hlavní příčiny tohoto katastrofálního stavu, který způsobuje utrpení milionům Somálců.

Nakonec bychom chtěli zdůraznit, že prostředky určené pro pomoc a rozvoj nebo pro Evropský rozvojový fond by neměly být za žádných okolností použity pro vojenské účely.

Richard Howitt (S&D), písemně. – Jsem velmi hrdý na to, že Spojené království řídilo činnost operace Atalanta, první námořní mise Evropské unie působící v rámci EBOP, v čele s britským velitelem a s operačním velitelstvím ve Spojeném království. Činnost v rámci operace Atalanta při ochraně plavidel dodávajících potravinovou pomoc vysídleným osobám v Somálsku a při ochraně zranitelných plavidel je životně důležitá.

Labourističtí poslanci EP neustále opakují výzvy k bezpodmínečnému propuštění všech rukojmí včetně dvou Britů – Paula a Rachel Chandlerových z Kentu – zadržovaných somálskými piráty. Jsme i nadále v myšlenkách s jejich rodinou a oceňujeme pokračující úsilí pracovníků britského ministerstva zahraničí, kteří využívají všechny možné kontakty ve východní Africe k jednání o urychleném propuštění dvojice.

Na závěr, pokud jde o rozsah mise Atalanta, bereme v úvahu výzvy obsažené v usnesení, které požadují zvážit její rozšíření. Nicméně si přeji, aby bylo uvedeno do zápisu, že v současné době to nepovažujeme za perspektivní a zdůrazňujeme nutnost soustředit se na další úspěchy stávající mise v její nynější podobě.

Nuno Melo (PPE), písemně. – (PT) Současná situace u pobřeží Somálska je špatná po všech stránkách a má dopad na všechny země.

Domnívám se proto, že je nezbytné, abychom až do politického vyřešení problému v Somálsku, a dokud v oblasti i nadále přetrvává nestabilita, uplatňovali strategii zvýšené bezpečnosti v rámci operace Atalanta a operaci ještě posílili pomocí prostředků, které jsou dostupné vojenským silám v místě nasazení.

Willy Meyer (GUE/NGL), písemně. – (ES) Hlasoval jsem proti usnesení RC-B7-0158/2009, protože se domnívám, že pirátství není vojenský problém, ale problém rozvoje. Myslím si proto, že je třeba řešit příčinu tohoto problému a že řešení nemůže být vojenské, ani na zemi, ani na moři. Důstojník odpovědný za operaci Atalanta uvedl, že námořní řešení je vyloučeno a že situaci v oblasti je nutno stabilizovat. Považuji za nutné zabývat se problémem správy, stability institucí a hospodářského vývoje v regionu. I přes veškeré zakrývání trhlín bude problém přetrvávat. Hlasováním proti usnesení chci také odsoudit privatizaci operací, které jsou v působnosti ozbrojených sil, jako např. ve Španělsku, přičemž soukromé bezpečnostní společnosti smějí vstoupit na palubu plavidel s válečnými zbraněmi. Navíc se domnívám, že musíme skoncovat nejen s piráty v Somálsku, ale také se zahraničními piráty, kteří drancují somálské vody.

Charles Tannock (ECR), písemně. – Relativní úspěch operace Atalanta, nyní na rok prodloužené, podtrhuje skutečnost, že ačkoliv evropská bezpečnostní a obranná politika má potenciál dosáhnout za členské státy významných výsledků, není stále jasné, proč by to nemohlo zvládnout samotné NATO, aby nedocházelo k překrývání činnosti. Pirátství v mořích kolem Afrického rohu však zůstává jasným a aktuálním nebezpečím. Musíme zdvojnásobit úsilí, abychom tuto hrozbu porazili, nejen kvůli ochraně našich lodí, ale také abychom vyslali jasný vzkaz agentům al-Kajdy, kteří nyní v Somálsku požívají bezpečného útočiště.

Národní bezpečnost nekončí na hranicích státu. Ponecháme-li hrozbu pirátství bez kontroly, z dlouhodobého hlediska to bezpečnostní obavy Evropské unie ještě znásobí. Také vyzývám Komisi, aby znovu zvážila, jakým zpusobem by větší politická podpora poměrně stabilního, prosperujícího a demokraticky odtrženého bývalého britského území Somálska mohla pomoci vyřešit hrozbu pirátství v regionu.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), *písemně*. – (RO) Hlasovala jsem pro usnesení Evropského parlamentu o politickém řešení problému pirátství u somálského pobřeží, protože námořní pirátství ve vodách u somálského pobřeží je skutečným problémem a bude jím i nadále. Evropská unie musí chránit námořní lodě proplovající touto oblastí prostřednictvím mezinárodního vyjednávání a ochranných opatření. Jedna část řešení vyžaduje mezinárodní podporu při zajištění stability v Somálsku. Druhou část řešení představuje operace Atalanta, kterou nedávno zahájila EU s cílem zamezit pirátství u somálského pobřeží. Do operace bude zapojeno šest fregat, tři námořní hlídkové letouny a 1 200 členů personálu ze Spojeného království, Francie a Řecka. V budoucnu se na operaci budou podílet i další státy. V rámci operace Atalanta se podařilo zajistit ochranu vysoce rizikových nákladů jejich doprovázením. Bylo zadrženo třicet šest pirátských lodí a zabráněno 14 přímým útokům. Nicméně aby bylo možno využít výhody tohoto doprovodu, musí odpovědné vnitrostátní orgány a námořní lodě operaci Atalanta uvědomit a požádat o ochranu. Je velmi důležité, aby námořní lodě nepodstupovaly zbytečné riziko a o ochranu v rámci operace Atalanta oficiálně a včas požádaly.

Geoffrey Van Orden (ECR), *písemně*. – Souhlasíme s důkladnými mezinárodními opatřeními proti pirátství a nepochybujeme, že Královské námořnictvo a spojenecké flotily Spojených států a jiných evropských zemí odvedou dobrou práci. Nevidíme však žádný důvod k tomu, aby při námořní operaci vyvěšovala svou vlajku Evropská unie. Jsme proti tomu, aby se EU jako instituce vměšovala do záležitostí obrany. To žádnou další vojenskou schopnost nepřináší a pouze zdvojuje nebo komplikuje osvědčená opatření pod vedením NATO. Operace Atalanta byla pojata jako politická příležitost dodat během francouzského předsednictví EBOP námořní rozměr. I přes to, že jsou v mořích u Afrického rohu přítomny námořní síly „Combined Task Force 151“ pod vedením Spojených států a námořní skupina NATO, bylo rozhodnuto sestavit ještě další flotilu a další řetězec velení. Jsme také hluboce znepokojeni návrhy na výcvikovou misi EBOP do Somálska v době, kdy mise EUPOL v Afghánistánu selhala a mnoho evropských zemí není ochotno poskytnout vojenské a policejní jednotky pro naléhavou výcvikovou misi v Afghánistánu. Neuznáváme ostatně takové pojmy jako „rybářská plavidla EU“.

- Návrh usnesení: Nekuřácké prostředí (B7-0164/2009)

Elena Oana Antonescu (PPE), *písemně*. – (RO) Vítám toto usnesení, které Parlamentu umožňuje podpořit do vysoké míry dobrovolnou protikuřáckou politiku Komise. Vystavení cigaretovému kouři je hlavní příčinou úmrtí a onemocnění v Evropě a kouření zároveň představuje velkou zátěž pro systémy zdravotní péče. Doufám, že opatření Komise půjdou dále a že v příštích letech budeme mít právo na zdravé prostředí ve všech uzavřených prostorách a na pracovištích. Nemohu nepřipomenout, že v Evropě stále ještě vládne pokrytecká politika. Chceme mít méně zdravotních problémů způsobených kouřením, avšak podporujeme zachování dotací pro výrobce cigaret, i když jsou postupně snižovány. Myslím, že společná zemědělská politika by měla být definována tak, aby odměňovala výrobky, které pomáhají udržovat a zlepšovat zdravotní stav lidí, nikoli ty, které ho ohrožují. Doufám, že Rada na svém prosincovém zasedání bude diskutovat o ochraně dětí, zejména v případech, kdy jsou vystaveny kouření dospělých v soukromých vozidlech nebo v jiných uzavřených prostorách. Domnívám se, že dospělí mají v tomto směru odpovědnost, a pokud zákonodárce může zasáhnout, musí tak učinit.

Anne Delvaux (PPE), *písemně*. – (FR) Domnívám se, že musíme chránit nekuřáky před pasivním kouřením, ale také přimět kuřáky, aby si uvědomili dopad jejich závislosti na ně samotné i na druhé. Nesmějí být v této věci ponecháni na pochybách. V Belgii v tom také máme náskok, protože se naše země již zasadila o úplný zákaz kouření v odvětví pohostinství a na všech pracovištích do roku 2012.

V této souvislosti bych chtěla vyjádřit dvě obavy. Za prvé, nesměřujeme ke společnosti, která vydává paušální zákazy? Co uděláme, pokud jde o odpovědnost jednotlivce? Mám nepříjemný pocit, že se naše společnost podobá té, kterou popsal George Orwell ve svém románu „1984“. Za druhé, pokud je nutno kuřáky přinutit, aby kvůli sobě a druhým se svým škodlivým zlovykem přestali, musíme to udělat s co největší ohleduplností. Tabák je droga. Zakázat ho úplně by znamenalo popřít skutečnost, že u většiny kuřáků se jedná o stav závislosti. Úplný zákaz lze považovat za akt vyloučení, což se může ukázat jako kontraproduktivní. Proč jsme tedy neumožnili vyhradit některé prostory jen pro ně?

Diogo Feio (PPE), *písemně*. – (PT) Přestože jsem hlasoval v souladu s poslaneckým klubem Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů), musím vyjádřit určité obavy, které ve mně návrh usnesení vyvolává.

Za prvé se domnívám, že o nekuřácké politice by měly rozhodovat členské státy a že úloha evropských orgánů musí při respektování zásady subsidiarity zůstat na úrovni nezávazných doporučení. Na druhé straně se zároveň domnívám, že členské státy by měly nekuřáckou politiku podporovat, avšak neměly by nijak omezovat svobodnou volbu provozovatelů, především v odvětví hotelnictví, kde by majitelé měli mít

možnost rozhodnout se, zda jejich podnik bude nekuřácký, či kuřácký. Za těchto podmínek byl zákon nedávno schválený v Portugalsku dobře vyvážený.

Moje druhá obava se týká navrhovaného ukončení přímých dotací spojených s výrobou tabáku. Vzhledem k tomu, že Portugalsko je také tabákovým výrobcem, domnívám se, že tento typ politiky je nutno nesmírně pečlivě analyzovat; jinak by to mohlo závažným způsobem poškodit zemědělce, kteří nebudou moci dál pokračovat ve výrobě, aniž by jim přitom byla nabídnuta nějaká schůdná alternativa. To je můj názor na bod 9 tohoto usnesení.

João Ferreira (GUE/NGL), písemně. – (PT) Základem tohoto usnesení je ochrana lidského zdraví a kvality života zaměstnanců na pracovištích a široké veřejnosti, a proto jsme pro něj hlasovali.

Je nutné zvýšit ochranu nekuřáků předcházením pasivnímu kouření, ale také vytvořit potřebné podmínky pro sledování a povzbuzování kuřáků, aby se svého návyku vzdali. Politika zákazu by měla být uplatněna tam, kde se to ukáže jako nezbytné.

Pokud jde o přímé dotace na výrobu, zasazujeme se o pobídky na přeměnu tabákových výrobních zařízení. Domníváme se však, že bychom neměli vytvářet situaci, kdy je nutno podporovat dovoz tabáku ze zemí mimo EU, a podporovat tak velký byznys nadnárodních tabákových společností.

José Manuel Fernandes (PPE), písemně. – (PT) Hlasoval jsem pro vypuštění bodu 13 z původního textu, který zní: „vyzývá Komisi, aby nejpozději do roku 2011 předložila Parlamentu a Radě návrh právního předpisu o zákazu kouření na všech uzavřených pracovištích i ve všech uzavřených veřejných budovách a hromadných dopravních prostředcích v EU, a to v rámci předpisů o ochraně zdraví pracovníků“. Vypuštění bylo schváleno v souladu se zásadou subsidiarity v této otázce.

Domnívám se, že jednotlivé členské státy musí ujit ještě dlouhou cestu při vytváření nekuřáckého prostředí, vedení účinných osvětových kampaní a uplatňování osvědčených postupů pro provádění článku 14 (opatření na snížení poptávky závisejí na míře závislosti a osobách, které přestanou kouřit).

Jsem však přesvědčen, že tyto kroky by měl v první řadě provádět každý členský stát. Původní znění usnesení zaměřovalo výrobu tabáku s jeho spotřebou. Vítám proto přijetí pozměňovacího návrhu předloženého poslaneckým klubem Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů), který z původního znění odstraňuje část bodu 9 a vypouští odkazy na výrobu tabáku. Tyto dvě změny konečné usnesení vylepšily. Zbývající body považuji za pozitivní, a hlasoval jsem tedy pro.

Robert Goebbels (S&D), písemně. – (FR) Zdržel jsem se hlasování o usnesení týkajícím se kouření. Nikdy v životě jsem nekouřil, ale považuji toto neustálé pronásledování kuřáků za jdoucí zcela proti svobodě. Dosavadní zákazy jsou více než dostatečné.

Nechci mít nic společného s touto neustálou kontraproduktivní šikanou. Snaha zbavit se tabákových plantáží v Evropě povede ke zvýšení dovozu z třetích zemí.

Elisabeth Jeggle (PPE), písemně. – (DE) Zdravotní politika, a tedy i ochrana nekuřáků spadá jednoznačně do pravomoci členských států a neměla by být předmětem centrálních nařízení. Členské státy se musí svobodně rozhodnout, v jakém rozsahu chtějí chránit nekuřáky. Je nutno dát jasně najevo, že tato oblast není v pravomoci EU. Z tohoto důvodu jsem hlasovala pro usnesení Parlamentu pro summit ministrů zdravotnictví EU, který se bude konat příští týden.

Eija-Riitta Korhola (PPE), písemně. – (FI) Pane předsedající, hlasovala jsem pro, i když bych si přála přísnější usnesení. Kouření je největší jedinou příčinou předčasných úmrtí v Evropě. Tabákový kouř je látka znečišťující životní prostředí obsahující více než stovku sloučenin, které poškozují zdraví. Nicméně v některých částech Evropy je dovoleno se mu vystavovat nejen uživatelům tabáku, ale také jejich okolí. Pasivní kouření je morální problém, protože ti, kteří jím trpí, nemají na výběr. Je nezbytné chránit především děti.

Studie naznačují, že dítě, jehož rodič užívá tabák, vlastně „vykouří“ každou čtvrtou cigaretu, kterou vykouří jeho rodič. Každý rok v důsledku kouření předčasně umírá téměř 100 000 Evropanů. Mnoho členských států již zavedlo některá znamenitá opatření. Když Finsko nakonec také zakázalo kouření v restauracích a barech, vyvolalo to protesty. Nyní po dvou letech jsou lidé jen vděční. To odráží povahu politiky veřejného zdraví. Trvalých výsledků by mohlo být dosaženo prevencí a zvyšováním informovanosti, ale vyrovnat se s odporem vyžaduje odhodlání zákonodárců. Nesouhlasím s některými z přítomných poslanců, že Společenství nepotřebuje závazné právní předpisy o ochraně zdraví a bezpečnosti na pracovišti. Je nutno si uvědomit, že doporučení nebyla všude dostatečná. Plně podporuji odstavec 13 usnesení, kde je Komise

vyzývána, aby předložila legislativní návrh o zákazu kouření na uzavřených pracovištích a také ve veřejné dopravě.

Kouření je pro společnost nákladné a kromě toho náklady nakonec zaplatí těch 70 % Evropanů, kteří nekouří. Souhlasím proto s názorem, který Parlament vyjádřil v roce 2007, že směrnici o tabákových výrobcích je nutno zpřísnit a začlenit do ní odpovědnost výrobců za náklady na zdravotní péči v důsledku spotřeby tabáku. Unie si musí nejprve zamést před vlastním prahem. Je nejvyšší čas, abychom postupné snižování dotací na pěstování tabáku dovedli do úplného konce.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE), písemně. – (FR) Pane předsedající, hlasovala jsem pro usnesení podporující nekuřácké prostředí, neboť se domnívám, že je velmi důležité sledovat pokrok směřující k rozsáhlému zavedení nekuřáckého prostředí v Evropské unii a usnadnit předávání osvědčených postupů mezi členskými státy a koordinaci politiky zaměřené na ochranu občanů před riziky kouření. Hlasovala jsem také pro zachování odstavce 9, který uvádí, že do roku 2010 budou ukončeny přímé zemědělské dotace na pěstování tabáku vzhledem k tomu, že způsobuje zdravotní problémy. Podporuji rovněž své kolegy z Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin, kteří nám připomněli, že kouření zůstává hlavní zjištěnou příčinou úmrtí a onemocnění v Evropské unii. Děkuji vám, pane předsedající.

Mariya Nedelcheva (PPE), písemně. – (BG) Dámy a pánové, hlasovala jsem pro odstranění výslovného odkazu na rok 2010 v odstavci 9 návrhu usnesení. V naší zemi je pěstování tabáku životně důležitým a klíčovým odvětvím pro velkou část obyvatel v regionech, kde je jejich jedinou formou obživy. Jedním z nich je také Blagojevggrad, oblast, z které pocházím.

Moje země byla jednou z osmi největších pěstitelů tabáku v Evropě, která před rokem žádala, aby současné dotace byly prodlouženy až do roku 2013, přestože existuje dohoda, která stanoví, že přidělování prostředků v závislosti na objemu produkce musí být do roku 2010 ukončeno. Pokaždé, když se sejdeme s pěstiteli tabáku, jednou z otázek, kterou kladou nejčastěji, je: „Co s námi bude?“

Nemohu jim slibovat zázraky, ale společně s naší vládou pracujeme na návrzích opatření, které jim ponechá možnost volby poté, co přijdou o svůj hlavní zdroj obživy. Kolegové poslanci, chápu argumenty těch, kteří bojují proti kouření. Nicméně naléhavě vás žádám, abychom náš boj proti kouření nesměšovali s rizikem, že zničíme pěstování tabáku v Evropě. Vyzývám vás, abychom v době hospodářské krize jednali uvážlivě a rozumně.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), písemně. – (RO) Souhlasím se všemi přiměřenými opatřeními, která jsou zaměřena na boj proti kouření a na ochranu nekuřáků, a proto jsem hlasoval pro toto usnesení. Musím však vyjádřit určitou pochybnost nad tím, jaké dopady by měla jakákoli opatření namířená proti pěstitelům tabáku. Rumunsko má v současné době přibližně 1 600 hektarů tabákových plantáží produkujících zhruba 3 000 tun. V Rumunsku se však pěstuje jen malé množství tabáku ve srovnání s tím, co požadují rumunští zpracovatelé, podle odhadů přibližně 30 000 tun.

Rozdíl v množství, zhruba 27 000 tun, tvoří dovozy, většinou z oblastí Afriky nebo Asie. Pokud se budeme snažit produkci tabáku v členských státech zabránit, jenom tím ještě více podpoříme tyto dovozy z třetích zemí, a to ke škodě evropských producentů.

Frédérique Ries (ALDE), písemně. – (FR) Máme zde co do činění s aktivním a ambiciózním usnesením. Jsem však zděšen hlasováním většiny svých kolegů, především Křesťanských demokratů, kteří vzápětí po intenzivním lobování příslušných nátlakových skupin a zainteresovaných stran odmítli článek 13.

Domnívají se tedy, že Evropa v této rozpravě nemá místo a neposkytuje žádnou přidanou hodnotu z hlediska zajištění zdravého prostředí evropským občanům na všech veřejných místech, na pracovištích a ve veřejné dopravě. Jinými slovy netrápí je diskriminace vznikající mezi pracovníky v Evropě. Uvedu jen jeden příklad, obyvatelé Irska budou velmi dobře chráněni vnitrostátním zákonem, avšak my se můžeme pouze ptát, zda jednoho dne budou mít tuto možnost, či spíše toto právo obyvatelé Řecka nebo České republiky.

Dalším důkazem „vymývání mozků“ ze strany nátlakových skupin je to, že odmítli rovněž článek 9, který prostě odkazuje na jednu z reforem společné zemědělské politiky, o níž již bylo rozhodnuto, a sice ukončení přímých zemědělských dotací pro pěstování tabáku do roku 2010.

Vilja Savisaar (ALDE), písemně. – (ET) Návrh na usnesení o nekuřáckých prostorách předpokládal podstatnou změnu – zavedení zákazu kouření ve všech evropských veřejných institucích a na veřejných místech. Záměrem usnesení bylo uložit Komisi, aby vypracovala potřebný legislativní akt, který by vstoupil v platnost v roce 2011. Ačkoliv velmi mnoho delegátů, včetně mě, hlasovalo pro zákaz kouření ve veřejných prostorách

(především na pracovištích), Evropská lidová strana bohužel zaujala opačný postoj. Většina Parlamentu neprojevila žádný ohled na ochranu zdraví všech evropských občanů a hlavně těch, kteří sami nekouří, a přesto jsou nuceni na veřejných místech dýchat kouř, a v důsledku toho sami trpí zdravotními problémy. Doufám, že toto téma neupadne v zapomnění a také že se znovu dostane na nynější pořad jednání, neboť mnoho členských států dosud nezavedlo zákaz kouření ve veřejných prostorách, i když tu možnost měly.

Marc Tarabella (S&D), písemně. – (FR) Sdílím zájem dosáhnout prostřednictvím tohoto usnesení pokroku v boji proti pasivnímu kouření vnucovanému těm, kteří nekouří. Nicméně někteří lidé využívají situace, aby do tohoto usnesení vložili ustanovení, které odmítá vyplácení dotací pěstitelům tabáku. Já osobně jsem pro to, aby těm, kteří se věnují této již vymírající dovednosti, byla tato podpora poskytována. Měli byste si uvědomit, že tabák tvoří méně než 10 % toho, co se do cigaret dává. Klade se snad tolik otázek ohledně přísad, které představují 90 % jejich obsahu, a ohledně jejich škodlivosti?

- Návrh usnesení: Světový summit Organizace OSN pro výživu a zemědělství (FAO) o zajišťování potravin – vymýcení hladu ve světě (RC-B7-0168/2009)

Liam Aylward (ALDE), písemně. – Vzhledem k tomu, že více než 40 milionů osob umírá každý rok v důsledku hladu a chudoby, z toho každých šest vteřin jedno dítě, a vzhledem k tomu, že celosvětová potravinová krize představuje jednu z hlavních hrozeb pro mír a bezpečnost ve světě, jsem hlasoval na podporu tohoto aktuálního usnesení. Usnesení vyzývá Komisi, aby provedla úplné posouzení dopadu politik a programů EU v oblasti zemědělství, rozvoje a obchodu s cílem zaručit soudržný udržitelný politický přístup k celosvětovému zajišťování potravin. Jelikož usnesení uvádí, že každý má právo na bezpečnou a výživnou potravu, musí Evropská unie zajistit, aby tyto politiky poskytl udržitelné zajišťování potravin.

Ole Christensen, Dan Jørgensen, Christel Schaldemose a Britta Thomsen (S&D), písemně. – (DA) My dánští sociální demokraté věříme v postupné snižování zemědělských dotací EU. Dnes jsme vyjádřili svou podporu usnesení o světovém summitu Organizace pro výživu a zemědělství o zajišťování potravin – usnesení, které se zaměřuje na hlavní problémy, s nimiž se potýkáme, pokud jde vymýcení hladu a zajištění lepších možností pro rozvojové země v budoucnu – ale důrazně odmítáme nadnesená prohlášení o zemědělské politice a pomoci, které usnesení obsahuje mj. v odstavcích 3, 9 a 14.

Corazza Bildt, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark a Anna Ibrisagic (PPE), písemně. – (SV) Švédští konzervativci dnes hlasovali proti usnesení (B7-0168/2009) o světovém summitu FAO o zajišťování potravin. Jsme znepokojeni hladem ve světě a domníváme se, že zaměřit se na zajišťování potravin je důležité. Nicméně na rozdíl od usnesení máme my švédští konzervativci za to, že společná zemědělská politika (SZP) je spíše součástí problému než řešením a že je nutné ji reformovat.

Lena Ek, Marit Paulsen, Olle Schmidt a Cecilia Wikström (ALDE), písemně. – (SV) Ve světě dnes panuje podivná situace. Miliarda lidí trpí obezitou, a zároveň miliarda lidí hladoví. Tato situace je katastrofální a vyžaduje účinná opatření, zejména ze strany bohaté Evropské unie. Nedomníváme se však, že společná zemědělská politika EU ve své současné podobě je řešením. Naše zemědělská politika byla úspěšná v minulosti, ale v budoucnu pro ni není místo. Jelikož toto usnesení odmítá revizi dosavadního evropského systému zemědělské pomoci (něco, co by mohlo prospět klimatu, chudým ve světě i evropským zemědělcům), neviděli jsme jinou možnost než se zdržet hlasování.

Edite Estrela (S&D), písemně. – (PT) Hlasovala jsem pro společný návrh usnesení o světovém summitu FAO o zajišťování potravin – vymýcení hladu ve světě, protože jsem přesvědčena, že je nutno přijmout naléhavá opatření, která skončí s touto pohromou postihující jednu šestinu světové populace. S ohledem na dopad změny klimatu na zemědělství, zejména snížení produktivity v důsledku nedostatku vody, a to hlavně v zemích, které se s těmito problémy již potýkají, musíme vypracovat soudržné zemědělské politiky, které jsou v souladu s ochranou klimatu a bojem proti hladu.

Göran Färm (S&D), písemně. – (SV) My švédští sociální demokraté jsme se dnes rozhodli hlasovat pro společný návrh usnesení o světovém summitu FAO o zajišťování potravin. Hladem v současné době trpí více než miliarda lidí. Extrémní výkyvy cen a prudký nárůst cen potravin na světovém trhu způsobily rovněž celosvětovou potravinovou krizi, která chudým lidem na světě ještě ztížila přístup k potravě.

Chceme však zdůraznit, že nesdílíme názor Parlamentu, že bychom neměli omezovat opatření na podporu trhu a podpůrné platby farmářům v rámci společné zemědělské politiky EU. Nedomníváme se, že tato podpůrná opatření a platby přispějí v dlouhodobém horizontu ke zvýšení zabezpečení dodávek potravin rozvojovým zemím. Naopak, tato opatření budou mít opačný účinek. Dotované levné evropské potraviny

jsou vyváženy do rozvojových zemí a vzhledem k jejich konkurenčním cenám často vytlačují z trhu vlastní potravinovou produkci těchto zemí, a tak těmto zemím znemožňují větší dlouhodobou soběstačnost.

Diogo Feio (PPE), *písemně*. – (PT) Nikdo nemůže zůstat lhostejný k tomuto celosvětovému problému, když víme, že každý rok zemře 40 milionů lidí hladu a že každých šest vteřin umírá jedno dítě na podvýživu.

Evropská unie je předním dárcem rozvojové a humanitární pomoci, ale pouze malá část z ní směřuje do odvětví zemědělství, které by mohlo uspokojit potravinové potřeby tisíců lidí, jenž i nadále trpí podvýživou. Evropská unie by proto měla naléhavě přezkoumat své politiky rozvojové pomoci a položit větší důraz na podporu zemědělství v rozvojových zemích, což je odvětví, které je zdrojem příjmu pro více než 70 % pracovní síly.

Společná zemědělská politika se také musí vnitřně přizpůsobit krizi, kterou procházíme, což pro evropské zemědělce znamená vyšší výrobní náklady, a upustit od rušení svých opatření na podporu trhu a/nebo snižování zemědělských dotací, přičemž zvláštní pozornost je třeba zaměřit na podporu malých a středních zemědělců a jejich přístup k úvěrům, aby udrželi svou úroveň produkce i přes prudce rostoucí ceny materiálů potřebných pro výrobu.

João Ferreira (GUE/NGL), *písemně*. – (PT) Ačkoliv nesouhlasíme se všemi body, rozhodli jsme se toto usnesení schválit, neboť zdůrazňuje důležitost zásad, které považujeme pro skutečný boj proti hladu ve světě za zásadní, zejména:

- zdůrazňuje, že „boj proti hladovění se musí zakládat na uznání práva na potravinovou soběstačnost“;
- uznává „právo místních obyvatel rozhodovat o zemědělské půdě a ostatních zdrojích, jež jsou zásadní pro to, aby si zajistili dostatek“.

Usnesení rovněž upozorňuje na význam zemědělství v boji proti hladu a zdůrazňuje důležitost příjmů zemědělců. Zbývá počkat, zda v budoucnu tento Parlament dodrží, co zde dnes schválil, nebo zda tyto správné věci sice zdůrazňuje, ale později, jak tomu často bývá, když je třeba uvést je skutečně do praxe, couvne a schválí právní předpisy, které tyto zásady porušují.

Neměli bychom zapomínat, že postupné reformy společné zemědělské politiky, které následovaly po liberalizaci zemědělských trhů provedené Světovou obchodní organizací a jež vyhovují pouze zájmům velkých zemědělsko-potravinářských společností, přispěly ke zbídačení celosvětového zemědělského odvětví. Zemědělská výroba by měla v první řadě nasycit lidi, nikoli přinášet užitek monopolním vývozcům.

Anne E. Jensen a Jens Rohde (ALDE), *písemně*. – (DA) My, poslanci Dánské liberální strany, jsme hlasovali pro usnesení o zajišťování potravin, neboť chceme zdůraznit, jak je důležité, že Evropská unie v boji proti hladu a chudobě přijala celosvětovou odpovědnost. Odmítáme však odstavec 9 usnesení, který zpochybňuje pokračující liberalizaci zemědělské politiky EU. Dánská liberální strana si přeje, aby došlo k postupnému zrušení zemědělské pomoci a k zavedení společných pravidel, která v hospodářské soutěži zajišťují pro evropské zemědělce rovné podmínky.

Elisabeth Köstinger (PPE), *písemně*. – (DE) Dlouhodobá potravinová bezpečnost je jednou z hlavních výzev společné zemědělské politiky. Zejména vzhledem k nedostatku potravin musíme zdůraznit význam silné SZP, která v budoucnu převeze klíčovou úlohu při zvládnutí světových výzev. To znamená, že je třeba zajistit přiměřené dlouhodobé financování SZP. Společná zemědělská politika je významným prvkem potravinové a bezpečnostní politiky EU a po roce 2013 bude hrát významnou úlohu v rozvojové politice a vnější politice zajišťování potravin.

Proto jsou dokonale fungující ekosystémy, úrodná půda, stabilní vodní zdroje a další diversifikace hospodářství venkova nejvyššími prioritami. Mezinárodní spolupráce a solidarita spolu s vyváženými obchodními dohodami, které podporují, nikoli ohrožují, zajišťování potravin, jsou základním prvkem světového zajišťování potravin, a právě tam může silná SZP významně pomoci. Země, které jsou čistými dovozci potravin, jsou nejvíce zasaženy rostoucími cenami, a přitom mnohé z těchto zemí po celém světě jsou ty nejméně rozvinuté. Evropská unie musí přijmout opatření, aby tomu čelila.

Nuno Melo (PPE), *písemně*. – (PT) Hlad je metlou, která zasahuje stále větší počet lidí. Vzhledem k tomu, že EU je místem solidarity, musí v boji s tímto narůstajícím problémem stát v přední linii. Světová potravinová krize je jednou z největších hrozeb pro světový mír a bezpečnost, a proto je třeba zlepšit všechny světové a evropské politiky zajišťování potravin.

Georgios Toussas (GUE/NGL), písemně. – (EL) Autoři tohoto usnesení, i když byli nuceni upozornit na problém hladu a obecně na problémy, o nichž se hovořilo na světovém summitu o výživě a zemědělství, skryli nicméně hlavní příčinu tohoto problému, a sice kapitalistický systém vykořisťování a strategii, které Evropská unie také loajálně slouží, aby kapitál přinášel zisk. Nadnárodní společnosti zabývající se výrobou a distribucí potravin vykořeňují zemědělce a soustřeďují půdu, a tím zasazují těžkou ránu chudým a průměrným zemědělcům. Pro zaměstnance a venkovské obyvatelstvo, dokonce i v rozvinutých kapitalistických zemích, je stále těžší zajistit zdravé, bezpečné potraviny, zatímco nadnárodní potravinové společnosti shrabují obrovské zisky a skupují rozsáhlé plochy půdy, zejména v Africe, a počítají s tím, že produkce potravin se do roku 2050 musí zdvojnásobit. EU stojí v čele liberalizace a privatizace všech činitelů produkce potravin – vody, energie, dopravy a technologií – a prostřednictvím WTO a dvoustranných dohod nutí totéž i třetím zemím.

Společná zemědělská politika podporuje politiku vykořisťování malých a středních zemědělců a podporuje monopoly a jejich zisky. Zemědělci a zaměstnanci proti této politice bojují a snaží se tento systém vykořisťování zvrátit a zajistit dostatek zdravých bezpečných potravin pro všechny.

10. Opravy hlasování a sdělení o úmyslu hlasovat: viz zápis

(Zasedání bylo přerušeno v 12:55 a obnoveno v 15:00)

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN ROUČEK

Místopředseda

11. Schválení zápisu předchozího zasedání: viz zápis

12. Diskuse o případech porušení lidských práv, demokracie a právního státu (rozprava)

12.1. Nikaragua

Předsedající. – Dalším bodem jsou tři návrhy usnesení o Nikaragui.⁽¹⁾

Bogusław Sonik, autor. – (PL) Pane předsedající, politika nynějšího prezidenta Nikaragui Daniela Ortegy dokazuje stálou platnost starého komunistického pravidla: „jakmile se jednou chopíme moci, nikdy se jí nevzdáme“. V osmdesátých letech minulého století nebyli sandinisté schopni udržet vojenskou diktaturu a pod tlakem mezinárodního veřejného mínění byli nuceni přijmout demokratická pravidla hry.

Ortega byl zvolen prezidentem ve volbách v roce 2006. Sandinisté se vrátili k moci. Hned od samého počátku začal Ortega používat osvědčené a vyzkoušené metody zastrašování a vylučování všech politických konkurentů pod nejrůznějšími pseudo-právními záminkami. Činnost státního aparátu začal kopírovat aparát sandinistický, čímž následoval příkladu kubánského Výboru na obranu revoluce. V prosinci 2008 upozornil Evropský parlament na šikanující kampaň vedenou státními orgány, stranami a lidmi spojenými se sandinisty a namířenou proti organizacím bojujícím za lidská práva a proti jejich členům, novinářům a zástupcům sdělovacích prostředků. Organizace Amnesty International popsala násilí, které následovalo po volbách do místních orgánů. Útoky a bití novinářů se znásobily.

Nyní se Ortega pokouší zmanipulovat Nejvyšší soud a dosáhnout změn ústavy, což by mu umožnilo znovu kandidovat ve volbách. S vysokou mírou pravděpodobnosti můžeme předpokládat, že příště se prohlásí doživotním prezidentem, neboť vzorem pro populisty z Managuy a Caracasu je Fidel Castro a za vlády Castra se nikdy žádné svobodné volby nekonal.

Vyzývám Evropskou komisi, aby z této situace vyvodila závěry a prověřila, zda v situaci, kdy jsou porušovány mezinárodní normy lidských práv, není potřeba přehodnotit stávající dohody o spolupráci s touto zemí, aby se z ustanovení o lidských právech nestala pouze prázdná slova.

⁽¹⁾ viz zápis

Adam Bielan, autor. – (PL) Pane předsedající, minulou sobotu v reakci na výzvu opozičních politiků demonstrovaly desítky tisíc nikaragujských občanů proti politice prezidenta Daniela Ortegy, politice, která vede přímo k nastolení diktatury v Nikaragui.

Připomenu vám, že 19. října Nejvyšší soud rozhodl o odstranění ústavních překážek, které prezidentu Ortegovi bránily, aby mohl kandidovat na další funkční období. Tato změna sama o sobě nevzbuzuje pobouření proto, že žádný takový zákon v mnoha evropských zemích samozřejmě neexistuje, ale pobuřující je způsob, jakým bylo toto rozhodnutí učiněno. Jak všichni víme, prezident Ortega nemá dvoutřetinovou většinu v Parlamentě, a musel se tedy uchýlit k porušení ústavy, aby zákaz bránící jeho znovuzvolení odstranil. Pokud Danielu Ortegovi dovolíme, aby znovu kandidoval na prezidenta v roce 2011, můžeme se probudit v situaci, kdy v Nikaragui zavládne skutečná diktatura.

Chtěl bych proto požádat Evropskou komisi, aby během dalších jednání o dohodě o přidružení mezi EU a zeměmi Střední Ameriky zaměřila na tento problém svou pozornost a využila všech možných prostředků, aby prezidenta Ortegu z této cesty odvrátila.

Johannes Cornelis van Baalen, autor. – Pane předsedající, jsem velice vděčný za podporu, kterou tato sněmovna poskytla delegaci Liberální internacionály do Managuy, v jejímž čele jsem stál. Přijeli jsme v míru na pozvání parlamentní většiny, abychom hovořili o ústavě, volbách, volební kampani a lidských právech a občanských svobodách. Byli jsme proklínáni, nazývali nás piráty a tak podobně. Vyhrožovali nám vypovězením, hrozili, že budeme označeni za nežádoucí osoby a říkali, že prý připravujeme *golpe* – státní převrat.

Ale ještě závažnější je skutečnost, že proklínali moji zemi a že utlačují svůj vlastní národ. Myslím si, že Evropská unie by měla sledovat, co se v Nikaragui děje, a měla by vyslat pozorovatele na volby v roce 2011 a vyjádřit podporu demokratické opozici. Také doufám, že budeme dělat totéž a budeme objektivní, pokud jde o výsledek voleb v Hondurasu. Sledujme, zda budou nedělní volby svobodné a spravedlivé, a pak rozhodneme. Je možné, že pokud uznáme výsledek voleb, v této zemi skončí ústavní krize.

Tunne Kelam, jménem skupiny PPE. – Pane předsedající, v dnešní Latinské Americe existuje znepokojivý trend upevňovat populistické režimy prodloužením mandátu dosavadních prezidentů – nejlépe už navěky. To byla Hitlerova cesta k moci. Leninova cesta byla cestou apatie, ale výsledky byly úplně stejné.

Tito prezidenti s prodlouženými pravomocemi nejsou schopni ani ochotni zlepšit kvalitu života svých poddaných. Kuba je temný a bolestný případ toho, jak je celá desetiletí život běžných lidí mrzačen a ničen. V Nikaragui vidíme odstrašující případ toho, že tento typ vládců se nemění. Vracejí se k moci jen proto, aby ji znovu zneužívali.

Proto je nyní naším úkolem, abychom porušování nikaragujské ústavy důrazně odsoudili a současně mnohem účinněji kontrolovali využívání prostředků poskytnutých Nikaragui. Je velkým zklamáním, že Organizace amerických států na toto hrubé porušení ústavy jedním z jejích členských států nereagovala.

Véronique De Keyser, jménem skupiny S&D. – (FR) Pane předsedající, jsem ráda, že se pan van Baalen vrátil bezpečně do Evropy a že byl vypovězen, teprve když byl již na palubě letadla.

V této souvislosti a ve vážnějším tónu bych chtěla jménem své skupiny říci, že se této hry nezúčastňujeme. Chci tím říci, že zatímco poslanecký klub Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) nám odmítla naléhavou rozpravu o Ugandě a tamních zákonech proti homosexuálům a další naléhavou diskusi na téma Íránu o popravách, ke kterým tam dochází, nyní chtějí, abychom se zapojili do hry „pro nebo proti“ Ortegovi v souvislosti s demonstracemi, které tam probíhají.

To je nepřijatelné! Domnívám se, že naléhavé rozpravy vedené v této sněmovně s cílem skutečně poskytnout pomoc lidem nebo odstranit příčiny potíží nesmí být využívány pro osobní politické zájmy našich poslanců EP. Moje skupina se proto rozhodla, že nejen nepodepíše toto usnesení, ale také nebude hlasovat a postaví se proti tomu, co se zde děje. Poškozuje to Evropský parlament.

Raül Romeva i Rueda, jménem skupiny Verts/ALE. – (ES) Pane předsedající, obdobně se domnívám, že je nejen smutné, ale jednoznačně ostudné, že tak důležité zasedání jako je toto, které se zabývá naléhavými záležitostmi, je tímto způsobem manipulováno, a jsem proto překvapen nejen tím, že dnešním tématem je Nikaragua, ale také tím, že při jiných příležitostech, kdy jsme měli diskutovat o mnohem závažnějších otázkách, se tak nestalo. Dnes navíc došlo k tomu, že jiná témata, která byla na pořadu jednání, byla vypuštěna právě proto, že bylo zařazeno toto téma. Z hlediska obsahu rozprav o naléhavých záležitostech je to zcela nepatřičné.

Mohli jsme a měli jsme například diskutovat o Západní Sahaře. Měli jsme hovořit o aktuální situaci lidí, jako je Aminatou Haidarová, která v současnosti trpí v důsledku jasného porušení svých nejzákladnějších práv, která jí byla upřena. Měli bychom také jednat o situaci velmi mnoha lidí, kteří se nacházejí v uprchlických táborech nebo na okupovaných územích Maroka, k tomu je skutečně nutno zaujmout jasný postoj.

O tom všem jsme dnes mohli jednat a nestalo se tak, protože poslanecký klub Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) nás nutí, abychom hovořili o tématu, který si podle mě nezaslouží pozornost na tomto jednání a není pro takovéto zasedání dostatečně závažné.

Ilda Figueiredo, jménem skupiny GUE/NGL. – (PT) Pane předsedající, toto je politováníhodná rozprava o falešné naléhavosti, která jen podřívá důvěru Evropského parlamentu.

Naléhavým tématem k rozpravě by byla nedávná tragédie způsobená hurikánem Ida, který na začátku listopadu zasáhl Salvador. Následkem hurikánu zahynulo nebo se pohřešuje více než 200 osob, byla zničena infrastruktura a základní vybavení, zejména v oblasti zdravotnictví, vzdělávání, zásobování vodou a kanalizace, prohlubuje se chudoba v zemi.

Naléhavým tématem by byla diskuse o dostupnosti mimořádných finančních prostředků a přesměrování dostupných prostředků EU na mimořádné situace, o zahájení plánu rekonstrukce a snížení rizik a podpoře obyvatel Salvadoru.

Naléhavým tématem tohoto Parlamentu by bylo odsouzení vojenského převratu v Hondurasu a požadavek na návrat k moci prezidenta Zelayi, který byl obyvateli Hondurasu právoplatně zvolen.

Naléhavým tématem by bylo požadovat dodržování základních práv obyvatel Západní Sahary.

Bohužel nic z toho nebylo možné vzhledem k opozici poslaneckého klubu Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů). Proto, jak již prohlásili moji kolegové, odmítáme spolupracovat na základě falešné naléhavosti, jež je hanbou Evropského parlamentu.

Jürgen Klute (GUE/NGL). – (DE) Pane předsedající, plně souhlasím s předchozími řečníky. Rád bych všem připomněl, že kolumbijský prezident se také pokusil prodloužit svoje funkční období v rozporu s platnými kolumbijskými zákony, takže tato záležitost by se také měla projednat.

Chtěl bych zdůraznit, a to je nejdůležitější, že do převratu v Hondurasu byla zapletena německá Nadace Friedricha Naumanna, která má úzké vztahy s německou Svobodnou demokratickou stranou. Přinejmenším v Německu se o tom vedla diskuse. Stipendisté nadace se v otevřeném dopise od této politiky distancovali. Nesmíme zapomínat, že pan van Baalen je předsedou Liberální internacionály a na webových stránkách Nadace Friedricha Naumanna se uvádí, že v Nikaragui hovořil o možnosti převratu s představiteli ozbrojených sil. Považuji za přiměřené, že za těchto okolností – a to nikdo nepopřel – země, jako je Nikaragua, má dost odvahy, aby takového politika vypověděla. Ruku na srdce, musíme připustit, že v Evropě by situace byla úplně stejná.

To, co se zde děje, není nic jiného než průhledný pokus zdiskreditovat a veřejně zostudit tyto země, státy a vlády v Latinské Americe, které se snaží zavést sociálnější politiky. Jménem skupiny konfederace Evropské sjednocené levice – Severské zelené levice chci znovu jasně prohlásit, že toto nebudeme podporovat.

Ioannis Kasoulides (PPE). – Pane předsedající, nechápu reakci našich vážených kolegů po mé pravé straně v tomto jednání sále na výběr témat, o nichž dnes vedeme rozpravu.

Nechápu, proč není naléhavé vzít si slovo a hovořit o tom, jak bylo zacházeno s jedním z poslanců tohoto Parlamentu, který navštívil jednu zemi, a uplatnil tak svoje právo jako předseda Liberální internacionály. Nechápu, proč si nemůžeme vzít slovo a o této věci hovořit, stejně jako o tomto novém trendu v Latinské Americe, kde se objevují snahy svévolně měnit ústavu země a přerušit tradici, která zde byla odjakživa, tradici jednoho nebo dvou funkčních období hlavy státu v zemi.

Naši vážení přátelé zde již hovořili o dalších čtyřech tématech a vzhledem k tomu, že na pořadu jednání jsou pouze tři témata, bych rád věděl, kdy budeme diskutovat o této otázce.

(Předsedající řečníka přerušil)

Justas Vincas Paleckis (S&D). – (LT) Plně podporuji stanovisko své skupiny, že tato otázka by neměla být zařazena na pořad jednání, neboť na světě jsou mnohem závažnější a naléhavější problémy. Pokud máme diskutovat o Nikaragui, měli bychom v první řadě hovořit o tom, že je to země s nejvyšším dluhem na světě

a jedna z nejchudších zemí v Latinské Americe. Komunistický experiment tam nebyl řešením, stejně tak jako pokus neo-liberální. Je to země, do jejíž záležitostí se příliš často vměšovaly supervelmoci Amerika a Sovětský svaz, a proto tato země neustále balancuje na pokraji občanské války. Je pochopitelné, že tam existují snahy zavést vládu silné ruky, a ty je nutno odsoudit. Nezapomínejme však, že v Evropě jsme k vládě silné ruky také náchylní. Pojďme se proto zaměřit na mnohem důležitější otázky.

Gesine Meissner (ALDE). – (DE) Pane předsedající, na toto téma zde zazněly nejrůznější komentáře. Jeden řečník vysvětloval, že to není vhodné téma k rozpravě, protože jsou tu naléhavější otázky, které zahrnují mnohem závažnější porušování lidských práv. Může tomu tak být, ale domnívám se, že my Evropané, kteří se snažíme, aby hodnoty jako lidská práva a svobody, například svoboda tisku, byly respektovány všude, musíme tuto svobodu bránit pokaždé, když cítíme, že je ohrožena.

Bylo také například řečeno, že do převratu byla zapletena Nadace Friedricha Naumanna. Jako členka FDP toto tvrzení výslovně odmítám. Jsou to fámy, které se šíří kolem a které nemají naprosto žádné opodstatnění.

Moje třetí poznámka se týká zmínky, že pan van Baalen byl obviněn z toho, že mluvil o převratu, a proto byl vypovězen ze země. Pokud nelze otevřeně hovořit o jakýchkoli otázkách – pro nás je to součástí svobody tisku a projevu, dvou svobod, které zde máme a kterých si velice ceníme – je to skutečně důvod k vypovězení někoho ze země, jenom proto, že se hovořilo ať už o jakémkoli tématu? Skutečnost, že se tak děje veřejně, není přece důvodem k vypovězení někoho ze země, jen proto, že se vedla diskuse. To je naprosto špatný přístup.

Charles Tannock (ECR). – Pane předsedající, Nikaragua zůstává jednou z nejchudších zemí na americkém kontinentu. To, že se prezidentu Danielu Ortegoví nepodařilo zlepšit situaci své země, a to navzdory bezpočtu utopických socialistických slibů po převzetí úřadu, možná naznačuje, že Nikaragua už potřebuje změnu vedení.

Ústava země umožňuje hlavám státu setrvat ve funkci pouze jedno funkční období, což je v regionu náchylném k nestabilitě někdy rozumná politika, ale zneužitím pravomocí Ústavního soudu Ortega opět dokazuje své pohrdání parlamentní demokracií a právním státem.

V tomto ohledu se nijak neliší od svého levicového kolegy Huga Cháveze ve Venezuele. Oba muži se proslavili kritikou vojenských diktátorů, ale oni sami se teď stávají levicovými diktátory, a představují proto skutečnou hrozbu pro demokratickou stabilitu regionu, zejména vzhledem k chaosu v sousedním Hondurasu. Daniel Ortega zklamal svůj národ a svou zemi už mnohokrát. Pokud opravdu věříme v demokracii a svobodu, nemůžeme vážnou situaci občanů Nikaraguy ignorovat.

Reinhard Bütikofer (Verts/ALE). – (DE) Pane předsedající, z této poměrně náročné rozpravy vyplynula jedna věc. Členka skupiny Aliance liberálů a demokratů pro Evropu nepřímo potvrdila, že o otázce převratu se v těchto diskusích skutečně hovořilo. To, co se odehrálo, obhajovala s pomocí argumentu, že musí být možné mluvit o čemkoli, dokonce i o převratu. To je jeden pozoruhodný výsledek této rozpravy, který pomáhá vyjasnit situaci, a já jsem za to vděčný.

Karel De Gucht, člen Komise. – Pane předsedající, vážení kolegové, jak víte, Evropská unie se s touto zemí účastní dialogu, který je zaměřen na zachování demokracie a obnovení důvěry jejích občanů v demokratické instituce země.

Evropská unie se zároveň pokouší udržet rovnováhu na základě našeho dlouhodobého závazku k podpoře rozvoje a stability této rozvojové země a obecněji celé oblasti Střední Ameriky.

Od obecních voleb, které se konaly v listopadu 2008 a byly poznamenány obviněními z rozsáhlých podvodů, důvěra mezinárodních dárců v současnou vládu poklesla na historické minimum. Nedodržování základních demokratických principů, včetně svobodných a spravedlivých voleb, přimělo společenství dárců k tomu, aby systematicky přehodnotilo náplň spolupráce a v některých případech přeorientovalo nebo pozastavilo činnosti v rámci spolupráce, dokud se podmínky nezlepší.

Paní komisařka Ferrero-Waldnerová rozhodla o pozastavení veškerých plateb rozpočtové pomoci Nikaragui od 1. ledna 2009. Tomuto rozhodnutí předcházela diskuse s členskými státy na zasedání Rady.

Po četných kontaktech s nikaraguijskými orgány, které poskytly věrohodné závazky, že budou přijata nápravná opatření, uvolnila Komise začátkem října jednorázovou platbu 10 milionů EUR z našeho programu rozpočtové pomoci pro oblast vzdělávání. To představuje malou část prostředků, které byly pozastaveny, zbývá dalších 46 milionů EUR.

Na zasedání Rady pro rozvoj se minulý týden ozvala kritika, že tato záležitost nebyla předem projednána s členskými státy. Aniž bychom zabíhali do podrobností, považují za velmi důležité, abychom při přijímání takového rozhodnutí měli určitý postup, kterým se přinejmenším budeme snažit ověřit, že Evropská komise a členské státy zastávají v otázce jednotlivých států stejný názor. Pokud to nakonec není možné, pak samozřejmě každý má právo dělat to, co považuje za nutné.

Nikaragujská vláda oznámila, že na příštích regionálních volbách a všeobecných volbách v roce 2011 budou přítomny národní a mezinárodní týmy pozorovatelů. Vláda již oficiálně vyzvala Evropskou unii, aby uskutečnila pozorovatelskou misi. Vláda se mimo jiné také zavázala, že s pomocí projektu ES zlepší svůj registr občanů a svou úlohu ve volbách a příští rok jmenuje důvěryhodné profesionální volební orgány.

Na druhé straně nedávný vývoj, jako je rozhodnutí ústavní komory, nepochybně vrhá stín na serióznost nikaragujské vlády ohledně toho, že dostojí svým závazkům. Evropská unie při mnoha příležitostech, zcela nedávno prostřednictvím demarše místní trojky v pondělí 21. listopadu, vyjádřila nad tímto vývojem znepokojení.

Konec konců naplňování těchto závazků bude mít zásadní význam pro postupné obnovení našich programů rozpočtové pomoci. I nadále úzce spolupracujeme s členskými státy, stejně jako s Evropským parlamentem, jak ukazuje tato rozprava. Zda je to aktuální, nebo ne, je samozřejmě otázka, kterou by měl posoudit sám Parlament.

Předsedající. – Tímto je bod uzavřen.

Hlasování se bude konat na konci rozpravy.

12.2. Laos a Vietnam

Předsedající. – Dalším bodem jsou čtyři návrhy usnesení o Laosu a Vietnamu⁽²⁾.

Véronique De Keyser, autorka. – (FR) Pane předsedající, znovu zde máme naléhavou rozpravu o Vietnamu a Laosu. Je pravda, že v Evropském parlamentu jsme měli jiné podobné rozpravy, ale opravdu nemůžeme připustit, aby tato naléhavá rozprava prošla bez povšimnutí.

Jsmo skutečně dosti znepokojeni. Od roku 2006, kdy byl Vietnam vyškrtnut z černé listiny Spojených států, kam se dostal kvůli uplatňování represí a porušování lidských práv, je míra represe proti bojovníkům za lidská práva na vzestupu.

Chci se zmínit jen o jednom případě, který je, myslím, typický, a to případ paní Tran Khai Thanh Thuy. Je to spisovatelka, bloggerka, novinářka a aktivistka, která je v současné době ve vězení z nejasných důvodů, z nichž nejpravděpodobnější je ten, že bránila svobodu projevu a lidská práva v zemi. Trpí cukrovkou a její zdravotní stav je špatný. Bojíme se o její život a požadujeme, nejen aby jí byla ve vězení poskytnuta přiměřená zdravotní péče, ale požadujeme také její okamžité propuštění.

Vietnam miluji. Vietnam je úžasná země a v roce 2010 převezme předsednictví ve sdružení ASEAN. Domnívám se, že přijetí opatření, která jsou více v souladu s mezinárodními demokratickými normami, by jen přispělo k dalšímu posílení jeho morální autority.

Thomas Mann, autor. – (DE) Pane předsedající, situace v oblasti lidských práv ve Vietnamu je znepokojivá. Náboženské pronásledování, zejména křesťanů a buddhistů, je na denním pořádku. Každý, kdo otevřeně mluví o svobodě a lidských právech, je zastrašován a je pod neustálým dohledem. Koncem září byly napadeny stovky mnichů z kláštera Bat Nha. Celý klášterní komplex utrpěl značné škody, zatímco policisté jen nečinně seděli a přihlíželi. Mniši, kteří se snažili najít útočiště v nedalekém chrámu Phuoc Hue, byli zbiti. Takovéto zneužití nesmí být tolerováno. Je pobuřující, že četné výzvy ze strany Evropské unie a z dalších částí světa ke zlepšení situace v oblasti lidských práv jsou prostě ignorovány. Existují stovky důvodů pro to, aby byly konečně zavedeny změny, obzvlášť v příštím roce, kdy Vietnam bude předsedat skupině zemí sdružených v organizaci ASEAN.

(2) viz zápis

Situace v Laosu není o mnoho lepší. Na začátku listopadu bylo více než 300 pokojných demonstrantů, kteří požadovali větší pluralitu a demokracii, surově zbito tajnou policií. Veškeré úsilí o politický dialog v této zemi je ihned rozdráceno jedinou vládnoucí stranou.

5 000 uprchlíků, etnických Hmongů, kteří v současnosti žijí v táborech v severním Thajsku a kteří jsou pronásledovanou menšinou, se rovněž nachází v hrozné situaci. Nebyl jim udělen statut uprchlíka. Organizace Lékaři bez hranic, která byla zde v Parlamentu tento týden zastoupena, uvedla, že je téměř nemožné, aby v táborech poskytovala humanitární pomoc, protože lidé jsou neustále a obecně zcela svévolně zatýkáni a nuceni k návratu do Laosu. Veškerá tvrzení, že tito lidé se vracejí dobrovolně, prostě nejsou pravdivá.

My, poslanci Parlamentu, vyzýváme Komisi a Radu, aby nám poskytly přesné informace o tom, které z dohod uzavřených s těmito dvěma zeměmi o lidských právech a demokracii jsou plněny. Které z těchto dohod jsou trvale blokovány? Kvůli obyvatelům Vietnamu a Laosu je nutno na vlády těchto dvou zemí vyvíjet tlak.

(Potlesk)

Heidi Hautala, autorka. – (FI) Pane předsedající, je vítanou zprávou, že Sdružení národů jihovýchodní Asie zřídilo regionální komisi pro lidská práva. Za této situace je šokující setkat se s vietnamskými mnichy, kteří se stali oběťmi násilného útoku. V podvýboru pro lidská práva jsme nedávno měli tu čest se s nimi setkat.

Postavení náboženských společenství ve Vietnamu se zdá být čím dál tím obtížnější. Musíme nepochybně odsoudit skutečnost, že více než 300 mnichů a jeptišek ze dvou klášterů muselo z důvodu násilí odejít a že náboženská společenství jsou neustále pronásledována. Je důležité, aby Vietnam dbal na doporučení Komise OSN pro lidská práva, která například navrhuje, aby byl do země přizváni zvláštní zpravodajové OSN, kteří by sledovali uplatňování svobody přesvědčení a náboženské svobody i dalších základních lidských práv.

Cristian Dan Preda, jménem skupiny PPE. – (RO) Ve Vietnamu jsou zadržovány stovky osob pro své politické a náboženské přesvědčení. Skutečně jsem přesvědčen, že násilný útok proti buddhistickým mnichům koncem září jasně ukazuje, že Vietnam odmítá zlepšit svou situaci v oblasti lidských práv.

V Laosu, zemi pod vojenskou diktaturou, jsou na tajném místě stále zadržováni vůdci hnutí studentů a učitelů založeného před deseti lety. Nedávné pokojné demonstrace uspořádané na podporu dodržování lidských práv byly potlačeny tajnou policií a zároveň pokračuje pronásledování komunity Hmongů.

Obě země, Laos i Vietnam, musí plně dodržovat mezinárodní normy v oblasti ochrany lidských práv. Pronásledování členů náboženských komunit, menšin a obecně občanů, kteří nedělají nic jiného, než jen brání svá politická práva, musí skončit.

Je povinností Evropské unie, aby pozorně sledovala vývoj v oblasti lidských práv a využila veškerého svého vlivu, aby tento negativní trend zvrátila.

(Potlesk)

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, jménem skupiny S&D. – (PL) Pane předsedající, probíhající jednání o nové dohodě o partnerství a spolupráci mezi Evropskou unií a Vietnamem musí zahrnovat také dodržování lidských práv a občanských svobod. Informace, které dostáváme, ukazují, že situace ve Vietnamu je v tomto směru velmi znepokojivá, zejména pokud jde o represe namířené proti uživatelům internetu. Internet je médium založené na volné výměně informací a názorů na jakékoli téma, a to v celosvětovém měřítku. Vietnamské právní předpisy o používání internetu přitom trestají svobodný projev v oblastech považovaných za citlivé, jak jsou lidská práva a šíření demokracie.

Pravidla zavedená v roce 2008 pro blogy vyžadují, aby se jejich obsah omezoval na osobní záležitosti, a zakazují rozšiřování protivládních materiálů a materiálů, které podkopávají národní bezpečnost.

(Předsedající poslankyni požádal, aby hovořila pomaleji)

Zahraniční nevládní organizace hlásí, že bloggeři, kteří píšou o politických tématech, jsou drženi ve vězení. Orgány Evropské unie nesmí být k těmto znepokojujícím skutečnostem z Vietnamu lhostejné a kromě politických kroků je nutné podniknout také právní kroky. Žádám proto, aby do nové dohody mezi EU a Vietnamem byla zahrnuta závazná ustanovení týkající se otázky lidských práv.

Johannes Cornelis van Baalen, jménem skupiny ALDE. – Pane předsedající, skupina ALDE je toho názoru, že Laos a Vietnam nejsou demokracie. Lidská práva nejsou zaručena ani v jedné z obou zemí, stejně jako

náboženská či jiná práva. To znamená, že toto usnesení plně podporujeme a vyzýváme Radu a Komisi, aby si jednaly stejně.

Ryszard Antoni Legutko, *jménem skupiny ECR*. – (PL) Pane předsedající, ještě jednou bych chtěl upozornit na alarmující situaci křesťanů v Laosu a Vietnamu. Celá struktura státu a represivní aparát v obou zemích jsou nasměrovány na zničení křesťanství – katolické církve i protestantských skupin.

V Laosu je to výsledek programu vládnoucí komunistické strany, která jedná s křesťanstvím jako s náboženstvím ztělesňujícím západní imperialismus. Ve Vietnamu je to, co se děje, v rozporu s formálně platnými zákony. Represe má různé podoby: věznění, mučení, zbavení svobody, zastrasování a uzavírání do psychiatrických zařízení.

Podobné praktiky nesmí procházet bez důrazné reakce ze strany evropských orgánů. I když celá řada lidí v Evropě bojuje proti křesťanství právními prostředky, je povinností nás všech podniknout kroky proti barbarství, kterého jsme svědky v některých zemích Asie.

Eija-Riitta Korhola (PPE). – (FI) Pane předsedající, v září udělal Laos jeden důležitý krok vpřed ve zlepšení situace v oblasti lidských práv, neboť ratifikoval Mezinárodní pakt o občanských a politických právech. Pakt se týká takových oblastí, jako je svoboda náboženského vyznání, svoboda sdružování a svoboda projevu a dává jednotlivci právo vyjadřovat své politické názory.

Teorie a praxe však k sobě někdy mají velmi daleko a cesta od té první ke druhé může být velmi dlouhá. Znovu opakuji, je zapotřebí obrovské politické vůle. Vůdci studentského hnutí zatčení během demonstrací v říjnu 1999 a další vězni svědomí musí být okamžitě propuštěni, stejně jako ti, kteří byli uvězněni při pokojné demonstraci letos 2. listopadu.

Zvlášť důležité je, aby laoské orgány co nejdříve prokázaly svůj demokratický přístup a vypracovaly a provedly legislativní reformy. Vnitrostátní právní předpisy musí být v souladu s mezinárodními dohodami, k nimž se sám Laos zavázal. K demokracii a zároveň k respektování lidských práv v Laoské lidové demokratické republice mohou vést pouze legislativní reforma a pluralitní volby.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Pane předsedající, v červenci 2007 jsem právě v této sněmovně vynášel skutečnost, že rok 2006 byl pro Vietnam rokem politické otevřenosti. Vyzval jsem Vietnam, aby vyšel vstříc všem náboženstvím zastoupeným na jeho území a umožnil svým obyvatelům svobodně si zvolit svůj způsob uctívání.

Po více než dvou letech beru na vědomí, že situace se nevyvíjí tím správným směrem. Svoboda vyznání ve Vietnamu stále ještě neexistuje, a zatím například zatčených buddhistických mnichů přibývá, abych uvedl aspoň jeden příklad.

Právě když se Vietnam chystá převzít předsednictví sdružení ASEAN – a musím zde ve sněmovně ocenit jeho úsilí v oblasti zdravotnictví, vzdělávání a snižování nerovnosti – chceme využít tohoto usnesení a připomenout této zemi důležitost lidských práv a vyzvat ji, aby jako budoucí předsedající země sdružení ASEAN šla příkladem.

Dále vítám, že laoská vláda ratifikovala Mezinárodní pakt o občanských a politických právech. Proto doufám, že tento pakt je možné v plném rozsahu dodržet, zejména pokud jde o svobodu projevu a svobodu shromažďování.

Na závěr žádáme laoskou vládu, aby udělala vše, co je v jejích silách, a propustila všechny, kteří byli zatčeni 2. listopadu 2009, když se pokoušeli pokojně demonstrovat, stejně jako vůdce studentského hnutí z 26. října 1999.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Pane předsedající, v tomto parlamentu jsme v předchozím volebním období hovořili o Vietnamu zejména v souvislosti s náboženským pronásledováním buddhistů. Dnes nastal čas opět mluvit o porušování náboženských práv v obou těchto zemích, tentokrát práv křesťanů. Je to bohužel trvalou součástí politické reality v těchto dvou zemích. Evropský parlament, který je na porušování lidských práv a práv menšin tak citlivý, musí k této záležitosti vydat prohlášení.

Je zde ještě jedna věc – dnes jsem sem přišel nejen jako politik, ale také jako blogger, a to blogger v Polsku poměrně dobře známý. Jako blogger chci protestovat proti pronásledování našich kolegů uživatelů internetu a bloggerů ve Vietnamu. Musíme je důrazně bránit.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, pronásledování a diskriminace z náboženských důvodů není ve Vietnamu nic nového. Trvá to nikoli jen jeden den či jeden měsíc, ale již 50 let.

Uvedu pouze poslední případy, jako je zbourání katedrály ve městě Vinh Long, kterou nahradil veřejný park, nebo nasazení pořádkové policie a buldozerů při odstraňování sochy Panny Marie z katolického hřbitova v Hanoji. A co víc, kněz a jeho farníci byli obžalováni za to, že někoho, kdo knězi vyhrožoval, přivedli na policii. A tak se křesťané z obětí stávají zločinci.

Nárůst autoritářství dosahuje zneklidňujících rozměrů. Hanojská vláda skutečně požadovala, aby 10 internetových stránek, které pravidelně šíří nebezpečný politický materiál, bylo z bezpečnostních důvodů zablokováno a aby byla potírána ta hnutí, která se staví proti straně.

Mimořádně znepokojivá je také situace v Laosu, kde jsou křesťané vytrvale pronásledováni, zatýkáni, je jim vyhrožováno a občas bývají dokonce vyháněni ze svých vesnic.

Pane předsedající, náboženská svoboda je přirozené lidské právo každého člověka. Není to žádná laskavost, kterou prokazuje ten, kdo je zrovna u moci. Proto jsou naše snahy o změnu a angažovanost nesmírně důležité.

Zbigniew Ziobro (ECR). – (PL) Pane předsedající, měli bychom s uspokojením vzít na vědomí každé opatření, které má podtrhnout význam lidských práv a upozornit na případy jejich nedodržování v některých částech světa, v zemích, kde jsou porušována základní lidská práva. Pokud se však zaměříme na porušování těchto práv, musíme věnovat zvláštní pozornost těm situacím v jednotlivých zemích, kdy jsou porušována práva lidí různých náboženských vyznání a jejich právo na svobodné vyjádření víry a oddanosti v rámci náboženské svobody a právo projevit své přesvědčení v této oblasti. Proto bychom měli bít na poplach ve všech případech závažného porušování těchto práv.

Také bychom neměli zapomínat, že Evropa by vždy měla být příkladem místa na mapě světa, které zůstává vzorem velké tradice, volnosti a svobody a úcty k jiným náboženstvím. Proto s určitým znepokojením pozoruji jednu věc. Samozřejmě není možné srovnávat to s tím, co zde ve sněmovně zaznělo. Mám na mysli trend, který se začíná objevovat v soudních rozhodnutích Evropského soudu pro lidská práva a který, jak se zdá, zasahuje do oblasti náboženské svobody a tradic jednotlivých zemí, v tomto případě rozhodnutí o Itálii a křížích. Myslím, že taková rozhodnutí mohou rovněž vytvářet nezdravou atmosféru, ve které mohou být některé symboly a důrazy nesprávně vykládány.

Stručně řečeno, každé gesto a každý čin, který zvyšuje význam lidských práv, je důležitý a měli bychom o tom otevřeně hovořit, zejména v případech zemí, kde jsou porušována základní lidská práva.

Charles Tannock (ECR). – Pane předsedající, Vietnam a Laos bohužel spolu s Kubou a Čínskou lidovou republikou zůstávají jedinými pozůstatky komunistické diktatury jedné strany, ve které parlamentní demokracie, názorová pluralita diskuse – zahrnující svobodu sdělovacích prostředků a internetového bloggování – a pokojné praktikování náboženské víry jsou neznámými pojmy.

Ve Vietnamu netoleruje hanojská vláda buddhistické mnichy a katolíky otevřeně vyjadřující své názory a v Laosu je pronásledován národ Hmongů, z nichž mnozí uprchli do Thajska. Shoduji se v názoru, že – ani se vši dobrou vůlí ve světě a přes neustálé mezinárodní závazky a závazky Organizace spojených národů včetně těch nedávných učiněných vůči Evropské unii v obchodních dohodách – komunistické diktatury nemohou nikdy být liberálními demokraciemi.

Karel De Gucht, člen Komise. – Pane předsedající, Komise zastává názor, že v posledních letech v Laosu došlo k výraznému zlepšení celkové politické situace, a souhlasí s Parlamentem, že ratifikace Mezinárodního paktu o občanských a politických právech (ICCPR) ze strany Laosu je vítaným krokem směrem k respektování svobody vyznání, sdružování, projevu a svobody tisku. Komise rovněž vítá ratifikaci Úmluvy o právech zdravotně postižených osob a Úmluvy OSN proti korupci.

V dubnu laoská vláda schválila nařízení umožňující vytvoření a registraci národních organizací občanské společnosti. To představuje významný krok směrem k dosažení svobody sdružování a k účasti občanské společnosti na rozvoji země.

Nicméně sdílíme obavy Parlamentu o osud politických vězňů. Pokud jde o tři osoby, o nichž v Parlamentu padla zmínka, laoské orgány v říjnu 2009 zopakovaly naši delegaci ve Vientianu své původní prohlášení, a sice že pan Keochay byl již propuštěn v roce 2002. Další dva z těchto tří, pan Seng-Aloun Phengphanh a pan Tongpaseuth Keuakaoun, jsou podle sdělení v dobrém zdravotním stavu. O panu Bouvanhu Chanmanivongovi nemají orgány, jak tvrdí, žádné informace.

Komise se ohledně údajného zatčení několika stovek demonstrantů začátkem prosince 2009 obrátila na v Laosu působící diplomaty a další osoby. Uvedené informace jsme nicméně nebyli schopni potvrdit.

Komise sdílí názor Parlamentu, že zadržování 158 osob v provincii Nongkhai vyžaduje naléhavé řešení. Komise vyzývá laoskou a thajskou vládu, aby vězňům umožnily přesídlit do třetích zemí, které nabídlý azyl.

Co se týče dalších laoských Hmongů v táborech v Thajsku, bylo by třeba řádně prověřit charakter trestných činů.

Dovolte mi, abych se nyní vrátil zpátky k Vietnamu. Komise sdílí obavy Parlamentu, neboť v poslední době se objevily náznaky tvrdšího postoje vietnamské vlády k otázce lidských práv. Nedávná zatýkání pokojných bloggerů a obránců lidských práv a procesy s nimi, a rovněž napětí s náboženskými skupinami, jako je mírumilovné buddhistické společenství a klášter Batna, vyvolávají v Evropě oprávněné obavy.

Naléhavě žádáme Vietnam jako smluvní stranu Mezinárodního paktu o občanských a politických právech, aby dodržoval své mezinárodní závazky v oblasti lidských práv a aby propustil všechny tyto vězně, především právníka zabývajícího se oblastí lidských práv Le Cong Dinh, obhájkyň demokracie a spisovatelku Tran Khai Thanh Thuy a katolického kněze otce Nguyena Van Ly, kteří jsou v současnosti zadržováni za pokojné vyjadřování svých názorů.

Souhlasíme také s tím, aby nezávislejší sdělovací prostředky plnily užitečnou úlohu při pokojném usměrňování sociální nespokojenosti v době těžké hospodářské situace. Proto povzbuzujeme Vietnam k přijetí tiskového zákona, který bude v souladu s článkem 19 ICCPR týkajícím se svobody projevu.

Nicméně jsme přesvědčeni, že s Vietnamem povedeme vyspělý dialog o lidských právech a spolupráci. Věříme v konstruktivní angažovanost. Aby však bylo možno takovou angažovanost trvale udržet, musí dialog a spolupráce přinášet konkrétní výsledky.

Nebude lepšího důkazu, že dialog je tou nejlepší volbou, než to, jak si sám Vietnam povede.

Předsedající. – Tento bod je tímto uzavřen.

Hlasování se bude konat na konci rozpravy.

12.3. Čína: Práva menšin a používání trestu smrti

Předsedající. – Dalším bodem je pět návrhů usnesení o Číně: práva menšin a používání trestu smrti⁽³⁾.

Véronique De Keyser, autorka. – (FR) Pane předsedající, moje skupina stáhla svůj podpis z usnesení o Číně. Proč? Ne proto, že považujeme lidská práva za něco podružného a podřízeného obchodním zájmům – konec konců předložili jsme usnesení skupiny Pokrokové aliance socialistů a demokratů Evropského parlamentu bez jakýchkoli ústupků a zdůraznili náš závazek – ale protože v zájmu dosažení změny v chování Číny potřebujeme dialog, a toto nevyrovnané usnesení zcela postrádající strukturu veškerou naději na dialog maří. Nepochybně je v něm všechno: Tibet, dalajláma a jeho nástupnictví, protináboženské tažení, a pro případ, že by něco bylo vynecháno, dokonce i kritika jakéhokoli současného, minulého a budoucího komunistického režimu.

Je tohle cesta, jak otevřít dveře? Ne. Tragédií je, že se zavírají právě před těmi, které chceme v tomto okamžiku zachránit, jinými slovy před Ujgury a Tibeťany, kterým hrozí poprava.

Naléhavě žádám Čínu, aby se přestala bát svobody projevu, a mohla se tak otevřít světu nejen prostřednictvím obchodu a kultury, ale také na základě sdílení základních hodnot.

Vyzývám k tomu, aby na příštím summitu EU-Čína, který se bude konat 30. listopadu, byla na pořad jednání zařazena otázka zrušení trestu smrti. Také žádám Komisi a Radu, aby se i nadále pokoušely do nového partnerství v rámci vyjednávání prosadit doložku o dodržování lidských práv v Číně.

Joe Higgins, autor. – Pane předsedající, podporuji výzvy ke zrušení trestu smrti v Číně, tím spíše, když je trest smrti využíván k terorizování menšinových etnických skupin a národů žijících na území čínského státu.

⁽³⁾ viz zápis

Evropská unie, Spojené státy a další světové velmoci jsou však v kritice porušování lidských práv v Číně velmi mírné. V případě porušování práv zaměstnanců tato kritika ve skutečnosti neexistuje. Důvodem je, že chtějí rozvíjet obchodní vztahy s čínskými podniky a úřady ovládanými státem, aby mohli z děsivého vykořisťování pracovníků v Číně těžit.

Čína je obrovská manufaktura na vykořisťování dělníků. Například deset milionů migrujících pracovníků ostudně živoří a jejich děti trpí následky úděsných podmínek, ve kterých žijí. Nadnárodní společnosti se sídlem v EU a ve Spojených státech se na tomto vykořisťování podílejí, aby si usnadnily dosahování obrovských zisků.

Čínský režim stupňuje svou represi a tato represe se ještě zvýšila, neboť čínští stalinisté se rozhodli přijmout kapitalistický trh jako prostředek rozvoje hospodářství. Dochází k mohutnému utlačování novinářů a bojovníků za spravedlnost, za komunity a za pracovníky.

Nedávno nebyl vpuštěn do Číny jeden můj socialistický kolega. Laurence Coates, socialista, který píše pod jménem Vincent Kolo a je redaktorem stránek chinaworker.info, byl zadržen na hranicích a byl mu odepřen vstup do Číny. Stránky chinaworker.info vedou kampaň za práva pracujících a svobodné odbory. Měli bychom stát na straně pracujících v Číně. Je třeba bojovat za nezávislé a demokraticky řízené odbory a za právo na stávku, i za propuštění všech politických vězňů a zadržovaných aktivistů.

Měli bychom požadovat svobodu projevu a shromažďování a mezinárodní solidaritu s pracovníky Číny a bojovat proti tomuto odpornému byrokratickému režimu, jehož mnozí členové touží stát se oligarchy stejně tak, jak tomu bylo dříve ve stejném režimu v Rusku.

Laima Liucija Andrikiene, autorka. – Pane předsedající, i když se s Čínou sblížíme z hlediska spolupráce v oblasti obchodu a životního prostředí a v loňském roce byla Čína hostitelskou zemí nádherných olympijských her, je jasné, že se v otázce dodržování lidských práv svých občanů vrací do starých kolejí.

Reakce čínských orgánů na pokojné protesty loni v Tibetu a letos v Sin-ťiangy byla přinejmenším zcela nepřiměřená. Lidé všude na světě by měli mít právo protestovat proti vládní politice, se kterou nejsou spokojeni. Namísto toho došlo k násilné a brutální reakci čínských orgánů proti protestujícím a stovky lidí byly zabity.

Nyní bylo bez milosti popraveno dalších devět osob, většinou Ujgurů, na důkaz toho, že všechny nesouhlasné projevy naráží na tvrdou a smrtící sílu čínského státního aparátu.

I když obdivujeme čínskou kulturu a pokrok dosažený v oblasti vzájemné výměny zboží a investic, je naší povinností hovořit hlasitě a zřetelně a odsoudit zabíjení a popravy. Proto znovu opakujeme naši výzvu čínským úředníkům, aby vyhlásili moratorium na trest smrti a poskytli větší svobodu svým provinciím, které usilují o větší autonomii a zároveň uznávají politiku „jedné Číny“.

Barbara Lochbihler, autorka. – (DE) Pane předsedající, v uplynulých letech Čína zaznamenala obrovský hospodářský vzestup. Kvalita života mnoha Číňanů se zlepšila. Bohužel v Číně nebylo žádného obdobného pokroku dosaženo z hlediska ochrany a dodržování lidských práv, a to platí pro všechny její občany bez ohledu na jejich náboženské přesvědčení či příslušnost k etnické skupině.

Na druhou stranu zesílila represivní opatření přijatá proti Ujgurům a Tibeťanům. Co se týče trestu smrti, pozitivním znamením je, že nejvyšší čínský soud znovu přezkoumal všechny rozsudky od roku 2007, a předpokládáme, že některé rozsudky smrti budou zrušeny.

Nicméně Čína je v popravách bohužel na prvním místě ve světě. Jen v roce 2008 bylo popraveno minimálně 1 718 osob. Odhadovaný počet nenahlášených případů je mnohem vyšší. I ten nejnižší počet znamená, že Čína je odpovědná za více než 70 % poprav na celém světě. Kromě toho Čína zvýšila počet trestných činů, za které je možno trest smrti udělit. To znamená, že Číňané mohou být popraveni za spáchání více než 68 trestných činů. Proto v tomto usnesení vyzýváme Čínu, aby pozastavila plánované popravy a okamžitě vyhlásila na tresty smrti moratorium.

(Potlesk)

Crescenzo Rivellini, jménem skupiny PPE. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, můj postoj k tomuto návrhu usnesení je podobný názorům člověka, který k těmto diskriminovaným menšinám patří, člověka, který získal Nobelovu cenu za mír a který stojí v čele vedoucí světové velmoci: Baracka Obamy.

Zásady tohoto usnesení sdílím. Domnívám se však, že rozhodně nesmíme opakovat chyby levicových stran, které chtějí práva deklamovat, nikoli je skutečně vydobýt.

Menšiny by měly být v Číně chráněny stejně jako v každé jiné části světa, ale než takové náročné usnesení předložíme, musíme mít strategii, zajistit koordinaci všech různých stran a celého Parlamentu, aby nedošlo ke zpoždění a poškození jednání s čínskou vládou.

Nemůžeme si myslet, že dokážeme vyřešit problémy týkající se menšin a trestu smrti v Číně, aniž bychom vzali v úvahu čínskou vládu. To je nemožné. V tomto ohledu si prezident Obama vede dobře; neučinil naprosto žádné ústupky, ale stále udržuje dobré vztahy s Čínou, která se pokouší, jak musíme připustit, ve všech jednáních se západním světem iniciovat lepší dialog.

Zajímalo by mě, proč předkládat usnesení – třebaže chvályhodné – jen pár dní před schůzkou v Nankingu, aniž bychom jako preventivní opatření koordinovali postup všech zúčastněných? Proč předkládat usnesení, které již bylo předloženo při mnoha jiných příležitostech, právě když se naštěstí začínáme s čínskou vládou někam dostávat? Proč předkládat usnesení, které může případně začátek nových vztahů s čínskou vládou narušit?

Z těchto důvodů se zdržím hlasování, přestože zásady usnesení podporuji, neboť se shodují s mými vlastními, protože jsem přesvědčen, že strategicky to může na nové cestě, kterou nastupujeme s čínskou vládou uškodit, nikoli pomoci.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Pane předsedající, bylo řečeno, že toto bylo vystoupení jménem naší skupiny. Po důkladných konzultacích v průběhu minulého týdne naše skupina navrhla na Konferenci předsedů, aby byl tento bod zahrnut na pořad jednání. Chceme o tomto bodu diskutovat a chceme, aby se o něm nechalo hlasovat. Můj kolega ve svém vystoupení vyjádřil svůj osobní názor, a nikoli názor skupiny.

Předsedající. – Pane Posselte, chápu to, ale dohodli jsme se na vymezení určitého času a každá skupina má na své vystoupení jednu minutu.

Ana Gomes, jménem skupiny S&D. – (PT) Ti, kteří se v Číně snaží uplatňovat svá pracovní, sociální, občanská a základní politická práva, jsou i nadále vystaveni represí. Tato represe je obzvláště krutá a nevybíravá, je-li namířena proti etnickým menšinám, jako jsou Ujguri či Tibeťané, ale neuniknou jí ani čínští Chanové, jako je tomu v případě nositele Sacharovovy ceny Chu Ťia a právníků a aktivistů, kteří jsou pronásledováni od návštěvy prezidenta Obamy v Pekingu.

Administrativní zadržování stovek tisíc lidí, systematické mučení ve věznicích, náboženský a politický útlak, popravky – všechny tyto metody jsou neslučitelné se závazky Čínské lidové republiky jako člena Organizace spojených národů. Navíc jsou to metody neúčinné, nepodaří se jimi umlčet a zastavit ty, kteří se dožadují svobody a lidských práv. Tak je tomu v Číně, stejně jako ve zbytku světa, neboť Číňané nejsou Marťani; nijak se neliší od lidí jinde na světě.

Johannes Cornelis van Baalen, jménem skupiny ALDE. – Pane předsedající, my jako liberálové jsme proti trestu smrti obecně, ale trest smrti v Číně se využívá k útlaču menšin, jako jsou Tibeťané, Ujgurové a další. Kromě toho Čína není demokracií. Lidská práva zde nejsou dodržována. Čína zastává tvrdou politiku vůči Tchaj-wanu. Čína by měla být pod tlakem. To je těžké, já vím. Je to obrovský trh, ale za své zásady bychom měli bojovat. Proto toto usnesení podporujeme.

Heidi Hautala, jménem skupiny Verts/ALE. – (FI) Pane předsedající, někdo se zde ptal, proč bylo toto usnesení na podporu dialogu předloženo. Bylo předloženo právě proto, že právě teď probíhají přípravy na summit EU-Čína a dialog o lidských právech je jeho podmínkou.

Naší povinností v Evropském parlamentu a v podvýboru pro lidská práva je připomenout Radě a Komisi, že výsledky dialogů o lidských právech také hrají na vlastních summitech velmi významnou úlohu.

Mrzí mě, že pan komisař de Gucht ani neposlouchá, co říkám, a místo toho se raději baví se svým kolegou.

Je důležité, aby EU a Čína zahájily dialog, a věřím, že Čína si uvědomí, že může dosáhnout pokroku pouze tehdy, pokud zprůhlední své rozhodovací postupy a pokud zaručí svým občanům právo vyjádřit svůj názor.

Skutečně není možné si představit, že Čína by si v tomto směru mohla počínat jinak než jakýkoli jiný stát, který musel uznat, že k tomu, aby se jeho společnost rozvíjela, je zapotřebí všech těch tvůrčích sil, které nyní potlačuje a tyranizuje. Jestliže věříme, že lidská práva jsou univerzální, pak opravdu nemůžeme považovat

Čínu za výjimku, jak poznamenala paní Gomesová – a já s ní plně souhlasím. Pojdme tedy uplatňovat na Čínu stejné měřítko jako na jiné země.

Charles Tannock, *jménem skupiny ECR*. – Pane předsedající, nedostatek lidských práv v Čínské lidové republice v této sněmovně kritizují po dlouhou dobu. Kritizoval jsem šikanu mírumilovného Tchaj-wanu v souvislosti s jeho vyloučením ze všech mezinárodních organizací včetně Světové zdravotnické organizace. Kritizoval jsem potlačování mírumilovné tibetské kultury, pronásledování členů hnutí Falun Gong i jiných náboženských menšin a přítomnost rozsáhlé cenzury v Číně, včetně cenzury sdělovacích prostředků a také internetu a Googlu.

Rovněž odsuzuji brutální a rozšířené používání trestu smrti za méně závažné trestné činy – jako je podvrtná hospodářská činnost a kuplířství, věřte, nebo ne. Má skupina ECR však považuje za věc vlastního svědomí, zda je v případech těch nejzávažnějších trestných činů terorismu a vraždy trest smrti oprávněný. Nemůže být pochyb o tom, že v nedávných nepokojích v provincii Sin-ťiang bylo brutálně zavražděno mnoho nevinných čínských Chanů.

Nicméně nyní samozřejmě velmi vítáme, že ČLR vyjádřila přání mít mnohem lepší a harmoničtější vztahy se svými etnickými menšinami, zejména s Ujgury a jinými muslimskými menšinami. Samozřejmě požadují, stejně jako všichni členové mojí skupiny, spravedlivé procesy pro všechny zadržené.

Filip Kaczmarek (PPE). – (PL) Pane předsedající, poslanecký Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) podporuje návrh usnesení. Musím přiznat, že jsem byl překvapen připomínkami některých kolegů z různých skupin, že bychom dnes neměli diskutovat o tématu stále častěji se vyskytujících případů porušování lidských práv ani o rozšířeném používání trestu smrti v Číně. Jako důvod pro to byl uváděn nadcházející summit EU-Čína.

Vážení kolegové, neměli bychom podlehnout pokušení uplatňovat dvojí metr nebo spiklenecky mlčet jen proto, že máme co do činění se zemí, která je významným obchodním partnerem EU. Jsem si jist, že jedním z hlavních úkolů Evropského parlamentu je podpora lidských práv. To platí bez ohledu na to, zda hovoříme o světové velmoci nebo o malých zemích, jako jsou Laos a Vietnam.

Čínská lidová republika je zemí, která provádí nejvíce poprav na světě. Nedodržuje ani ta minimální lidská práva – která byla uznána na základě mezinárodních právních norem a zahrnují právo na obhajobu a spravedlivý proces. Před několika dny jsme oslavili 20. výročí pádu Berlínské zdi. Kdyby nebylo odvahy kritizovat komunismus, kdyby nebylo odvahy mluvit pravdu, Evropa by dnes vypadala jinak.

Justas Vincas Paleckis (S&D). – (LT) Rád bych věřil, že v 21. století trest smrti zanikne a že nástroje pro provádění trestu smrti budou k vidění pouze v muzeu. Do té doby však zbývá ještě dlouhá cesta a doufám, že Čína rozhodně po této cestě kráčí. Několik desítek let byla Čína v čele, pokud jde o tempo hospodářského růstu, ale bohužel také ve statistice poprav. Peking by samozřejmě prohlásil, že žádný jiný způsob v tak obrovské zemi neexistuje a že ani USA trest smrti nezrušily. Nicméně i přes to, pokud vážně uvažujeme o strategickém partnerství mezi Evropskou unií a Čínou, které by bylo velmi důležité pro obě strany, by Peking měl jednoznačně změnit svou politiku týkající se používání trestu smrti i svou politiku ohledně dialogu mezi etnickými menšinami za účelem jejich vzájemného harmonického soužití.

Eva Lichtenberger (Verts/ALE). – (DE) Pane předsedající, otázka lidských práv a respektování práv menšin je ve vztahu mezi Evropskou unií a Čínskou lidovou republikou neustálým zdrojem konfliktů už celá léta, ne-li celá desetiletí. Situace menšin se zvláště zhoršila po skončení olympijských her a Tibetané a Ujguři jsou v posledních měsících vystaveni silnému tlaku. Proto nechápu, proč moji kolegové nechtějí, aby usnesení obsahovalo odstavec 9, protože právě to, a nikoli převládající útlak, by povzbudilo mírový dialog.

Čína je silným hráčem na světové scéně. Aby byla Čína jako hráč na světové scéně také uznávána, musí zajistit dodržování lidských práv. To musí být nejen obsaženo v ústavě, je také nutno převést to do praxe. Právě to a nic menšího požadují Tibetané, Ujguři a skupiny pro lidská práva v Číně.

(Potlesk)

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Pane předsedající, již jsem se v této sněmovně zmínil o tom, že Světový kongres Ujgurů, hlavní organizace za svobodné Ujgury, má sídlo v Mnichově, a to ze stejných důvodů, proč v Mnichově s povděkem žili mnozí Češi a mnoho jiných lidí. Zde totiž také sídlilo Rádio Svobodná Evropa. Město si zachovává tento duch svobody dodnes. Zároveň zásluhou Franze-Josefa Strauße, který vždy tyto svobodné rozhlasové stanice obhajoval proti požadavkům na jejich uzavření, jsme již velmi brzy navázali vztah s Čínou.

Tyto dvě věci, a sice pozitivní kontakty s Čínou, a zároveň jednoznačná obrana náboženské svobody a lidských práv, se vzájemně nevylučují, nýbrž doplňují.

Během razie v tomto týdnu prohledala policie v Mnichově několik domů a zatkla čínské agenty, jejichž jediným úkolem je terorizovat a špehovat Ujgury. To naznačuje, jaké metody Čína používá. Tyto metody jsou nepřijatelné. Sahají od terorizování lidí v Mnichově až po tresty smrti v Urumči. Proto musíme své názory v tomto směru dát jasně najevo.

Reinhard Bütikofer (Verts/ALE). – (DE) Pane předsedající, pokládám za samozřejmé, že Evropský parlament hlasitě promluví, bude-li možno zachránit lidi před popravou, a proto podporuji výzvu k moratoriu na trest smrti.

Proces obrany lidských práv však nesmí být zneužit k poučování Číny z pozice morální nadřazenosti, k zpochybňování celistvosti Číny či vytváření absurdní karikatury reality života v Číně. To nepomáhá ani těm obyvatelům Číny, kteří pracují ve prospěch lidských práv, svobody a sociálního souladu. Naším cílem musí být těmto lidem pomoci, nikoli podporovat evropské pokrytectví.

Jsem také proti tomu, aby byl do naléhavého usnesení zahrnut kladný odkaz na Memorandum o skutečné autonomii pro tibetský národ. To není relevantní a s lidskými právy to nemá žádnou přímou souvislost. Kromě toho to není obecně přijatelný postoj. Chtěl bych, aby se zde v budoucnu před konáním summitu EU-Čína o vztahu mezi Čínou a Evropskou unií rozvinula rozsáhlá diskuse zahrnující všechny tematické oblasti.

Martin Schulz (S&D). – (DE) Pane předsedající, chtěl bych potvrdit to, co řekl Reinhard Bütikofer. Moje skupina navrhla, abychom diskutovali o hrozcích popravách Ujgurů v Číně a účastníků protestních demonstrací proti zfalšovaným volbám v Íránu, kteří byli odsouzeni k smrti, neboť v těchto dvou zemích budou popravy provedeny pravděpodobně velice brzy, a proto je nutná naléhavá rozprava. Pravdou je, že Číňané drží světový rekord v provádění poprav, jak jste uvedl, a že čínský režim je nespravedlivý, protože neuznává lidská práva. Rád bych výslovně prohlásil, že tato situace je naprosto nepřijatelná.

Nicméně na Konferenci předsedů jsme požadovali, aby byly tyto dvě věci, tj. naléhavé otázky, o nichž diskutujeme nyní, jinými slovy hrozcí popravy, a otázka vztahu mezi Evropskou unií a Čínou v oblasti hospodářské, kulturní, politické, v oblasti obrany a v dalších oblastech, od sebe odděleny. O tom chceme hovořit v rozpravě během summitu EU-Čína a závěry shrnout do usnesení. A proto chaos, který z tohoto vyšel, nemá nic společného s naléhavými otázkami. A proto také naše skupina trvá na tom, aby se hlasovalo o naléhavých otázkách, které jsme navrhli, a nikoli o směsce, kterou jste předložili.

László Tóké (PPE). – (HU) Pane předsedající, je to velká událost, že tato otázka byla nyní naléhavě zařazena na pořad jednání. Tuto otázku také navrhla k diskusi skupina maďarských poslanců EP z Transylvánie. Chceme poděkovat některým skupinám za jejich účast a podporu, ale jsme překvapeni, že skupina Pokrokové aliance socialistů a demokratů v Evropském parlamentu stáhla svůj podpis z tohoto návrhu rozhodnutí. Mrzí mě, že na jednání, které proběhlo především, byly některé části z návrhu textu jako celku odstraněny, a sice ty, které se týkaly kritiky komunistického režimu a ochrany menšinových komunit. EU by se konečně měla poctivě a přetrvávajícím dědictvím komunismu a dosud přežívajícím komunistickým režimům, k nimž Čína patří, otevřeně postavit.

Gesine Meissner (ALDE). – (DE) Pane předsedající, dámy a pánové, jsme rozhodně proti trestu smrti, ať se provádí kdekoli na světě. Jsme také proti útlu etnických a náboženských menšin a k oběma těmto věcem v Číně bohužel dochází.

Mnozí doufali, že po olympijských hrách bude Čína více respektovat lidská práva a že také bude lidská práva méně porušovat, protože Číňané jsou si vědomi, že se na ně upírají oči celého světa. Bohužel se tak nestalo. Popravuje se dál, a proto je velmi důležité, abychom o tom dnes hovořili, poté co v listopadu bylo popraveno devět Ujgurů, což mnoho lidí ve světě vůbec neví, a ještě předtím dva Tibeťané.

Summit mezi EU a Čínou se blíží, a jak konstatovalo několik předchozích řečníků, Čína je důležitým obchodním partnerem. Právě proto je tak těžké upozorňovat na opakované porušování lidských práv, ale proto je obzvláště důležité, abychom o tom dnes při přípravách na summit hovořili. Chtěli bychom, aby byl trest smrti všude zrušen. Je správné, že v roce 2007 zavedl Parlament moratorium na trest smrti, a my se musíme vynasnažit, aby toto téma v myslích lidí nezapadlo, dokud bude trest smrti platit.

Jacek Olgierd Kurski (ECR). – (PL) Pane předsedající, jako Polák cítím, jak se mi zrychluje tep pokaždé, když se hovoří o lidských právech v Číně. Dne 4. června 1989 Poláci znovu získali svobodu hlasováním

v prvních svobodných volbách, ve kterých jsme si vrátili nekomunistického předsedu vlády. V tentýž den, 4. června 1989, čínský režim rozdrtil protestující studenty pod ozubenými pásy tanků na náměstí Tien An Men. Svobodný svět nalezl recept na přemožení sovětského komunismu, ale nenašel recept na překonání komunismu čínského.

Hospodářská nadřazenost i nadále vítězí nad hodnotami a lidskými právy. To se jasně ukázalo minulý rok, kdy mocní tohoto světa hrdě vyhlášovali, že budou bojkotovat slavnostní zahájení olympijských her v Pekingu, a potom se všichni řídili svými hospodářskými zájmy a nastoupili v první řadě slavnostního průvodu a k volání utlačovaného národa Tibetu byli hluší.

Obávám se, že pokud vydání usnesení odložíme, příliš tuto otázku omezíme. Zneužití trestu smrti je samozřejmě hrozný zločin, ale je zde i zatýkání. Lidé jsou zabíjeni v čínských pracovních táborech, jsou mláceni obušky, věznění, je potlačována svoboda projevu, existuje cenzura. To všechno by v tomto usnesení mělo být obsaženo. Je dobře, že usnesení bylo předloženo, ale nejdůležitější ze všeho je, aby hodnota lidských práv zvítězila nad hospodářstvím. To bych přál každému.

Karel De Gucht, člen Komise. – Pane předsedající, dovolu mi, abych nejprve nastínil současný stav vztahů EU a Číny. Naše politika vůči Číně je politikou konstruktivní angažovanosti. Naše strategické partnerství se jakožto partnerství dvou hlavních hráčů na světové scéně stále více zaměřuje na řešení celosvětových výzev. Nejdůležitějším cílem 12. summitu EU-Čína, který se uskuteční 30. listopadu v Nankingu, bude konkrétně spolupráce na zajištění úspěchu kodaňského summitu o klimatu a řešení vztahů EU-Čína, včetně lidských práv, finanční a hospodářské krize a dalších mezinárodních otázek.

Ale strategické partnerství neznamená uvažovat o všech otázkách stejně. Pravdou je, že Evropa a Čína spolu mohou nesouhlasit a mohou mít odlišné názory na některé otázky, například v oblasti lidských práv a demokracie. Síla našeho partnerství nám umožňuje, abychom o těchto otázkách otevřeně diskutovali. Otázky lidských práv, včetně trestu smrti a dodržování základních práv etnických menšin, systematicky vyvstávají při našich pravidelných politických kontaktech, a zejména během našeho dialogu o lidských právech s čínskými orgány.

Tak tomu bylo v posledním 28. kole, které proběhlo 20. listopadu v Pekingu, kde jsme o těchto otázkách vedli otevřenou diskusi. Zásadový postoj EU k trestu smrti a výzva k jeho zrušení v Číně jsou mohutně připomínány při všech příležitostech. Totéž platí rovněž pro respektování práv etnických menšin. Dovolte mi, abych znovu ujistil tuto sněmovnu, že budeme i nadále vznášet tyto otázky také na jiných fórech, a to i na té nejvyšší úrovni.

Moje kolegyně komisařka Ferrero-Waldnerová s vámi v březnu vedla rozsáhlou diskusi o Tibetu, kde nastínila postoj EU. Chtěl bych připomenout některé základní prvky, které EU postoj zahrnuje. Vždy jsme podporovali dialog mezi čínskými orgány a zástupci dalajlámou. Pro Evropskou unii jsou lidská práva univerzální a situace v Tibetu je legitimním zájmem mezinárodního společenství. Situaci Tibetu se proto zabýváme pravidelně. Důsledně tento vzkaz předáváme svým čínským protějškům a velice pozorně nasloucháme jejich názorům.

Paní komisařka Ashtonová také měla možnost vyjádřit zde v červenci své znepokojení nad událostmi v Sin-ťiang, lítost nad ztrátou životů a projevit soustrast a účast rodinám obětí. EU podporuje veškeré úsilí, které v této oblasti přispěje k usmíření.

Evropská unie respektuje právo Číny postavit před soud ty, kteří jsou odpovědní za násilné akce, ale znovu potvrzuje svůj dlouhodobý všeobecný nesouhlas s používáním trestu smrti, který platí za všech okolností, a rovněž význam, který přikládá právu na spravedlivý proces. EU opakovaně sdělila své znepokojení čínským orgánům a o svých obavách se znovu zmiňuje ve dvou prohlášeních zveřejněných 29. října a 13. listopadu, jak to v takových situacích vždy dělá. V prohlášeních Čínu vyzvala, aby zmírnila všechny rozsudky trestu smrti vynesené v souvislosti s nepokoji v Tibetu a v Sin-ťiang. Kromě toho EU bude i nadále naléhat, aby mohla sledovat veškeré další procesy s účastníky nepokojů v Tibetu a v Sin-ťiang.

Společným cílem nás všech je otevřenější, transparentnější Čína, která dodržuje mezinárodní normy v oblasti lidských práv a spolupracuje při řešení celosvětových výzev. Všichni jsme doufali, že olympijské hry budou začátkem větší čínské pružnosti a respektování lidských práv jednotlivce. Až dosud k tomu nedošlo. Musíme i nadále rozvíjet naše strategické partnerství a úctu k lidským právům jako nedílnou součást našeho pokračujícího dialogu. 12. summit EU-Čína v Pekingu je mimořádnou příležitostí učinit tak v důležité etapě našeho vlastního vývoje.

Předsedající. – Rozprava je uzavřena.

Nyní přistoupíme k hlasování.

Písemná prohlášení (článek 149)

Anneli Jäätteenmäki (ALDE), písemně. – (FI) Čína se nedávno rozloučila s americkým prezidentem Barackem Obamou a brzy přivítá předsedu Evropské rady Fredrika Reinfeldta. Nestačí nám však jen diplomatická gesta, musíme vidět víc. Čína oznámila svým občanům a světu svůj závazek v oblasti lidských práv, včetně práv menšin žijících na jejím území. Nicméně jejich dosavadní výsledky hovoří jinak. V poslední době došlo k řadě znepokojivých událostí, také k popravám, které byly provedeny na základě pochybných procesů a v nezvyklém spěchu. Všechny tyto činnosti byly prováděny tajně. Je zde také závažný případ ujgurských menšin, na něž čínská vláda uplatňuje politiku kontroly porodnosti, která skupinu postupně decimuje. Vzhledem k tomu, že Evropská unie otevřeně hovoří o právech menšin a odmítá trest smrti, naléhavě žádáme čínskou vládu, aby zveřejnila postup, na základě kterého jsou občané souzeni a odsuzováni k smrti, a aby změnila rozsudky těch, kterým se nedostalo spravedlivého a otevřeného procesu. Vyzýváme čínské orgány, aby respektovaly práva menšin žijících na jejich území s ohledem na usnesení OSN i na jejich vlastní ústavu. Rovněž vyzýváme Čínu, aby zlepšila situaci v oblasti lidských práv s podporou mezinárodního společenství.

Eija-Riitta Korhola (PPE), písemně. – (FI) Pane předsedající, chápu nelibost, kterou pocítují někteří přítomní poslanci, neboť naše usnesení o Číně bylo ve skutečnosti naplánováno na termín po návštěvě čínské delegace, což by náhodou mohlo vyvolávat dojem neúspěšné cesty, ačkoliv atmosféra byla ve skutečnosti vynikající.

Každý z nás si přeje, aby spolupráce pokračovala v pozitivním duchu, aniž by však byla opomíjena fakta. Diplomacie nemůže ignorovat lidská práva, ale diplomacie a informovanost o situaci potřebujeme při jejich prosazování.

Zcela nedávno jsem navštívila Pákistán, kde jsem se setkala s prezidentem, předsedou vlády a předními ministry a hovořila s nimi o lidských právech a boji proti terorismu. Řekla bych, že ve svých usneseních o lidských právech někdy také musíme uvádět dobré zprávy. Nyní je k tomu důvod. Nová pákistánská demokraticky zvolená vláda před rokem jmenovala ministra pro menšiny, který sám osobně zastupuje křesťanskou menšinu. Vláda dosáhla v této oblasti významných úspěchů: země schválila 5% kvótu vyhrazenou pro menšiny ve veřejných funkcích, náboženské festivaly pro menšiny se staly oficiálními, 11. srpna mají mít menšiny svůj vlastní zvláštní svátek a Senát plánuje pro tuto instituci stejnou 5% kvótu.

Nejvýznamnější projekt se týká omezení výskytu násilí. Menšiny spolu s muslimy zřizují místní výbory mezináboženské harmonie, jejichž účelem bude zmírňovat napětí a zlepšit dialog mezi různými skupinami. Na 112 místních oblastí bude připadat jeden výbor. V ideálním případě budou mít rovněž možnost velice účinně bránit Talibanu ve verbování nových členů. Pákistán je nejdůležitější zemí z hlediska celosvětové bezpečnosti. Pokud se vládě podaří zlikvidovat terorismus takovými mírovými prostředky, jako jsou tyto, bude jej příkladem hodným následování. Bude zajímavé situaci sledovat.

13. Hlasování

Předsedající. – Dalším bodem je hlasování.

(Výsledky a další podrobné informace o hlasování viz zápis)

13.1. Nikaragua (hlasování)

- Před hlasováním:

Véronique De Keyser, jménem skupiny S&D. – (FR) Pane předsedající, chtěla bych vám připomenout, že má skupina se rozhodla nezúčastnit se hlasování z důvodů, které jsem již uvedla předtím.

Proto nikoli zdržení se hlasování, nýbrž neúčast.

Eija-Riitta Korhola (PPE). – (FI) Pane předsedající, v poslední rozpravě bylo příliš velkému počtu poslanců povoleno překročit svou řečnickou dobu, v některých případech až dvojnásobně. Mohl byste prosím všem připomenout, že v případě potřeby může být mikrofon vypnut? To by pro nás mohlo být nezbytné, abychom nepřišli o svůj vyhrazený řečnický čas.

Předsedající. – Ano, někteří dostali slovo dvakrát, ale ne v jednom bodě. Pokud jde o vypnutí, já jsem byl benevolentní ke všem, dnes jsem nikomu nevypnul mikrofon, příště to učiním.

Raül Romeva i Rueda, jménem skupiny Verts/ALE. – (FR) Pane předsedající, chci zdůraznit, že naše skupina je skutečně přítomna, ale ze stejného důvodu jako skupina Pokrokové aliance socialistů a demokratů v Evropském parlamentu jsme se rozhodli nezúčastnit se hlasování, abychom dali najevo svůj nesouhlas s tím, že se rozprava i hlasování uskutečnily.

Ilda Figueiredo, jménem skupiny GUE/NGL. – (PT) Pane předsedající, ve svém vystoupení zaujímáme úplně stejný postoj. Z důvodů, které jsme ve svém projevu vysvětlili, se této rozpravy ... tohoto hlasování nezúčastníme. Zapojili jsme se do rozpravy, ale nezúčastníme se hlasování, neboť se týká falešné naléhavosti, jak jsme již vysvětlili.

Předsedající. – Musím vás, kolegové, upozornit na to, že v odstavci 6 je malá technická chyba, tzn. že slova „trestněprávní“ a „disciplinární“ budou z tohoto odstavce vymazána.

13.2. Laos a Vietnam (hlasování)

13.3. Čína: Práva menšin a používání trestu smrti (hlasování)

- Před hlasováním:

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Pane předsedající, promiňte, ale v odstavci 3 v německé verzi je chyba, a já bych vás chtěl požádat, abyste ji tam nechal opravit, a v případě potřeby i ve všech ostatních jazykových mutacích. Německá verze zní: „Odsuzuje popravu dvou Tibeťanů a dalších devíti Ujgurů“. To je samozřejmě chybné. Ujguři nejsou další Tibeťané a Tibeťané nejsou další Ujguři. Chtěl bych vás požádat, abyste to ve všech jazykových verzích nechal opravit.

Předsedající. – Pane Posselte, děkuji vám, bude to opraveno.

Předsedající. – Tím je hlasování ukončeno.

14. Opravy hlasování a sdělení o úmyslu hlasovat: viz zápis

15. Rozhodnutí týkající se některých dokumentů: viz zápis

16. Písemná prohlášení obsažená v seznamu (článek 123): viz zápis

17. Dodání textů přijatých během zasedání: viz zápis

18. Termíny příštích zasedání: viz zápis

19. Přerušování zasedání

Předsedající. – Přerušuji zasedání Evropského parlamentu.

(Zasedání skončilo v 16:25)

PŘÍLOHA (Písemné odpovědi)

OTÁZKY RADĚ (Za tyto odpovědi nese výhradní odpovědnost úřadující předsednictví Rady Evropské unie)

Otázka č. 1, kterou pokládá Bernd Posselt (H-0364/09)

Předmět: Jednání o přistoupení k EU v jihovýchodní Evropě

Jak vypadá harmonogram Rady pro ukončení jednání s Chorvatskem o přistoupení k EU a hodlá Rada ještě letos stanovit datum pro zahájení přístupových jednání s další kandidátskou zemí z jihovýchodní Evropy, s Bývalou jugoslávskou republikou Makedonií?

Odpověď

Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu ani členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v listopadu roku 2009.

(CS) Přístupová jednání s Chorvatskem pokračují dobře a spějí do závěrečné fáze. Osmé zasedání Mezivládní konference s Chorvatskem dne 2. října, na němž se projednávalo celkem 11 kapitol, představuje zásadní krok v procesu přistoupení Chorvatska k EU. Šest kapitol bylo otevřeno a pět dočasně uzavřeno, což znamená, že od zahájení jednání bylo otevřeno celkem dvacet osm kapitol, z nichž dvanáct bylo dočasně uzavřeno. Na základě podepsání smlouvy o rozhodčím řízení Slovinskem a Chorvatskem ve Stockholmu dne 4. listopadu budou smluvní strany moci vyřešit přetrvávající problém týkající se hranic, který brzdil oficiální postup jednání během roku 2009. Smlouva je velkým úspěchem a představuje oddanost zásadám a hodnotám evropské spolupráce.

Předsednictví by nicméně chtělo zdůraznit, že přístupová jednání jsou z politického i technického hlediska složitým procesem. Ukončení tohoto procesu proto není vhodné jakkoli časově vymezovat. Postup jednání závisí především na úsilí, které Chorvatsko vyvíjí na přípravu k přistoupení, na řešení počátečních a konečných kritérií a také na splnění požadavků rámce pro jednání a splnění závazků Chorvatska v rámci dohod o stabilizaci a přidružení. Švédské předsednictví je plně odhodláno v tomto procesu nadále pokračovat, a pokud budou podmínky splněny, svolat před koncem svého funkčního období ještě nejméně jednu konferenci s cílem otevřít na ní a dočasně uzavřít co nejvíce kapitol.

Co se týče možného zahájení přístupových jednání s Bývalou jugoslávskou republikou Makedonií, předsednictví bere na vědomí doporučení Komise v rámci strategie rozšíření pro letošní rok, podle něhož mají být jednání zahájena. Rada k této záležitosti zatím nepřijala žádné stanovisko. Není vhodné, aby předsednictví předvíдалo postoj Rady k této záležitosti.

*
* *

Otázka č. 2, kterou pokládá Gay Mitchell (H-0365/09)

Předmět: Zrušení mimořádných opatření

Na neformálním setkání Rady ve složení pro hospodářské a finanční věci se hovořilo o nezbytnosti „strategií na ukončení daňových opatření“, jež by vedly k omezení a zrušení mimořádných opatření přijatých v souvislosti s finanční krizí. Bylo dohodnuto mnoho obecných pokynů včetně nezbytnosti „včasného zrušení mimořádných opatření“.

Jakou strategii uplatní Rada, aby bylo zrušení těchto opatření správně načasováno? Jaké kroky byly podniknuty, aby se zajistilo, že k odstranění pobídek nedojde příliš brzy, což by mělo za následek prodloužení hospodářského poklesu, ani příliš pozdě, což by vedlo ke zpoždění návratu k obvyklým finančním podmínkám?

Odpověď

Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu ani členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v listopadu roku 2009.

(CS) Závěry Rady (ECOFIN) ze dne 20. října obsahují závazek navrhnout celkovou a koordinovanou strategii na ukončení daňových opatření. Tato strategie bude navržena tak, aby zajistila rovnováhu mezi zájmy stabilizace a udržitelnosti, zohlednila součinnost mezi různými politickými nástroji a také diskusemi na celosvětové úrovni. Rada na dalších zasedáních strategii na ukončení daňových opatření rozpracuje. Důležitým krokem v tomto směru budou doporučení zemím v postupu při nadměrném schodku, který bude přijat Radou dne 2. prosince.

Rada ve svých závěrech schválila, že pokud Komise v listopadu 2009 předpoví nástup oživení hospodářství směřující k soběstačnosti a v první polovině roku 2010 se tato očekávání potvrdí, bude vhodným výchozím bodem pro zrušení opatření rok 2011. Krize však nezasáhla všechny členské státy stejnou měrou, proto je potřeba zahájení fiskální konsolidace stanovit pro jednotlivé státy odlišně. Tento odlišný přístup bude založen na řadě objektivních kritérií s ohledem na aspekty ovlivňující budoucí příjmy, náklady a růst jednotlivých členských států.

Některé členské státy proto mohou chtít přistoupit k ukončování opatření fiskální stimulace dříve než v roce 2011.

Evropská rada na svém zasedání ve dnech 29.–30. října zdůraznila, že ačkoli se již objevují signály zlepšení světového hospodářství, vskutku zde není prostor pro spokojenost.

Rada uspořádala dne 10. listopadu další výměnu názorů na strategii pro ukončení krize v souvislosti s opatřeními přijatými členskými státy na podporu finančního sektoru, přičemž se zaměřila na postupy a termíny pro ukončení systémů bankovních záruk, které byly během finanční krize zavedeny.

Rada požádala Hospodářský a finanční výbor, aby nadále pracoval na zásadách pro koordinované ukončení podpůrných opatření a připravil pro ně předběžný časový rámec, přičemž by zohlednil situaci jednotlivých členských států, a aby Radu o výsledcích co nejdříve informoval.

Rada také vyzdvihla potřebu obnovy udržitelné fiskální situace, počínaje zavedením schválených zásad strategie pro ukončení krize dohodnutých v říjnu 2009 a následným přechodem ke střednědobým rozpočtovým cílům.

Impuls ke snížení poměrů veřejného dluhu musí vycházet z kombinace fiskální konsolidace a strukturálních reforem na podporu potenciálního růstu.

*
* *

Otázka č. 3, kterou pokládá Seán Kelly (H-0367/09)

Předmět: Stanovisko EU v Kodani

Může se Rada vyjádřit k tomu, jakého bylo dosaženo pokroku v jednáních před nadcházející vrcholnou schůzkou Organizace spojených národů o změně klimatu v Kodani? Jak hodnotí Rada šance na dosažení globální dohody, která by EU jako celku umožnila učinit krok vpřed směrem ke splnění cíle snížit do roku 2020 emise o 30 %?

Odpověď

Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu ani členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v listopadu roku 2009.

(CS) EU je stále přesvědčena o tom, že v Kodani lze dosáhnout celkové a všeobecné dohody, aby byl celkový nárůst teploty udržen na úrovni o méně než 2 °C vyšší než teplota v předindustriálním období. Vědecké a ekonomické aspekty změny klimatu mluví jasně: s každým rokem zpoždění v reakci na tuto záležitost bude obtížnější a nákladnější našeho globálního cíle dosáhnout. Během posledních let přibývá podnětů a povědomí o naléhavosti této záležitosti je vyšší než kdy jindy.

Evropská rada ve dnech 29.–30. listopadu 2009 potvrdila odhodlanost EU hrát vedoucí roli a přispět k dosažení právně závazné dohody na období od 1. ledna 2013. Vyzvala předsednictví, aby udrželo silnou vyjednávací pozici v průběhu celého procesu, a souhlasila s tím, že situaci zhodnotí na svém zasedání v prosinci.

Aby bylo v Kodani ambiciozní dohody dosaženo, bude nutná názorová shoda týkající se následujících základních stavebních kamenů:

přijetí pevných a ambiciozních závazků na snížení emisí vyspělými zemí do roku 2020, včetně společné vize do roku 2050;

přijetí měřitelných, vykazovatelných a ověřitelných opatření rozvojovými zeměmi, která povedou k omezení růstu emisí a co nejrychlejšímu dosažení maxima emisí;

rámec pro přizpůsobení se změně klimatu a pro podporu vytváření technologií a kapacit;

financování rozvojových zemí v rámci spravedlivého a rovného systému správy.

V současné době se datum zahájení konference v Kodani rychle blíží a z vyspělých i rozvojových zemí přicházejí pozitivní a povzbuzující signály. Norsko a Japonsko zvýšily své závazky na snížení emisí v porovnání s rokem 1990 na -40 %, resp. -25 %. V Číně a Indii na toto téma probíhají konstruktivní diskuse.

Přesto nás však čeká ještě mnoho práce. A především musíme nadále vyvíjet tlak na dva nejdůležitější účastníky těchto jednání – USA a Čínu. Dne 3. listopadu se konala vrcholná schůzka s USA, vrcholná schůzka EU-Čína je plánována na 30. listopadu 2009.

Přestože se celkově vzato jedná o náročný úkol, jasná a ambiciozní politická dohoda v Kodani je stále na dosah. I když se nám možná nepodaří vypracovat právně závazný nástroj do posledního detailu, domnívám se, že politicky závazná dohoda s konkrétním závazkem v oblasti zmírňování a financování představuje pevný základ pro okamžité provádění opatření v nadcházejících letech. Čím bude naše politická dohoda v Kodani pevnější, tím rychlejší bude postup k novému, právně závaznému celosvětovému režimu v oblasti klimatu.

*
* *

Otázka č. 4, kterou pokládá Brian Crowley (H-0402/09)

Předmět: Konference OSN o změně klimatu pořádaná v Kodani

Může Rada podat aktualizované posouzení pokroku jednání, která se týkají nadcházející konference OSN o změně klimatu pořádané v Kodani?

Odpověď

Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu ani členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v listopadu roku 2009.

(CS) Jak jsem naznačil během včerejší rozpravy na toto téma, EU je stále přesvědčena, že v Kodani lze dosáhnout úspěšného výsledku tak, aby byl celosvětový nárůst teploty udržen na úrovni o méně než 2 °C vyšší než teplota v předindustriálním období. EU je odhodlána hrát v tomto procesu vedoucí roli a rovněž přispět ke konečnému dosažení právně závazné dohody na období od 1. ledna 2013.

V této souvislosti bude pro dosažení ambiciozní dohody v Kodani nutná názorová shoda týkající se následujících základních stavebních kamenů:

přijetí upřímných a ambiciozních závazků na snížení emisí vyspělými zeměmi do roku 2020, včetně společné vize do roku 2050; některé země, jako je Japonsko nebo Norsko, své závazky zvýšily; je ale jasné, že nynější návrh nepočítá s tím, co je podle vědeckých poznatků potřebné k tomu, aby bylo cíle 2 °C dosaženo; v této souvislosti EU zopakuje své požadavky, aby ostatní vyspělé země přijaly ambiciozní a srovnatelné cíle;

přijetí měřitelných, vykazovatelných a ověřitelných opatření rozvojovými zeměmi, která povedou k omezení růstu emisí a co nejrychlejšímu dosažení maxima emisí; v této souvislosti EU požádá rozvojové země, které tak dosud neučinily, aby předložily své plány pro růst na nízkouhlíkové bázi a vyčíslily, do jaké míry tato opatření povedou ke snížení emisí; jak víte, Indonésie, Brazílie a Jižní Korea k tomuto cíli již významně přispěly;

rámec pro přizpůsobení se změně klimatu a také pro podporu vytváření technologií a kapacit;

financování v rámci spravedlivého a rovného systému správy pro zmírnění, přizpůsobení se, vytvoření kapacit a technologií v rozvojových zemích; v této souvislosti bude důležité shodnout se na množství prostředků na financování rychlého zahájení činnosti, které budou rozvojové země potřebovat, aby vytvořily nezbytné podmínky a rámec umožňující položit základy pro provádění dohody na období po roce 2012.

Předsednictví doufá, že se v Kodani podaří – s vaší aktivní podporou – dosáhnout dohody o všech aspektech, které jsem zmínil.

*
* *

Otázka č. 5, kterou pokládá Chris Davies (H-0369/09)

Předmět: Dohoda o přidružení mezi EU a Izraelem

Jaké kroky Rada podniká, aby zajistila dodržování ustanovení o lidských právech obsažených v dohodě o přidružení mezi EU a Izraelem?

Odpověď

Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu ani členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v listopadu roku 2009.

(CS) Rada příkládá dodržování lidských práv ve všech svých vztazích se třetími zeměmi včetně Izraele nejvyšší důležitost. Podle Evropsko-středomořské dohody, kterou bylo vytvořeno partnerství mezi Evropskými společenstvími a Státem Izrael, jsou vzájemné vztahy těchto stran založeny na dodržování lidských práv a demokratických principů, což je podstatou i vnitřní a mezinárodní politiky a základním prvkem dohody.

Rada se aktivně účastní pravidelných dialogů o lidských právech se Státem Izrael prostřednictvím neformální pracovní skupiny pro lidská práva, z nichž poslední se konal dne 3. září 2009. Tento dialog se vyznačuje otevřenou atmosférou a zabývá se různými otázkami, jako jsou menšiny, práva dětí, správní zadržování a svoboda projevu.

V rámci evropské politiky sousedství se vztahy mezi EU a Izraelem řídí akčním plánem, v němž se EU i Izrael zavázaly podporovat lidská práva.

V souvislosti s mírovým procesem na Blízkém východě Rada ve svých závěrech ze dne 15. června 2009 zdůraznila, že všechny strany musí zajistit dodržování mezinárodního humanitárního práva.

*
* *

Otázka č. 6, kterou pokládá Marian Harkin (H-0370/09)

Předmět: Dobrovolná činnost

Mohlo by úřadující švédské předsednictví požádat Eurostat, aby doporučil provádění příručky OSN o neziskových institucích v systému národních účtů, a to vzhledem ke skutečnosti, že se jedná o jednu z oblastí statistického systému, která se evropských občanů přímo dotýká a jejímž prostřednictvím se tedy potvrzuje zapojení občanů do dobrovolné činnosti, neboť se jejich zapojení ve statistickém systému poprvé skutečně zviditelní?

Odpověď

Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu ani členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v listopadu roku 2009.

(CS) Rada může tuto otázku prošetřit pouze na základě návrhu Komise, který však dosud nebyl předložen.

*
* *

Otázka č. 7, kterou pokládá Hans-Peter Martin (H-0375/09)**Předmět: Řecko a přistoupení k eurozóně**

Rozpočtový deficit Řecka se podle revidovaných údajů pohyboval v letech 1997 až 2003 stále nad úrovní stability stanovené ve výši tří procent hospodářské výkonnosti. Tím Řecko nesplnilo kritéria pro přijetí do eurozóny.

Jaké důsledky byly vyvozeny ze skutečnosti, že Řecko přistoupilo k eurozóně na základě nesprávných údajů, a jak se zabrání tomu, aby se totéž neopakovalo v případě jiné země, popř. s jakými následky pak bude třeba počítat?

Odpověď

Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu ani členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v listopadu roku 2009.

(CS) Rada pečlivě prověřuje všechny záležitosti týkající se vykazování údajů souvisejících s Paktem o stabilitě a růstu, protože tyto údaje představují základ správného provádění paktu. V tomto smyslu jsou rozhodnutí o přijetí eura prováděna po velmi důkladném zvážení všech příslušných kritérií a v souladu ustanoveními Smlouvy. Rada se otázkou revize údajů týkajících se Řecka za období 1997–2003 zabývala ve svých závěrech ze dne 21. října 2004 a uvítala iniciativu Komise připravit podrobnou zprávu o údajích o schodku a dluhu Řecka do roku 1997 s cílem vypracovat potřebné závěry tak, aby revize obdobného významu již nikdy nebylo potřeba dělat.

Rada si je velmi dobře vědoma přetrvávajícího problému týkajícího se kvality údajů Řecka a s politováním konstatuje, že ve zprávách za aktuální a předchozí rok se tyto problémy objevily znovu. Rada se jimi bude zabývat na některém z nadcházejících zasedání, a to na základě celkového posouzení Komisí. Rada dne 10. listopadu vyzvala Komisi, aby do konce roku 2009 vypracovala zprávu a navrhla vhodná opatření, která by za těchto okolností měla být přijata. Uvítala také závazek řecké vlády neprodleně tuto záležitost řešit.

Za účelem prevence opětovných revizí důležitých dat Rada v prosinci 2005 změnila nařízení č. 3605/93 o použití Protokolu o postupu při nadměrném schodku, které je přílohou Smlouvy o založení Evropského společenství. Tato změna posiluje odpovědnost členských států za včasné poskytování přesných údajů a umožňuje Evropské komisi lépe sledovat kvalitu údajů vykazovaných členskými státy. Komise může v případě potřeby informovat o svých zjištěních Evropský parlament a Radu.

*
* *

Otázka č. 8, kterou pokládá Nikolaos Chountis (H-0378/09)**Předmět: Zrušení plánu vybudovat v Evropě protiraketový štít**

Rada a vysoký představitel pro SZBP zaujali ve věci záměru vybudovat v Polsku a Česku americký protiraketový štít podobný náhled jako Bushova administrativa a americké bezpečnostní služby, které znovu rozdělily Evropu – buď zcela odmítli zaujmout jasný postoj, nebo přenechali toto téma jednotlivým členským státům či NATO. Dne 17. 9. 2009 oznámil nový americký prezident Barack Obama zrušení plánu na protiraketový štít a vyslovil pochybnosti o přesnosti údajů, z nichž vycházelo rozhodnutí vybudovat ve východní Evropě takové zařízení.

Mohla by Rada zaujmout postoj k tomuto politickému obratu USA ve věci záměru vybudovat v Evropě protiraketový štít? Mohla by formálně prohlásit, že upuštění od tohoto záměru je pozitivním krokem pro společnou cestu národů Evropy?

Odpověď

Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu ani členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v listopadu roku 2009.

(CS) Otázka umístění protiraketového štítu USA v členských státech EU, tedy záležitost související s obranou území, spadá do kompetence jednotlivých členských států EU. Rada se proto v minulosti nezapojovala do

oficiálních diskusí týkajících se rozhodnutí umístit protiraketový štít USA v Evropě a ani tuto záležitost nezařadila na program svých zasedání.

Z podobných důvodů nevznesla EU otázku strategického protiraketového obranného systému v oficiálních rozhovorech s USA.

Rada tudíž nemá v této fázi v úmyslu projednávat oznámení amerického prezidenta Obamy k této záležitosti.

*
* *

Otázka č. 9, kterou pokládá Fiorello Provera (H-0381/09)

Předmět: Vysílání televizní stanice Al-Aqsa společností Eutelsat

Francouzský poskytovatel satelitních služeb Eutelsat pokračuje ve vysílání televizní stanice Al-Aqsa TV, přestože náplň jejich programů je v přímém rozporu s článkem 3b směrnice EU o audiovizuálních službách (2007/65/ES⁽⁴⁾). Programy tohoto typu také přispívají k nárůstu radikalizace v Evropě, která představuje hrozbu pro evropskou bezpečnost. Stanici Al-Aqsa TV vlastní, financuje a řídí hnutí Hamas, organizace zařazená na seznam teroristických organizací EU. V prosinci 2008 francouzská Rada pro rozhlasové a televizní vysílání (Conseil Supérieur de l'Audiovisuel) informovala společnost Eutelsat, že náplň televizní stanice Al-Aqsa TV porušuje článek 15 francouzského zákona o komunikacích ze dne 30. září 1986, který zakazuje jakékoli formy podněcování k nenávisti nebo násilí na základě rasové, náboženské nebo národnostní příslušnosti. Přes toto sdělení Rady pro rozhlasové a televizní vysílání Eutelsat pokračuje ve vysílání televize Al-Aqsa, jejíž programy nadále porušují evropské a francouzské audiovizuální právní předpisy.

Předložila Rada tento problém ke zvážení francouzské vládě? Jaká opatření Rada plánuje přijmout, aby zabránila vysílání televize Al-Aqsa TV společností Eutelsat?

Odpověď

Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu ani členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v listopadu roku 2009.

(CS) Rada sdílí obavy pana poslance týkající se použití médií k vyvolávání nenávisti nebo násilí.

Jak již předsednictví ve svých předchozích odpovědích Evropskému parlamentu na podobné otázky uvedlo, vysílání televizních programů, které podněcují rasovou a náboženskou nenávist, se neslučuje s hodnotami, jež jsou základem našich demokracií, a nelze je v žádném případě tolerovat.

Jak víte, Rada společně s Evropským parlamentem jakožto zákonodárným orgánem přijala dne 18. prosince 2007 směrnici o audiovizuálních mediálních službách. Tato směrnice aktualizuje právní rámec televizního vysílání a audiovizuálních mediálních služeb v EU. Ustanovení článku 3b této směrnice zakazuje vysílání podněcujících k násilí na základě rasy, pohlaví, náboženství nebo národnosti.

Rozsah této směrnice a její následné pravomoci mohou zahrnovat programy vysílané organizacemi vytvořenými mimo EU, jako je Al-Aqsa, pouze tehdy, pokud používají satelitní zařízení náležející členskému státu. Je tedy na příslušném členském státě, aby přijal odpovědnost za správné provádění směrnice pod dohledem Komise. Podle výše uvedené směrnice by tedy záležitost vznesenou panem poslancem měly pečlivě zvážit vnitrostátní orgány. Rada si je vědoma toho, že regulační orgán Francie vydal v prosinci 2008 varování („mise en demeure“) týkající se vysílání televize Al-Aqsa na Eutelsatu a nyní zvažuje další kroky.

*
* *

Otázka č. 10, kterou pokládá Martin Ehrenhauser (H-0383/09)

Předmět: Operace ATALANTA - zatýkání pirátů

Dne 8. prosince 2008 zahájila Evropská unie vojenskou misi EBOP, jejímž cílem je bojovat proti pirátství a ozbrojeným loupežným přepadům.

(4) Úř. věst. L 332, 18.12.2007, s. 27.

Při slyšení, které se konalo v podvýboru pro bezpečnost a obranu dne 3. září 2009, sdělil předseda Vojenského výboru EU generál Henri Bentégat, že v uplynulém roce bylo zatčeno 68 pirátů, kteří byli předáni do Keně.

Proč byly zatčené osoby předány do Keně?

Na jakém právním základě lze taková zatčení provádět?

Smí zatčení provádět všechny lodě, které se účastní operace ATALANTA?

Odpověď

Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu ani členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v listopadu roku 2009.

(CS) Zatčené osoby byly předány do Keně v souladu s článkem 12 společné akce Rady o vojenské operaci Evropské unie s cílem přispět k odvrácení, prevenci a potlačení pirátství a ozbrojených loupeží u pobřeží Somálska.

Podle této společné akce mají být osoby, které se dopustily pirátství, předány kompetentním orgánům členského státu, popřípadě třetího státu účastnícího se operace, pod jehož vlajkou plula loď, která tyto osoby zajala, nebo členskému státu nebo kterémukoli třetímu státu, který si přeje vykonat nad uvedenými osobami soudní pravomoc.

Protože soudní pravomoc nad podezřelými piráty nebyly v těchto případech schopny nebo ochotny vykonat členské státy, které se operace zúčastnily a piráty zajaly, ani jiné členské státy EU, byli piráti předáni Keňské republice.

Podle společné akce Rady nemohou být třetímu státu osoby předány, pokud v souladu s příslušnými mezinárodními právními předpisy nebyly s tímto třetím státem sjednány podmínky pro předání. Keňa byla v té době jedinou zemí, s níž měla Evropská unie uzavřenu dohodu o podmínkách pro předání osob podezřelých z pirátství.

Právním základem pro zatčení je článek 105 Úmluvy OSN o mořském právu (UNCLOS), který stanoví, že na volném moři nebo na jakémkoli jiném místě mimo jurisdikci kteréhokoli státu může každý stát zajmout pirátskou loď nebo letoun a zmocnit se majetku na palubě.

Členské státy EU, jež jsou všechny smluvními stranami úmluvy UNCLOS, pověřily v souladu s výše uvedenou společnou akcí Rady námořní síly EU, aby uplatnily pravomoci udělené podle článku 105 této úmluvy. Na základě rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 1816 a pozdějších rezolucí lze tyto pravomoci uplatnit na ozbrojené lupiče v územních vodách Somálska.

Na otázku, zda jsou všechny lodě účastnící se operace Atlanta oprávněny zatýkat, mohu potvrdit, že společná akce se vztahuje na všechny členské státy EU, které se této operace účastní.

Postupy při zatýkání jsou uvedeny v plánovacích dokumentech schválených Radou a jsou prováděny všemi loděmi účastnícími se operace, pokud jim to nezakazují jejich vnitrostátní právní předpisy.

*
* *

Otázka č. 11, kterou pokládá Vilija Blinkevičiūtė (H-0384/09)

Předmět: Změna pravidel pro spolufinancování Evropského sociálního fondu a jiná opatření k překonání sociálního poklesu

Hospodářský pokles ovlivnil různé země EU různým způsobem. Některé z nich budou schopny překonat krizi snadno a rychle, zatímco jiné budou muset zaplatit vyšší cenu. Na celé věci je nejbolestivější skutečnost, že tuto cenu budou platit lidé s nejmenšími příjmy, což může dále prohloubit chudobu a zhoršit sociální izolaci. Litva je jednou ze zemí, kde prudce roste nezaměstnanost a zároveň klesají důchody a kde ubývá sociálních výhod a prostředků v oblasti sociálních programů. Vlády vyzývají všechny k utahování opasků a řešení problémů v duchu solidarity. Vlastní kapacity členských států jsou však omezené. Zásada solidarity by měla být uplatněna také v Evropské unii. Nepochybuji o tom, že lze nalézt způsob, jak podpořit členské státy, které byly krizí postiženy nejvíce. Jako příklad bych uvedla Evropský sociální fond (ESF). Kdyby bylo

dočasně přerušeno spolufinancování projektů ESF ze strany jednotlivých států, bylo by možné použít tyto finanční zdroje k řešení nezaměstnanosti a sociálních problémů.

Jaký je názor Rady, pokud jde možnost dočasného přerušování spolufinancování ESF projektů ze strany členských států? Jaká jiná řešení navrhuje Rada k snížení sociálního úpadku v členských státech?

Odpověď

Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu ani členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v listopadu roku 2009.

(CS) Rada sdílí obavy paní poslankyně týkající se závažnosti nynější finanční a hospodářské krize a jejího dopadu na zranitelné skupiny osob v EU.

Jak poslanci Parlamentu dobře ví, Komise Radě v červenci předložila návrh na změnu obecného nařízení o strukturálních fondech. Komise v něm mimo jiné navrhla, aby bylo členským státům dočasně umožněno požádat Komisi během let 2009 a 2010 o prozatímní platby, aniž by přitom tyto státy musely zajistit spolufinancování programů způsobily v rámci Evropského sociálního fondu.

Ukázalo se však, že tento návrh nemá u členských států dostatečnou podporu. Je tomu tak zejména proto, že několik členských států se domnívá, že vnitrostátní spolufinancování programů je jedním ze základních principů strukturální politiky EU a že není vhodné se od něj odchylovat.

Na druhé straně má Rada intenzivní pocit, že je potřeba zavést další opatření ke zmírnění dopadů hospodářské krize v těch členských státech, na které měla krize největší dopad. Rada proto nyní zkoumá alternativní způsoby využití strukturálních fondů pro tento účel – tedy způsoby, které by byly mnohem lépe cíleny na ty členské státy, které je nejvíce potřebují. Jakákoli řešení, která Rada přijme, budou samozřejmě předána ke schválení Parlamentem.

Dalším opatřením, jehož cílem je zmírnit dopad krize, je změna nařízení o vytvoření Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci. V roce 2009 byla provedena revize tohoto nařízení jako součást Plánu evropské hospodářské obnovy s cílem rozšířit dočasně jeho působnost tak, aby nařízení pokrývalo i propouštění pracovníků v důsledku celosvětové finanční a hospodářské krize, a upravit činnost fondu tak, aby byla ve větším souladu s cílem solidarity.

Dále je v současné době v Radě a Evropském parlamentu projednáván nový nástroj mikrofinancování. Cílem tohoto nástroje, který by byl řízen společně s mezinárodními finančními institucemi, je zvýšit dostupnost mikroúvěrů jednak pro zranitelné skupiny osob, a umožnit jim tak začít podnikat, a dále pro mikropodniky, čímž by se snížila nezaměstnanost a chudoba pramenící z nynější finanční a hospodářské krize.

K uvedení tohoto nástroje do praxe by bylo možné použít stávající struktury ESF i podpůrná opatření dalších iniciativ Společenství, jako jsou JEREMIE a JASMINE. Očekává se, že původní částka ve výši 100 milionů EUR, která by podle návrhu Komise byla přesunuta z programu Progress, by mohla zajistit pákový efekt ve výši 500 milionů EUR, a přispět tak k oživení hospodářství jednotlivých členských států.

*

* *

Otázka č. 12, kterou pokládá Laima Liucija Andrikiienė (H-0389/09)

Předmět: Činnost Evropského soudu pro lidská práva a její důsledky pro členské státy Rady Evropy

Evropská unie je nejdůležitějším institucionálním partnerem Rady Evropy jak na politické, tak na technické úrovni. Jejich společnými cíli je posílit společný evropský právní prostor a vybudovat soudržný systém ochrany základních práv se zvláštním důrazem na srovnávací kritéria v oblasti lidských práv, právního státu a demokracie na celém evropském kontinentu. Evropský soud pro lidská práva je jednou z institucí, které byly zřízeny za účelem plnění těchto společných cílů, a speciálně se věnuje ochraně lidských práv občanů všech členských států Rady Evropy.

V práci soudu však byly bohužel zjištěny nedostatky. Na projednání u něj čeká přibližně 100 000 případů, přičemž 60 000 z nich pochází z Rumunska, Ukrajiny, Turecka a Ruska (jen z Ruska pochází přibližně 20 000 případů). Každý měsíc je navíc soudu předloženo dalších 2 000 záležitostí a doba pro vyřešení případu u tohoto soudu dosáhla 7 let. Žadatelé, jejichž lidská práva byla v jejich zemích porušena, jsou tak nuceni čekat na spravedlnost téměř 10 let. Pomalá práce soudu vede k situaci, kdy dochází k porušování práva

žadatelů na včasné a spravedlivé soudní řízení. Někteří odborníci považují tuto situaci za kritickou. Pokud nebude v nejbližší době nalezeno řešení, dojde pravděpodobně k poškození dobré pověsti soudu.

Jak hodnotí tuto situaci Rada? Jaká opatření hodlá Rada učinit s cílem přispět ke zlepšení/usnadnění práce Evropského soudu pro lidská práva? Jaké kroky by v této oblasti mohly podniknout členské státy EU?

Odpověď

Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu ani členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v listopadu roku 2009.

(CS) Rada si je velmi dobře vědoma obtíží, na které paní poslankyně poukazuje, a je znepokojena zejména důsledky, které má na účinné fungování Evropského soudu pro lidská práva tato situace způsobená především tím, že Rusko nepodepsalo protokol č. 14 k Evropské úmluvě o lidských právech. Protokol č. 14, který ustavuje zjednodušení postupů Evropského soudu pro lidská práva a jehož cílem je pomoci uzavřít nevyřešené případy, může vstoupit v platnost pouze tehdy, bude-li podepsán všemi členy Rady Evropy.

Evropská unie se záležitostí ratifikace protokolu č. 14 pravidelně zabývá na všech úrovních svého politického dialogu s Ruskem. Před nedávnem začaly být reakce Ruska ohledně budoucí ratifikace zmíněného protokolu ruským parlamentem pozitivnější. Podle některých signálů by bylo možné dosáhnout ratifikace do konce roku 2009.

Členské státy EU nadále vyvíjejí veškeré úsilí k tomu, aby Evropskému soudu pro lidská práva pomohly, mimo jiné prostřednictvím přijetí protokolu č. 14 bis jako prozatímního opatření a dohody o prozatímním uplatňování některých ustanovení tohoto protokolu. Protokol č. 14 bis se vztahuje na ty členské státy Rady Evropy, které jej ratifikovaly, a dohoda se týká těch členských států, které vyhlásily svou ochotu být touto dohodou vázány. Protokol č. 14 bis a dohoda o prozatímním uplatňování zavádí dvě stejná procedurální opatření týkající se počtu soudců, kteří prošetřují žádosti a rozhodují o jejich přípustnosti a výsledcích. Tato opatření již byla uvedena v protokolu č. 14 a jejich cílem je zvýšit kapacitu soudu pro řešení případů. Měla by Evropskému soudu pro lidská práva skutečně pomoci soudu čelit neustálé rostoucímu množství nových žádostí a stále se zvyšujícímu počtu nevyřešených případů.

Členské státy i ostatní zúčastněné strany si však uvědomují, že v této souvislosti je potřeba udělat další kroky. EU proto vítá, že se v únoru následujícího roku během švédského předsednictví Výboru ministrů Rady Evropy uskuteční v Interlaken konference na vysoké úrovni o budoucnosti Evropského soudu pro lidská práva. EU se aktivně účastní příprav na konferenci a považuje tuto záležitost za prioritu Rady Evropy.

*
* *

Otázka č. 13, kterou pokládá Justas Vincas Paleckis (H-0392/09)

Předmět: Ratifikace Energetické charty

Smlouvu o energetické chartě a s ní související dokumenty podepsalo Rusko společně s dalšími 50 zeměmi již v roce 1994, avšak Moskva do dnešní doby Chartu neratifikovala. V srpnu Rusko oficiálně odmítlo tuto smlouvu a příslušný protokol o energetické účinnosti a souvisejících ekologických hlediscích ratifikovat. Energetickou chartu dále neratifikovaly Bělorusko a Norsko.

Evropská unie marně usiluje od roku 2000 o to, aby Rusko Chartu ratifikovalo a poté provedlo nutné investice do rozvoje energetických technologií, demonopolizovalo distribuci energie a liberalizovalo investice spojené s energetickým trhem.

Význam Smlouvy o energetické chartě a skutečnost, že všechny země, které ji podepsaly, musí dostát svým závazkům, byly na evropské úrovni opakovaně zdůrazněny.

Jaká další opatření lze podle Rady přijmout k zajištění toho, aby tato ustanovení mohla být převedena do praxe?

Odpověď

Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu ani členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v listopadu roku 2009.

(CS) Předsednictví by chtělo zopakovat stanovisko Společenství, podle něhož by Rusko mělo ratifikovat Smlouvu o energetické chartě bez dalšího vyjednávání. Toto stanovisko je opakovaně pronášeno na každém jednání v rámci dialogu EU-Rusko o energetice. EU s politováním konstatuje, že se Rusko rozhodlo postupovat jiným směrem a nestát se signatářem Smlouvy o energetické chartě.

Společenství má zájem prozkoumat vhodné způsoby, kterými by bylo možné povzbudit Rusko, aby se do procesu podepsání Smlouvy o energetické chartě zapojilo. Společenství proto bude nadále podporovat provádění ustanovení, o kterých se pan poslanec zmiňuje, i klíčových principů Smlouvy o energetické chartě v rámci probíhajících jednání o nové Dohodě o partnerství a spolupráci EU-Rusko (PCA) a rovněž v rámci dialogu EU-Rusko o energetice.

Co se týče ostatních zemí, které smlouvu prozatím nepodepsaly a které pan poslanec zmínil, Rada zdůrazňuje, že konkrétně v případě Norska jeho členství v Evropském hospodářském prostoru zajišťuje, že uplatňuje *acquis* Společenství v oblasti energetiky.

Co se týče Běloruska, Rada opakuje, se jedná o jednu ze zemí zahrnutých do Východního partnerství, kde jsou ustanovení zmíněná panem poslancem projednávána, zejména v rámci Platformy o energetické bezpečnosti.

*
* *

Otázka č. 14, kterou pokládá Sabine Lösing (H-0394/09)

Předmět: Lisabonská smlouva, čl. 41 odst. 3, fond pro zahájení operace

Jaký vliv bude mít přijetí Lisabonské smlouvy na pravomoc rozpočtové kontroly, pokud jde o rozpočet na zbrojení (fond pro zahájení operace)? Tato pravomoc přece náleží tradičně Parlamentu.

Článek 41 odst. 3 konsolidované Smlouvy umožňuje zajistit rychlý přístup k prostředkům z rozpočtu EU. Platí to již pro prostředky v rámci stávajícího rozpočtu?

Je pravda, že po vstupu Smlouvy v platnost může Rada kvalifikovanou většinou rozhodnout o výši a využití fondu pro zahájení operace a že Parlament tak už nebude mít možnost rozpočtové kontroly? (čl. 41 odst. 3 Smlouvy o EU)?

Odpověď

Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu ani členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v listopadu roku 2009.

(CS) Čl. 41 odst. 3 Smlouvy o Evropské unii ve znění Lisabonské smlouvy obsahuje ustanovení o fondu pro zahájení operace za účelem financování „činností pro přípravu misí uvedených v čl. 42 odst. 1 a čl. 43, které nejsou hrazeny z rozpočtu Unie“. Tento fond by měl být vytvořen z příspěvků členských států.

Tento článek také stanoví, že Rada přijme kvalifikovanou většinou rozhodnutí o vypracování postupů pro vytvoření a financování fondu, zejména plateb hrazených do fondu, a také vypracování postupů pro správu fondu a finanční kontrolu.

Stávající přiděl rozpočtových prostředků EU obsahuje některé položky týkající se přípravných opatření pro činnosti prováděné v rámci společné zahraniční a bezpečnostní politiky. V rámci v současnosti platných finančních pravidel však neexistují žádná konkrétní ustanovení o rychlém přístupu k rozpočtovým prostředkům.

*
* *

Otázka č. 15, kterou pokládá Anna Hedh (H-0395/09)

Předmět: Stockholmský program a práva dětí

Návrh „víceletého programu pro prostor svobody, bezpečnosti a práva“ (Stockholmský program), který předložilo švédské předsednictví, v žádném směru neodkazuje na rozvoj strategie EU, pokud jde o práva dětí, přičemž byla tato strategie uvedena na seznamu priorit na podporu práv občanů obsaženém ve sdělení Komise (KOM (2009)262). Tato priorita je klíčem k tomu, aby se zajistilo provádění navrhovaného článku

2.3.2. a čl. 3 odst. 3 Lisabonské smlouvy, které uvádějí, že EU podporuje ochranu práv dětí. Existuje konkrétní důvod k vynětí této priority a bude Rada zvažovat její zařazení, aby bylo zajištěno přiměřené provádění závazků, pokud jde o práva dětí?

Odpověď

Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu ani členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v listopadu roku 2009.

(CS) Rada souhlasí s paní poslankyní, která zdůrazňuje, že je důležité podporovat práva dětí. Upozorňuje proto paní poslankyni na to, že „práva dítěte“ a strategie EU o právech dítěte jsou skutečně obsaženy v návrhu víceletého programu pro prostor svobody, bezpečnosti a práva (Stockholmský program).

Celá kapitola 2.3.2. je věnována právům dítěte a zdůrazňuje, že se týká všech politik EU. Práva dítěte musí být systematicky a strategicky zohledňována a sdělení Komise „Směrem ke strategii EU o právech dítěte“ (2006) odráží důležité aspekty této problematiky. Zvláštní pozornost by měla být věnována dětem ve zvlášť ohrožující situaci, zejména – v souvislosti s politikou přistěhovalectví – nezletilým osobám bez doprovodu, dětem, které jsou obětí obchodování s lidmi, pohlavního zneužívání a pohlavního vykořisťování.

Je však potřeba zdůraznit, že výše uvedený návrh víceletého programu je orgány Rady stále projednáván a Rada nemůže před ukončením prací předjímat jeho konečný obsah.

*
* *

Otázka č. 16, kterou pokládá Liam Aylward (H-0396/09)

Předmět: Inovativní financování

Na své poslední schůzi Rada uvedla, že poskytování financování na opatření v oblasti klimatu by nemělo narušit pokrok na cestě k rozvojovým cílům tisíciletí. Může Rada upřesnit, jakou úlohu může sehrát „inovativní financování“ při podpoře rozvojových cílů tisíciletí a financování opatření v oblasti klimatu?

Odpověď

Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu ani členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v listopadu roku 2009.

(CS) Změna klimatu se stala celosvětovou výzvou. Její důsledky můžeme vidět již dnes a je potřeba okamžitě reagovat. Na říjnovém zasedání Evropské rady určily hlavy států a vlád postoj EU pro nadcházející konferenci v Kodani. Evropská rada zopakovala své odhodlání hrát vedoucí roli a podílet se na dosažení cíle v podobě ambiciózní a komplexní dohody. Přestože je EU připravena převzít na sebe v Kodani spravedlivý díl odpovědnosti, kroky podniknuté pouze ze strany EU nestačí. Dohoda o financování bude klíčovou částí dohody v Kodani. Chápeme také potřebu připravit ujednání ohledně nejvhodnějších způsobů využití nových a udržitelných investic a finančních toků z různých zdrojů, včetně inovativních forem financování. Obecněji řečeno, říjnová Evropská rada uvedla, že „inovativní financování může hrát roli při zajištění předvídatelných toků financování pro účely udržitelného rozvoje, zejména pokud jde o nejchudší a nejohroženější země“.

Celé mezinárodní společenství si je nyní vědomo, že v důsledku změny klimatu může dojít ke zpomalení postupu směrem k dosažení rozvojových cílů tisíciletí. Změna klimatu je proto problematika dotýkající se jak životního prostředí, tak i rozvoje. Protože je změna klimatu součástí rozvojového cíle tisíciletí č. 7, je zřejmé, že je propojena s dalšími rozvojovými problémy, zejména s chudobou a hladem. Zmírnění negativních dopadů změny klimatu by tak mělo pozitivní efekt i na lepší zajištění potravin a snížení chudoby, jak je uvedeno v prvním rozvojovém cíli tisíciletí.

Na říjnovém zasedání Evropské rady bylo jednoznačně konstatováno, že „souběžně s poskytováním financování na opatření v oblasti klimatu by se všechny strany na mezinárodní úrovni měly zavázat, že toto financování nebude zpochybňovat či ohrožovat boj proti chudobě ani probíhající úsilí za účelem dosažení rozvojových cílů tisíciletí“.

Je zejména potřeba, aby kroky podniknuté v reakci na změnu klimatu určovaly jednotlivé země a aby přitom vycházely z potřeb, názorů a priorit partnerských zemí. Měly by být rovněž zohledněny existující vnitrostátní

strategie udržitelného rozvoje, strategie na snížení chudoby a příslušné politiky a nástroje související se změnou klimatu.

Rozvojové země by měly vytvořit a začít používat vnitrostátní strategie v oblasti změny klimatu a zajistit, aby byly tyto strategie plně zapracovány do politik, plánů a programů v příslušných odvětvích (např. zemědělství a rozvoj venkova, řízení vodních zdrojů atd.). Z pohledu dárců by to vše mělo samozřejmě být v souladu se zásadami soudržnosti politik v zájmu rozvoje i s principy týkajícími se účinnosti pomoci.

Všechny země proto musí přijmout závazek zlepšovat propojení mezi změnou klimatu a plánováním rozvoje a maximalizovat součinnost mezi snižováním chudoby a přizpůsobením se změně klimatu a jejím zmírňováním.

*
* *

Otázka č. 17, kterou pokládá Jim Higgins (H-0400/09)

Předmět: Nezaměstnanost v EU

Zabývá se Rada prudkým odlivem pracovních míst z EU do zemí Dálného východu, tj. do Číny a Indie, a existuje nějaká politika, jejímž cílem by bylo vytvořit komplexní strategii zaměřenou na vytvoření konkurenceschopnějšího a atraktivnějšího prostředí pro vznik nových pracovních míst v rámci EU?

Odpověď

Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu ani členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v listopadu roku 2009.

(CS) Pan poslanec předložil velmi aktuální otázku týkající se jednotné strategie zaměřené na vytvoření konkurenceschopnějšího a atraktivnějšího prostředí pro vznik nových pracovních míst v globalizovaném hospodářství v rámci EU.

Rada by chtěla zopakovat svůj názor, že otevřené celosvětové hospodářství nabízí příležitosti pro stimulaci růstu a konkurenceschopnosti také v Evropě⁽⁵⁾. V této souvislosti by Rada chtěla připomenout zejména svůj závazek provádět vnitřní a vnější politiky EU konzistentním způsobem, a přispět tak k tomu, aby výhody plynoucí z globalizace byly co největší a náklady s ní spojené co nejmenší⁽⁶⁾.

Článek 125 Smlouvy o vytvoření Evropského společenství stanoví, že členské státy a Společenství budou pracovat na vytvoření koordinované strategie v oblasti zaměstnanosti a zejména v oblasti podpory kvalifikované, vyškolené a přizpůsobitelné pracovní síly a pracovních trhů reagujících na hospodářské změny. Ve snaze reagovat na tento požadavek Smlouvy Evropská unie pracuje od roku 1997 na vytváření evropské strategie zaměstnanosti, která je po celou dobu stále hlouběji zapracovávána do dalších strategií Unie a která se v roce 2000 stala součástí Lisabonské strategie. Důležitou součástí evropské strategie zaměstnanosti jsou tzv. integrované hlavní směry, které vypracovala Rada v souladu s čl. 128 odst. 2 Smlouvy o ES a které členské státy musí zohlednit ve svých politikách zaměstnanosti.

Stávající integrované hlavní směry jsou v platnosti do roku 2010 a pokrývají aspekty týkající se makroekonomiky, mikroekonomiky a zaměstnanosti. Ačkoliv je obecný cíl růstu a zaměstnanosti neoddelitelnou součástí všech hlavních směrů, některé hlavní směry se podrobněji zabývají problematikou vytváření konkurenceschopnějšího a atraktivnějšího prostředí pro vznik pracovních míst v rámci EU, např. podporou růstu a zaměstnanosti prostřednictvím cíleného a účinného přidělování finančních prostředků, investicemi do výzkumu a vývoje, podporou všech forem inovací, posílením konkurenčních výhod průmyslové základny EU, rozvojem podnikání a vytváření příznivého prostředí pro malé a střední podniky, fungováním pracovních trhů a také vývojem nákladů na pracovní sílu a mechanismy stanovování mezd.

Očekává se, že Komise vydá sdělení týkající se budoucí strategie.

V konkrétní souvislosti s evropskou strategií zaměstnanosti po roce 2010 se předpokládá, že Rada dne 30. listopadu 2009 uspořádá politickou rozpravu na téma „Oživení po krizi a příprava na Lisabonskou strategii

⁽⁵⁾ Viz například Hlavní směry hospodářské politiky, Úř. věst. L 205, 6.8.2005, s. 28, Úvod k hlavním směrům 13

⁽⁶⁾ Viz Závěry Rady ze dne 3.3.2003 (odst. 4) a Závěry Rady „Slušná práce pro všechny“ ze dne 30.11/1.12.2006

v období po roce 2010“. Za účelem přípravy rozpravy Rady předložil již nyní Výbor pro zaměstnanost stanovisko ohledně evropské strategie zaměstnanosti v rámci lisabonské agendy pro období po roce 2010⁽⁷⁾. V tomto stanovisku Výbor pro zaměstnanost uvádí, že reformy trhu práce na straně nabídky i poptávky by měly přispět k tomu, aby měli všichni občané k dispozici více lepších pracovních míst.

*
* *

Otázka č. 18, kterou pokládá Ryszard Czarnecki (H-0406/09)

Předmět: Rusko – země nebezpečná pro novináře

Jak Rada hodlá reagovat na skutečnost, že je Rusko v posledních zprávách novinářských organizací popisováno jako jedna z nejnebezpečnějších zemí pro novináře na světě, mimo jiné v souvislosti s vraždami a napadeními novinářů, k nimž v posledních letech často dochází?

Odpověď

Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu ani členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v listopadu roku 2009.

(CS) Je dobře známo, že EU je odhodlána dodržovat lidská práva. EU ve svých vnějších vztazích důsledně trvá na nutnosti lidská práva plně dodržovat. Předsednictví si je velmi dobře vědomo skutečnosti, že mnoho poslanců tohoto Parlamentu je znepokojeno situací v oblasti lidských práv v Rusku, a jak jsme již naznačili v nedávné rozpravě tohoto plenárního zasedání k vrcholné schůzce EU-Rusko, plně vaše znepokojení sdílíme. Rada vskutku zaznamenala zprávy poskytnuté v poslední době Mezinárodní federací novinářů a Výborem na ochranu novinářů i dalšími mezinárodními nevládními organizacemi týkající se nebezpečí a násilí, kterému jsou vystaveni novináři a obhájci lidských práv v Rusku, zejména v Severním Kavkazu. Jak již předsednictví dne 3. září v OBSE uvedlo, jsme taktéž toho názoru, že dokud nebudou tyto zločiny vyřešeny, bude v Rusku převládat pocit beztrestnosti a pachatelé budou mít pocit, že mohou tyto činy páchat i nadále. Útoky na novináře a obhájce lidských práv představují velké ohrožení demokracie, dodržování lidských práv a právního státu.

Předsednictví jménem členských států Evropské unie veřejně a důrazně odsoudilo opakující se případy výhrůžek vůči novinářům a obhájcem lidských práv v Rusku, zejména v Severním Kavkazu, jejich napadení a vražd, a vyzvalo ruské úřady, aby tyto případy rychle a důkladně prošetřily a aby pachatele postavily před soud.

Evropská unie často zmiňuje své obavy týkající se bezpečnosti obhájců lidských práv a pocitu beztrestnosti při svých jednáních s Ruskem, a to na bilaterální i multilaterální úrovni. Na vrcholné schůzce EU-Rusko ve Stockholmu upozornilo předsednictví na své rostoucí obavy týkající se situace obhájců lidských práv v Rusku. Konzultace s Ruskem na téma lidských práv, které se konaly ve dnech 4.–5. listopadu 2009 ve Stockholmu, byly zaměřeny převážně na svobodu projevu a situaci obhájců lidských práv zejména v Severním Kavkazu. V souvislosti s politickým dialogem EU-Rusko požádala Evropská unie o informace týkající se vyšetřování jednotlivých případů vražd novinářů a obhájců lidských práv. Evropská unie bude soudní procesy s předními obhájci lidských práv a novináři v Rusku nadále sledovat.

Předsednictví dále uspořádalo několik jednání s Ruskem a mezinárodními nevládními organizacemi, na kterých se účastníci zabývali otázkou v poslední době rostoucího násilí vůči obhájcem lidských práv v Severním Kavkazu, a zúčastnilo se také konference konané ve dnech 27.–28. října 2009 ve Stockholmu, na které byla formulována doporučení pro další kroky EU.

Evropská unie navrhla, že bude s Ruskem spolupracovat na konkrétních projektech s cílem zlepšit situaci novinářů a obhájců lidských práv. Mohu pana poslance ujistit, že Rada je odhodlaná ve své činnosti směřující ke zlepšení situace v oblasti lidských práv v Rusku pokračovat.

*
* *

⁽⁷⁾ Dokument 15529/09

Otázka č. 19, kterou pokládá Sławomir Witold Nitras (H-0409/09)**Předmět: Modifikace strategie Evropské unie pro region Baltského moře**

Chtěl bych požádat předsedu švédského předsednictví, aby věnoval pozornost případným modifikacím týkajícím se strategie Evropské unie pro region Baltského moře a k ní připojeného plánu činnosti. Prosím o odpověď na otázku, zda je možné ustoupit od zásady podporovat jen ty projekty, které byly zahájeny nebo schváleny dříve, ačkoli taková zásada nebyla se zainteresovanými stranami strategie dohodnuta? V souvislosti s výše uvedeným konstatuji, že vlajkový projekt týkající se dopravní infrastruktury by měl být doplněn o středoevropský dopravní koridor CETC-ROUTE 65 spojující Skandinávii přes Baltské moře a regiony z Polska, Česka, Slovenska, Maďarska a Chorvatska, které se účastní iniciativy CETC, s Jaderským mořem.

V návaznosti na výše uvedené bych se chtěl zeptat, jaký je postoj předsednictví k zapsání středoevropského dopravního koridoru do výše uvedeného dokumentu? Zamýšlí Rada něco v této záležitosti udělat?

Odpověď

Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu ani členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v listopadu roku 2009.

(CS) Rada na svém zasedání dne 26. října 2009 přijala závěry týkající se strategie EU pro region Baltského moře. Tato strategie byla přijata Evropskou radou na zasedání ve dnech 29.–30. října, na němž byly rovněž schváleny závěry Rady a vyzvána Komise, aby Radě do června 2001 předložila zprávu o postupu v provádění této strategie.

Rada ve svých závěrech mimo jiné vyzvala Komisi, aby náležitě prováděla pravidelné hodnocení a aktualizaci strategie a na základě toho pak potřebným způsobem upravila akční plán, který je součástí této strategie.

Akční plán je živý dokument, z něhož budou projekty po úspěšné realizaci odstraňovány a zároveň se v něm objeví a budou do dokumentu doplněny projekty nové.

Jakékoli návrhy na doplnění nových projektů do stávajícího akčního plánu by měly být adresovány Komisi, která tyto návrhy zpracuje.

Komise v současné době zřizuje skupinu představitelů na vysoké úrovni ze všech členských států EU, s níž budou změny strategie a akčního plánu konzultovány. Každoroční fórum navíc zajistí zapojení zúčastněných stran ze všech úrovní v regionu. Co se týče zmíněného projektu, předsednictví prozatím nezaujalo k této záležitosti žádný postoj.

*
* *

Otázka č. 20, kterou pokládá Pat the Cope Gallagher (H-0411/09)**Předmět: Mírový proces na Blízkém východě**

Může Rada poskytnout aktualizované hodnocení stavu mírového procesu na Blízkém východě?

Odpověď

Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu ani členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v listopadu roku 2009.

(CS) Izraelsko-palestinská mírová jednání jsou i nadále klíčovou záležitostí. Rada obě strany vyzvala, aby podnikly okamžité kroky směřující k obnovení mírových jednání a dodržování předchozích dohod a úmluv, a požádala je, aby uskutečnily své závazky v rámci mírového plánu „Roadmap“. Rada se domnívá, že na vytváření atmosféry směřující k obnovení jednání se musí podílet všechny strany, a nadále podporuje úsilí USA související s touto záležitostí.

Rada je nadále hluboce znepokojena osidlováním, demolicemi domů a vystěhováváním osob, k nimž dochází na okupovaných palestinských územích včetně východního Jeruzaléma. Naléhavě žádá izraelskou vládu, aby okamžitě ukončila osidlování, včetně osidlování na území východního Jeruzaléma a včetně přirozeného růstu osad, a aby zrušila všechny základny vybudované od března roku 2001. Podle názoru Rady jsou osady

z hlediska mezinárodního práva nezákonné a brání dosažení míru. Rada také vyzvala palestinskou samosprávu, aby nadále vyvíjela maximální úsilí směřující ke zlepšení práva a pořádku v oblasti.

Evropská unie je nadále znepokojena humanitární situací v Gaze a vyzývá k okamžitému a bezpodmínečnému otevření hraničních přechodů do Gazy a umožnění volného pohybu humanitární pomoci, obchodního zboží a osob. Je třeba umožnit obnovu a hospodářské oživení. Rada vyzývá příslušné osoby, které unesly a drží v zajetí izraelského vojáka Gilada Shalita, aby jej neprodleně propustily.

Rada vyjádřila trvalou podporu prezidentu Mahmúdu Abbásovi a vyjednávacímu úsilí ze strany Egypta a Ligy arabských států. Překonání rozdílů mezi Palestinci by umožnilo zabránit hlubší rozkol mezi západním břehem Jordánu a pásmem Gazy a bylo by příležitostí k obnově jednoty budoucího palestinského státu. Rada vyzývá všechny Palestince, aby našli společný základ opírající se o nenásilí, a pokusili se tak zlepšit situaci v Gaze a organizaci voleb.

EU naléhavě vyzvala arabské státy a další partnery, aby byly ochotny politicky i finančně pomoci palestinské samosprávě v souladu s ustanoveními mírového plánu „Roadmap“. EU by chtěla zdůraznit důležitost arabské mírové iniciativy, a vyzývá proto Izrael a všechny arabské státy, aby přijaly opatření k nastolení důvěry, a snažily se tak překonat vzájemnou nedůvěru a vytvořit atmosféru směřující k vyřešení konfliktu.

Při řešení nejrůznějších konfliktů, včetně trvalého vyřešení konfliktů mezi Izraelem a Sýrií a mezi Izraelem a Libanem, je třeba postupovat souběžně a vytvářet vzájemně se podporující procesy. V této souvislosti EU očekává, že Sýrie a Izrael obnoví mírová jednání.

*
* *

Otázka č. 21, kterou pokládá Antonio Cancian (H-0413/09)

Předmět: Umísťování náboženských symbolů na veřejných místech

Dne 3.11.2009 vyhověl Evropský soud pro lidská práva žalobě italské občanky finského původu, která usilovala o odstranění krucifixu ze škol. Obdobné případy se udály i ve Španělsku, Německu, Francii a Itálii, kde vláda v roce 1988 zdůraznila, že krucifix „není pouze symbolem křesťanského náboženství, ale má i význam, který s tímto náboženským vyznáním nesouvisí“. Uvědomuje si Rada nebezpečí, že by zásada formulovaná štrasburským soudem mohla zpochybnit umísťování náboženských a kulturních symbolů – a to i evropské vlajky, která je inspirována mariánskou katolickou symbolikou – na veřejných místech?

Odpověď

Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu ani členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v listopadu roku 2009.

(CS) Pan poslanec má na mysli rozsudek vynesený Evropským soudem ve Štrasburku. Radě nepřísluší, aby se k rozsudku vynesenému Evropským soudem pro lidská práva vyjadřovala.

Nicméně v této souvislosti bych chtěl citovat symbolický popis evropské vlajky, tak jak jej uvádí Rada Evropy:

„Dvanáct zlatých hvězd vytváří na pozadí modré oblohy západního světa kruh, který představuje jednotu národů Evropy. Počet hvězd je pevně stanoven, číslo dvanáct je symbolem dokonalosti a jednoty, podobně jako dvanáct znamená zvěrokruhu představuje celý vesmír, dvanáct zlatých hvězd symbolizuje evropské národy, včetně těch národů, které se prozatím nemohou podílet na budování Evropy v jednotě a míru.“

*
* *

Otázka č. 22, kterou pokládá Mairead McGuinness (H-0415/09)

Předmět: Dohlížecí pravomoci EU v evropském bankovním sektoru

Může Rada upřesnit, jaké má Evropská unie v současnosti dohlížecí pravomoci pokud jde o bankovní sektor, jak jsou tyto pravomoci uspořádány a zda pokládá tuto strukturu za fungující? Jaké další případné pravomoci v souvislosti s bankovním dohledem považuje Rada za potřebné?

Odpověď

Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu ani členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v listopadu roku 2009.

(CS) Úkol přispívat k plynulému a bezproblémovému provádění politik uskutečňovaných kompetentními orgány v oblasti obezřetnostního dohledu nad úvěrovými institucemi podle čl. 105 odst. 5 Smlouvy o ES náleží Evropskému systému centrálních bank. Pokud by byly uděleny Evropské centrální bance další pravomoce dohledu, bylo by potřeba použít zmocňovací doložku uvedenou v odst. 6 téhož článku. Za dohled v bankovním sektoru jsou proto prozatím stále odpovědné jednotlivé členské státy.

V této souvislosti poskytuje Evropský výbor orgánů bankovního dohledu (CEBS) Evropské komisi poradenství v oblasti politických a regulatorních otázek týkajících se bankovního dohledu a podporuje spolupráci a sbližování činností dohledu v celé Evropské unii. Avšak Evropský systém centrálních bank, do něhož patří i ECB, ani Evropský výbor orgánů bankovního dohledu nebo CEBS nevykonávají pravomoc přímého dohledu nad bankovním sektorem.

V červenci 2009 Evropská rada uvedla, že v důsledku finanční krize se již jasně projevila potřeba zlepšit regulaci finančních institucí a dohled nad nimi, a to v Evropě i v celosvětovém měřítku.

Evropská rada také při stejné příležitosti doporučila, aby byl vytvořen Evropský systém orgánů finančního dohledu (ESFS), který bude zahrnovat tři nové Evropské orgány dohledu (ESA) a jehož cílem bude zvýšení kvality a soudržnosti vnitrostátního dohledu, posílení dohledu nad přeshraničními skupinami, a to ustanovením kolegií dohledu a vytvořením jednotného evropského kodexu, který by se vztahoval na všechny finanční instituce na jednotném trhu. Evropská rada se dále dohodla, „že Evropský systém orgánů finančního dohledu by měl mít přiměřené pravomoci přijímat závazná rozhodnutí v otázce, zda orgány dohledu splňují požadavky uložené jednotným kodexem a příslušnými právními předpisy Společenství, a v případě neshody mezi orgány dohledu domovského a hostitelského státu, včetně neshody v rámci kolegií orgánů dohledu. Evropské orgány dohledu by rovněž měly mít pravomoci dohledu nad ratingovými agenturami“.

V listopadu tohoto roku Komise Radě a Parlamentu předložila v rámci celkového legislativního balíčku pro novou strukturu finančního dohledu EU návrh na vytvoření Evropského orgánu pro bankovníctví.

Cílem návrhu, který nyní Parlament i Rada přezkoumávají, je posílení režimu dohledu v bankovním sektoru v souladu s doporučeními skupiny odborníků na vysoké úrovni, v jejímž čele stojí pan de Larosière.

Jelikož legislativní návrhy spadají do postupu spolurozhodování, Rada bude úzce spolupracovat s Parlamentem s cílem dosáhnout v prvním čtení co nejrychlejší shody ohledně návrhů.

*
* *

Otázka č. 23, kterou pokládá Charalampos Angourakis (H-0420/09)

Předmět: Represivní opatření v souvislosti s mezinárodní konferencí o změně klimatu

S cílem předejít protestům během mezinárodní konference o změně klimatu plánují dánské úřady přijmout nová, ještě represivnější opatření, která jsou očividně v rozporu se základními demokratickými právy.

Doporučení vlády zahrnují preventivní zadržení na dobu až dvanácti hodin, čtyřicetidenní trest odnětí svobody za „bránění příslušníkům policie ve výkonu jejich povinností“ a pokuty do výše až 1000 EUR za „výtržnosti“ a „účast na shromážděních, jejichž účel je příslušníky policie shledán podezřelým“ a trest odnětí svobody na dobu až padesáti dní za rušení pořádku a způsobení hmotné škody. Navrhuje se rovněž vybavit policii doplňkovým zařízením v podobě videokamer a vybavení určeného ke sledování oblastí, v nichž by mohlo podle policie pravděpodobně dojít ke střetům. Jedná se také o opatření, jejichž cílem je zabránit zahraničním aktivistům v přístupu do Kodaně a účasti na demonstracích.

Byla Rada o těchto či jiných návrzích spravena? Ví Rada, zda byly učiněny kroky za účelem koordinace politik a prosazování práva a veřejného pořádku v ostatních členských státech EU a třetích zemích a do jaké míry se orgány Společenství podílejí na plánování a vymáhání těchto opatření?

Odpověď

Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu ani členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v listopadu roku 2009.

(CS) Rada o opatřeních navržených dánskou vládou a zmíněných panem poslancem neví. Nadto podle článku 33 Smlouvy o Evropské unii (článek 72 Smlouvy o fungování Evropské unie ze dne 1. prosince 2009) jsou opatření týkající se zachování práva a pořádku a zajištění vnitřní bezpečnosti v pravomoci jednotlivých členských států. Rada se proto domnívá, že nemá pravomoc k tomu, aby se vyjadřovala k záležitosti případných policejních opatření přijatých dánskou vládou v této oblasti.

Chtěl bych nicméně připomenout, že s ohledem na cíl Evropské unie poskytovat svým občanům v prostoru svobody, bezpečnosti a práva vysokou úroveň ochrany tím, že rozvíjí společný postup členských států v oblasti policejní spolupráce, přijala Rada v prosinci 2007 doporučení⁽⁸⁾ ohledně příručky pro policejní a bezpečnostní orgány týkající se spolupráce při významných akcích mezinárodního rozměru. Rada členským státům mimo jiné doporučila, aby zintenzívnily spolupráci, zejména praktickou spolupráci a výměnu informací.

V této souvislosti požádalo Dánsko v rámci zasedání vedoucích představitelů policejní skupiny, které se konalo dne 19. října 2009, o podporu členských států v oblasti výměny informací a zapojení pracovníků. Tato spolupráce je běžnou činností orgánů členských států v případech důležitých událostí. Rada se plánování a provádění těchto opatření neúčastní.

*
* *

OTÁZKY KOMISI

Otázka č. 32, kterou pokládá Marian Harkin (H-0371/09)

Předmět: Enterprise Europe Network

Nedávná iniciativa Komise na podporu podnikání žen nabízí vynikající příležitost, jak posílit úlohu žen ve společnosti a jak více žen aktivně začlenit do trhu práce. V mnoha případech, a zejména v současné hospodářské situaci, však osoby, které začínají podnikat, jen obtížně získávají finance od konvenčních finančních institucí, což pro potenciální podnikatele a podnikatelky představuje závažnou překážku. Jaké kroky Komise učinila, aby zajistila, že kromě podpory žen v podnikání prostřednictvím iniciativ, jako je např. program vyslankyň žen v podnikání (Female Entrepreneurship Ambassadors Scheme), budou v iniciativách Komise řádně ošetřeny i praktické požadavky spojené se zahájením podnikatelské činnosti, jako je přístup k financím? A dále – zavedla Komise nějaký systém podávání zpráv, s jehož pomocí by sledovala, do jaké míry jsou začínající podnikatelé a podnikatelky schopni zajistit si financování?

Odpověď

(CS) Zlepšení přístupu malých a středních podniků k finančním prostředkům je naprosto zásadním předpokladem pro podnikání, konkurenceschopnost, inovace a růst. Komise si je proto řadu let vědoma důležitosti přístupu k finančním prostředkům i pro nové podnikatele.

Důležitou záležitostí v této oblasti je zlepšení dostupnosti rizikového kapitálu, zejména pro mladé malé a střední podniky s vysokým potenciálem růstu.

Existuje mnoho nedostatků na straně nabídky, které je potřeba vyřešit: přilákání vyšších investic do fondů rizikového kapitálu, podpora vyšších investic ze strany těchto fondů a ze zdrojů blízkých podniku („business angels“), nabídka několika možností vyvázání. Na druhé straně existují určité záležitosti také na straně poptávky, které brání podnikům dosáhnout maxima svého potenciálu. Jedná se například o investiční připravenost podnikatelů.

Finanční nástroje rámcového programu pro konkurenceschopnost a inovace pomáhají řešit nedostatek soukromých finančních zdrojů, zejména ve fázi vytvoření podniku a zahájení podnikatelského rozvoje. Pro

⁽⁸⁾ Dokument 14143/3/07 ENFOPOL 171 ze dne 6. prosince 2007

období 2007–2013 je k dispozici více než 1 miliarda EUR, přičemž v důsledku pákového efektu tohoto financování by mělo až 400 000 malých a středních podniků moci využít půjčky či investice do základního kapitálu, které by jinak pro tyto podniky nebyly dostupné. V rámci politiky soudržnosti EU existuje iniciativa Společné evropské zdroje pro mikropodniky a střední podniky (JEREMIE), která je zaměřena na dosažení lepšího přístupu malých a středních podniků a nově vytvořených podniků k finančním prostředkům. Pro investice do malých a středních podniků v rámci iniciativy JEREMIE bylo legislativně vyčleněno přibližně 3,1 miliardy EUR z operačních programů spolufinancovaných z Evropského fondu pro regionální rozvoj. Evropská investiční banka rovněž zvýšila své úvěrové prostředky pro malé a střední podniky na 30 miliard EUR pro období 2008–2011, aby podpořila dostupnost úvěrů malým a středním podnikům, které tak mohou lépe zvládat obtíže finanční a hospodářské krize.

Iniciativa Small Business Act (SBA) z června 2008 zahrnuje klíčové politiky Komise pro podporu malých a středních podniků a podnikatelů, mezi něž patří zlepšení jejich přístupu k bankovním úvěrům a urychlení reforem. Cílem je zlepšit celkový přístup k podnikání, začlenit do iniciativ Komise a členských států a do vytváření politik zásadu „mysli nejdříve v malém“ a pomoci malým a středním podnikům vyřešit zbývající problémy, které jim brání v rozvoji.

Iniciativa SBA zahrnuje opatření týkající se investiční připravenosti podnikatelů, zvýšení znalostí jednotlivých malých a středních podniků či podnikatelů o otázkách týkajících poskytovatelů vnějšího financování, tedy bank, zdrojů blízkých podnikům („business angels“) či rizikového kapitálu. V září 2009 se konal seminář o investiční připravenosti pro podnikatelky, na němž byl určen rozsah podpůrných služeb v oblasti investiční připravenosti pro podnikatelky v Evropě a bylo projednáno, jak lze potřebám podnikatelek přizpůsobit stávající systémy investiční připravenosti.

Specifickým cílem politiky soudržnosti EU je také rovnost žen a mužů. Tento cíl je uskutečňován prostřednictvím dvojího přístupu:

Díky spolufinancování EFRR a ESF členské státy a regiony uskutečňují mnoho projektů zaměřených na ženy, aby tak podpořily jejich zapojení do trhu práce. Patří k nim opatření a projekty, které usnadňují přístup podnikatelek k finančním prostředkům a stimulují a finančně podporují jejich podnikatelský zápal a kreativitu.

Struktura operačních programů politiky soudržnosti zohledňuje dopad na rovnost žen a mužů a také vliv na další konkrétní cílové skupiny.

Komise dále v rámci snížení administrativní zátěže pracuje také na snížení nákladů a času potřebných pro založení podniku. V roce 2006 byl stanoven konkrétní časový limit pro založení podniku v Evropě na nejvýše jeden týden. Komise sleduje postup v této oblasti a podporuje členské státy v jejich úsilí dosáhnout tohoto cíle: v roce 2007 byla průměrná doba pro založení podniku 12 dnů a náklady činily 485 EUR, v roce 2009 se průměrná doba snížila na 8 dnů a náklady klesly na 417 EUR.

Komise nadále podrobně sleduje další postup v oblasti politiky týkající se malých a středních podniků v souvislosti s lisabonským partnerstvím pro růst a zaměstnanost.

Komise brzy předloží zprávu o provádění iniciativy SBA.

*
* *

Otázka č. 34, kterou pokládá Georgios Papanikolaou (H-0373/09)

Předmět: Propojení rozvoje a pracovního trhu s přistěhovaleckou politikou

Hospodářský rozvoj je hlavním cílem EU. Jeho dosažení závisí na mnoha faktorech, k nimž patří i řádné fungování pracovního trhu v EU. Dosažení propojenosti imigrace s poptávkou na pracovním trhu, které je jedním z požadavků přistěhovalecké politiky EU, by mohlo zásadním způsobem přispět k rozvoji. Z této vzájemné závislosti mohou těžit nejen členské státy, jež jsou konfrontovány s migračními tlaky, ale i samotní přistěhovanci, kteří se nacházejí v nevýhodné situaci, pokud jde o jejich přístup na pracovní trh, a současně může tato propojenost zatraktivnit legální přistěhovalectví a omezit fenomén nezákonného přistěhovalectví.

Jaké kroky Komise učinila, aby konkrétním způsobem přispěla k propojení potřeb pracovního trhu a přistěhovalecké politiky?

Jaká opatření má Komise v úmyslu přijmout v blízké budoucnosti?

Odpověď

(CS) Důležitost imigrace pracovní síly pro zaměstnanost v Evropě během posledních deseti let vzrostla. Pracovní síla v Unii bude během dalšího desetiletí rychle stárnout a bude jí ubývat. U populace v produktivním věku, která zaznamenala v posledním desetiletí růst, se začne projevovat pokles, který v období 2010–2020 bude v průměru činit milion ročně. V případě nedostatečného přílivu přistěhovalců se tyto trendy dramaticky zvýší. Úspěšné řízení přistěhovalectví se proto stává klíčovým bodem strukturálních reforem potřebných pro řešení problémů spojených se stárnutím populace a udržením hospodářského růstu.

Přestože přistěhovalectví významným způsobem přispívá k zaměstnanosti a růstu, v oblasti řízení přistěhovalcké pracovní síly v EU existuje řada problémů. Míra zaměstnanosti přistěhovalců, a to zejména určitých kategorií přistěhovalců s nízkým vzděláním, žen a nových přistěhovalců, je podprůměrná. S přistěhovalectvím je často spojeno „plýtvání mozky“, kdy jsou kvalifikovaní pracovníci zaměstnáváni na místech určených pro osoby s nižší kvalifikací. Mimoto v nynější krizi zaměstnanosti se objevují signály rostoucí diskriminace a xenofobie.

Strategie pro období po roce 2010 se bude muset těmito problémy zabývat, přičemž bude potřeba doplnit nedávne politické iniciativy Komise týkající se pravidel v oblasti přístupu a mimořádného náboru politickými opatřeními, která umožní plně využít potenciál přílivu přistěhovalcké pracovní síly pro zaměstnanost a růst. Opatření EU by mělo zahrnovat pobídky pro přistěhovalce podporující jejich zaměstnanost a podporu pro subjekty na pracovním trhu umožňující splnit často specifické potřeby přistěhovalců. Evropský sociální fond by mohl tyto priority podporovat. Přestože konkrétní cíle se mohou v jednotlivých zemích lišit, měla by být věnována zvláštní pozornost aspektu rovnosti žen a mužů a boji proti diskriminaci a xenofobii v celé EU.

*
* *

Otázka č. 35, kterou pokládá Bernd Posselt (H-0374/09)

Předmět: Demografie

Jakých výsledků dosáhla Komise v rámci svého působení v oblasti demografie, zejména pokud jde o vstřícnost k rodině a dětem, a které členské státy podle studií Komise v této oblasti obzvláště vyčnívají? Bylo v této souvislosti provedeno nějaké šetření o možnostech a vlivu příjmu za výchovu dětí, jenž by jednomu z rodičů umožnil zůstat doma?

Odpověď

(CS) Demografická změna je výzvou, kterou zažívají všechny členské státy EU. Komise se proto zaměřila na podporu společné dlouhodobé strategie. Ve svém sdělení z roku 2006 nazvaném Demografická budoucnost Evropy – učiníme z problému výhodu⁽⁹⁾ Komise určila pět klíčových politických reakcí na stárnutí populace: 1) demografická obnova, 2) větší počet lepších pracovních míst, 3) zvýšení produktivity, 4) přistěhovalectví a integrace a 5) udržitelné veřejné finance. Těchto pět politických cílů je nadále v platnosti a byly potvrzeny i v nedávném sdělení Řešení dopadu stárnutí populace v EU⁽¹⁰⁾.

Cílem Komise je pomoci členským státům, které jsou odpovědné za provádění potřebných politik reagujících na demografickou změnu, co nejlépe zvládnout dopad tohoto jevu. Obecný rámec pro to poskytuje Lisabonská strategie. Komise dále podporuje diskusi na úrovni Evropy ohledně demografické změny a poskytuje platformu pro výměnu zkušeností a vzájemné vzdělávání, a to prostřednictvím Evropského demografického fóra a Evropské demografické zprávy⁽¹¹⁾, které jsou realizovány každé dva roky. Mimoto Komise v roce 2007 rovněž ustanovila poradenskou skupinu vládních odborníků v oblasti demografických otázek.

Přestože odpovědnost za rodinnou politiku mají výhradně jednotlivé členské státy, Komise může v této věci sehrát užitečnou roli. Komise proto podporuje Evropskou alianci pro rodiny, kterou zřídila Evropská rada na jaře 2007. Evropská aliance pro rodiny slouží jako platforma pro výměnu znalostí a osvědčených postupů v oblasti opatření zaměřených na rodinu v členských státech. Komise vytvořila řadu iniciativ zaměřených na snadnější výměnu informací mezi jednotlivými členskými státy, k nimž patří vytvoření internetového

⁽⁹⁾ KOM(2006)571 v konečném znění

⁽¹⁰⁾ KOM(2009)180 v konečném znění

⁽¹¹⁾ <http://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=611&langId=en>

portálu, konání seminářů na téma osvědčených postupů, vytvoření sítě akademických odborníků, vydání brožury o možnostech financování projektů zaměřených na rodiny prostřednictvím strukturálních fondů a spolupráce s OECD v oblasti databáze rodin.

Je obtížné určit nejúčinnější politiky zaměřené na rodinu v Evropě, protože politické cíle jednotlivých členských států v této oblasti se liší. V některých členských státech je prioritou zvýšení porodnosti prostřednictvím pomoci párům k dosažení jejich rodinných plánů. V jiných členských státech je podpora rodinného života součástí širšího projektu zaměřeného na podporu rovnosti žen a mužů. Některé země považují za nejlepší opatření zaměřená na boj s dětskou chudobou nebo na snížení rozdílů v příjmech. Informace o tom, jak členské státy dosahují těchto odlišných cílů, lze nalézt v různých zprávách pravidelně vydávaných Komisí (například Zpráva o rovnosti žen a mužů⁽¹²⁾, Společná zpráva o sociální ochraně a sociálním začlenění⁽¹³⁾, Zpráva o sociální situaci⁽¹⁴⁾ a Evropská demografická zpráva).

Závěrem by Komise chtěla pana poslance informovat, že nezačala vypracování zvláštní studie o možnostech a vlivu „příjmu za výchovu dětí“.

*
* *

Otázka č. 36, kterou pokládá Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (H-0390/09)

Předmět: Hospodářské oživení a podpora zaměstnanosti

Hlavním tématem současných diskusí je, jak dosáhnout hospodářského oživení a současně stimulovat zaměstnanost a snížit nezaměstnanost.

Jak lze strukturální změny a konsolidaci rozpočtu sladit s expanzivní fiskální politikou, která je všeobecně pokládána za nezbytný předpoklad ke zvýšení zaměstnanosti? Domnívá se Komise, že opatření, která v nedávné době navrhla, například změny v Evropském fondu pro přizpůsobení se globalizaci, jsou společně s novým mechanismem pro mikrofinancování dostačující pro stimulaci zaměstnanosti v Evropě, nebo je zapotřebí vypracovat novou, konzistentní evropskou strategii na podporu zaměstnanosti? Má Komise v úmyslu přijít v této oblasti s novými iniciativami nebo se o to podle ní mají zasadit vlády členských zemí? Jak zajistí konzistentnost různých vnitrostátních politik zaměstnanosti tak, aby to nemělo žádné nepříznivé dopady na jednotný evropský trh či na sociální soudržnost na evropské úrovni?

Odpověď

(CS) V reakci na dopad krize na situaci v oblasti zaměstnanosti přijala Komise v červnu sdělení s názvem Společný závazek v oblasti zaměstnanosti. Komise stanovuje tři klíčové priority činnosti: udržení zaměstnanosti, vznik pracovních míst a podpora mobility; zvýšení kvalifikací a zohledňování potřeb trhu práce; a lepší dostupnost pracovních míst. Tyto tři klíčové priority byly stanoveny na červnovém zasedání Evropské rady. Sdělení také navrhuje mobilizovat finanční nástroje EU s cílem pomoci členským státům v jejich úsilí o hospodářské oživení, přičemž konkrétně se jedná o evropské strukturální fondy a Evropský fond pro přizpůsobení se globalizaci (EFG).

Cílem EFG je projevit solidaritu a poskytnout podporu pracovníkům, kteří byli propuštěni ze zaměstnání v důsledku velkých změn ve struktuře světového obchodu nebo (do konce roku 2011) v důsledku celosvětové finanční a hospodářské krize. Po nedávné revizi nařízení o EFG byl zjednodušen přístup členských států k prostředkům fondu, které tak mohou snadněji poskytovat pomoc většímu počtu pracovníků během delšího období.

Komise dále navrhla, aby byl vytvořen nový nástroj mikrofinancování, který by umožnil poskytování mikroúvěrů a záruk lidem, kteří ztratili zaměstnání a chtějí založit vlastní podnik.

Zdá se, že nejhorší období finanční krize je za námi. Podle některých signálů se pokles HDP zastavil a akciové trhy zaznamenávají oživení. Situace na trhu práce je však stále nepříznivá a předpokládá se, že nezaměstnanost nadále poroste. Byly již zahájeny diskuse o možných strategiích pro ukončení krize, které vyvedou hospodářství EU z recese. Je nezbytně důležité, aby byly tyto strategie prováděny takovým způsobem a

⁽¹²⁾ <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:52009DC0077:EN:NOT>

⁽¹³⁾ http://ec.europa.eu/employment_social/spsi/joint_reports_en.htm#2009

⁽¹⁴⁾ <http://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=675&langId=en>

v takový okamžik, aby neohrozily oživení trhů práce. Jakmile se začne stav hospodářství zlepšovat, trh práce se zaměří na nový hlavní cíl, kterým bude zajištění toho, aby krizová opatření měla vliv na řešení potřeb dlouhodobých strukturálních reforem a aby nebránila potřebné restrukturalizaci. Co se týče stávajících a budoucích rozpočtových omezení, je velmi důležité posoudit a případně zlepšit účinnost opatření v oblasti trhu práce.

Úlohou Komise je koordinovat v celé Evropě opatření pro obnovu i strategie pro ukončení krize, přičemž je třeba počítat s tím, že řada opatření přijatých členskými státy může vyvolat řetězovou reakci. Zásadní důležitost budou mít strukturální reformy, které prostřednictvím vyšší produktivity a lepšího využívání pracovní síly podpoří růst.

Strategie pro ukončení krize stanovené pro politiky v oblasti trhu práce musí přejít od krátkodobých opatření, jejichž cílem je zabránit dalšímu propouštění pracovníků, směrem k produktivnějším strukturálním opatřením. Cílem tohoto přechodu je stimulovat vznik nových pracovních míst a podpořit růst prostřednictvím zvýšení nabídky pracovních sil, což podpoří příznivé přesuny na trhu práce, a dále zabránit tomu, aby na trhu práce zakořenila dlouhodobá nezaměstnanost.

Bude nutné, aby strategie členských států pro ukončení byly zapracovány do Lisabonské strategie a Evropské strategie zaměstnanosti po roce 2010. Pro budoucí strategii bude klíčová potřeba strukturální reformy, která zohlední makroekonomickou situaci v jednotlivých členských státech. V této souvislosti Komise zdůrazňuje, že současná krize vyžaduje mimořádnou podporu ze strany makroekonomických politik, a to včetně rozpočtových politik. Nicméně účinnost této podpory závisí na její dočasnosti. Jinak by očekávání budoucího zvyšování daní vyvolala vyšší úspory. Kromě toho se může v případě nedostatečných finančních rezerv ukázat, že další provádění expanzivní rozpočtové politiky je neudržitelné. V důsledku toho Rada dne 20. října 2009 schválila, že je potřeba fiskální opatření včas ukončit. Pokud budou odhady Komise i nadále naznačovat, že oživení sílí a roste jeho samoudržitelnost, měla by být fiskální konsolidace ve všech členských státech EU zahájena nejpozději v roce 2011. Měla by být přitom zohledněna specifika situace v jednotlivých zemích, přičemž v řadě zemí by měla konsolidace nastat dříve.

Komise přijala dne 24. listopadu 2009 dokument předkládající její první úvahy o rozsáhlých politických směrech pro budoucí strategii EU 2020 a zjišťující názory všech zúčastněných stran. Komise má v úmyslu předložit své návrhy na budoucí strategii EU 2020 na začátku roku 2010 během jarního zasedání Evropské rady.

*
* *

Otázka č. 37, kterou pokládá Justas Vincas Paleckis (H-0393/09)

Předmět: Zachování pracovních míst v průmyslu

Odborníci tvrdí, že nejhorší období hospodářského útlumu bylo v Litvě již překonáno. V září se Komise vyjádřila pozitivně k opatřením na hospodářskou obnovu, která byla v Litvě provedena. Hrubý domácí produkt země však ve třetím čtvrtletí tohoto roku ve srovnání se stejným obdobím roku předchozího opět poklesl o 14,3 %. Předpokládá se, že HDP Litvy letos klesne o 20 %. Nevidíme zde proto žádné příznaky hospodářské stabilizace, jak je tomu ve zbytku Evropy.

Jak by mohla Komise pomoci státům Evropské unie, jež byly těžce postiženy krizí, mimo jiné i Litvě? Jaká navrhuje Komise dodatečná opatření, která by zajistila zachování a vytvoření pracovních míst v průmyslovém a výrobním odvětví?

Odpověď

(CS) Reakce na krizi, zejména na její dopady na zaměstnanost, jsou v první řadě odpovědností členských států. Nicméně od podzimu roku 2008, kdy krize udeřila, přijala Komise řadu iniciativ, jejichž cílem je čelit dopadu finanční a hospodářské krize na trh práce.

V listopadu 2008 Komise přijala plán evropské hospodářské obnovy. V plánu Komise členské státy vyzývá, aby postupovaly koordinovaně a prováděly „chytré“ investice, které by měly Unii přinést dlouhodobý prospěch. Komise v plánu také zdůrazňuje význam provádění integrovaných politik flexikurity v zájmu ochrany evropských občanů před nepříznivými dopady hospodářské krize.

Podle posledních údajů se pokles hrubého domácího produktu zastavil a akciové trhy zaznamenávají oživení. Nicméně situace na trhu práce je stále špatná a očekává se, že nezaměstnanost dále poroste. Členské státy a

Komise proto zahájily diskusi o možných strategiích na ukončení krize, které vyvedou hospodářství z recese. Je však nezbytné, aby byly tyto strategie pro ukončení krize prováděny v takový okamžik, kdy neohrozí oživení trhu práce.

Úlohou Komise je koordinovat v celé Evropě opatření pro obnovu i strategie pro ukončení, přičemž je třeba počítat s tím, že řada opatření přijatých členskými státy může vyvolat řetězovou reakci. Stávající krátkodobá opatření musí být nahrazena novými opatřeními na řešení strukturálních problémů. Pro dosažení tohoto cíle bude mít zásadní význam podpora vytváření pracovních míst a udržení lidí v pracovním procesu.

Plán evropské hospodářské obnovy zdůrazňuje význam Evropského sociálního fondu (ESF) při zmírňování důsledků krize. EU zavedla významné změny s cílem usnadnit přístup k ESF, k nimž patří:

- prodloužení data způsobilosti programů na období 2000–2006 do 30. června 2009, což umožňuje, aby členské státy využily nevyčerpané finanční prostředky ve výši 7 miliard EUR;

- zvýšení zálohových plateb pro programy na období 2007–2013, což zahrnuje dalších 1,76 miliard EUR z Evropského sociálního fondu určených pro členské státy. Celkem bylo v období 2007–2009 na zálohové platby členským státům vyčleněno více než 6,1 miliardy EUR;

- členské státy byly informovány, že pokud nebudou mít ihned k dispozici vnitrostátní finanční prostředky, bude za účelem co nejrychlejšího zahájení provádění programů ESF možné z ESF čerpat 100 % nákladů na zahájení potenciálních projektů, za předpokladu, že členské státy pak budou schopny tyto projekty dále financovat až do konce programového období;

- byla prodloužena možnost využití paušální sazby, což je důkazem jejího přínosu pro velmi malé projekty, které by mohly získat jednorázovou platbu až do výše 50 000 EUR.

Litvě by v období 2007–2013 měly být přiděleny finanční prostředky ve výši 5,9 miliard EUR, z čehož 1 miliarda EUR bude pocházet přímo z ESF. Tato finanční podpora by měla Litvě pomoci vypořádat se s negativními důsledky krize a připravit se na oživení.

Na žádost litevských orgánů Komise v červenci 2009 změnila litevský operační program v rámci ESF pro rozvoj lidských zdrojů. Vnitrostátní financování bylo sníženo na minimální výši 15 % vyžadovaných na základě předpisů o strukturálních fondech a byla poskytnuta finanční podpora pro zřízení nových podniků. Pro Litvu, kde mají zejména velmi malé podniky obtížný přístup k finančním prostředkům, je toto opatření velmi důležité.

Litva kromě toho požádala o příspěvek z Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci (EFG) na boj proti rozsáhlému propouštění. Žádost týkající se společnosti Alytaus Tekstile byla rozpočtovým orgánem schválena v roce 2008. Komise v současné době zkoumá čtyři další žádosti z Litvy.

*
* *

Otázka č. 38, kterou pokládá Liam Aylward (H-0397/09)

Předmět: Chudoba a ESF

Nejzranitelnější lidé ve společnosti jsou současnou hospodářskou krizí zasaženi nejtvrději. Jak Komise zamýšlí snížit míru chudoby v Evropské unii a zejména počet bezdomovců ve členských státech? Jakým způsobem hodlá Komise zabezpečit, že bude Evropský sociální fond (ESF) využit při řešení těchto problémů co nejefektivněji? Jaké ukazatele má Komise k dispozici pro stanovení úspěšnosti tohoto fondu v oblasti příslušných politik?

Odpověď

(CS) Navrhování a provádění kroků reagujících na krizi, zejména na její dopady na zaměstnanost a sociální situaci, je odpovědností především členských států. Komise připomíná, že členské státy věnují v průměru 27 % svého hrubého domácího produktu (HDP) na politiky sociální ochrany. EU proto může hrát důležitou roli při poskytování pomoci členským státům v jejich úsilí o řešení nepříznivých dopadů krize prostřednictvím koordinace politik a mobilizace finančních nástrojů EU.

Otevřená metoda koordinace v oblasti sociální ochrany a sociálního začlenění podporuje úsilí členských států prostřednictvím vzájemného vzdělávání a vytváření sítí, rozvoje statistických nástrojů a ukazatelů a zlepšování znalostní základny pro navrhování politik. V reakci na současnou situaci probíhá v rámci Výboru

pro sociální ochranu dobrovolná výměna informací o sociální situaci. Dále jsou pravidelně zveřejňovány aktuální informace ve formě společného hodnocení Komise a Výboru pro sociální ochranu. Druhé společné hodnocení bude Radě ministrů předloženo dne 30. listopadu 2009.

Současná krize vyžaduje urychlené přijetí strategií sociálního začleňování, které budou zaměřeny na poskytování přiměřeného minimálního příjmu, posílení vazeb na trh práce a přístup ke kvalitním službám. Výbor pro sociální ochranu je odpovědný za sledování provádění strategií sociálního začleňování v jednotlivých členských státech. Kromě toho Komise v rámci sledování pokroku v oblasti sociální otevřené metody dokončuje návrh společné zprávy o sociální ochraně a sociálním začlenění pro rok 2010, v němž se soustředí na bydlení a bezdomovectví. Zpráva poskytne informace o doposud dosažených výsledcích a určí významné otázky pro budoucí politickou práci v těchto oblastech.

EU si je vědoma důležitosti boje proti chudobě a sociálnímu vyloučení a věnuje na tyto účely značné finanční prostředky z Evropského sociálního fondu (ESF). ESF přináší výhody osobám, které jsou již sociálním vyloučením postiženy, a podporuje opatření na prevenci a snížení chudoby prostřednictvím včasného zásahu. K těmto opatřením patří rozvoj dovedností a znalostí, zvýšení přizpůsobivosti pracovníků a boj proti předčasnému ukončování školní docházky.

O operačních programech v rámci ESF bylo rozhodnuto už před krizí. Avšak členské státy mají možnost požádat Komisi, aby schválila změnu jejich operačních programů. Některé členské státy tak učinily, jiné státy jsou schopny řešit nepříznivé dopady krize pomocí stávajících operačních programů.

Komise připomíná, že členské státy plně odpovídají za provádění politik a za dosažení cílů programů. V souladu s pokyny uvedenými v nařízeních Komise, které se týkají strukturálních fondů, probíhá hodnocení, zda byly tyto cíle splněny. Například příjemce plateb z ESF lze rozdělit do různých skupin zranitelných osob, jako jsou přistěhovalci nebo zdravotně postižené osoby, nebo je lze rozdělit podle jejich postavení na trhu práce na dlouhodobě nezaměstnané a neaktivní občany. Každý členský stát si může doplnit další kritéria, která odrážejí jeho individuální situaci.

*
* *

Otázka č. 39, kterou pokládá Brian Crowley (H-0403/09)

Předmět: Společnost Dell a Evropský fond pro přizpůsobení se globalizaci

V září tohoto roku Komise oznámila, že poskytne zaměstnancům společnosti Dell propuštěným z důvodu nadbytečnosti pomoc z Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci ve výši 14,8 milionu EUR. V balíčku opatření se počítá s tím, že zaměstnancům budou nabídnuty možnosti školení a přeškolení, poradenství v oblasti zaměstnanosti a příspěvky na vzdělání. Mohla by Komise informovat o tom, v jakém stádiu se momentálně tento balíček nachází?

Odpověď

(CS) Navrhovaný příspěvek z Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci (EFG) na soubor aktivních opatření na trhu práce určených k znovuzачlenění pracovníků propuštěných společnostmi Dell a některých jeho dodavatelů na trh práce nyní prověřuje rozpočtový orgán EU. Pokud rozpočtový orgán poskytnutí příspěvku schválí, bude příslušná částka uhrazena Irsku co nejdříve.

Mezitím jsou již prováděna opatření, která jsou určena propuštěným pracovníkům a mohou být spolufinancována z EFG. Irské úřady na oznámení o propouštění společností Dell reagovaly rychle a zavedly soubor opatření zaměřených na poskytování podpory těmto pracovníkům. Výdaje vzniklé v souvislosti s těmito opatřeními, která byla zahájena dne 3. února 2009, budou způsobilé ke spolufinancování z EFG, pokud rozpočtový orgán EU příspěvek schválí.

*
* *

Otázka č. 40, kterou pokládá Georgios Toussas (H-0423/09)

Předmět: Prudký nárůst nezaměstnanosti v EU

V 27 členských státech EU se počet nezaměstnaných v období od září 2008 do září 2009 zvýšil o 5 011 000 a dosáhl celkové výše 22 123 000 osob bez práce, přičemž se odhaduje, že v roce 2010 vzroste na 12 %. EU a vlády členských států v rámci koncepce „flexikurity“ vytvářejí velmi pružné pracovní vztahy a

podporují „najímání pracovníků“. Pod pláštíkem „smluv na zaškolení“, tj. tolik diskutovaných „praktických stáží“, se nekontrolovatelně rozmáhá praxe dočasného a nepojištěného zaměstnávání na minimální dobu, a to i v institucích EU (v Radě, v Evropském parlamentu i v dalších institucích Společenství). V Řecku oznámila vláda hnutí PASOK s poukazem na zachování „stejných práv“ propouštění tisíců takovýchto pracovníků na stáží ve veřejném sektoru, aniž by byl jakkoli dotčen sektor soukromý.

Jak Komise hodnotí kroky řecké vlády? Jak se staví ke kritickému problému zajištění práva na plné a stabilní zaměstnání vzhledem k tomu, že její politika je v rozporu s návrhy pracovníků na stabilní a trvalou práci pro všechny, na zrušení veškerých flexibilních forem zaměstnávání ve veřejném i soukromém sektoru a na okamžité zavedení trvalého pracovního poměru pro pracovníky na stáží bez jakýchkoli omezení a předběžných podmínek?

Odpověď

(CS) Komise poukazuje na to, že základním cílem flexikurty je najít správnou rovnováhu mezi bezpečností a flexibilitou, což jsou faktory nezbytné pro účinnou podporu pracovníků a pro snadnější přizpůsobení se ze strany společností.

Flexikurita zahrnuje kombinaci opatření, která mají za cíl udržet lidi v zaměstnání a pomoci osobám, které o práci přišly, při jejich návratu na trh práce, a to tak, že prostřednictvím flexikurty je zajištěno, aby přechod do nového zaměstnání proběhl vždy co nejplynuleji a aby přechod sám byl krokem, který vyhlídky pracovníků zlepšuje.

Společné zásady flexikurty přijaté členskými státy v prosinci 2007 zdůrazňují, že dostatečnou smluvní flexibilitu je potřeba doplnit bezpečnými přechody mezi zaměstnáními. Flexikurita by měla podporovat otevřenější, vstřícnější a přístupnější trhy práce a měla by předcházet segmentaci na trhu práce. Lidem na nestabilních pracovních místech nebo na okraji trhu práce je třeba poskytnout lepší příležitosti, hospodářské pobídky a podpůrná opatření, které jim usnadní přístup k práci.

Komise se domnívá, že flexikurita je důležitým aspektem politiky na trhu práce a pomůže čelit nynějším hospodářským a sociálním problémům. Evropská rada nedávno potvrdila důležitost flexikurty v úsilí o dosažení hospodářského oživení a snižování nezaměstnanosti.

Směrnice Rady č. 1999/70/ES⁽¹⁵⁾ vyžaduje, aby členské státy vytvořily rámec, který zabrání zneužívání na základě opakovaného používání pracovních smluv nebo zaměstnaneckých poměrů na dobu určitou. Řecko využilo možnosti stanovené v čl. 2 odst. 2 přílohy této směrnice a rozhodlo o tom, že z vnitrostátních právních předpisů provádějících směrnici Rady č. 1999/70/ES byla vyloučena možnost používání pracovních smluv nebo pracovních poměrů uzavřených v rámci zvláštního programu vzdělávání, integrace a odborné rekvalifikace podporovaného společností Manpower Employment Organisation (OAED). Jak je uvedeno v odpovědi na písemnou otázku P-5452/09, kterou položil pan Tzavela⁽¹⁶⁾, Komise písemně požádala řecké orgány o informace a vysvětlení ohledně fungování těchto systémů. K dnešnímu dni však neobdržela žádnou odpověď.

Komise rovněž poukazuje na to, že je v kontaktu s řeckým Ministerstvem práce, s nímž řeší otázky odborného vzdělávání ve veřejném sektoru. V této souvislosti Komise uvedla, že přechod ze školy do světa práce může usnadnit pracovní praxe, ale zároveň zdůraznila, že tyto systémy vyžadují pečlivé plánování, přísná výběrová řízení a podrobné sledování, aby bylo zajištěno, že příslušný systém zlepšuje pracovní vyhlídky účastníků a přináší prospěch osobám v nouzi.

*
* *

Otázka č. 41, kterou pokládá Rolandas Paksas (H-0362/09)

Předmět: Ochrana životního prostředí

Má Komise v úmyslu znovu posoudit stav chemických zbraní uložených v Baltském moři? Provádí se pravidelný monitoring toho, jak působí koncentrace nebezpečných látek v Baltském moři na organismy

⁽¹⁵⁾ Směrnice Rady č. 1999/70/ES ze dne 28. června 1999 o rámcové dohodě o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené mezi organizacemi EKOS, UNICE a CEEP, Úř. věst. L 175, 10.7.1999, s. 43–48

⁽¹⁶⁾ <http://www.europarl.europa.eu/QP-WEB/application/home.do?language=EN>

žijící v tomto moři a zda tato koncentrace představuje riziko pro zdraví veřejnosti, která konzumuje ryby z Baltského moře?

Odpověď

(CS) Po druhé světové válce bylo do Baltského moře – především v oblasti na východ od ostrova Bornholm, jihovýchodně od ostrova Gotland a jižně od úžiny Malý Belt – vhozeno přibližně 40 000 tun chemického válečného materiálu. Společenství je smluvní stranou Helsinské komise (HELCOM)⁽¹⁷⁾, která provádí kontrolu a hodnocení týkající se odpadu ve formě chemického válečného materiálu v Baltském moři. HELCOM zveřejnila zprávu o skládkách a množství a kvalitě chemického válečného materiálu již v roce 1994. Ze smluvních stran HELCOM je za každoroční kontrolu počtu těchto případů a jejich oznamování komisi HELCOM odpovědné Dánsko. Od roku 1995 bylo Helsinské komisi oznámeno celkem 101 případů. V období 1995–1999 bylo hlášeno v průměru 7 případů za rok. V následujících letech se počet nahlášených případů zvýšil a v období 2000–2003 bylo hlášeno v průměru 14 případů ročně. Nicméně od roku 2004 se počet hlášených případů opět snižuje: během let 2004 až 2007 byly hlášeny v průměru 3 případy ročně a v roce 2008 nebyl hlášen žádný případ. Tyto případy souvisely s rybolovem. Rozdíly v počtu hlášených případů jsou způsobeny pravděpodobně kombinací více faktorů, k nimž patří intenzita rybolovu v oblastech poblíž skládek chemického válečného materiálu a doporučení vydané Helsinskou komisí a místními orgány. Oblasti skládek jsou označeny jako znečištěné a v námořních mapách je uvedeno upozornění, že v těchto oblastech „není doporučeno kotvení a rybolov“. Rybolov však v těchto vodách není zakázán a nadále zde probíhá komerční rybolov. HELCOM uvádí na svých internetových stránkách⁽¹⁸⁾ kompletní informace, mimo jiné i informace o tom, jak řešit situace, kdy chemické zbraně zachytí do svých sítí rybáři.

Kromě toho existuje výzkumný projekt financovaný EU s názvem Modelování ekologických rizik spojených s ukládáním chemických zbraní do moře (MERCW). Hlavním cílem projektu je provést cílený výzkum a technologické změny za účelem modelování dopravních cest a migračního šíření toxických látek v mořských sedimentech a mořském prostředí. Konečným cílem je zhodnotit ekologickou bezpečnost ekosystémů a dopady na zdraví obyvatel pobřežních států nacházejících se v blízkosti skládek.

První veřejná zpráva⁽¹⁹⁾ v rámci projektu MERCW zahrnuje důkladnou a podrobnou analýzu mnoha skládek a představuje výchozí bod pro všechny další aktivity v rámci projektu. Zjištění výzkumného projektu jsou pravidelně předávána Helsinské komisi. V aktuálních závěrech je uvedeno, že skládky chemických zbraní v moři představují pro mořské životní prostředí velmi nízké riziko úniku toxických látek z munice na skládkách a nic nenasvědčuje tomu, že by konzumace ryb představovala riziko pro veřejné zdraví.

Obecně je z výzkumných rámcových programů EU⁽²⁰⁾ financováno velké množství výzkumných projektů zaměřených na vliv chemických látek na zdraví lidí. Některé projekty, jako je COMPARE⁽²¹⁾, zahrnují studie populace v okolí Baltského moře.

Dne 29. října 2009 předložila Komise Evropskému parlamentu a Radě návrh na Společný program výzkumu v oblasti Baltského moře (BONUS-169). Tato iniciativa sdružuje všech 8 členských států EU, které se nacházejí se v okolí Baltského moře, v rozvoji strategické výzkumné agendy založené na politikách a v provádění plně propojeného společného programu výzkumu. Během první fáze společného programu výzkumu bude vypracován strategický plán výzkumu, který bude vycházet z výsledků rozsáhlých a komplexních konzultací se zúčastněnými stranami, včetně zúčastněných stran z přírodovědeckých oborů nezabývajících se mořskou problematikou, dále z oborů sociálních a ekonomických věd a z jiných zeměpisných oblastí. Složitě problémy související s vytvářením skládek munice v oblasti Baltského moře by mohly být jednou ze záležitostí, které budou projednány v souvislosti s financováním cílených výzev k předložení výzkumných návrhů v průběhu fáze uskutečňování iniciativy.

(17) http://www.helcom.fi/Convention/en_GB/convention/

(18) http://www.helcom.fi/environment/2/hazsubs/en_GB/chemu/?u4.highlight=dumped%20chemical%20munitions

(19) http://www.fimr.fi/en/tutkimus/muu_tutkimus/mercw/en_GB/news/

(20) http://ec.europa.eu/research/environment/themes/projects_en.htm#2;
[http://ec.europa.eu/research/environment/pdf/eur23460_en.pdf;](http://ec.europa.eu/research/environment/pdf/eur23460_en.pdf)
http://ec.europa.eu/research/endocrine/index_en.html

(21) http://ec.europa.eu/research/environment/pdf/env_health_projects/chemicals/c-compare.pdf

Strategie Evropské unie pro oblast Baltského moře⁽²²⁾ je postavena na doposud dosažených výsledcích sledování ze strany Helsinské komise a projektu MERCW a obsahuje stěžejní projekt, jehož cílem je posoudit potřebu vyčištění kontaminovaných vraků a chemických zbraní. Tento projekt, který bude koordinovat Polsko, má zahrnovat činnosti, jako je určení současných prioritních hrozeb a stanovení nákladů a přínosů případných opatření prostřednictvím schválených výzkumných programů. Projekt bude vycházet ze stávajících poznatků a z výsledků mapování situace v Baltském moři.

Cílem rámcové směrnice EU o strategii pro mořské prostředí⁽²³⁾ je, aby do roku 2020 bylo ve všech evropských mořských vodách dosaženo dobrého stavu životního prostředí. Pro dosažení tohoto cíle jsou všechny členské státy povinny zhodnotit a sledovat koncentrace znečišťujících látek, všech prvků v mořských potravních řetězcích, znečišťujících látek v rybách a jiných mořských plodech atd. Bude zejména nutné, aby provádění rámcové směrnice o strategii pro mořské prostředí bylo založeno na spolupráci a koordinaci členských států v povodí mořské oblasti nebo podoblasti, jako je Baltské moře, tak aby v co největší míře navazovalo na stávající programy a činnosti vyvíjené v rámci mezinárodních dohod, jako je HELCOM. Bude potřeba regionálně koordinovat jednotlivé úrovně dobrého stavu životního prostředí, přičemž všechny členské státy musí své monitorovací programy zahájit do roku 2012 a 2014.

*
* *

Otázka č. 42, kterou pokládá Hans-Peter Martin (H-0376/09)

Předmět: Odchod nových komisařů z funkce

Po odchodu z funkce mají členové Komise v souladu s nařízením č. 422/67/EHS⁽²⁴⁾ nárok na náhradu výdajů na zařízení ve výši jednoho měsíčního základního platu.

Po dobu tří let pobírají měsíční přechodný příspěvek. Výše příspěvku závisí na době působení ve funkci a pohybuje se mezi 40 a 65 % posledního měsíčního základního platu.

Tři noví komisaři, Algirdas Šemeta, Pawel Samecki a Karel De Gucht, zůstanou ve funkci pravděpodobně jen velmi krátkou dobu a mohli již uplatnit nárok na náhradu výdajů na zařízení ve výši dvou měsíčních základních platů. Počítá se s tím, že budou moci uplatnit také svůj nárok na příspěvek při odchodu z funkce?

Jak dlouho musí být komisař minimálně ve funkci, aby měl nárok na měsíční přechodný příspěvek, a je měsíční přechodný příspěvek vyplácen v případě splnění podmínek po celé tři roky?

Odpověď

(CS) Komise nesouhlasí s předpokladem uvedené otázky, tedy že tři noví komisaři – Algirdas Šemeta, Pawel Samecki a Karel De Gucht – zůstanou ve funkci pravděpodobně jen velmi krátkou dobu.

Komise bude moci odpovědět na první otázku pouze ve chvíli, kdy jeden ze tří zmíněných komisařů bude skutečně nárokovat náhradu výdajů na zařízení při odchodu z funkce. Komise však může potvrdit, že příspěvek na náhradu výdajů na zařízení bude vyplácen při odchodu z funkce v případě, že bývalý komisař musí změnit bydliště a nemá nárok na podobný příspěvek na stejný účel v rámci své nové činnosti.

Pokud jde o druhou otázku, Komise by chtěla zdůraznit, že podle nařízení č. 422/67/EHS není pro získání přechodného příspěvku stanovena minimální doba setrvání ve funkci. Je-li mandát kratší než dva roky, příslušný komisař bude mít nárok na přechodný příspěvek po dobu 3 let. Přechodný příspěvek ve směrnici vyvažuje ustanovení o omezení činnosti (podle článku 213 ES), kterou může komisař vykonávat bezprostředně po odchodu z funkce, čímž je bráněno střetu zájmů. Povinnost jednat uvážlivě, pokud jde o budoucí zaměstnání, platí bez ohledu na to, zda byl komisař ve funkci 3 týdny nebo 10 let.

*
* *

⁽²²⁾ KOM(2009)248, 10.6.2009

⁽²³⁾ Směrnice č. 2008/56/ES, Úř. věst. L 164 ze dne 25.6.2008

⁽²⁴⁾ Úř. věst. 187, 8.8.1967, s. 1.

Otázka č. 43, kterou pokládá Nikolaos Chountis (H-0379/09)**Předmět: Pravděpodobné zrušení pracovních míst ve společnosti Řecké loděnice ve Skaramangu jako forma vyděračského nátlaku vlastnické společnosti**

Společnost Řecké loděnice ve Skaramangu a německá společnost HDW (členové německé skupiny ThyssenKrupp Marine Systems) oznámily, že vypovědí smlouvy uzavřené s řeckým státem na výstavbu čtyř ponorek a na provedení údržby u dalších tří ponorek vzhledem k tomu, že jim řecký stát dluží 524 milionů EUR. Řecké ministerstvo obrany však odmítá dlužnou částku uhradit a nechce převzít první z ponorek s poukazem na prokázané problémy se stabilitou. Přitom je třeba poznamenat, že řecký stát již vyplatil 80 % celkové ceny za všech sedm ponorek. Postup německé společnosti má charakter vydírání, protože vypovězení smluv v podstatě znamená úplné zastavení prací v loděnicích, a bez práce tak zůstane 2 000 dělníků v loděnicích ve Skaramangu. Tážeme se Komise: jaké mají členské státy možnosti zakročit proti nadnárodním společnostem, které se nerozpakují vznášet přemrštěné požadavky a nedodržovat podmínky smluv, přičemž vydírají hrozbou zrušení pracovních míst? Jak může Komise přispět k zachování těchto pracovních míst?

Odpověď

(CS) Z informací poskytnutých v ústní otázce vznesené panem poslancem vyplývá, že tato otázka se týká smlouvy mezi řeckým státem a soukromou společností na výstavbu čtyř ponorek a na provádění údržby u tří dalších ponorek.

Otázky, které pan poslanec nadnesl, se týkají plnění smlouvy, konkrétně důvodů jejího ukončení zhotovitelem, a nikoli udělení uvedené veřejné zakázky. Na základě omezených informací poskytnutých panem poslancem neexistují v této věci žádné sporné otázky týkající se práva Společenství v oblasti zadávání veřejných zakázek, a celá záležitost tedy spadá do oblasti působnosti vnitrostátních předpisů členských států. Komise proto vyzývá pana poslance, aby se v této věci obrátil na příslušné vnitrostátní orgány.

*
* *

Otázka č. 44, kterou pokládá Bendt Bendtsen (H-0380/09)**Předmět: Státní pomoc pro nizozemská zahradnictví**

Prostřednictvím nizozemského fondu „Borgstellingsfond“ mohou podniky v oblasti skleníkového pěstování získat státní záruku až do výše 85 % svých investičních úvěrů v rozsahu až do 2,5 milionu EUR. Může Komise objasnit, jaké úvahy ji vedly ke schválení tohoto systému?

Kromě uvedeného systému úvěrů byla zahradnictvím přiznána celá řada dotací. Může Komise vzhledem k výše uvedenému objasnit, do jaké míry se při posuzování, zda je případná nová iniciativa v souladu s pravidly pro poskytování státní pomoci, bere v úvahu počet a rozsah předcházejících opatření?

Odpověď

(CS) Dotaz pana poslance se týká názoru Komise na záruky poskytnuté podnikům v oblasti skleníkového pěstování v Nizozemsku.

Nizozemský systém umožňuje, aby záruční fond poskytl státní podporu ve formě záruk maximálně ve výši 80 % zajištěného úvěru. Maximální výše záruky je 2 500 000 EUR. Záruky jsou poskytovány na pokrytí úvěrů určených na investiční účely v odvětví skleníkového pěstování a jejich příjemcem mohou být pouze malé a střední podniky.

Tento systém byl schválen rozhodnutím Komise ze dne 23. dubna 2009⁽²⁵⁾. Komise posoudila toto opatření na základě platných pravidel pro poskytování státní podpory, která se vztahují na záruky a na investiční podporu v odvětví zemědělství, a dospěla k závěru, že navrhovaný systém je s těmito pravidly slučitelný.

Pokud jde o dotace, které by zahradnické podniky mohly získat nad rámec výše uvedených systémů záruk, Komise by chtěla upozornit na to, že není zakázáno poskytnout další podporu na základě jiných stávajících programů, pokud budou dodrženy maximální míry podpory uvedené v pokynech pro odvětví zemědělství.

(25) http://ec.europa.eu/competition/state_aid/register/ii/doc/N-112-2009-WLWL-en-23.04.2009.pdf – Úř. věst. C 190 ze dne 13.8.2009

Nizozemské úřady se zavázaly dodržovat tato kumulovaná pravidla, a zabránit tak tomu, aby došlo k překročení maximální použitelné míry podpory.

*
* *

Otázka č. 45, kterou pokládá Fiorello Provera (H-0382/09)

Předmět: Vysílání televizní stanice Al-Aqsa společností Eutelsat

Francouzský poskytovatel satelitních služeb Eutelsat pokračuje ve vysílání televizní stanice Al-Aqsa TV, přestože náplň jejích programů je v přímém rozporu s článkem 3b směrnice EU o audiovizuálních službách (2007/65/ES⁽²⁶⁾). Programy tohoto typu také přispívají k nárůstu radikalizace v Evropě, která představuje hrozbu pro evropskou bezpečnost. Stanici Al-Aqsa TV vlastní, financuje a řídí hnutí Hamas, organizace zařazená na seznam teroristických organizací EU. V prosinci 2008 francouzská Rada pro rozhlasové a televizní vysílání (Conseil Supérieur de l'Audiovisuel) informovala společnost Eutelsat, že náplň televizní stanice Al-Aqsa TV porušuje článek 15 francouzského zákona o komunikacích ze dne 30. září 1986, který zakazuje jakékoli formy podněcování k nenávisti nebo násilí na základě rasové, náboženské nebo národnostní příslušnosti. Přes toto sdělení Rady pro rozhlasové a televizní vysílání Eutelsat pokračuje ve vysílání televize Al-Aqsa, jejíž programy nadále porušují evropské a francouzské audiovizuální právní předpisy.

Jaká opatření Komise plánuje přijmout, aby zabránila vysílání televize Al-Aqsa TV evropským poskytovatelem satelitních služeb? Obrátila se oficiálně Komise v této záležitosti na francouzskou vládu? Jakým způsobem má Komise v úmyslu zajistit, aby byly dodržovány evropské audiovizuální právní předpisy?

Odpověď

(CS) Komise sdílí obavy pana poslance týkající se programů, jejichž náplní je podněcování k nenávisti a které spadají do soudní pravomoci členského státu. Komise je v této věci aktivní, úzce spolupracuje s členskými státy a podporuje jejich vzájemnou spolupráci s cílem zajistit plné uplatňování práva Společenství v této obzvláště citlivé oblasti.

Komise si je vědoma skutečnosti, že signál televizní stanice Al-Aqsa je vyslán prostřednictvím satelitu Atlantic Bird 4, který patří provozovateli satelitního vysílání Eutelsat se sídlem ve Francii. Služby poskytované prostřednictvím satelitu Atlantic Bird 4 jsou přístupné většinou v zemích Blízkého východu. V rámci Evropské unie mají přístup k této stanici pomocí běžného vybavení pouze občané EU v jižní Itálii, na Kypru, na Maltě a v Řecku. V ostatních zemích EU je pro příjem programů televizní stanice Al-Aqsa potřeba širokopásmové parabolické antény. Je třeba také poznamenat, že Komise doposud neobdržela žádnou oficiální stížnost týkající se programů vysílaných stanicí Al-Aqsa.

Článek 22a směrnice č. 89/552/EHS zakazuje vysílání podněcující k nenávisti z důvodu rasy, pohlaví, náboženství nebo národnosti, na druhé straně je však základním kamenem demokratické a pluralitní společnosti právo na svobodu projevu. Mezi svobodou projevu a podněcováním k nenávisti je někdy velmi tenká hranice. V této souvislosti je úplný zákaz televizní stanice velmi radikálním opatřením, k němuž je potřeba sáhnout pouze ve výjimečných případech.

V září 2008 Komise zaslala francouzské společnosti pro audiovizuální vysílání (Conseil Supérieur de l'Audiovisuel, CSA) oficiální dopis týkající se televizní stanice Al-Aqsa. Na základě tohoto dopisu a s přihlédnutím k záměru stanice Al-Aqsa zaměřit se prostřednictvím evropského telekomunikačního satelitního vysílače Eurobird 9 provozovaného společností Eutelsat na všechny země Evropské unie vydala CSA v prosinci 2008 společnosti Eutelsat varování („mise en garde“). Tímto krokem CSA zajistila, že Al-Aqsa TV neuskutečnila svůj záměr zaměřit se na publikum v celé Evropské unii. Dne 23. října 2009 Komise písemně požádala francouzské orgány o další sledování situace v návaznosti na rozhodnutí CSA z roku 2008.

Obecně může Komise jako strážkyně Smlouvy proti členským státům zahájit řízení pro porušení práva, pokud se domnívá, že dotýčný členský stát nedodržuje právo Společenství. Co se týče řešení případu televizní stanice Al-Aqsa ze strany Francie, může Komise v závislosti na odpovědi na výše uvedený dopis této možnosti využít.

⁽²⁶⁾ Úř. věst L 332, 18.12.2007, s. 27.

Komise mimoto pravidelně vznáší otázku vysílání stanice Al-Aqsa a ostatních stanic v politickém dialogu s příslušnými zeměmi, ať už se jedná o zemi původu těchto stanic, zemi, v níž se nachází zařízení pro komunikaci se satelitním vysílačem, nebo zemi, jejíž satelitní vysílač k takovému vysílání slouží.

*
* *

Otázka č. 46, kterou pokládá Martin Ehrenhauser (H-0385/09)

Předmět: Financování při druhém irském referendu

Je z pohledu Evropské komise provádění informačních aktivit během referenda v souladu s platným irským a evropským právem?

Byla u informačních aktivit financovaných Evropskou komisí (např. vydávání brožur) zachována vyváženost argumentů pro resp. proti ratifikaci Lisabonské smlouvy?

Jaké kritické argumenty k Lisabonské smlouvě byly uvedeny?

Odpověď

(CS) Úlohou Evropské komise je přispívat k informované diskusi o Evropské unii, a to poskytováním věcných, přesných a jasných informací občanům EU. K těmto informacím patří i informace o nové Lisabonské smlouvě, která byla podepsána všemi členskými státy a podpořena Evropským parlamentem.

Komise zveřejnila informace o Lisabonské smlouvě, včetně otázek a odpovědí a konsolidovaného znění nové smlouvy, na internetových stránkách Evropské unie (http://europa.eu/lisbon_treaty/index_cs.htm). Komise navíc vypracovala pro občany shrnutí informací o nové smlouvě s názvem Váš průvodce Lisabonskou smlouvou, které obsahuje jednoduchý a věcný přehled změn obsažených v Lisabonské smlouvě. Průvodce je příručkou určenou občanům ve všech členských státech a je k dispozici ve všech 23 úředních jazycích Evropské unie.

Z výsledků výzkumu a závěrů zprávy dílčího výboru irského parlamentu (Oireachtas) z listopadu 2008 o budoucnosti Irska v Evropské unii vyšlo najevo, že v Irsku existuje významný nedostatek informací o EU.

V reakci na poptávku po faktických informacích o EU bylo v lednu 2009 mezi Evropským parlamentem, Evropskou komisí a irskou vládou podepsáno tříleté memorandum o porozumění týkající se Partnerství pro komunikaci o Evropě.

V rámci tohoto memoranda a v úzké spolupráci s irskou vládou a kanceláří Evropského parlamentu v Irsku byla podniknuta široká škála kroků s cílem podpořit větší porozumění veřejnosti pro EU v Irsku.

Komise podnikla nejrůznější kroky, zorganizovala například jedenáct veřejných diskusí v Irsku na téma EU, celonárodní reklamní kampaň ukazující, co EU dělá pro spotřebitele, esejistickou soutěž středních škol a internetové aktivity, jako jsou nové interaktivní webové stránky a internetové sociální sítě. V rámci iniciativy nazvané Zpátky do školy, do níž jsou zapojeni úředníci pracující pro evropské orgány, kteří navštěvují své bývalé střední školy, navštívilo přibližně 87 irských úředníků 101 škol ve 24 hrabstvích.

Komise ve spolupráci s irským Ministerstvem zahraničních věcí uspořádala také řadu informačních zasedání nazvaných Fakta o Lisabonské smlouvě, která byla určena pro zainteresované organizace, včetně nevládních organizací a regionálních orgánů. V roce 2009 se konalo také šest akcí pro naslouchání občanům uspořádaných společně s předními organizacemi žen v Irsku.

*
* *

Otázka č. 47, kterou pokládá Frank Vanhecke (H-0386/09)

Předmět: Nařízení o občanské iniciativě

Ve svém usnesení ze dne 7. května 2009 žádal Evropský parlament Komisi, aby po vstupu Lisabonské smlouvy v platnost neprodleně předložila návrh nařízení o občanské iniciativě (P6_TA(2009)0389).

Připravila už Komise nějaký návrh? Má Komise v úmyslu předložit tento návrh nařízení bezprostředně poté, co Lisabonská smlouva vstoupí v platnost? Řídí se Komise doporučeními uvedenými v příslušné zprávě Evropského parlamentu?

Odpověď

(CS) Komise vítá zavedení občanské iniciativy, která umožní, aby hlas občanů Evropské unie zazněl silněji, a která dodá evropské demokracii novou dimenzi a doplní soubor práv souvisejících s občanstvím Unie.

Komise je přesvědčena, že evropští občané by měli mít z iniciativy evropských občanů prospěch co nejdříve po vstupu Lisabonské smlouvy v platnost. Po vstupu smlouvy v platnost proto Komise předloží návrh nařízení na základě článku 24 Smlouvy o fungování Evropské unie. Cílem Komise je umožnit, aby bylo nařízení přijato před uplynutím prvního roku od vstupu smlouvy v platnost, a Komise věří, že tento cíl přijme za svůj i Evropský parlament a Rada.

Vzhledem k důležitosti budoucího návrhu pro občany, organizované občanské společnosti, zúčastněné strany a veřejné orgány v členských státech, musí mít občané a všechny zúčastněné strany možnost vyjádřit své názory na to, jak by občanská iniciativa měla fungovat.

Komise proto dne 11. listopadu přijala zelenou knihu⁽²⁷⁾, aby zjistila názory všech zúčastněných stran na klíčové otázky, které budou utvářet budoucnost nařízení. Komise doufá, že z konzultací vyplyne celá řada reakcí. Výsledky těchto konzultací budou základem pro přípravu návrhu Komise.

Komise velmi vítá usnesení Parlamentu týkající se občanské iniciativy přijaté v květnu 2009 jako cenný příspěvek k této diskusi a sdílí většinu návrhů uvedených v tomto usnesení.

*
* *

Otázka č. 48, kterou pokládá John Bufton (H-0387/09)

Předmět: Nařízení (ES) č. 1560/2007 o elektronické identifikaci

Bude Komise vzhledem k zavedení povinné elektronické identifikace podle nařízení (ES) č. 1560/2007⁽²⁸⁾ ke dni 31. prosince 2009 zvažovat odklad povinné elektronické identifikace na základě toho, že zařízení pro skenování a čtení značek není přesné, což bude zemědělcům působit značné problémy.

Zavede Komise tento systém od 31. prosince 2009 pouze na základě dobrovolnosti?

Odpověď

(CS) Zavedení nynějších pravidel Společenství týkajících se identifikace a sledovatelnosti jednotlivých ovcí a koz bylo vyvoláno kritickou situací způsobenou onemocněním zvířat slintavkou a kulhalkou v roce 2001 ve Velké Británii a následnými zprávami Parlamentu, Účetního dvora a dále tzv. zprávou pana Andersona určenou britské Dolní sněmovně, v nichž bylo uvedeno, že používaný systém identifikace a sledovatelnosti „skupin“ zvířat je nespolehlivý. Hlavní zainteresované strany, jako je Národní svaz zemědělců (National Farmers' Union), v té době vyzvaly nejen k zavedení sledovatelnosti jednotlivých zvířat a jejich elektronické identifikace, ale také k podniknutí kroků v předstihu před zbytkem EU.

Z tohoto důvodu byl nařízením Rady (ES) č. 21/2004 zaveden systém elektronické identifikace malých přežvýkavců, který bude povinný od ledna 2010.

Dobrovolná elektronická identifikace by ve skutečnosti znamenala dobrovolnou sledovatelnost. Dobrovolný systém by způsobil také nerovné podmínky, protože řada členských států je již v procesu zavádění elektronické identifikace ve velkém předstihu.

Tato technologie je nyní plně vyvinuta a připravena pro použití v praktických podmínkách chovu zvířat.

Parlament ani Rada nikdy základní ustanovení tohoto nařízení nezpochybnil.

Komise však umožnila bezproblémové zavedení nového systému v maximální míře s cílem snížit náklady a zátěž hospodářských subjektů, aniž by přitom zpochybnila zásady tohoto nařízení.

*
* *

⁽²⁷⁾ Zelená kniha o evropské občanské iniciativě, KOM (2009) 622

⁽²⁸⁾ Úř. věst. L 340, 22.12.2007, s. 25.

Otázka č. 49, kterou pokládá Derk Jan Eppink (H-0388/09)**Předmět: Zpoždění návrhu komisařky Kroesové, který má umožnit stranám poškozeným v důsledku kartelových dohod požadovat náhradu**

Na schůzi Hospodářského a měnového výboru (ECON), která se konala dne 29. září 2009, hovořila komisařka Kroesová o svém návrhu poskytnout stranám, které byly poškozeny kartelovými dohodami, další právní možnost, aby mohly požadovat náhradu. Prohlásila, že návrh „je velmi důležitý“ a že má na něm mimořádný zájem. Návrh měl být předložen sboru komisařů dne 7. října.

Zvláštní schůze naplánovaná na pátek 2. října však byla na žádost sekretariátu předsedy zrušena. Návrh se potom záhadně vypařil.

Proč tento návrh zmizel z pracovního programu Komise, když před výborem ECON komisařka Kroesová uvedla, že sbor komisařů rozhodne o této záležitosti rychle?

Podle listu FAZ (Frankfurter Allgemeine Zeitung) ze dne 20. října 2009 předseda Výboru pro právní záležitosti Evropského parlamentu, který je zároveň společníkem v německé právní kanceláři, jež se případy kartelových dohod zabývá, vyvinul na Komisi tlak, aby své rozhodnutí odložila. Je to pravda?

Co si Komise myslí o možnosti zmíněné v článku, který zveřejnil list FAZ, tj. že se předseda Výboru pro právní záležitosti mohl dostat do střetu zájmů?

Kdy můžeme očekávat předložení výše uvedeného návrhu?

Odpověď

(CS) Je pravda, že Komise zvažuje zavedení legislativy navazující na bílou knihu z dubna 2008, jak také navrhl Evropský parlament ve svém usnesení z března 2009 o bílé knize. V současné době však Komise dosud nepřijala v této věci konečné rozhodnutí. Nicméně mohu pana poslance ujistit, že Komise je nadále plně odhodlána držet se cílů a návrhů uvedených v bílé knize.

*
* *

Otázka č. 50, kterou pokládá Jörg Leichtfried (H-0391/09)**Předmět: Schválení nadměrně dlouhých silničních souprav („gigalinerů“)**

V září 2009 jsem položil otázku k písemnému zodpovězení (E-4313/09) týkající se studií o nadměrně dlouhých silničních soupravách („gigalinerrech“), jejichž vypracování zadala Evropská komise. Musel jsem ale bohužel konstatovat, že Komise se ve své odpovědi na tuto otázku mými dotazy vůbec nezabývala. Výsledky a kvalitu těchto studií zpochybnila již řada nevládních organizací. Reakce Evropské komise na mou otázku u mě nyní rovněž vyvolává pochyby o významu těchto studií.

Naléhavě proto žádám, aby mi na můj dotaz byla v době vyhrazené pro otázky tentokrát poskytnuta konkrétní odpověď.

Odpověď

(CS) V odpovědi na tuto otázku navazující na otázku k písemnému zodpovězení (E-4313/09) předloženou v říjnu 2009, jež se týká dvou studií vypracovaných na žádost Komise a zaměřených na dopad, jaký by mohlo mít povolení delších a těžších nákladních vozidel na přepravu v Evropě, by Komise chtěla pana poslance ujistit, že reakce ze strany Komise byla vzhledem k v té době dostupným informacím maximálně konkrétní.

Jak vyplývá z celkových závěrů první studie vypracované na žádost Komise společností Transport & Mobility Leuven (T&ML) v listopadu 2008, širší využívání delších a těžších nákladních vozidel by rozhodně mělo pozitivní vliv na celkovou účinnost odvětví přepravy v Evropě, a to díky předpokládanému zlepšení v oblasti bezpečnosti a vlivu silniční přepravy na životní prostředí.

Výsledky studie však byly od jejich zveřejnění zúčastněnými stranami tvrdě kritizovány, a to nejen z hlediska použitých parametrů týkajících se pružnosti poptávky po přepravě, ale také kvůli případným následkům, které by širší využívání těchto vozidel mělo v oblasti bezpečnosti silničního provozu a využívání různých druhů dopravy.

Z tohoto důvodu měla Komise za to, že je potřeba provést důkladnější analýzu této záležitosti, a v této souvislosti byla výzkumným centrem Ústavu pro studium technologií budoucnosti v Seville (SVS-IPTS) vypracována nová studie. Ačkoliv jsou závěry této studie oproti zprávě společnosti T&ML mnohem méně vyhraněné, jejím výsledkem je, že širším využíváním delších a těžších nákladních vozidel v rámci přepravy v Evropě by se snížil počet jízd, které jsou v současné době nutné při stávajícím menším a lehčím vozovém parku.

Je potřeba zdůraznit, že uvedené hypotézy dosud nebyly v praxi prokázány. Komise se proto domnívá, že je nutné postupovat opatrně při vyvozování závěrů, které musí být prozatím dočasné, a to do doby, než budou získány výsledky dalších výzkumů. Autoři těchto dvou studií byli skutečně opatrní, stejně jako tomu bylo v případě dalších zpráv vypracovaných zájmovými skupinami nebo členskými státy.

S cílem plně zohlednit rozmanitost názorů, které se v otázce pana poslance odrážejí a které se týkají například pružnosti poptávky, přechodu na další druhy dopravy, odhadované míry využití delších a těžších nákladních vozidel a dopadu na náklady na infrastrukturu, Komise svolala řídicí skupinu složenou ze zástupců stran zapojených do analýzy těchto záležitostí. Tato řídicí skupina se poprvé sešla na začátku listopadu 2009 a zabývá se navrhováním řady schválených ekonomických parametrů pro další studii, která by měla být zahájena na počátku roku 2010 (a pro niž jsou posuzovány návrhy, které byly v poslední době předloženy Komisi).

Komise by chtěla pana poslance ujistit, že vznesené otázky budou podrobněji zkoumány v rámci nové studie. Jak již bylo při několika příležitostech zmíněno, Komise rozhodne o nutnosti změnit platné právní předpisy až po prozkoumání všech důsledků úpravy pravidel týkajících se hmotnosti a rozměrů delších a těžších nákladních vozidel, jak je stanoveno ve směrnici č. 96/53/ES⁽²⁹⁾.

*
* *

Otázka č. 51, kterou pokládá Frieda Brepoels (H-0398/09)

Předmět: Ruská dovozní cla

Ve své odpovědi na otázku k písemnému zodpovězení E-4200/09 ze dne 25. 8. 2009 Komise přiznává, že ruské úřady přijaly od konce roku 2008 řadu ochranných opatření. Toto zvýšení cel má značné dopady na celou řadu výrobků vyvážených z EU, jako jsou kombajny, automobily, nábytek a mnoho zemědělských produktů. Kromě toho jsou dovozní cla zneužívána k vyvíjení nátlaku na evropské společnosti, aby vstupovaly do společných podniků (joint ventures), o čemž svědčí například nedávný vznik společného podniku společnosti Case New Holland a ruského Kamazu. EU musí i nadále usilovat o zrušení těchto dovozních cel na všechny uvedené výrobky. V této souvislosti bych chtěla Komisi položit následující otázky:

Jaká další opatření Komise mezitím přijala?

Jaké výsledky přinesl v tomto ohledu summit EU-Rusko, který proběhl ve dnech 18. a 19. listopadu 2009?

Ruské úřady měly údajně v úmyslu přezkoumat všechna dočasná zvýšení cel. Je už znám konečný výsledek?

Jsou ruské úřady ochotné vést formální konzultace ve smyslu článku 16 dohody mezi EU a Ruskem?

Jaký bude další postup Komise v této záležitosti?

Odpověď

(CS) Od chvíle, kdy Komise poskytla panu poslanci odpověď na jeho otázku k písemnému zodpovězení E-4200/09⁽³⁰⁾, nadále vyvíjí na ruské orgány tlak v oblasti ochranných opatření, která zavedly v reakci na globální hospodářskou krizi. Komise je znepokojena především tím, že v rámci nového společného vnějšího celního sazebníku celní unie Ruska, Kazachstánu a Běloruska, který by měl vstoupit v platnost 1. ledna 2010, je plánováno trvalé zvýšení dovozních cel.

⁽²⁹⁾ Směrnice Rady č. 96/53/ES ze dne 25. července 1996, kterou se pro určitá silniční vozidla provozovaná v rámci Společenství stanoví maximální přípustné rozměry pro vnitrostátní a mezinárodní provoz a maximální přípustné hmotnosti pro mezinárodní provoz, Úř. věst. L 235 ze dne 17.9.1996

⁽³⁰⁾ <http://www.europarl.europa.eu/QP-WEB/application/home.do?language=EN>

Hlavním cílem činností Komise v posledních týdnech proto bylo přednést těmto třem členům celní unie obavy EU a požádat je, aby hlavy těchto třech států tyto obavy zohlednily při konečném rozhodování o novém společném vnějším celním sazebníku dne 27. listopadu 2009. Jako prioritní určila Komise dopad na automobily a na kombajny a dále na seznam dalších produktů. Minulý týden jednání pokračovalo a předseda Komise vnesl tuto záležitost na summitu EU-Rusko ve Stockholmu dne 18. listopadu 2009. Tuto otázku projednal v rámci summitu také komisař pro obchod na dvoustranném jednání s ruskou ministryní hospodářství Nabiullinovou.

Ačkoli bylo slibným znamením, že sám prezident Medveděv na summitu uvedl, že nynější ochranná opatření Ruska se jeví jako neúčinná, bylo také zřejmé, že navrhovaný společný vnější celní sazebník vstoupí v platnost 1. ledna 2010 v nezměněné podobě. Komise pouze obdržela slib, že nedávné zvýšení tarifů nebude trvalé a že bude po vytvoření celní unie přezkoumáno.

Ruské úřady prozatím nedaly souhlas k oficiálním konzultacím podle článku 16 Dohody o partnerství a spolupráci EU a Ruska, přestože o to Komise opakovaně žádala.

*
* *

Otázka č. 52, kterou pokládá Alfreds Rubiks (H-0399/09)

Předmět: Status bojovníka proti hitlerismu na úrovni Evropské unie

V mnoha členských státech Evropské unie byl válečným veteránům z druhé světové války, kteří bojovali proti nacismu a fašismu, udělen zvláštní status bojovníka antihitlerovské koalice.

Jakým způsobem hodlá Komise rozšířit tento status bojovníka antihitlerovské koalice na celou Unii?

Odpověď

(CS) Komise nemá ve věci statutu bývalých bojovníků žádnou pravomoc. Zodpovědnost za tuto záležitost mají členské státy.

*
* *

Otázka č. 53, kterou pokládá Ivo Belet (H-0404/09)

Předmět: Boj proti dopingu - místo pobytu

V Belgii vzbudil značné pozdvižení případ, kdy dvěma tenistům byla na jeden rok pozastavena činnost, neboť nesprávně vyplnili formuláře uvádějící jejich místo pobytu.

Dodržování povinnosti uvádět místo pobytu představuje pro poctivé atlety v každém případě radikální opatření a vyvolává řadu otázek ohledně možného zásahu do jejich soukromí.

Potrestání atletů v podobě pozastavení činnosti na dobu jednoho roku za neúplné údaje o místě pobytu není v žádném případě v souladu se zásadou proporcionality, protože se nejedná o atlety, kteří se nějakým způsobem dopustili dopingu.

Skutečnost, že odvolání je možné podat pouze k Arbitrážnímu soudu pro sport (TAS), atletům nijak neusnadňuje využití této možnosti.

Jak Komise hodnotí tuto situaci vzhledem k rozhodnutím ve věci Meca-Medina o pozastavení činnosti?

Sdílí Komise názor, že výše trestu za porušení povinnosti uvádět místo pobytu a řízení o odvolání by měly být lépe koordinovány na evropské i mezinárodní úrovni?

Hodlá Komise přijmout v této záležitosti nějaká opatření?

Odpověď

(CS) Komise je plně odhodlána bojovat proti dopingu v oblasti sportu a podporuje rozvoj účinných opatření proti dopingu v souladu s ustanoveními práva EU týkajícími se základních práv a svobod.

Komise je v pravidelném kontaktu s příslušnými orgány a organizacemi, zejména s Evropským parlamentem, členskými státy, Radou Evropy a Světovou antidopingovou agenturou (WADA), s nimiž diskutuje o otázkách

týkajících se boje proti doping. Problematika ochrany údajů a ochrany soukromí jednotlivých sportovců je jedním z nejdůležitějších a nejcitlivějších záležitostí. Na základě stanoviska přijatého v dubnu 2009 pracovní skupinou zřízenou podle článku 29 směrnice č. 95/46/ES o ochraně osobních údajů Komise požádala Světovou antidopingovou agenturu o revizi příslušné mezinárodní normy pro ochranu soukromí a osobních informací. Agentura následně provedla zásadní revizi normy tak, aby byla tato norma v souladu s právem EU. Stále je však projednávána celá řada otázek, zejména otázka přiměřenosti týkající se „pravidla pobytu“ zejména s ohledem na ostatní normy a postupy agentury.

Komise v této souvislosti uznává, že na základě boje proti doping ve sportu na světové úrovni je zavedení dopingových kontrol špičkových sportovců bez předchozího upozornění a mimo sportovní soutěže odůvodněné. Avšak tyto kontroly musí být přiměřené a při jejich provádění je nutné dodržovat práva sportovců.

Komise bude nadále úzce spolupracovat s příslušnými orgány a organizacemi, včetně skupiny odborníků Rady Evropy pro boj proti doping a ochranu osobních údajů. Práce této skupiny odborníků jistě přispěje k posílení dialogu se Světovou antidopingovou agenturou o pokynech pro provádění „pravidla pobytu“, včetně otázek vznesených panem poslancem, například odvolání atletů proti rozhodnutím přijatým na vnitrostátní úrovni a přiměřenost disciplinárních opatření.

*
* *

Otázka č. 54, kterou pokládá James Nicholson (H-0405/09)

Předmět: Strategie EU proti organizovanému zločinu

Nedávné zabavení 1 20 milionů cigaret v Greenore Portu v hrabství Louth (Irská republika) je označováno jako největší zabavení pašovaného zboží v historii Evropské unie.

Všeobecně se má za to, že do činu byla zapojena opoziční severoirská teroristická organizace ve spolupráci se skupinami organizovaného zločinu. Úspěch této operace je výsledkem vynikající spolupráce mezi britskou a irskou policií, námořními silami a celními a finančními orgány.

Bude tedy Komise povzbuzovat ostatní státy EU k přijetí této strategie jako příkladu užší spolupráce na úrovni celé EU zaměřené proti pašování tabáku a drog a organizovanému zločinu obecně?

Odpověď

(CS) Případ, o kterém se pan poslanec zmiňuje, byl skutečně největším případem zabavení pašovaných cigaret v historii EU a byl výsledkem úspěšné mezinárodní operace několika bezpečnostních složek koordinovaných irským celním úřadem (Revenue Customs Service) a Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF). OLAF koordinuje rovněž mezinárodní aspekty následných vyšetřování.

Zmíněný případ jasně svědčí o významu a přínosech úzké mezinárodní spolupráce a Komise bude i nadále podporovat opatření zaměřená na zajištění součinnosti a multidisciplinární přístup spolupracujících bezpečnostních složek k boji proti nedovolené přeshraniční trestné činnosti.

V souvislosti s pašováním cigaret OLAF během posledních 14 let každoročně pořádá konferenci pro vyšetřovatele a pracovníky bezpečnostních služeb pracující v odvětví tabáku, jejímž cílem je výměna informací o existujících a nově se objevujících hrozbách a upevnění operativních vztahů mezi členskými státy, klíčovými třetími zeměmi a mezinárodními organizacemi.

S cílem podpořit druh spolupráce, na nějž pan poslanec upozorňuje, Společenství poskytuje finanční podporu ve formě dotací v rámci programu EU Prevence a boj proti trestné činnosti, který řídí Generální ředitelství pro spravedlnost, svobodu a bezpečnost. Celkový předpokládaný rozpočet pro tento program pro rok 2010 činí 85,88 milionů EUR. Program Hercule II řízený úřadem OLAF je určen pro projekty podporující ochranu finančních zájmů Společenství a jeho cílem je posílit nadnárodní a multidisciplinární spolupráci a vytváření sítí v členských státech, přistupujících zemích a kandidátských zemích. Pašování cigaret je jednou z oblastí, na něž je zaměřen právě program Hercule II s rozpočtem 98,5 milionů EUR na období 2007–2013.

*
* *

Otázka č. 55, kterou pokládá Ryszard Czarnecki (H-0407/09)**Předmět: Diskriminace polské národnostní menšiny v Litvě**

Jaká opatření hodlá Komise přijmout, aby litevská vláda přestala diskriminovat polskou národnostní menšinu v této zemi? V posledních měsících došlo ke zintenzivnění praktik, které trvají již řadu let: snižování počtu polských škol a polských tříd, nucené politevštění příjmení, odmítání vrácení majetku zabaveného před několika desítkami let sovětskými orgány (na Litevce se proces navrácení majetku vztahuje v mnohem větší míře), zákaz používání polských názvů obcí a ulic na územích obývaných polskou menšinou, což je v naprostém rozporu s evropskými normami, pokusy o zpochybnění mandátů poslanců zastupujících polskou menšinu v litevském parlamentu. Jedná se o praktiky, před kterými nemůže Komise zavírat oči. Prosím, aby se k věci přistoupilo jako k urgentní záležitosti vyžadující neodkladnou intervenci?

Odpověď

(CS) Dodržování práv osob řadících se k menšinám, včetně dodržování zásady nediskriminace, je jednou ze zásad, na nichž je založena Evropská unie. Nyní je to výslovně uvedeno v článku 2 Smlouvy o Evropské unii ve znění Lisabonské smlouvy, která vstoupí v platnost 1. prosince 2009. Tento článek uvádí, že dodržování práv osob náležejících k menšinám patří mezi základní hodnoty Evropské unie.

Nicméně Komise může jednat pouze v oblastech, které spadají do pravomocí EU, tedy například v oblastech, kde směrnice č. 2000/43/ES⁽³¹⁾ zavádí zásadu rovného zacházení s osobami bez ohledu na jejich rasu nebo etnický původ.

Otázky, které pan poslanec zmiňuje, spadají do odpovědnosti členských států, které musí zajistit ochranu základních práv prostřednictvím uplatňování svých vlastních právních předpisů a mezinárodních závazků. Tyto otázky mohou být postoupeny soudním orgánům v členských státech, a jsou-li vyčerpány vnitrostátní opravné prostředky, Evropskému soudu pro lidská práva.

*
* *

Otázka č. 56, kterou pokládá Laima Liucija Andrikiene (H-0408/09)**Předmět: Třetí energetický balíček a ochrana evropských spotřebitelů energie**

Letos v dubnu schválil Evropský parlament třetí legislativní balíček pro trh EU s elektřinou a plynem. Jedním z hlavních cílů tohoto legislativního balíčku je chránit evropské spotřebitele energie před velkými energetickými monopoly tím, že bude zajištěno oddělení provozu plynovodů a elektrických sítí od společností dodávajících plyn nebo vyrábějících elektrickou energii. Kdy se očekává, že bude třetí energetický balíček proveden v plném rozsahu, tj. všechny členské státy EU se rozhodnou, kterému modelu (plné oddělení, nezávislý provozovatel systému (ISO) nebo nezávislý provozovatel přenosové soustavy (ITO) dají přednost a provedou svá ustanovení? Má Komise k dispozici informace o tom, kolik členských států EU si vybralo „nejméně razantní“ model oddělení, tedy ITO? Jakým způsobem chce Komise chránit zájmy evropských spotřebitelů energie, zůstanou-li energetické trhy v různých členských státech i nadále v rukou velkých energetických monopolů?

Odpověď

(CS) Směrnice týkající se třetího energetického balíčku vstoupily v platnost dne 3. září 2009 a musí být členskými státy provedeny do vnitrostátního práva do 3. března 2011. Pravidla o oddělení, která jsou v nich obsažena, mají být uplatňována členskými státy od 3. března 2012 a v některých případech od 3. března 2013.

Podle ustanovení třetího energetického balíčku si členské státy mohou vybrat ze tří modelů oddělení: oddělení vlastnictví, nezávislý provozovatel soustavy (ISO) a nezávislý provozovatel přenosové soustavy (ITO). Ačkoli tyto tři modely oddělení umožňují různé stupně strukturálního oddělení provozu soustavy a dodavatelských činností, každý z nich by měl účinně bránit střetu zájmů mezi výrobcí, dodavateli a provozovateli soustav. Komise prozatím nemá v této rané fázi provádění do vnitrostátního práva přehled o tom, kolik členských států si zvolí model oddělení ITO.

⁽³¹⁾ Směrnice Rady 2000/43/ES ze dne 29. června 2000, kterou se zavádí zásada rovného zacházení s osobami bez ohledu na jejich rasu nebo etnický původ, Úř. věst. 180, 19.7.2000

Za účelem ochrany zájmů spotřebitelů před zneužíváním tržního postavení ze strany energetických společností v členských státech vyvine Komise veškeré úsilí, aby zajistila, že členské státy provádějí a uplatňují ustanovení třetího energetického balíčku správně a včas, a vytvářejí tak regulační rámec, který je skutečně schopen chránit zájmy spotřebitelů.

*
* *

Otázka č. 57, kterou pokládá Sławomir Witold Nitras (H-0410/09)

Předmět: Nesrovnalosti v kompenzačním řízení v lodním průmyslu

V souladu se zákonem o kompenzačním řízení u subjektů se zvláštním významem pro polský lodní průmysl jmenoval ministr financí pozorovatele kompenzačního procesu vybraného z kandidátů, na kterých se dohodl s Evropskou komisí. Pozorovatel měl za úkol monitorovat průběh kompenzačního řízení a obzvláště proces přípravy a uskutečnění prodeje aktiv a měl rovněž povinnost předávat Evropské komisi měsíční hlášení o monitorování kompenzačního řízení.

Chtěl bych se vážené Komise zeptat, zda zjistila v kompenzačním řízení nesrovnalosti a zda se pozorovatel tohoto procesu účastnil a i nadále účastní a také zda proces proběhl v souladu s rozhodnutím Evropské komise ve věci státní podpory poskytnuté Polskem loděnicím ve Štětíně a v Gdyni ze dne 6.11.2008?

Odpověď

(CS) Zásadní úlohu při provádění rozhodnutí Komise ze dne 6. listopadu 2008 o loděnicích ve Štětíně a Gdyni hrají kontrolní správci⁽³²⁾.

Pro každou loděnici je určen jeden správce, jehož úkolem je informovat Komisi o pokroku dosaženém v prodeji majetku a o případných obtížích. Za tímto účelem správci poskytují Komisi měsíční zprávy o průběhu činnosti. Kontrolní správci poskytují tyto měsíční zprávy od zahájení prodeje až doposud. Jejich účast v procesu je omezena na tuto kontrolní úlohu a nejsou aktivně zapojeni do jednání a/nebo řízení prodejního procesu jako takového.

Kontrolní správci Komisi při různých příležitostech poskytli cenné poznatky o procesu, a umožnili jí tak řešit řadu technických potíží přímo s polskými orgány.

Podle předpokladů rozhodnutí Komise ze dne 6. listopadu 2008 mělo být provádění rozhodnutí dokončeno na začátku června 2009. Po přijetí dvou rozhodnutí ukončily loděnice svou hospodářskou činnost, již mohou obnovit investoři, kteří na základě koupě získají majetek loděnic. Vzhledem k tomu, že předpokládaný kupec akvizici velkých částí loděnice v relativně pozdní fázi prodejního procesu nedokončil, musel být původní termín výrazně prodloužen.

Úlohou Komise v procesu prodeje je sledovat provádění dvou rozhodnutí Komise ze dne 6. listopadu 2008 a dodržování podmínek v něm obsažených. Komise bude moci přijmout konečné stanovisko o splnění těchto podmínek Polskem až poté, co bude prodejní proces dokončen.

Komise nemá pravomoc rozhodnout, zda v rámci prodejního procesu došlo k jiným nesrovnalostem oproti platným vnitrostátním předpisům.

*
* *

Otázka č. 58, kterou pokládá Antonio Cancian (H-0414/09)

Předmět: Umisťování náboženských symbolů na veřejných místech

Dne 3.11.2009 vyhověl Evropský soud pro lidská práva žalobě italské občanky finského původu, která usilovala o odstranění krucifixu ze škol. Obdobné případy se udály i ve Španělsku, Německu, Francii a Itálii, kde vláda v roce 1988 zdůraznila, že krucifix „není pouze symbolem křesťanského náboženství, ale má i význam, který s tímto náboženským vyznáním nesouvisí“. Uvědomuje si Komise nebezpečí, že by zásada formulovaná štrasburským soudem mohla zpochybnit umisťování náboženských a kulturních symbolů – a to i evropské vlajky, která je inspirována mariánskou katolickou symbolikou – na veřejných místech?

⁽³²⁾ Viz tisková zpráva IP/08/1642

Odpověď

(CS) Komise by chtěla zdůraznit, že vnitrostátní právní předpisy o náboženských symbolech ve veřejných budovách spadají do vnitrostátního právního řádu.

Komise rovněž připomíná, že odpovědnost za provádění rozhodnutí Evropského soudu pro lidská práva nese Rada Evropy.

*
* *

Otázka č. 59, kterou pokládá Mairead McGuinness (H-0416/09)

Předmět: Odpovědnost za zajišťování potravin v rámci současného institucionálního uspořádání

Současné institucionální uspořádání stanoví, že problematika celosvětového zajištění potravin spadá do působnosti několika různých Komisařů. Může Komise potvrdit, kdy bylo téma celosvětového zajištění potravin projednáno na schůzi jejího kolegia naposledy a uvést, jaký byl pořad jednání, a výsledek rozhovorů?

Domnívá se Komise, že otázka budoucího celosvětového zajištění potravin vyžaduje komplexní přístup k vytváření politik, a pokud ano, jaké návrhy předloží k zajištění strategičtějšího přístupu na úrovni EU?

Odpověď

(CS) Zajištění potravin je záležitost zahrnující mnoho aspektů, a proto je potřeba řešit ji prostřednictvím koordinovaného zapojení několika politik a nástrojů. V návaznosti na opatření specifická pro toto odvětví, která provádějí různí komisaři, celkovou situaci v oblasti bezpečnosti potravin a – od roku 2008 zejména – nárůst cen zemědělských komodit pravidelně hodnotí sbor komisařů.

Sbor komisařů se otázkami souvisejícími se zajištěním potravin zabýval v květnu 2008 v době přijetí sdělení o „řešení problému rostoucích cen potravin. Pokyny k opatřením“. Sdělení obsahuje program následných opatření Komise v různých oblastech, a to v rámci EU i na celosvětové úrovni.

V červenci 2008 se Komise zúčastnila konference na vysoké úrovni, kterou v Evropském parlamentu uspořádalo francouzské předsednictví („Kdo nakrmí svět?“). V červenci pak měl sbor možnost se otázkou zajištění potravin znovu zabývat během diskuse o výsledcích summitu vedoucích představitelů zemí G8 ve městě Toyako na ostrově Hokkaidó. V této souvislosti byla zmíněna také otázka „potravinového nástroje“ EU a jeho přínosu k podpoře zemědělské produkce v rozvojových zemích.

Dne 14. července 2009 byl pokrok v celosvětovém úsilí o boj proti nedostatečnému zajištění potravin projednáván na zasedání sboru během rozpravy o výsledcích summitu zemí G8, který se konal ve dnech 8.–10. července v Aquile. Předseda Barroso při této příležitosti zdůraznil význam přechodu od konceptu potravinové pomoci na potravinovou asistenci a také význam důležitých finančních a koncepčních příspěvků EU, přičemž uvítal impuls, jenž summit G8 vyslal.

Dne 26. září 2009 byla Komise jedním z hlavních řečníků kulatého stolu „Partnerství pro zajištění potravin“, který uspořádali generální tajemník Organizace spojených národů Ban Ki Moon a americká ministryně zahraničí Hillary Clintonová. Na této akci pořádané v rámci Valného shromáždění OSN Komise znovu potvrdila zásady a závazky dohodnuté na summitu G8 v červenci v Aquile.

Minulý týden se předseda Komise, komisařka odpovědná za zemědělství a komisař pro rozvoj a humanitární pomoc zúčastnili Světového potravinového summitu svolaného Organizací pro výživu a zemědělství (FAO) v Římě, který znovu potvrdil význam, jež Komise přisuzuje zajištění potravin na celém světě v mezinárodních fórech. FAO uvítala potravinový nástroj jako rychlou reakci EU na potravinovou krizi v letech 2007–2008.

Pokud jde o budoucí strategické návrhy, Komise dne 16. listopadu 2009 zahájila rozsáhlé internetové konzultace o dokumentu o hlavních otázkách s cílem zjistit směřování a názory příslušných zúčastněných stran týkající se navrhovaného zdůvodnění, rozsahu, strategických cílů, postupu a realizace revidovaného politického rámce v oblasti zajištění potravin (<http://ec.europa.eu/development/how/consultation/index.cfm?action=viewcons&id=4785&lng=en>). Při rozpravách během summitu FAO v Římě se ukázalo, že rozhodující je zaujmout k problematice zajištění potravin komplexní přístup. Na úrovni EU to bude zajištěno prostřednictvím procesu politiky soudržnosti v zájmu rozvoje.

Pokud jde o situaci v oblasti zajištění potravin v samotné Unii, EU řešila problémy objevující se poslední době prostřednictvím reformního procesu společné zemědělské politiky, který probíhá již 15 let. Zaměřili jsme se na řadu politik, např. přechod od podpory produktů k podpoře producentů, které jsou spojeny s dodržováním základních norem územní správy, s poskytováním tržní bezpečnostní sítě prostřednictvím intervence a s posílením rozvoje venkova pomocí většího množství zdrojů. Podařilo se tak zvýšit produkční potenciál evropského zemědělství a zároveň dodržet potřebnou územní a ekologickou rovnováhu zemědělství v EU. Z analýzy vyplývá, že předpokládané úrovně produktivity a konkurenceschopnosti zemědělských subjektů v EU by mělo umožnit jejímu odvětví zemědělství reagovat na rostoucí domácí poptávku.

*
* *

Otázka č. 62, kterou pokládá Anne E. Jensen (H-0419/09)

Předmět: Roční rozdělení prostředků vyčleněných na TEN-T

Mohla by Komise poskytnout přehled prostředků, které byly jednotlivým členským státům přiděleny na základě nařízení (ES) č. 2236/95⁽³³⁾ v roce 2008?

Odpověď

(CS) Na základě nařízení (ES) č. 680/2007 (finanční výhled na období 2007–2013), které navazovalo na nařízení (ES) č. 2236/95 (finanční výhled na období 2000–2006), Komise v rámci roční výzvy 2008 a víceleté výzvy 2008 v oblasti říčního informačního systému, námořních dálnic a řízení letového provozu podpořila 63 dopravních projektů v celkové výši 185 milionů EUR.

Rozdělení prostředků jednotlivým členským státům je uvedeno v následující tabulce:

Členský stát	Prostředky vyčleněné na TEN/ členský stát (EUR)	na %	Počet projektů
* Evropská unie	43 603 757	23,5 %	14
Belgie	2 339 298	1,3 %	2
Bulharsko	1 200 000	0,6 %	1
Česká republika	5 000 000	2,7 %	1
Slovensko			
Německo	22 168 000	12,0 %	5
Řecko	6 715 000	3,6 %	2
Španělsko	30 705 958	16,6 %	8
Finsko	17 190 000	9,3 %	3
Francie	11 120 000	6,0 %	3
Itálie	16 574 000	8,9 %	6
Lucembursko	237 540	0,1 %	1
Lotyšsko	820 000	0,4 %	1
Nizozemsko	3 564 000	1,9 %	2
Polsko	2 947 500	1,6 %	3
Portugalsko	2 160 000	1,2 %	1
Švédsko	15 688 000	8,5 %	5
Slovinsko	700 000	0,4 %	2

(33) Úř. věst L 228, 23.9.1995, s. 1.

Slovensko	1 055 383	0,6 %	2
Velká Británie	1 580 000	0,9 %	1
CELKEM	185 368 436	100 %	63

* Projekty zahrnující několik členských států: Rakousko, Dánsko, Belgie, Bulharsko, Kypr, Česká republika, Slovensko, Německo, Estonsko, Řecko, Finsko, Francie, Maďarsko, Itálie, Lotyšsko, Malta, Nizozemí, Polsko, Rumunsko, Švédsko, Slovinsko, Slovensko, Velká Británie.

*
* *

Otázka č. 63, kterou pokládá Charalampos Angourakis (H-0421/09)

Předmět: Provoz kamenolomu ohrožuje životní prostředí

V katastru obce Vianno ve správní oblasti Iraklio je v provozu kamenolom, který porušuje předpisy pro dodržení dostatečné vzdálenosti od obytných zón, a ohrožuje tak bezpečnost a zdraví dělníků, místních obyvatel a projíždějících osob a způsobuje zhoršování životního prostředí v dané lokalitě. Při schvalování studie dopadu na životní prostředí totiž nebyla vzata v potaz skutečnost, že tento kamenolom s názvem Vachos se nachází v chráněné zóně registrované v rámci programu NATURA (GR 4310006).

Provoz kamenolomu má závažné důsledky pro zdraví a bezpečnost místních obyvatel a pro rozvoj celé oblasti a její životní prostředí.

Jaký je postoj Komise, pokud jde o řešení tohoto vážného ekologického problému a jeho dopadu na životní podmínky dělníků a místních obyvatel, a obecněji pokud jde o nutnost obnovit v této oblasti ekologickou rovnováhu narušenou průmyslovým znečištěním?

Odpověď

(CS) Řecké orgány mají odpovědnost zajistit, aby byl provoz lomu, o kterém se zmiňuje pan poslanec, plně v souladu s platnými vnitrostátními předpisy a předpisy EU.

Co se týče zmíněné lokality registrované v rámci sítě Natura 2000 (Dikti: Omalos Viannou (Symi-Omalos) GR4310006), povolení a následný provoz lomu musí být v souladu s ekologickými hodnotami lokality podle ustanovení čl. 6 směrnice č. 92/43/EHS⁽³⁴⁾ (směrnice o stanovištích). Zejména jde o to, že podle čl. 6 odst. 3 směrnice musí být každý plán nebo projekt, který může mít samostatně nebo v kombinaci s jinými plány nebo projekty vážný dopad na lokalitu Natura 2000, posouzen odpovídajícím způsobem s ohledem na cíle ochrany této lokality a může být povolen pouze tehdy, pokud nemá vliv na neporušenost lokality.

Na základě informací poskytnutých panem poslancem a v souvislosti s otázkou k písemnému zodpovězení E-4788/09 týkající se stejné záležitosti se Komise obrátí na řecké orgány, aby jí o provádění výše uvedených ustanovení poskytly informace.

Je třeba zdůraznit, že směrnice č. 85/337/EHS⁽³⁵⁾ o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých projektů na životní prostředí nestanovuje žádné normy Společenství pro vzdálenost projektů od obydlených oblastí.

Pokud jde o ochranu zdraví a bezpečnost pracovníků v těžebním průmyslu, tato oblast je již dlouho považována za zvláštní oblast zájmu. Proto existuje soubor právních předpisů ES, které definují minimální požadavky na ochranu pracovníků. Jsou uvedeny v rámcové směrnici č. 89/391/EHS⁽³⁶⁾, která stanoví základní ustanovení pro všechny pracovníky s cílem zlepšit jejich bezpečnost a ochranu zdraví při práci. Konkrétnější ustanovení lze nalézt ve směrnici 92/104/EHS⁽³⁷⁾, která stanoví minimální požadavky na zlepšení bezpečnosti a ochrany zdraví pracovníků v povrchovém a hlubinném těžebním průmyslu. Členské

(34) Úř. věst. L 206, 22.7.1992

(35) Úř. věst. L 175, 5.7.85, s. 40. Směrnice byla změněna směrnicemi č. 97/11/ES (Úř. věst. L 73, 14.3.97, s. 5), č. 2003/35/ES (Úř. věst. L 156, 25.6.03, s. 17) a č. 2009/31/ES (Úř. věst. L 140, 5.6.09, s. 114)

(36) Úř. věst. L 183, 29.6.1989

(37) Úř. věst. L 404, 31.12.1992

státy jsou povinny provést tyto směrnice ve svých vnitrostátních předpisech, přičemž prosazování těchto vnitrostátních předpisů je v pravomoci příslušných vnitrostátních orgánů.

Co se týče problematiky veřejného zdraví, pravomoc Evropského společenství v této oblasti je omezena ustanoveními Smlouvy. Je pravomocí řeckých orgánů zajistit, aby nebylo ohroženo zdraví a bezpečnost obyvatel.

*
* *

Otázka č. 64, kterou pokládá Iliana Malinova Iotova (H-0424/09)

Předmět: Snížení celkových přípustných odlovů platýse pro Bulharsko a Rumunsko v roce 2010

Návrh nařízení Rady č. 14074/09 PECH 262, kterým se stanoví rybolovná práva a související podmínky pro určité populace ryb v Černém moři (2010), je pro rybářské hospodářství v Bulharsku a Rumunsku velmi důležitý. Přijetí návrhu Komise bude mít negativní vliv na rybářské hospodářství. Ekologické dopady plánovaného snížení kvót jsou sporné. V současné době jsou obě zúčastněné grémia toho názoru, že populace platýse v Černém moři je stabilní.

Na základě jakých údajů přeřadil Vědeckotechnický a hospodářský výbor pro rybářství platýse z kategorie 6 do kategorie 10?

Bylo při vypracování konečného posudku zohledněno mínění skupiny odborníků, v níž jsou také bulharští a rumunští vědci?

Proč je v pracovní skupině a ve Vědeckotechnickém a hospodářském výboru pro rybářství tolik rozdílných názorů?

Bude mít snížení kvót ekologický dopad v Černém moři?

Lze provést nový přezkum klíče pro stanovení kvót pro příští rok jako výsledek společného uplatňování společného postupu Bulharska a Rumunska?

Odpověď

(CS) Ve svém návrhu rybolovných práv pro Černé moře v roce 2010⁽³⁸⁾ Komise navrhla snížit oproti roku 2009 celkové přípustné odlovy platýse v rámci Společenství o 24 %. Toto snížení je v souladu s doporučením Vědeckotechnického a hospodářského výboru pro rybářství (VTHVR) a s kritérii sdělení Komise o rybolovných právech pro rok 2010⁽³⁹⁾.

Vědečtí odborníci z Bulharska, Rumunska, Turecka a Ukrajiny v pracovní skupině pro Černé moře ve své zprávě pro výbor VTHVR z července 2009⁽⁴⁰⁾ jednoznačně uvedli, že stávající biomasa platýse je na historicky nejnižší úrovni. Pokles množství platýse je v souladu s poklesem úlovku na jednotku intenzity a vykládek. Míra dorůstání se od roku 2002 zvyšuje a pozitivně ovlivňuje úroveň biomasy reprodukcující se populace, ale vzhledem k tomu, že v rámci rybolovu je chyceno mnoho malých a nedospělých platýsů, nemusí se tento pozitivní efekt v dalších letech pokračovat. Úmrtnost platýse způsobená rybolovem je vysoká.

V souvislosti s názorem paní poslankyně, že v pracovní skupině a ve Vědeckotechnickém a hospodářském výboru pro rybářství je „tolik rozdílných názorů“, je třeba říci, že VTHVR se domnívá, že výsledky nejnovějších hodnocení provedených během zasedání pracovní skupiny složené z odborníků z VTHVR a dílčího výboru pro hodnocení rybí populace v červenci 2009 v Brestu nejsou dostatečně spolehlivé, a nelze je proto použít jako základ pro doporučení v oblasti řízení kvantity v rámci rybolovných práv pro rok 2010. V souladu s pokyny uvedenými v plenární zprávě VTHVR z dubna 2009 výbor uvedl, že výlov platýse v Černém moři by měl být udržován na co nejnižší úrovni, aby mohlo dojít k obnově populace.

⁽³⁸⁾ Návrh nařízení Rady, kterým se pro rok 2010 stanoví rybolovná práva a související podmínky pro některé populace ryb v Černém moři, KOM(2009)517 v konečném znění

⁽³⁹⁾ Sdělení Komise týkající se konzultací k rybolovným právním pro rok 2010, KOM(2009)224 v konečném znění

⁽⁴⁰⁾ STECF-SGRST-09-02, Brest, Francie 29. června–3. července 2009, v publikaci PŘEZKUM VĚDECKÝCH DOPORUČENÍ ZA ROK 2010, část I

Na základě toho VTHVR doporučuje, aby byly sníženy celkové přípustné odlovy alespoň o 25 % a aby byla provedena opatření na obnovu, včetně snížení intenzity a zavedení selektivnějších lovných zařízení.

Rada dne 20. listopadu 2009 dosáhla politické dohody ohledně celkových přípustných odlovů v Černém moři pro rok 2010 ve formě snížení celkových přípustných odlovů v rámci EU v roce 2010 na 96 tun. V této souvislosti není povoleno provádět výlov platýse do 15. února 2010. Do tohoto data musí Bulharsko a Rumunsko předložit Komisi kompletní řídicí a kontrolní plány s cílem zajistit udržitelné řízení rybolovu. Pokud tyto plány nebudou Komisí přijaty, sníží se příslušné kvóty na 38 tun, přičemž celkové přípustné odlovy se sníží na 76 tun. Komise však zároveň potvrdila svou připravenost aktivně spolupracovat s orgány těchto členských států k dosažení cíle udržitelného rybolovu.

*

* *